

ପ୍ରତିକାଳୀନ ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଛନ୍ଦଗ

ଗୀତ ରଜ ମରୁ ସନ୍ଦର୍ଭ ମଧ୍ୟା ମଧ୍ୟା । କେଣ୍ଠେ କିନ୍ତୁ ନ ସନ୍ଦର୍ଭ ସାଲ ଶକ୍ତିବାର

ଅଶ୍ରୁମ କାର୍ଷିକ ମୁଲ୍ଲି ୩୫
ବର୍ଷାନ୍ତେମୁଲ୍ଲି ଦେଲେ କର୍ଷକୁ ୩୬
ମଧ୍ୟବଳୀ ଧୀର ଜାତିମାଧ୍ୟରୁ ୩୭

୪୮ ପ୍ରକାଶନକାଳହିତମ !
ବାଲେଷୁର ଜଳର ଜମିଗାରଙ୍କ ସଙ୍ଗେ
ଖାୟକ କିମ୍ବୁମାହେବ ଜଳେହୃତର ଯେଉଁ
କ୍ଷେତ୍ରକାଳ କର ଅସେ ଉଚ୍ଛ୍ଵାସର କମିଦାର
ରହମାଳୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଶୋଇ ଅଛନ୍ତି ଗତ ସମ୍ବାଦର
ଫୁଲ୍ଲୁଫୁଟ୍ଟି ଆହରେ ଗହୁର ଦେଇବ ବିଦରଧ
ଲେଖାଥାର । ଅମ୍ବେମାଜେ ଏହାଦେଇ ବହୁ
ଅନନ୍ଦକ ହେଲା ବାରଣ ଏତେବେଳ ତାହା-
କର, କାର୍ଯ୍ୟ ଜଳସାଧାରଣରେ ପ୍ରକାଶ ନ
ଦେବାର ଜହନିଷ୍ଠରେ ମନୀମନ ପ୍ରକାଶ
ଦୋର ପାଇଁ ଜାମ ଥିଲା । ଅମ୍ବେମାଜେ ଏଥୁବେଳେ
ଏ ବିଷୟରେ ବେଳୋଟି ପ୍ରସାଦ ଲେଖିଥିଲୁ
ମାତ୍ର ନବର୍ତ୍ତମେଣ୍ଡ ଅନୁବାଦକ ପ୍ରେ ସବୁ ଅନ୍ତର୍ଭାବ
କର ଯାଏନ୍ତିକି ବିଜ୍ଞାପନରେ ନ ଦେବାର
ମନୁଦରୀ ମନେ ରହିଗଲା । ଯାହା ହେଉ ଏଥର
ଜୀଥା ବାହାରକୁ ବାହାରିଲା ମାତ୍ର ଏଥରେ ଯେ
ବିନୋଦ କାରୁ ହେବ ସନ୍ଦେହ କାହିଁ ବାରର
କିମ୍ବୁ ମାହେବକ୍ଷତ୍ର ମନେ ଓ ଖାୟକ କାମିଲିପା-
ହେବକ ମନେରେ ବିନୋଦ ପ୍ରକେବ ଦେଖା ନ
ଯାଏ । ପୁଷ୍ଟି ଏକବୁଦ୍ଧା ଓ ଅନୁବ ପ୍ରତି
ଅନ୍ତର୍ଭାବନ୍ତି ଅଟକ୍ରି ଥିଲି ପୁଷ୍ଟି ଅନୁବ ବହୁ
ରୂପ ଦେଇରେ ବିନୋଦକ ଲେଖାର୍ଥ ଦର୍ମ କର
ଥିବାର ଉଚ୍ଚ ପ୍ରହାର ମାତ୍ରର ପ୍ରଶାଳିର ପଞ୍ଜ-
ମାତ୍ର ଅଛନ୍ତି । ଅଜୀବକ ମନୋର କାବ୍ୟରେ
ନିକାଳୁମ୍ବ ମନ୍ତ୍ର ମିଳି ଅଛି ଏଥରେ ଯେବେଳେ
ନାଲେପୁର ଜଳ ଶୀଘ୍ର ବନ୍ଧ କି ସୁଅଇ କେବେଳେ

ଅର୍ଥାତ୍ ହେବାକୁ ହେବ । ଅମ୍ବେ ଏ ପତ୍ରେ
କିମ୍ବା ସାହେବଙ୍କ ବାର୍ଷିକ ସମାଜୋଚିକ୍କା
କରିବ ।

ଅମେୟାଜେ ଅଜ୍ୟକୁ ଅନ୍ତର ସହିତ
ଅବଶଳ ହେଲୁ ଯେ ଅମ୍ବାଜଙ୍କର କମିଶ୍ଵର
ଗ୍ରାମକୁ ବାକିଜଣା ପାହେବ କି ଯେ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ
ଆମୀବା ଗ୍ରୀର ଗଲିମାସ ମେଷରେ କଲିବଜାରୁ
ଯାଇ ଗଲିଥାରରେ ଏବନରକୁ ଫେର
ଆମୀରେ କଲିବଜାରୁ ଦିପ୍ଯୁତି ଶୁଭ୍ରାତାର
ପୁରୁଷକଣ୍ଠର ପହିଲ ଆମ ଧାରା ମହିମାର
ଦିଲ୍ଲୀପାର ବାବୁ କିଶୋରଜନ ଦାଖଲୁ ଗୋଟିଏ
ଏବଂ ଇଂଗ୍ଲି ଦିଲ୍ଲୀର ନିହାଣିକ ଏବମିକର
ପାହେବକୁ ଗୋଟିଏ ଧ୍ୟାନଭୋଗିବ ଦେଇଥିବାକୁ
ଏ ପାରିବୋବିତ ହଜେ, ଗ୍ରୀବ ଲେଖାଏ
ବିରାଜକପଦ ଦେଇ ଅଛିବୁ ଯେ ଜର୍ବରେ
ଯେଉଁ ବାର୍ଷିକ ପାଇଁ ସେମାନେ ଧ୍ୟାନଭୋଗର
ବ୍ୟକ୍ତିକିରଣ ହେଲେ ଭାବା ଲେଖା ଆହି । ପର-
କାହା କର୍ମଧାର ହାତରୁ ଘରୁ ପାହିଗରିବା
ନୟପୃଷ୍ଠା ଆମିକୋଷିକ ଦେବାରୁ ଗ୍ରାମକୁ
ବେଳନୀପା ପାହେବ କେତେବେଳ ମହିନର
ଧରିବାକୁ ଦେଇଥାଇବୁ ତାହା ସହିତରେ କିମ୍ବୁ
ଦୂରଯାଇ ନ ପାରେ । ଏଥରୁ ତାମାର ଯେ
ସେ ଯେମନି ଉଦ୍‌ଦେଶ ପାହିବାରେ କଲିବର୍ମି
କାରୁ ପ୍ରତିକ ପେହିଲାଗ ଉପ୍ରତି ବାର୍ଷିକରେ ତା-
କାଳ ଅଧିନର୍ମେଇ କମିଶ୍ଵର ଯେଉଁ ସାହା-

ଯେ କରଇ ଜାହା ପରି ଉଦ୍‌ସ୍ଥ ଶ୍ରଦ୍ଧା ପ୍ରକାଶ
କରିବାକୁ ଲାଗୁ ଥାଏନ୍ତି । କର୍ତ୍ତମାଙ୍କ କାଳରେ
ଆସୁଖାଂଧ ବାକିମ ଅଧିଶା ଅଧୀନିଷ୍ଠ ଅନନ୍ତରୁ
ଘରଗୁଡ଼ର ପ୍ରାୟ ମରି କେତେପରିକାର ଅଧିମାନ
କରିବାର ବେଳୋଯାଏ ଏକାଳରେ ଶ୍ରାସକୁ
ରେବନନ୍ଦା ମାହେବନପଥର ଅକରଣ କରିପାର
ହାକିମ ଦୂର୍ଭଲ ଅପର ନାସୁନରେ ଏହାକାର
ପାଦୁ ସ୍ଵାକ୍ଷର ଏହି ଉଚାଳୁଥିବରୁ ସ୍ଵର୍ଗବାଲଙ୍କ
ହାଦିମପ୍ରାୟ ବୋଧ କୁଆଇ ।

ବନ୍ଦୁକ ପ୍ରଗତି ।

ପାଠେମାଳକୁ କଣାଥୁବ ଯେ ବଜାଦେଶର
ଅନ୍ତର୍ଗତ ସନ୍ତୁଳ୍ୟଶବ୍ଦୀ ପୂର୍ବେ ଅନ୍ତର୍ମି-ପାଷିତ
ଦେଶ ନେଇରେ ଥିଲା ଅର୍ଥାତ୍ ବଜାଦେଶର
ଅନ୍ତର୍ଗତ କିମ୍ବାଧୁ ଏହାର ପାଷିତକାର୍ଯ୍ୟ
କଲୁଥିଲା । ଶ୍ରୀପୁରୁ ବାମୁଳ ସାହେବ ଏହାରୁ
ଅବସ୍ଥା ଦେଖି ଏହାକୁ ଆଜିପରିବଳଭ ଦେଶରୁ
ବାହାର ଦରି କେଉଁ ସଜନ୍ତ ନିର୍ମଳଗ୍ରାହ ଏହାର
ମାଧ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟ ବଳାଇବାର ବିଧାକ ଉତ୍ସବରେ
ବନ୍ଦମୁଦ୍ରା ଲାଖିଯାଇ ଦେଇପାଇବ ନିର୍ମଳ
ପ୍ରକାଶକ ବୋଇଥାଏ । ତତ୍ତ୍ଵପାରେ ଏହାବି
ବଳମ ମାଧ୍ୟିତ ହେବ । ଅଭିନପ୍ରକାଶକରେ
ଅଭିନ ବିଦୃତ୍ତ ଦରିବା ବନ୍ଦମାତ୍ର ଅଛି
ସୁରମ୍ ଦୂରଶ୍ଵରିଷ୍ଟ ଏହିଷ୍ଟର ବଳକାର
ଅମ୍ବାଦସବ ମାନବରେ ବିର୍ଦ୍ଦିମାତ୍ର ଦେଖାଯାଏ ।
ମାତ୍ର ଅମ୍ବାକାଳ କିବେଗନାରେ ଶ୍ରୀପୁରୁ

କାମୁଳ ସାହେବ ଏହିପଦ ବିଧାନ ଦରକାରେ
ନିଜାନ୍ତ ମୂଳରକାର୍ଯ୍ୟ କରିଅଛନ୍ତି ବୋଲିଯାଇ
କି ପାରେ । ସନ୍ତୁଳ ପ୍ରଗତୀର ଲୋକମାତ୍ରର
ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତେ ଅସର୍ବିତ୍ତ ଓ ଅସୁଦେଶୀୟ ଦେଲା
ସବର ପ୍ରଭାବ ଲୋକଙ୍କପ୍ରାୟ ଅନ୍ତର୍ଭୁବି । ଏହାକୁ
ବିଜଦେଶର ସର୍ବିମେବଜ ପ୍ରାୟ ଗାସନ କଲେ
ସବୁ ବିଷୟରେ ଯେ କଲ ହେବ ବୋଲିଯାଇ
ନ ପାରେ । କିନ୍ତୁ ଲୋକଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ଯେଉଁପରି
ଉଦ୍ଦିତ ହୁଅଇ ଶାଶକରାଯିର୍ଯ୍ୟର ଉଦ୍ଦିତ ନାହିଁ
ସେହିପରି ହେଉଥାଏ । ଗାସନପ୍ରଣାଳୀ ଉଚ୍ଚକୁ
ହେଲେ ଯେ ସବୁପ୍ରଦାର ଲୋକଙ୍କଠାରେ ଜାହାନ
ଯୋଜନା କଲେ ସମାନ ଫଳ ହେବ ଏମନ୍ତିର
କିଏ ଅଗା କରିବ ପ୍ରକୃତ ଦେଖାଯାଏ ଯେ
ଯେଉଁଠାରେ ଲୋକଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ସାମାଜିକ ସେ-
ଠାରେ ଜିଜାନ୍ତ ଉତ୍ସବାର୍ଥିକାନୁଷ୍ଠାନରେ ଭାର୍ଯ୍ୟ
ବଲେ ଅନ୍ତରଳ ହୋଇଥିଲେ ବନ୍ଦିକର ଆମ୍ର-
ମାନେ ବୋଧିବାରୁ ଯେ ସନ୍ତୁଳ ପ୍ରଗତୀର ଅବହାନ୍ତ
ଯେମନ୍ତ ସାମାଜିକ ଅନ୍ତର ଉତ୍ସବରେ ଏହାଜାନ
ଆଇ ସହି କିମ୍ବାମରାତିର ବିର୍ତ୍ତି ବର ଉଦ୍ଦିନ
ସାରେ ଭାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର ଉପାୟଟି ବିଭିନ୍ନ ମନ
ମୋର ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ବିଭୟାବଳୀତାଙ୍କ ସାନ୍ତୁଳ
ବସିଛର ଅପାଞ୍ଜଳିଃ ଏକ ମହିଳା ଉପକାର
ହେବ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତବସ୍ଥ ଦିଯେଣ୍ଟି କିମ୍ବା ଏଠାରେ
ଉଦ୍ଧବ ହେଲା । ଯଥା ।

[ବ୍ୟାକ୍] ଏକ ବର୍ଷର ଲିଙ୍ଗବାଲର କୋଣସି
ଠଳା କି ଦାୟିତ୍ୱପରେ ଯୁଧ ମାହକୁ ଗତିକର
ଚନ୍ଦ୍ରଜାତ ଅସ୍ତର ବନ୍ଦୀଳ ପ୍ରଗନ୍ଧାର କୌଣସି
ଅଭାଲକ ଉତ୍ତର ଦେବେ ନାହିଁ । ପୂର୍ବର ମର୍ତ୍ତି
ଯେ ବହୁ ଥାର ଭାବୁର ବନ୍ଦୀଳ ବିଶ୍ଵବାଦୀ
ହେବ ନାହିଁ । ଏକ ମଧ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ଦେଖାନ
ଶିହାର ହୋଇଥିଲେ ଯୁଧ କୋଣସି ଅବହାରେ
ଯୁଧ ଉପରେ ସୁଧର ଦିନ ବ୍ୟାନିକ ନାହିଁ *

[୩] ଏକ ବର୍ଷର ଅକ୍ଷୟକ କାଳର କୁର୍ରାଟଙ୍କା ଉପରେ ମୋଟ ସୁଖ ଅସଲ ହେବାର ଦ୍ୱାରାଥିବାର ଅତ୍ୟନ୍ତ ହେବ ନାହିଁ ଏକ ଅକ୍ଷୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅକ୍ଷୟରେ ବସିନ୍ତିକାଳରେ ସୁଧର

ପରମାଣୁ ଅନୁକ୍ରମିତ ଅନୁକ୍ରମରେ ଦେବ ଜୀବ ଜୀବ ।
ଏ ବିଦ୍ୟମନାନ ଯେ ପ୍ରକାଶପଥରେ ଲୋପ
ହୁଅକର ଏଥରେ ଚିତ୍ର ସନ୍ଦେହ ଜୀବ ।
ସନ୍ତୁଳପ୍ରମାଣ ଲୋକମାନେ | ଅନୁବାଣ ରଜୀ
ଓ ଦରିଦ୍ର ସୁକଷମ କ୍ଷେତ୍ରବାତ ନିର୍ମିତ ଚକ୍ର ଧର
ନ କର ଜୀବପାରନ୍ତୁ ଜୀବ । ଏ ଅନୁବା ଦେବ
ମନୋକନମାନେ ଅନୁକ୍ରମରେ ପରମାଣୁରେ ମୁଖ

କେଇ ଲୋକଙ୍କର ସମ୍ବନ୍ଧର କରନ୍ତି । ଅର୍ଥାତ୍ ନାହିଁ ରୁଷର ଅଭାଲତ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ ଏମାକ-
ଙ୍କର ରାଷ୍ଟ୍ରର ଉପାୟ ନାହିଁ ଅଜାଦକ ବର୍ଗମାନ
ଯେଉଁ କିମ୍ବା ହେଲ ଏଥରେ ଜାଗବଳକର
ବିଶ୍ଵର ଜପକାର ହେବ । ଏଥରେ ଏମନ୍ତ
ଦୋଷ ଯାଉଥାରେ ଯେ ମହାକନ୍ମାନେ
ମେଲିବର ହୁଅଇଛ ଏହା ଗୁଣ ଦେବେ
ନାହିଁ । ବିନ୍ତୁ ଏ ଯୁଦ୍ଧ ବଜ ପ୍ରବଳ ନୁହିଲ
ଆପାଇଟ ମହାକଳ ମେଲି କରିଥାରନ୍ତି ବିନ୍ତୁ
ପରିଶେଷରେ ସେମାନେ ଦେଖିବେ ଯେ ଟଙ୍କା
କିଣି ନ ଦେଲେ ଜାଗବଳକର ବନ୍ଦବନ୍ଧୁ ବନ୍ଦ
ହେବ ଓ ଏଥରେ ଯେବେ ବନ୍ଦମୁଖୀମେଣ୍ଟ
ତଥାବ ଗାନ୍ଧିର କିମ୍ବା କରନ୍ତି ତାହା ହେଲେ
ମହାକନ୍ମାନେ ଅକର୍ତ୍ତବ୍ୟରେ ଧାରମତ ସୁଧ
କେଇ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେବେ । ପକ୍ଷାନୁଭାବରେ ମହା-
କନ୍ମାନେ ମେଲିଥାଏ ପ୍ରକାଳର ଉପବାର ଅଛି
ଯେବେ ମହାକନ୍ମାନେ ଅଖକାଳକ ନ ଧାଇ
ଲେ ଟଙ୍କା ଦେବାକୁ ଅସମ୍ଭବ ହେବେ ତେବେ
ଦିନମଃ ପ୍ରକାମାନେ କଥା ଯାଉଦାର ତେଣ
ଦେଖି ପାଇପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିନାଗୁଣ ପ୍ରହାଣରେ ଆପ-
ଣା ବନ୍ଦବନ୍ଧୁ ଚିନ୍ମାନାକ ଚେଷ୍ଟା କରିବେ ।

ବାହ୍ୟଗ୍ରମ ।

ଅମେଲାନେ ଗତପଥାରେ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ କରିଥିଲେ
ଯେ ଏଠା କାରିଗରଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ସାଥୀରୁ
କ୍ଷେତ୍ରବିଦ୍ୟାର କଷ୍ଟମାଧୀନ କୁହଳ କାହିଁ ବି ସଞ୍ଚିତ
ଏଥର ଭାଇର ମାନରେ ଗେହ୍ନା କରିଥାଏ
ମହୁପ୍ରକାର କାରିଗରଙ୍କୁ ଲକ୍ଷତର ଏ ଉତ୍ତର
ଦିଅଯାଉ କାହିଁ ଦେବନ ଯାହାଜାତାରୁ ପାର-
ନାଏ ଦେଇ କାର୍ଯ୍ୟ ନେବାରୁ ହୃଦୟର ଜାହାଜର
ଅକ୍ଷୟ ବିନର ଦେଇଥାଏ । ମୁହଁରା ଏ ଶ୍ରେଣୀ-
ମଧ୍ୟରେ ଦେଉଁ କାରିଗରମାନେ ଅବିଲେ ମେ-
ମାନଙ୍କୁ ବାର୍ଷିକ ଅଭିବ ଦୟାର କୋଲାଯାଇ-
ନ ପାରେ ପ୍ରକ୍ରିଯାରେ ପାତକ ଏହାଜର ଅନୁ-
ସରଖର କାର୍ଯ୍ୟ ଥାଏ ନାହିଁ ।

ଏହିକାର କାର୍ଯ୍ୟରୁକୁ ବିଧିଷ୍ଠରେ ସାଧାରଣ
ଅଧିକାଦ ଏହି ଯେ ଏମାନେ ସେମ୍ପୁଲୁଗୁରୁରେ
କାର୍ଯ୍ୟ ହଫନ୍ତୁ ନାହିଁ ଓ ଯେଉଁ କୃବ୍ୟ ଉତ୍ସର୍ଗେ
କାର୍ଯ୍ୟରୁ କରିବେ ମେଦିକ୍ୟ କିମ୍ବା ନା କରିବେ
ଅପରିଚାରଣ କରନ୍ତି । ଅର୍ଥାତ୍ ଏହିକାର କାର୍ଯ୍ୟରୁ
ନର ଅମଜନାମଣ୍ୟ । ସୁରଖ୍ୟ ଏଥର ଉପରିଲାଭ
ଦେଇଅଛି ଯେ କାର୍ଯ୍ୟରୁମାନେ ପରିଶ୍ରମ ନୁହନ୍ତି । ସାଧାରଣରେ ଏହି କିମ୍ବା ଦେଖାଯାଏ

ଯେ ଯେଉଁମାନେ ପରିଗ୍ରାମ କରିବାକୁ ବୁଝିଲେ
ସେହିମାନେ ଅସତ୍ୟାଶ୍ଵର ଅବଳମ୍ବନ କଲାନ୍ତି ।
ମୋତେ ପରିଗ୍ରାମକରୁ ଉଦ୍‌ଦେଶ ପାଲନ କରିବେ
ଏହି ବିଧିମ ଓ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୱରଙ୍କାଳା ବିବାହର ନିମିତ୍ତ
ପରିଗ୍ରାମ କରିବାକୁ ହୃଥର । ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୱରଙ୍କାଳାମୀ
ସମସ୍ତଦର ଅଛି ଆପଣା ଓ ପରିବାରଙ୍କ ମୋତେ
କର ଜରଣପୋଷଣର ଅଧ୍ୟୋତ୍ତମ ଓ ଆପଣା
ସୁଖସୁଦରତା ବନ୍ଦି କରିବାକୁ ସମସ୍ତେ ଲାଲାମ୍ଭିତ
ଅଥବା ଧର୍ମାର୍ଥମର୍ଗ ଜୀବ ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତଙ୍କର ଅଛି
ଏହୁଲେ ଯେବ୍ୟକ୍ତିକୁ ପ୍ରଚୂରପରିମାଣରେ କାର୍ଯ୍ୟ
ମିଳଇ ଅଥବା ସେ ଜଦ୍ବାସ ଜରଣପୋଷଣର
ଉପାୟ କରିବାକୁ ଅକ୍ଷମ ହୋଇ ଅସମ୍ଭବହାର
କରଇ ଭାବାକୁ ଅଲକ୍ଷ୍ୟ ନ କହୁ ଅତିରି
ବୋଲିଯାଇଥାରେ ? ସେ ଯେବେ ପରିଗ୍ରାମ
କରଇ ଯଥେଷ୍ଟ ଅର୍ଥ ଉତ୍ୟାରିତ କରିବ ମାତ୍ର
ଅଲସ୍ୟବନ୍ଦିତଙ୍କ ଭାବା କରିବ ନାହିଁ ସ୍ଵର୍ଗ
ଦେଖିବପରେ କିର୍ତ୍ତର କରିବ । ଥର ନ ପଢ଼ି
ଲେ କୌଣସିବନ୍ଦୁ ଜଲବୋଲ ଯେଉଁ ପ୍ରବାନ୍ତ
ଅଛି ଭାବାର ଜୀବିତର ବନ୍ଦ ଯେ କୌଣସିବନ୍ଦୁ
ବାୟରେ ପରିଗ୍ରାମ କାହିଁ ଓ ବନ୍ଦପରିଗ୍ରାମରେ
ବାର୍ଷିକ କରିଲେ ହିଏ ପରିଗ୍ରାମ କରିବାକୁ ସମ୍ମର୍ଦ୍ଦ
ମହାରଥୀ ଏ ଅଜ୍ଞବହିକାରୀଗ୍ରାମଜାର ଅଛି
ଜୀବନିଦ୍ୟାର ପ୍ରଥମ ଭାଗର ଅଲସ୍ୟ ହେଉଥାଏ

ପୁଣ ଏହା ସବେ ଯେଉଁଦେଲେ ମୂର୍ଖଗାନ୍ତ୍ର
ଯୋଗବିଶ୍ୱାସ କେଇବେଳେ ଅଜ ବିଛ ଦାନା
ଦିଲୁ ନାହିଁ । ମୂର୍ଖଗାନ୍ତ୍ରରୁ ବାରିବିଶ୍ୱାସନେ
ଅଧିଶୀ ଶାବ ମଜଳାମରଳର ଦଥା ସ୍ଵରତ୍ନ ନ
ରଖି ଅଧାରତଃ ପ୍ରୟୋଜନୀୟ ଦୂରଦ୍ୱାରା
କରିବାକୁ ବିଷ୍ଟ ହୋଇ ଏହା ଭାବାରୁ ଯାହା
ବିଷ୍ଟ ବ୍ୟାନ ବା ଧରମର ଅଶ୍ଵର ସେ ହୁବ୍ବା
ଗାଇପିର ବସିଆନ୍ତି ଘରେ ଏହା କୌଣ୍ଡି ଲାହୋ
ମୁଣ୍ଡରେ ଫେର ସନରଦ୍ଧି ଲୋକଠାରେ କାର୍ଯ୍ୟ
ଦିଅନ୍ତି ଓ ଦୃଶ୍ୟ ପଦାଳରେବଜ ଦେବରେ
ଲୋତଦେଇ ଲାହୁନ୍ତିରୁ ହୋଇ ବୁଲୁଥାନ୍ତି ବାରିବିଶ୍ୱାସ
ମାନେ ଯେବେ କିମିତିନ୍ତିଯେ ପରିମାଦିଥାନ୍ତି
ଓ ଅଧିଶୀ ଅବଶ୍ୟ ଚାହିଁ ସଲାନ୍ତି ଜେବେ
ଏହାଙ୍କୁ ଯେପରିବାର ଦାର୍ଯ୍ୟ ମିଳଇ କରିବି ଏ
ମାନ୍ଦର ଉତ୍ସର ହିଂସା ପଥରିବାକାରୀ ।

ଦୂର୍ଗାଯ ତଥାକ ମୁଖରୀ; ଏଥରୁ ସାହାରେ
ଯେତେ ଅଧିକାର ନୁହଇ ପରାମର୍ଶରେ ଜୀ-
ବିଲ ବିଶେଷ ମନ ପଚାର । ବାରମବର
ବ୍ୟକ୍ତିରୁ ଏହିଥ ଯେ ଏହାକୁ ଦିଲ୍‌ କିଛାକୁ-
କିନ୍ତୁ ପାପ ହୁଅର ଓ ଅଞ୍ଜଳେବ ହାତରେ

କରିଛ କରିଛ ପଡ଼ିଲେ ହେମାନେ ବିଦିଶାଗର
ଶ୍ଵରୀ କର ଯାହା ନିଳିର ବ୍ୟୟ କରିଛୁ
ଏହିମେ ମୂର୍ଖଗା ହେତୁ ଅପରିମିତାଗରୀ
ହୃଦୟ ଓ ଏହି ହେତୁର ଅନ୍ତକାଳୀନ କାରଣ
କରୁ ମହିନାରେ ବିମା ଅନ୍ତରାଳୀ ମାଦକ-
ପ୍ରଦ୍ୟ ସେବନ କରିବାକୁ ଦେଖାଯାଏ । ସଜନୀ
ସମୟରେ କାରିଗରଙ୍ଗଠାର ପ୍ରଦ୍ୟ ମସା ଆୟା-
ସିବାର କାହାକୁ ଅବା ଜଣା ନାହିଁ ଏହି ହେ
ପ୍ରଦ୍ୟମାନ ଯେ କେତେକ ଗେର୍ଭେ କେତେକ
ପରି ଅଭିମାନୀ ଦ୍ୱାରା ଥାଏ ଜାହା ମଧ୍ୟ
କାହାରକୁ ଅବଦତ ନାହିଁ । ଯେବେ କାରି-
ଗରିମାନଙ୍କର ଏକବ ହୃଦୟ ଥାନା ଯେ ନିଷ୍ଠ-
ମିତାରପ୍ତାର ଅପଣା ଅବହା କଲ ରଗରେ
ତେବେ ଏମନ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିହାର କରନ୍ତେ ନାହିଁ ।
ବାଣିଜ୍ୟବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ସଞ୍ଚ ମୂର୍ଖ ମାତ୍ର ହେ-
ମାନେ ଏହି ଅତିରିକ୍ତ କରିଛୁ କାହିଁକି
ଏହିର କାରଣ ଏହି ଯେ କିନ୍ତିରେରେ ମୂଳଧନ
ଉଠାଇବାର ଦ୍ୟା ଥାଏ ମୂଳଧନ ଉଠାଇନ
ପାରିଲେ ମର ପତରେ ପୁରୁଷ ଏମାନଙ୍କୁ
ବିପରିତାର ଅପଣା ରିକା କରିବାକୁ ହୃଦୟ

ଅଥବା ପରିଶ୍ରମ କିମ୍ବା କୁରିଲ କୌଣସି କିମ୍ବା
ଦ୍ୱିତୀୟାତ୍ମକ କରିବାକୁ କେତୁା କି କରିବାର
ଲୋକଙ୍କୁ ଠାର ସହଜରେ କିମ୍ବା ହେବାକୁ
ସମୟ ହେଉଥିଲା । ବାଣିଜ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ବିନ୍ଦୁ
ବିଷୟରେ ଜାର କିମ୍ବା ବସୁର ଲୋପ ପାଇ
ଥିବାର ଯେମନ୍ତ ମୋହାରିଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରାହିକ
ପାଇ ଅଗ୍ରଥର ଲଗିଅଛି ଯେବେ କାରିଗରୀ
ବିଷୟରେ ଜାର କିମ୍ବା ସେହିପରି ଗିରୁଳ
ଦ୍ୱାରା କେବେ କାରିଗରଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମଧ୍ୟରେ
କର୍ମ ପାଇ ଅଗ୍ରଥର ହେବ ଏଥରେ କିମ୍ବା ବନ୍ଦେହ
ନାହିଁ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ଗର ସଂପ୍ରାଦାରରେ ଯେଉଁ ଦିନ ଅନଳ ପ୍ରାୟ
ତପ୍ରାକିଳ ଅର୍ଥାତ୍ ହିନ୍ଦୁଲା ବହିଲ ସେ ଦିନ
ଏ ନଗରରେ ଓ ମୋହାରିଙ୍କରେ ଗୁର ପାଞ୍ଚ-
ଶତ କାଦୁରୀ ଉପରେ ମରିଗଲେ । ଏ ବର୍ଷ
କି ଭୟକୁର ଗ୍ରୀବା ! ଏହେ ବର୍ଷର ଅଭିକ
ଦ୍ୱାରାପେ ଉପର ଏପରି ପଟକା କେତେକ କାଳ
ହେଲୁ ଦେଖା ନ ଥିଲା ।

୧୩୧ ମାତ୍ରବ୍ୟକ୍ତିମାର । ମୀ । ପଶ୍ଚାର
ମାହାନ୍ତିରାହି ଗର ସଂପ୍ରାଦାରରେ ଭସ୍ତୁତୁଳ ହେ-
ରଗଲ । ଦିନ ଦୂର ପ୍ରତିର ଦିନପତ୍ର ସମୟରେ
କିମ୍ବା ବିଧିବାର କୁରିଥାପରେ ଜାହାର କୁରିଥା
ଅଗ୍ର ଲଗିଲା ଓ ପଦକ ସହାୟକାରେ ତତ୍ତ୍ଵିଦ୍ୟରେ
ଗରେ କର୍ମାରୀ । କିମ୍ବା ଏହି
ମଧ୍ୟ ସାମାଜିକ ବାହାର କରିଥାରିଲେ ମାର୍ଗ
୨୦ ବିଗଂଗୋଟିଙ୍ଗ ଦର (ଏଥିମଧ୍ୟରେ କେତେକି
ଧୂଲିଧୂର ବାନ) ଓ ମୁହଁଦାନାରୀ ଏପରି ସବୁ
ପୁରାଗରପାଇ ସହସ୍ରଟଙ୍କାର ଯେତି ନମ୍ବୁ ଦେଇ
ଥାଏ । କି ଶୋତନାୟ ଘଟନା । ଏ ନଗରରେ
ମଧ୍ୟ ଅଲୋକାହ ବଜାରରେ ଶାର ଅଠେଟି
ବର ଗର ମନ୍ଦିରର ଦିନ ଘୋଟିଗଲା ।

ଏ ସଂପ୍ରାଦାରରେ ପଦ୍ମପୁରା ଦୋହିରୁଦ୍ଧ, କା-
ଲିଆଶୀ ଉଦ୍‌ବା ଉତ୍ସାହ କେତେକ ହୁଲାରେ
କିମ୍ବା ବର୍ଷା ହୋଇଥିଲା ଓ କିମ୍ବା କୁରିଥା
ମେଘ ଏ ନଗରରୁ ମୁହଁଲାଗି !

ମେମ ସି, ବାଣୀର ଅପଣାର ବିଧିବାର
ସ୍ତରରେ କରୁଥିଲା । ଜହାନ ମୁହଁର ଟଙ୍କା
ଥାର୍ଯ୍ୟ କର ପରି କିମ୍ବା ଦୂର ଟଙ୍କା ଲେଖିବ
ଦୂର ମର କମ୍ପରରେ ସୁତ୍ତରୁ କରିବ କରିଥିଲା
କିମ୍ବା । କିମ୍ବା ଏପରି ପ୍ରାହିକାରୀ ଅଲୋକାହ
ପାହିବାରେ ବୁଝିପାଇ ଲାଗ କରିଥିଲା ।

ଦିଲ୍ଲିନାୟ ଅଟେ (ସଂଗୋପ୍ତ ଦିଲ୍ଲିବିଦ୍ୟର
ଦ ୧୦ ଫା ଅନୁରତ ପି “୧୯୯୯” ଫା
ଦେଇ) ଏ ପ୍ରାବିଧି ନଗରଯାବ ଓ ସମୟ
ବିତରଣରେ କୁରିଥାଲୁ ଓ ସେଥିରେ ଅନେକ
ଲୋକ ସାରି ବିଷୟ କରିଥାଏ ଏ ବିଷୟର ଅଭିଯୋଗ
କର ଜାହାନ୍ତି । କିମ୍ବା ଏହି ବିଷୟରେ
କାହାର ବି ଅବସ୍ଥା ହୃଦୟରେ

ଗ୍ରୀବା କାରୁ ହେବିଲୁ ଯୋଗ ତେଷ୍ଟା
କଲେଖିଲୁ ପଦରେ ପୁରାନାର ନିଷ୍ଠା ହୋଇ
ଦେଇଥିଲାକୁ ଅସୁଅଛିଲା । ଉତ୍ସାହ ସାହେବ
ଯାଦର କୁରୀରେ ଥିବେ ଜାହାର ସେଠାରେ କରି
କରିବେ । ଯେଉଁ ଅପରିଧିମିତି ଗବର୍ନ୍ମିନ୍ଦ୍ରିୟ
ଏହାକୁ ସଂପତ୍ର କରିଥିଲେ ତହିଁର ସଂତୁଷ୍ଟିଜ୍ଞେ
ମୁହଁ ଧାଇଲେ ନାହିଁ । ଗବର୍ନ୍ମିନ୍ଦ୍ରିୟ ଏହାକୁ
କଣ୍ଠାର ଜଳପଦରେ ନିଷ୍ଠାକୁ କରିଥିଲା ।

କେବ ନଗରରେ ସ୍ଵାମ୍ଭବ ଏତେ ଶୁଣା ହୋଇ
ଅଛି ଏକତୋଳା କୁରିଥାଇଲା ନାମକ ଅଧିକାର
ମୂଳ ପହିଜ ଏକତୋଳା ସ୍ଵାମ୍ଭବ ମୂଳ ସର୍ବ
ହୋଇଥାଏ । ଏହି ସମୟରେ ଶୁଣା ଉପର
ରମ୍ଭାର ଭାବର ଭାବର ରମ୍ଭାର ଭାବର
ରମ୍ଭାର ଭାବର ଭାବର ।

ମାତ୍ରାଜଗ୍ନ ଗଲିଜନାର ଜା ୨ ରାତରେ
ଜାରଜାବମୋଗେ ସଂବାଦ ଆଜିଥାଇ ଯେ
ଦେଇଲେଇ ନଗରରେ ପ୍ରବଳ ବନ୍ଦ୍ୟାହୁର
୧୦୦୦ ପ୍ରାଣୀ ମରପତିଅଛିଲା ୨୦୦୦ ଲୋକ
କର ପୁର ଶଳ୍ପ ଏବଂ ୩୦୦ ଲୋକ ଅନାଥ
ହୋଇଥାଏ । କରାମୋରର ହୁଲିକାମା ବି-
ପାଇ ଏବଂ କେଲାନାର କୁରିଥାଇଲା ରମ୍ଭାର
ପରାଧିନୀର ଉତ୍ସାହ କରିଥାଇଲା ପରାଧିନୀର
ଦିନିନ ପ୍ରେରଣ ହୋଇଥାଏ । ଏବଂ ରମ୍ଭାର ଏ
ତାକୁର ବର୍ମା ସାହେବମାନେ ସାହାଯ୍ୟ କରି
ଏବଂ ଏବୁ ରମ୍ଭାର ବିଧାନ କରିଥାଇଲା
ପରାଧିନୀର ଉତ୍ସାହ କରିଥାଇଲା । ପରାଧିନୀର
ଅଛିଲା ହୋଇଥାଏ ଏହାକାଳରେ
ପ୍ରବଳ ହୃଦୟ ଓ ହେବୁ କୋଣାକ ବଳରେ
ମନୁତଳ ମାତ୍ରାଧିନୀର ଏବୁ ଉତ୍ସାହ କରିଥାଏ ।

ସଂପଦମହିମଦମହିମା ଗରମାର ଜା ୩୦ ର
ଗରେ ଉତ୍ସାହରେ ବାରାନ୍ଦ୍ର ଗୋଟିଲୁ ହେଲା
ଅଛି । ଏ ମହାଜୟ ସଂପଦଅକ୍ଷୟଦିଗନ କି,
ଏସ, ଥାଇ ସୁଧାର ଅନ୍ତର୍ଗତ ଏବଂ କାମିକ ନଗରର
ପ୍ରାରମ୍ଭ କରିଛିରେ ଅନ୍ତର୍ଗତ କର ଉତ୍ସାହ
ପାହିବାରେ ବୁଝିପାଇ ଲାଗ କରିଥାଏ ।

ଶ୍ରୀମତ୍ତ ଗବର୍ଣ୍ଣର ଜେନ୍ରାଲସାହେବ ଚଲିଲ
ମାସ ଜା ୧୯ ଘରରେ କଲିବାକୁ ସିମଲକୁ
ଯାଏ ଦେଇ ଜା ୨୫ ଘର ଯାଇବାର ସୁଧା
ସୋଠରେ ପ୍ରଦେଶ ହେବେ । ତାହୁଁ କୁମାର
ଏହାଙ୍କ ସହି ବଳବାରେ ଭେଟ ହେବ
ନାହିଁ । ଧରନରେ ବସି ମଜ୍ଜନ ଗାସକ ବଜାବା
ଓ ହଲଗରେ ବାର୍ଷିକ କରୁବାରେ କେତେ
ଗାରଗମ୍ୟ ଅମ୍ବେମାହେ ଅନୁମାନ କରି ପାଇଁ
ନାହିଁ ।

କଳବିଜ୍ଞା ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ଅଧ୍ୟାଧିକମାନେ
ଗର୍ଭମେଣା ଉତ୍ସୁକୀ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ବିଜ୍ଞାପନ
ଘାର ତଥାରେ ପ୍ରସାଦ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଯେ
ପ୍ରବେଶିବା ପରିଷାଧ ପରିଦର୍ଶକରେ ପ୍ରଥମ ଅର୍ଜି
ପରିଷାଧରେ ଉତ୍ସୁକ ହେବା ଲୋକଙ୍କୁ ମେତାବଳୀ
କଲେଜରେ ଅଧ୍ୟୟନ ବିଶ୍ୱବାର ଅଧ୍ୟକ୍ଷାର
ଦ୍ୱାରା ଉଲ୍ଲଙ୍ଘ କରିଛା ।

ହାତୁର ମହେନ୍ଦ୍ରଲଙ୍ଘ ପ୍ରଧାକିଳ ବିଜ୍ଞାନ-
ସକ୍ଷର ସାହୀମ କରିଯାଇ କାହେତିଆରତିନିହାର
ଶାକୁ ଶମାନକରୁ ଗ୍ୟ ଚୋଥୁଣ୍ଡ ଏକରହାର
ତଙ୍କା ଦାନ ଦର ଅଛନ୍ତି ।

ବ୍ୟୁତିର ପଦକର ଅଗ୍ନି ଉତ୍ସାହ ଅଛନ୍ତି
ହେବାର ନେଥିଲ ହଳରୁ ଲୋକେ ଆଜି
ଜରୀ ହୋଇ ପଳାଇଯାଉ ଅଛନ୍ତି । ପଦକର
ଯେଉଁ ଅଗ୍ନି ମୟୁ ଦ୍ରୁତମାନ ଉତ୍ସାହକ ହେଉ
ଅଛି ତହିଁରେ ପ୍ରାୟ ଶିଖିଷନ୍ତ ମେଳି ମରି
ପାଞ୍ଚ ଅହରି ।

ମୁଖ ଘର୍ତ୍ତମେଣେକୁ ସୁରଶାର୍ଯ୍ୟ କାହିଁ ହୈବ ଦରବା
ରାଜି ଲାଗୁକ ନଗରର ସମ୍ମାନ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେକୁ
କୁଳ ଦରଖାଲେ ଓ ଅଭଳାଶ୍ରମେ ମର୍ମବହୁବଳ
ଗୋଟିଏ ସବୁ ହୋଇ ଥିଲା । ଏଥରୁ କଳାଯାଙ୍କ
ଯେ ମେଣ୍ଡେବାବେବ ସଂଖ୍ୟରେ ଲୋକଙ୍କୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ
କରିଥିଲେ ।

କଂଳଶୁରେ କପ୍ତନାର ଅନ୍ଧମୋହ ଥରିଲୁ
ତହୁଁର ଏକ ଛପାହରଣ ଏହି ସେ ଲଞ୍ଚଲମ୍ବନ୍ଧ-
ଦେଇ ବି ଯେ ଧ୍ୟାନ ମର ଗଲେ ଅପଥା
ତୁମ୍ଭାର ଭାବେ ପାହିଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଲୋରୀର
ବିଷୟ ଦେଇ ଯାଇଥିଲୁବା । ଏବାକୁ ବାରବ
ଅୟ ଖୋଲିଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଆଜି ଫୁଲଗଠଂ ଧ୍ୟ-
ମାନିବ ଏବାକୁ ଅୟ ପାଦି ଦେଇଥିଲୁବା

ଇଣିମୂଳ ଥବନ୍ତିର ପ୍ରିକ୍ସନମାନକ ସଂକା-
ହଶଦରେ ଲେଖାଥିଲ ଯୋଧେସତ୍ତ୍ଵରଗେ
କରିବେଗତିଏ ଦାଳକ ଖେଳୁଁ । ଜଣେ ବନ୍ଦି
ଗରସାହେବ ଓ ଅଉ ଜଣେ ଡାଳକ ଓ ଆହ-

ରାଜେବିମାନେ ଫର୍ଦୁତା ଆସିଲା ଓ ଶୁହା-
ହୋଇ ଏକବଞ୍ଚିକୁ ପ୍ରାଣ ଦ୍ୱାରା ଥର୍ମ ଦେଇ
ଧାରିଗ୍ରାମ ତାହାକୁ ବଧ କର ଅଛନ୍ତି । ଗ୍ରାମ-
କହିଲାନେ ଏକଥା ଶୁଣିପାରି ଅଛିଲା ବେଳକୁ
ବାଲକଟିର ମନ୍ଦ ଘର୍ଜନା ହୋଇଥିଲା ।

ପ୍ରକାଶକ

ବେଦେହୁମହିଳାର ନାମକ ଉପେତ୍ର ଶଙ୍କଳ
କୁଳ ବିଶ୍ୱାଗ ପୁଷ୍ଟିକ ଅଜେନ୍ଦ୍ରାକବ୍ରତ ପ୍ରଧ୍ୟୁ-
କୁଳ ହେବା ଅଥବା ପୁଷ୍ଟିକ ବୃଦ୍ଧିକ ଥିବାର
ବ୍ୟଥାଥିକ ଦୃଷ୍ଟିରେ କେହି ଗାହା ମୁଦ୍ରାଙ୍କନ
କରିବାକୁ ସାହସ କରୁ ନ ଥିବାର ଅମ୍ବେ ଜଳ-
ଲକ୍ଷ୍ମିଜ ଶଥ୍ୟମରେ ଉଚ୍ଛ୍ଵ ପୁଷ୍ଟିକ ମୀରାପଞ୍ଜି
ମୁଦ୍ରିତ କରି ଦେବାକୁ ସମ୍ମତ ହୋଇଥାଏଁ ।
ଯଥା ।

୧। ପ୍ରତିନିଷଟରେ ଅଂଶକ । ଗୁରୁପାଣି
ଅର୍ଦ୍ଧକ ॥ ପୃଷ୍ଠା ଲେଖାଏ ସ୍ମୃତା ହେବ ।

୨। ଏ ବିଜ୍ଞାପନ ଉତ୍ତାମ ଯେଉଁ ମାନେ
ସୁମଧୁର କେବାରୁ ଅଗ୍ରହ କରିବେ ସେମାନେ
ଅପଣା ରତ୍ନ କଣ୍ଠାରଲେ ରାତାର ହାତ ରେ
ତଥା ବିଦ୍ୟୁତ ଓ ଏମନ୍ତ ସୁରକ୍ଷା ଲୋକ
ପାଦ ବଳେ କର୍ମଚାରୀ ହେବ ।

୨ । ରେକଣ୍ଟାଶ୍ରୁତି ଶାହବମାଳକାଳୀଟ
ପ୍ରତି ଅଂଧେଚିଲୁ ଚିପିରସା ଅଥବା ଦର୍ଶନ
ପ୍ରାଣିରୁ । ଦେଖ ପଡ଼ି ଓ ଅପର ବ୍ୟକ୍ତି
ଠାର ସଂଖ୍ୟାପ୍ରତି ଲଗଦି ୯ ୦ । ଲୋଙ୍ଗୀ
ବିଥ୍ୟବ ।

୪ । ଯାହାଙ୍କ ବିଦେଶୀ ଜୀବରେ ଦୀଗର
ପଠାଇବାକୁ ହେବ ସେମାନଙ୍କୁ ମୁଣ୍ଡ ଦିଲ୍
ତାହିମାରୁ ମାଧ୍ୟମରୁ । / ଅଥବା ବର୍ଷିତ
୫ । ଏ ଲେଖାଂକ ସେଇ ପଥର ।

* । ଶ୍ରୀହଣେକୁମାଳୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି
ପଠାଇଥାରୁ ହେବ ନାହିଁ ଆହୁରିର ବିନିଷ୍ଟ
ସଂଖ୍ୟା ଷୁଷ୍ଠି ହେଲେ ପୁଅଦ କରୁଥିବିଦ୍ଧିଲୁ ଏହି
ଜିଲ୍ଲା ହେବ ।

ଶ୍ରୀ ଗୋଟିଏକର ସମ୍ପଦ
ସମେତ

। ୪ । ବେଳାଳ ରେହନାର ସୁଧରିଷ୍ଟେଣ୍ଡେ
। ୫ । କୃତୀ ।

କୁର୍ତ୍ତିବାରନାମା ବରେଷ୍ଣ
ଉପଗେନୀନ । ବା ଦଟ୍ଟବ
ଏହାହୁବୁ ସମ୍ମାନାଥଙ୍କ ବନ୍ଦିମାନଙ୍କୁ ଜଣା
ଯ ଉପଯାତ ଥିଲୁ ସେ ମେହି ମାନେ ସାଧାର

କଥାକୁ ସେମାନେ ପହି ୧୨୨ ସାଲ ଜୁଲାଇ
ମାର ତା ୩୯ ଦିନ । ମୁଁ ୧୨୫ ସାଲ
ଶାବଣମାସ ତା ୨୭ ରତ୍ନ ବିହୀନ ପୂର୍ଣ୍ଣମେ କବୁଳ
ଲିଧାନ କରେ ମହା ୨୯ ଜାତ ଓ ବୁଝା ୨୯
ଦିନରେ କବୁଳପୂର୍ଣ୍ଣ କଥାବିହ ଯେବେ କେଉଁ
ଏହି ନିଧିକୁ ଉଚ୍ଚ ଜୁଲାଇମାସ ତା ୨୯ ଦିନ । ମୁଁ
ଶାବଣମାସ ତା ୨୭ ବିହ ପରେ କବୁଳପୂର୍ଣ୍ଣ
କରିବୁ କେବେ କଳକର ଦର ଅଧିକ ଅର୍ଥକୁ
ମହା ୨୭ ବୁଝା ୨୯ ହେବ ଯେଉଁ
ମାନେ କବୁଳପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବାକୁ ତାଙ୍କ କରିବେ
ସେମାନେ ପ୍ରଥମେ ହାତରାଜାକା ଉପୋଷୀ ସ୍ମୃ-
ତିଷ୍ଠିତେଶ୍ଵର ହଜୁରରେ ଲିଙ୍ଗକ କରାନ୍ତି
କରିବେ ଯେବେ ଉପୋଷୀ ସ୍ମୃତିଷ୍ଠିତେଶ୍ଵର ନି-
ବନ୍ଦରେ ନ ଥାଇ ଦୂରରେ ଥାନ୍ତି ରେବେ ସେ
ଛାତ୍ରବାଚକିତାରକ କିନ୍ତୁରେ ଦରଗାସ୍ତୁ ଦର-
ବେ ସେ ଦରଗାସ୍ତୁରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିର ଜୀବ
ତେ ଯେଉଁ କରି କମନ୍ତେ ଧାରି ନେବେ ସେ
କମିଶ କମନ୍ତ ଲେଖାବିହ ରେ ଦରଗାସ୍ତୁ କେତୀବୁ
କମି କବାରରେ ଥେରିପୁ ଖରେ ଉପୋଷୀ
ସ୍ମୃତିଷ୍ଠିତେଶ୍ଵର ଅଥବା ଛାତ୍ରବାଚକିତାନ
କବାଯାଇ କବୁଳଅଳ୍ପ କଥାବିହ ଉଚ୍ଚ କବୁଳପୂର୍ଣ୍ଣ
ଦେବଳ ଧାନ୍ୟବଳ ସଜ୍ଜାମେ ତଳିକ ଶାଜ
ବାଲ ଧାନ୍ୟବଳ ସକାଶେ ଅଳ୍ପ କବୁଳପୂର୍ଣ୍ଣ କଥା-
ବିହ କମିଶକିତାର ପ୍ରାଣ ମରିବାରେ କବୁଳ
ପୂର୍ଣ୍ଣ କଥାବିହ ଜାହାନ୍ତ ଦରଗାସ୍ତୁରେ କଳ
ସେତନ କମିଶ ଠିକ ମାତ୍ର ଲେଖାବାକୁ ଦେବ
ପ୍ରତ୍ୟେକ ମରିବାର ରଧିକମାନେ ଏବନ ହୋଇ
ଜୀବିରଭାବର ବହଞ୍ଚାନ୍ତ କବୁଳପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବେ
ତହିଁ ପିଠିରେ ସେ ମରିବାର ସମସ୍ତ ରଧିକ
ମାନେ ଅପରାଧ କମି କମନ୍ତେ ଦ୍ୱାରା କରି
ଦେ । ଇହ ତା ୨୭ ଦିନ ମାହେ ଅପ୍ରେମ
ସତ୍ତା ୧୨୨୨ ମହିନା ।

୧୯୫୩

ବାର ଗହାବଳିଷ୍ଟ ମାସକ ଶୋଭା

ବିଜ୍ଞାନ ୧୯

କୁମବଙ୍ଗ ଲାହାରି	"	୫ ୭
ମନ୍ତ୍ରମୂଳକିରଣ ଜଗନ୍ନାଥପୁର	"	୫ ୧୦
ବୁଧମୋହନଦୀର କୁଠବ	"	୫ ୧

ଏହି ଉତ୍ତଳପରିବା ସହର କଟକ ଦର୍ଶନ
ଦତ୍ତାର ଜୟଦୂତପରିବାରୁଙ୍କାରିଷ ସମ୍ମାନପୁରେ
ମଧ୍ୟ ଓ ଉତ୍ତର ଦେଖିଲା ।

ଅଜ୍ଞାନ ପାତ୍ର

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଲେଖକ

ପାତ୍ରକାଳୀନ

ଆଁ ରଜ ମର ସନ୍ଧାନ ମହିଦାମୁ। ତେଣୁ ଦ ଏହି ସନ୍ଧାନପାତ୍ରକାଳୀନ ଗବବାର

ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକ ମଳ୍କୁ

ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଳ୍କୁ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ

ମଧ୍ୟବଳ ପାଇଁ ଭାବମାପୁଲ

ମହାମାର୍ଣ୍ଣ ଲର୍ତ୍ତ ନର୍ଥବୁଦ୍ଧାବେବ ଯେଉଁ
ଦ ଏହି ନ କଲିବାରେ ଭବନେ ଭାବୁରେ
ଉଠୁ ନଗରର ଅନେକହାନ ଓ ସାଥରଣ
ଅନୁଯାନ ଭ୍ରମନକର ଦେଖୁ ବୁଦ୍ଧିଅଛନ୍ତି
ଏଥରୁ ଜୀବାଯାବ ଯେ ତାହାର କର୍ତ୍ତପରି
ଅନୁଯା କାହିଁ ଦର୍ଶ ଯଥୋତ୍ତର ତେଜିଶା
ସବାକ ଅଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏହି ଦେଖୁ କୁଳନେ
ଗୋଟିକର ତେଣେ ଉପରୀର ନାହିଁ କାରଣକି
ଏଥରୁ ଜୀବାବରଣ ଯଥୋତ୍ତରିଷେ ହେଉଥି
ଅଛି ଓ ଯେବେବେଳେ ବିଜ୍ଞାନ ଅବଧାର ହେବ
ତେଣେବେଳେ ତାହା ପରିଶ୍ରମେଷ୍ଟରେ ଅପ୍ରକାଶ ରହିବ ନାହିଁ । ପ୍ରକାମାନଙ୍କ ମନ ଆନନ୍ଦର
ଅଛି କି ନାହିଁ କିମ୍ବା ଗବ୍ରେମେଣ୍ଡାକ
କାର୍ଯ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟିରେ ତାହାର ପାତ୍ର ହୋଇଥିଲା
ଏକାଶଦ୍ୱାରା ଅନୁଷ୍ଠାନ ଯେବେ ସାହେବ ମାଟେ
କାହାର କାହାର କରିବାକି ହେବ ।

ଏହିମ ପବର୍ତ୍ତିନେଶ୍ଵା ଶାଶ୍ଵା ପୁରୁବର ଅଜ୍ଞବ
ମୋତଳ ପକ୍ଷରେ ବିଜିତ ଉତ୍ସାହ କରିଛନ୍ତି
ମାତ୍ର ଅମୂଳକଙ୍କର ଶାସ୍ତ୍ର ଲେଖନକଣ୍ଠା
ଗବର୍ତ୍ତର ଶାଶ୍ଵା ଶିକ୍ଷାର ବିଦ୍ୟାର କରିବା ପାଇଁ
ଅଚରିତ ଗେଣ୍ଟ୍ର କରିବାର କହିଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର
ଯେ ସମ୍ବୁଦ୍ଧ ଶାଶ୍ଵାରେ ଉପରୁକୁ ପୁରୁବର ଅରାବ
ଥିବା ସେ ସମ୍ବୁଦ୍ଧ ପାଦାର କରିଅଛନ୍ତି କହି
ପକ୍ଷରେ ଶାଶ୍ଵା ଏକପରିଷାର ବିଦ୍ୟା କରିବାକୁ
ପାଦା କରି ନାହାନ୍ତି । ସୁଧା ଅଶ୍ୱରର କଷ୍ଟ
ଯେ ବିଜାଶା ପୁରୁବ ଆପେ ବୁଦ୍ଧି ହେଉଥିବା
ପ୍ରକଳ୍ପ ହେବୁ ରହିବ ଉତ୍ସାହ କରିବାକୁ ମାତ୍ର
କୁ ୫୦୦ ଟଙ୍କା ଲେଖାଏ କେହିଅଛନ୍ତି ଅଥବା
ତେଣୁକୁ କାହାର କାହାର ମାତ୍ର ମନୋଯୋଗୀ
ହେବ ନାହାନ୍ତି ।

ଅନ୍ତାଧାନିକାଶମ

ଆପ୍ତ ବହିନୀବେବକୁ ତତ୍ତ୍ଵବିଧାରଣରେ
ଥିବା ଅବିହିତ ଗ୍ରୁଣ୍ଡିଯାକ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟ ମିଳିଅନ୍ତାମାନକ ଜଣକର ଶାମାପର
ପାଦାର ହୋଇଥିଲା । ସେ ଗର୍ଜିବିଷୟ ଗୋପନୀୟ
ରତ୍ନଥିର କେହି ଜାହାର ଅକାର
ରକୀର ଠକ୍କର କାକୁ ଶେଷ ବିଷୟ
ପରିଚାରରେ ସେ ଏପରି ଉତ୍ସାହେ ଉତ୍ସାହ
ଯେ ସାହେବପ୍ରମାଣିତ ଜାହାର କଥାରେ ବିଶ୍ଵାସ
କରେ ବିନ୍ଦୁ ଧରିବିଲେ ସେତୋଟିମି କାରଣରେ
ଅଗ୍ରମର ପାତ୍ରକାଳୀନ ହେଲାକୁ ଗର୍ଜିବିଷୟ ସ୍ଥାନରେ

କଲ ଓ ହେହିବନ ବୁଦ୍ଧ ବାରହିପରେ ଏବା
ପାତ୍ରକାଳୀନ ପିଲାଟିଏ କିନ୍ତୁ କର ଜଗନ୍ନାଥ
ଦାରେ ପୋତପକାଇଲା ଓ ଏବାର୍ଥ ଏମନ୍ତ
ଗୋପନୀୟରେ ସାଧନ କଲ ଯେ ଦେହ ଜାହାର
ଜଗିବାରକେ ନାହିଁ । ଜହି ଅରଦିନ ଭାବୁ
ବେହ ପରିବାରେ ସେ ବିହିଲ ଯେ
ମୋହ ପେଟର କେବଳ ରହିପିଲୁଳାଏ ବାହାର
ରଗଲ । ଏକଥା କିମେ ଧୂର ଧାର କୋଇ ପୁରୁଷ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରେବେଗ ହେଲାକୁ ସବୁନୁଷେକୁର
ପ୍ରିଣ୍ଟନାଥବାବୁ ସେବାନକୁ ଅସି ଶିଶୁ ଗଢ଼
ବାହାରବିବ ପରାଷାର୍ଥେ ତାକୁ ଭାବାହେବକଳ ତାକୁ
କୁ ପଠାଇଲେ ଓ ମହଦମା ଉତ୍ସାହ କରିବାରେ
ରହିଲେ । ଶାଶ୍ଵାଯାବ ଯେ ଏ ମହଦମା ଚଲାଣ
ନ କରିବାର ବୁଦ୍ଧର ଉତ୍ସାହ ହେଲା କିନ୍ତୁ
ପ୍ରିଣ୍ଟନାଥବାବୁ ଜାହାର ଉପରେଥିର ବୁଦ୍ଧାନ୍ତ
ପାତ୍ରକାଳୀନ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ

ଏ ମହଦମା କାରଣମାକ୍ଷେତ୍ର ରହିବିଲୁ
ପାତ୍ରକାଳୀନ ଅର୍ପିତ ହେଲା ଓ ଆପ୍ତ ବହିନୀବେ
ହେବ ହେଲାରେ ଅସି ମହଦମାର ବିଦ୍ୟା
ସମ୍ବୁଦ୍ଧରେ ମିଳିଲେ ବିଦ୍ୟାରେ । ବୋଧ
କୁ ଏ ସମ୍ବୁଦ୍ଧରେ ଦେଖୁ କାରଣମାକ୍ଷେତ୍ର ତାକୁ
କୁ ଏକ କଥା ପରି ଲାଗିବିବ କଲେ କା
ହାର୍ଥ କେବଳ ମହଦମା ମୁଦ୍ରମା

ଏ ହେଲ ଓ ପ୍ରତିବାଦକ ମଧ୍ୟ ଦୋଷ ସ୍ଥିବାର-
କଳୁ କିନ୍ତୁ କବଣ୍ଣିମାଳିକ୍ଷେତ୍ର ବେଳକ ଟ୍ୟାଙ୍କା
ଅର୍ଥଦଶ ବିଧାନ ବଲେ । ଏ ଦିଗ୍ନାଳୀ ଛବିଧ-
ନୀତିକେ ସମସ୍ତେ ଚମ୍ପକୁ ହେଲେ ବାରଣ
ଏପରି ମନ୍ଦମାରେ ବେବେହେଁ ଏତାଦୁର ସା-
ମାନ୍ୟ ଦଶ ବିଧାଯାଇ ନାହିଁ ଓ ଏପରି ଦଶ
ଦେବା ଜ ଦେବା ସମାଜ ଥିଲା । ଏଥର
ହେବୁ କଣ ? ବେଳକ ଏତକ ମେ ଆସାମୀ
ପାତ୍ରାସାହେବଙ୍କ ଅର୍ଥିରିମେବ ଏହା କିନ୍ତୁ ଅଜ୍ଞ
କିଛି ଅନୁମାନ ହେଉ ନାହିଁ । ଏମକବିମାର
ଅବସ୍ଥା ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦୋଷ ଲାଗୁକରଣର କିଛିଲୁ
ବାରଣ ନାହିଁ । ପ୍ରତିବାଦମା ବବେ ମେ ମୁଢ-
ପିଲ କିନ୍ତୁ ସୋଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ତାକୁରସାହେବ
ଜହାନିଷୟରେ କିଛି କିମ୍ବାକିର କିନ୍ତୁ ନ ପାରିଲେ
ଯେମୁଳେ ଅର୍ପନ୍ତା ଗର୍ଭବିଷୟ ଲାଗୁର ରତ୍ନ-
ଥଳ ଓ ବେହୁ ପରିରାଜେ ସୁଖ ନ ମାରିଲା
ସେ ମୁଲେ ସେ ସେ ଗର୍ଭପାତର କିନ୍ତୁ ପ୍ରତିବାର
କିନ୍ତୁ ନ ଥିବ ଏହା ସାମାଜିକ ଗୁଡ଼ିର ବୋଧନମା
ନୁହେ । ପିଲ କିନ୍ତୁ ଦିନ ସେ ପାତ୍ରାକ୍ରମ ହୋଇ-
ଥିବାର ଏ ଅନୁମାନ ଅନୁର ପ୍ରଦଳ ହେଉଅଛି
ପୁଣି ଗୋଟିଏ ବିଧା ଏଦେମାୟ ଲେବେ ସବ-
ବିଭାଗର ବୋଲକୁ ଯେ ଘାଘରର ବେଳରେ ଘା-
ଘର ନାହିଁ । ଯାହା ହେଉ ଏ ମନ୍ଦମାରେ
ଦୋଷ ଲାଗୁକରିଥିବା ନାହିଁ ଓ ଏବଧି
କବଣ୍ଣିମାଳିକ୍ଷେତ୍ର ସାତାରବର ସବା ଏତାଦୁର
ଅକୁ ଦଶ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି । ସେ ଏଥର ଏହି
ହେବୁ ଦର୍ଶାଇଥିବାକୁ ଯେ ମିଶ୍ରମନକୁ କବନ୍ଦ-
ଦଶ ଦେଲେ କିଛିହୁଁ କାହିଁ କରି ସେ
କେଳରେ ମନ୍ଦଅଭିଭବ ଶିଖିବ ପାତ୍ରାଙ୍କ
କିବିରେ ତାଥାର ଅଭିଭବ ସ୍ଥିରିଗରେ ଏହା
ବେଳକ ନୈପିରେ ଅଛି କିନ୍ତୁ କ ସୁନ୍ଦର ଦିଗର !
ସବଧି କେଳରେ ଅନନ୍ତ ପିଣ୍ଡାବ ତେବେ
ସେ ବିପ୍ରବାରେ ଅନ୍ତରେଣୀକୁ କରେ ପରି
ଦର୍ଶ କେଳରେ ରଜାରଥିବାକୁ । ଏଥର
ମାନ୍ୟମା କବଣ୍ଣିମାଳିକ୍ଷେତ୍ରକଠାର ଆମେମା-
ନେ ପାର୍ଥନା କରିଅଛି ।

ପରମେଷ୍ଠରେ ବହୁମାତ୍ରେବନ୍ଧୁ ବିଜ୍ଞାନ-
ବାର ଅଛି । ଏପରି ଲକ୍ଷ୍ମୀକର ମନ୍ଦମାରେ
ବହୁମାତ୍ରେବନ୍ଧୁ ବିଗେନ୍ଦ୍ରିୟ ଅସିବାର ନ ଥିଲା
ଯେବେ ଅସିଲେ ଜେବେ ମାତ୍ରକ୍ଷେତ୍ରଙ୍କ ଲିକ୍ଷଣ
ରେ ଏ ଲକ୍ଷ୍ମୀକର ଅଧିତି କରିଥାନ୍ତେ ଜୀବ
ରେ ତାଙ୍କ ଜାତୀୟକାରୀବଳରେ ଅନେବପୁଣ୍ଡର
ସୁବଳ ଅନ୍ତରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟର କେତେ କବନ୍ଦ

କଲେ ତାକୁ ବିହିତ ଦିଗ୍ନତ ରଖାବାରୀ ଅଳ୍ୟ
ସମ୍ବୂଧ୍ୟମନ୍ଦରାପାଥାର ଉପାଦି ଦେବାର ଅପ-
ର । ଅଧିକର୍ତ୍ତ୍ଵ ଏ ମହିମା ମନ ଆବରଣର
ପ୍ରଥମ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ନୁହଇ ଏଥୁପୂର୍ବେ ଅଉ ଜଣେ
ସୁବିତର ଜଣେ ଶ୍ରୀଶ୍ରୀଯାଜନ ସଙ୍ଗେ ବାଲେମୁଖ-
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଘାଲାଇଥିଲା । ବିଜ୍ଞାପାଦେବ ଯେପରି
ସୁବିଜ, ଭାଗମ ଓ ମହାଲୁଗୋକ ତାଙ୍କରୁଲୁ ଏ
କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ନାହିଁ; କେବାଥ ହୁଏ ସେ ମିଶିଆ-
ନକୁ ଦରଗାରୁଲୁ ପ୍ରଫିଲାଇଜ କରିଥିବାରୁ ସେ-
ହର ଉପରେଥରେ ପଡ଼ିଗଲେ ।

ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଭାବଲେଖ ।

ଶିକ୍ଷାବିଦ୍ୟଗର ବାର୍ଷିକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅମ୍ବଲାଜଳ
ଲେଣ୍ଡଙ୍କନ୍ଫ୍ରେ ବବର୍ତ୍ତିର ପ୍ଲାସ୍ଟିକ୍ ବାମ୍ବଲ ସାହେବ
ଯେତେ ଉପାତମାନ ଜାତ କରିଥିଲୁଛନ୍ତି ବା
କରିଥିଲୁଛନ୍ତି ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ସଂସ୍କତ କଲେଜ
ପ୍ରତି ଯେଉଁ ଅଭିଧର୍ମ ହୋଇଥାଏ ତାହା
ଅଗ୍ର ଗୋଚନୀୟ ଅଠଇ । ଇଂର୍ଷଜ ଭାଷାରେ
ରହିଥିବାର କେବ୍ଳ ଯାମାଜିନ୍ ନୁହଇ ବରଂ
ବେଶସରେ ଅନିଶ୍ଚିବାରୁ, ତେବେ କହିଲୁଛନ୍ତି
ପ୍ଲାସ୍ଟିକ୍ ବାମ୍ବଲ ସାହେବ ଏମନ୍ତ ବୋଲିପାଇଗ୍ରହନ୍ତି
ଯେ ଇଂର୍ଜି ଭାବରେ ବରତବର୍ଷର ଭାଷା ନୁହଇ ଓ
ଏହାକୁ ଯେତେ ଅୟବ ଶିକ୍ଷା କରିବେ ଭାବରେ
ବର୍ଷାୟମାନେ ଇଂର୍ଜିକୁ ସହି ରେତେ ସମସ୍ତରେ
ହେବେ ଓ ଇଂର୍ଜି ଗଣକ୍ରମେଶ୍ଵର ପାର୍ଶ୍ଵପଣାଳା
ତେବେ ଅୟକ ପୁଣିଧାର ନାନା ବାର୍ଷିକ
ଦୋଷାଦୋଷ ବାହାର କର ଶାଶନକର୍ତ୍ତମାନଙ୍କ
ସେଇମର ମାର୍ଗର ଅନୁର ରଖିବାକୁ ସନ୍ଧାନ
ହେବେ । ଏଥର ସମାଜ ଯାଦନକର୍ତ୍ତମାନେ
ତାହାଙ୍କୁ ଦେଇ କିପାଇ ଥାପଣା ଗୋତରେ
ଅପେ କୁଠାରୀ ମାରିବେ । ଯେବେ ଏତେ
ବିଦ୍ୟା ଓ ସର୍ବତା ଭାବରେ ବରତବର୍ଷାୟମାନଙ୍କ
ଜଳ ତେବେ ଉତ୍ସପାଇ ଥାପଣା ହାତର ବିଦ୍ୟା
କର ଇକାନ୍ଦୁସାରେ ବିଦ୍ୟା ଉପାର୍ଜନ କରିଲୁ
ଏତେ ଯୁଦ୍ଧକୁ ଅମ୍ବଲାଜଳର ଭାବର ନାହିଁ
କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ସଂସ୍କତ କଲେଜକୁ ବନ୍ଦ
କର ହକୁ ଭାଷାରେ ମୋକଳୁ ବହୁଜ କରିବ
ବାର କେବ୍ଳ ହେଉଥାଏ ତହିଁ ପ୍ରତି କି ଯୁଦ୍ଧ
ଅଛି ? ସଂସ୍କତ ଭାବରେ ଅଦମ ଭାଷା ଏବଂ
ହୃଦୟମାନଙ୍କର ଯାଦକୁ ବିଦ୍ୟାର ଏହି ଭାଷା
ରୁଚିର ଯାମାନଙ୍କରେ ଲେଖାଥାଏ । ସଂସ୍କତ
ଭକ୍ତିକୁ ଭାଷା ବୋଲି ସମ୍ମୁଖ ସଜ୍ଜ୍ୟ ଦେଇବେ
ଥିଲାକି ଏକ କିନ୍ତୁଶାରୀ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ କିନ୍ତୁ

ଏହାର ଯଥୋତ୍ତର ଠଣ୍ଡା ହେବାର ଦେଖାଯାଏ ।
ଅଛିଏକ ଶୁଭବର୍ଷର ସଂଗ୍ରହକ ଶୌଭବର
ବିଷୟ ଯାହା ଜାହାରୁ ଲୋପ କରିବାକୁ ଶାସ୍ତ୍ର
ବାମ୍ବଳ ମାହେବ ଅହରର ଚେଷ୍ଟା ଧାଉଥିଲୁ ।
ନବସ୍ତ୍ରମେଣ୍ଟ ଲୋକଙ୍କୁ ବିଦ୍ୟାଶିକ୍ଷା ଦେବା
ବର୍ତ୍ତବିଷ୍ଟ ବୋଲି ଶାକାର କରି ଉଚ୍ଛପାଇଁ ବ୍ୟୟ
ବର୍ତ୍ତାହାନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଯାହା ଶିକ୍ଷା ବଲେ ଅନୁଗ୍ରହ
ଶୁଭବର୍ଷଧୂମାନେ ଯଥଶାର ପେତୁର ଧନର
ଅନ୍ଧକାରୀ ହେବେ ଉଚ୍ଚର ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖିବା
କରିଥିଲୁ ଅମ୍ବମାନେ ଏଷମ୍ପର ଉଥୁଙ୍କର
କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଖି ଆହୁମୟ ଭାଜ ହୋଇଥାଏ ।

ସଂସ୍କୃତ କଲେଜ ଉଠାଇବେବାର ପ୍ରଥମ
ଉଦ୍‌ଧ୍ୟମ ସ୍ଵର୍ଗ ଶ୍ରାସ୍ତୁକୁ ବାମୁଲ ପାହେବ ଉଚ୍ଛ୍ଵା
କଲେଜର ସୁନ୍ଦର ଅଞ୍ଚଳର ପଦ ଉଠାଇ-
ଦେଲେ । ପଣ୍ଡିତ ଜ୍ଞାନଜନ୍ମ ଶିଖେମଣି ଏ
ପଦରେ ନିଯମିତ୍ତ ଥିଲେ ସେ ବର୍ମର ବିଦ୍ୟାପୁ
ନେବାର ଅନ୍ୟ ବାହାରିକୁ ନିଯମିତ୍ତ ନ କର
ଉଚ୍ଚ ପଦରୁ ଉଠାଇଦେଇ କାମୁଲ ପାହେବ
ବର୍ଷିତ ଟ ୮୦୦୦ ଟଙ୍କା ଲାଭ କର ଅଛନ୍ତି ।
ଏକାର୍ଥୀରେ ଏକା ଦେଶୀୟ ଲୋକେ ନୁହନ୍ତି
କଲାଜର ବିଦ୍ୟାର୍ ଲୋକମାନେ ସୁଜ୍ଞ କରିଲୁ
ହୋଇଥାଏନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ବାମୁଲସାହେବଙ୍କ ଫର୍ମ
ଏବାଗିଲୋକ ଦେଶା ନାହିଁ । ସେ ଯାହା
ଶୁଣିଅଛନ୍ତି ତାହାହିଁ ଗଲ ପୃଥିବୀ ସୁଣ ଗହିଁ ର
ଦିପଶ୍ରତ କହିଲେ ତୁ ସେପ ନାହିଁ । ଏପରି
ଲୋକର ଅନୁଭବରଣ ସେଇ ସରଳ ହେଉ ଓ
ସାଥରଣର ହିତଚେଷ୍ଟା ଯେତେ ପ୍ରବଳ ହେଉ
ତହିଁରେ କି ଫଳ ? ମନର ଶୁଦ୍ଧିତା ପାଇ ସେ
ଦେଶା ପରବାଳରେ ଗରବ ଲଭିବେ ଅମୂଳଙ୍କର
ଦୂରଗତ ଗଲା ନାହିଁ । ପରମ୍ପରା ସେହିଲେ
ଆରମ୍ଭ ଓ ପାରଶ୍ରା ଶିକ୍ଷାଦେବା ବାରାନ୍ଦ ମହୁ
ପାରୁ ଉଠାଇ ଦେଇ ଜ୍ଞାନାଶ୍ରୀ ସେ ହୁଲେ
ସଂସ୍କୃତ କଲେଜକୁ ଉଠାଇ ଦେଇ ଅବଧି
କଷ୍ଟର ବାମୁଲସାହେବ ମନ୍ଦର ଶୁଦ୍ଧିତା ରକ୍ଷା
କର ଅଛନ୍ତି ଶୁଣିବାର ବଠିନ୍ତ । କୋଷ ହୁଅର
ଜ୍ଞାନକର ମନ ଏକ ପ୍ରକାର ବିକାର ପ୍ରକାର
ହୋଇଥାଏ ନୋହିଲେ ଶ୍ରୀ ଜଣାଯାଏ ଯେ
ମସଲିମାନ ଅପେକ୍ଷା ହୁନ୍ଦିଲୁର ଦୂରଜ୍ଞା ଏବେ-
ଗରେ ଅଧିକ ଓ ହିନ୍ଦୁ ବିଜନିକଷ୍ଟରେ ହୁନ୍ଦି-
ମାନଙ୍କର କହାନ୍ତି ମାନାମାନ୍ତା ହୁନ୍ଦିଲାଯାନୁଗ୍ରହରେ
କୁଥାର ସମ୍ଭାବର କରିବାରୀମାନେ ବାର୍ଷିକ କରି-
ଅଛନ୍ତି ତହିଁବ ଅଧ୍ୟକ୍ଷନ କାମାର ଉଠାଇ

ଦିଆଯାଇ ନ ପାରେ । ଫଳଜୀଃ ସେବେବାଳ
ହୁନ୍ତୁଗୁଣ୍ୟ ଲୋପ ପାଇ ନାହିଁ ଓ ହୁନ୍ତୁମାନେ
ବିଜ୍ଞାପ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ଷ୍ୟା ଅନୁଷ୍ଠାରେ ଚଳ ପ୍ରତିଳ
ହେବାରୁ ସମ୍ବନ୍ଧ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି ଭେଦେବାଳ
ସମ୍ପ୍ର ବନ୍ଦଦେଶରେ ଏହମାତ୍ର ହୁନ୍ତୁଗୁଣ୍ୟର
ଅଭାପକର ପଦ ଉଠାଇ ଦେବା ଯେ ନିଜାନ୍ତ
ଅନୁଷ୍ଠାପ ଏଥରେ ବିହୁମାତ୍ର ସହେବ ନାହିଁ ।
ଏ ପ୍ରସରରେ ସଂସ୍କର କଲେଜର ତୃତୀୟ
ଅୟୁକ୍ତାରୁ ଗ୍ରାସୁକୁ କାମ୍ଲ ପାହେବ କିଳାଜର
ଏବ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ସୁର୍ତ୍ତିପକ୍ଷ ପଦ ଲେଖି ଅଛନ୍ତି ।
ମାତ୍ର ସରେବ କାମ୍ଲ ପାହେବକର ସଦ୍ଵିଜ୍ଞାନ
କାଢି ହେବ ।

ଲକ୍ଷ୍ମୀ ନାର୍ଯ୍ୟବଳୀ ।

ଆମ୍ବାନଙ୍କ ଜୁତନ ଗବସ୍ତିର କେଳଇଲ
ମାହାମାନଙ୍କ ଲତ୍ତ ନର୍ଥ କୁଣ୍ଡାହେବ କି ପ୍ରକାର
ଲୋକସମସ୍ତଙ୍କ ଜାଣିବାର ଜାତୀ ହୋଇଥାରେ ।
ଜାହାଙ୍କର ଏଠାକୁ ଅଧିମନ୍ଦ ଅବସ୍ଥା ଏକମାତ୍ର
ହୋଇ ନାହିଁ ଏଥମ୍ବରେ ଦି ୧୯ ନ ଗୁରୁ-
ଧାମରେ ରହୁ ସିମଳାକୁ ଗମନ କଲେ । ସିମ-
ଲାପବନରେ ବସି ଭରତବର୍ଷର ବିଦ୍ୟା ବୃଦ୍ଧିବା-
ନୀର ବିଜ୍ଞାନରେ ବସିବାର ଲଳ ଭାରତ ସେ-
ଠାରେ ରହିଥିଲେ ଅନୁଗାମ ଏହି ଲବାନ୍ଧିରେ
ଯେ ମନ ଶୁକ୍ର ଥାଏ ଓ ଅଧିଷ୍ଠାତ୍ରଙ୍କପେ
ସବୁକଥା ବୁଝିବାକୁ ହୁଅଇ । ସିମଲାପବନରେ
ଜାହାଙ୍କ ଜାହାଙ୍କର ସର୍ବାତ୍ମନେତ୍ର ଅନୁବରତ
ଦେଖିରହି ନାନାବିଧାମାଳ ଦହିବେ ଓ ସେମା-
ନେ ସେବମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ଦର୍ଶାକରି ଜାହା-
ନେ ଯେମନ୍ତେ ସ୍ତର ରହି ତହିଁର ଦେଖା
କରିବେ ସତର୍କମୁଖୀ ସେମାଜଙ୍ଗର ମନର ପକ୍ଷଧା-
ରୀ ହୋଇ ପଞ୍ଚମର ପଣ୍ଡାକୁ ଆମ୍ବାନଙ୍କର
କଥାରେ ଆମ୍ବା ରହିବ ନାହିଁ । ଏହିପାଇଁ
ଆମ୍ବାନଙ୍କର ମନରେ ସଫଦା ଜାଗରତ
ହେଉଥିଲା । କେବଳ ଅତିଥି ସବୁନ ଅନ୍ତୁ-
କରଣର ଲୋକ ଯେ ହେବ ଦେବ ଏବା
ସବୁପଦକ କଥାରେ ନ ରହ ଅଧିକା ବିବେ-
ତନାଦ୍ୱୟ କର୍ମ୍ୟ କରିବାକୁ ହୁଏଇ ହେବ ।
ମାହାମାନଙ୍କ ଲତ୍ତ ନର୍ଥ କୁଣ୍ଡାହେବ ସେଇପା
ନ୍ତର ଅନ୍ତୁକରଣର ଲୋକାଟିତ୍ତି କି ନାହିଁ
ସହିତା ଜାହା କୁହା ଯାଇ ନ ପାରେ ଜେବେ
ଜାହାଙ୍କର ମନୋଭବ ସବୁବହୁକୁବେ ପ୍ରକାଶ
ପାଇଅଛି । ଜାହା ଏହି ଯେ ଜାହାଙ୍କର ସ୍ତର-
ଗମନନୋପନ୍ଥରେ କଲିବିବାର କହିଁ ସମାଜର

ଜୀବ ଲେଖାଏ ଅର୍ଥକାପଦ ତାହାକୁ
ଅର୍ପିବ ହୋଇଥିଲା । ତମେମଧ୍ୟରେ କୃତିଷ୍ଠଳ
ଅନ୍ତିମାନ ଆପେକ୍ଷିତସ୍ଥ ଅର୍ଥାତ୍ ସାରତବର୍ଷୀୟ
ସଙ୍ଗର ଯେଉଁ ଅର୍ଥକାପଦ ଅର୍ପିବ ହୋଇ
ଥିଲା ତହୁଁ ଭାଇରରେ ମହାମାନ୍ୟ ପ୍ରକଳିତ
ବାହେବ ଅକ୍ଷ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରସର ମଧ୍ୟରେ ଉଲମ୍ବିତ
କଥାମାତ୍ର ମଧ୍ୟ ଦେଖାଇବ ସଥା—

ଓ অমৃত প্রথমাদিষ্টাৰ অমৃত ভৱতবৰ্ষৰ
কষ্ণযুৰে মনপ্ৰবেশ কৰাথৰ্ত্ত । অমৃত প্ৰ-
গ্ৰামহ বৰপ্ৰান্তিষ্ঠি কাৰণঘাহেৰ কোটি
অক্ষতাভৰেভূতৰক বলুণৰ খলে
অমৃত প্ৰাগীহ সৰ চামৰ বাৰণঘাহেৰ
এই প্ৰদেশৰ জলে চিহ্নিত কৰ্মণৰ
খলে এক অমৃত পিণ্ডা এই নগৰৰে যন্ত্ৰ
ক্ৰিয় কৰাথলে পুৰণং অমৃত নৃজন
কোক্ষায় এতাকু অধি নাহু এক অমৃত
নিষ্পত্তি কৰি কহু অছু যে দেশাধীনেৰক
পুৰ অকৃতিমি শ্ৰেষ্ঠপুৰুষ ষেমানক উভচি
ঘাধন নিমিত্ত অমৃত একাৰ্য্যৰে প্ৰবক্ষ
হোৱাথৰ্ত্ত ।

ଶ୍ରୀ ଶ୍ରମନ୍ତମହାରାଣୀ ଭରତବର୍ଷର ସାକ୍ଷାତ୍
ଗାସନ୍ଦରାର ପ୍ରକଳ୍ପ କରି ଏହି କିଷ୍ଟମରେ କାଯା
କରିବାକୁ ଖୁବି କରିଥିଲୁଗୁ ଯେ ଛଂକୁ ସ୍ଵଜ୍ଞ
ବରାଇବାକୁ ବାଞ୍ଚା ରଖଇ ନାହିଁ । ସମସ୍ତଙ୍କ
ପରିବର୍ତ୍ତନରେ ନ୍ୟାୟ ହେବ ବ୍ୟକ୍ତିବିପ୍ରୋତ୍ସବ
ର କୌଣସି ଚେଷ୍ଟା ଦେଖାଗଲେ ତାହା
ତତ୍ତ୍ଵଶାସ୍ତ୍ର ଦିମନ କରିବାକୁ ହେବ, ଥର୍ମ
ବିଷ୍ଟଧୂରେ ସମସ୍ତର ସ୍ଵାଧୀନର ରକ୍ଷା କରିବାକୁ
ହେବ ଏହି ସମସ୍ତ ପ୍ରେଣାର ଲୋକଙ୍କର ମନୋ-
ଭବ ଓ ମାତ୍ର ପ୍ରତି ଯଥୋତ୍ତର ମନୋଯୋଗ
କରିବାକୁ ହେବ ଏହିମରୁ ବିଷ୍ଟଧୂ ଅବଲମ୍ବନ
କର କାର୍ଯ୍ୟକରିବା ଆମୁର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଏହି ଉତ୍ତା
ଅଠର । ବିଗ୍ରହ ଲତ୍ତମେଓଙ୍କ ବାସିନ୍ଦରରଣ
କର ଥିଲେ ବାଜାପୁ ବନ୍ଦୟମାନଙ୍କର ଏମନ୍ତ
କନୋବସ୍ତୁ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବୁ ଯେମନ୍ତ-
କି ସାଥୀରଣ ବ୍ୟକ୍ତିଗୁଡ଼ି ସେହିମୁକ୍ତ ନିରାହିତ
ହେବ ।

ଲୋକଙ୍କ ମାତ୍ର ଏକ ଅବସ୍ଥାର ଉନ୍ନତି
ପଞ୍ଜେ ଦର୍ତ୍ତମାନଙ୍କ ସ୍ଥାନାୟ ପ୍ରଧୋକଳ
ଆନ୍ଦେଶପରି ବଠାରେ ବଣିଅଛି ଓ ଏସବୁ
ଯୋଗାଇବାକୁ ହେଲେ ସ୍ଥାନାୟ କରିବାର
ଅର୍ଥ ସଂକ୍ଷିତ ଓ ଲୋକମାନଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟକେ
ହେ ଅନକୁ ବ୍ୟଥ କରିବାକୁ ହେବ । ତୁମ୍ହେ

ମାନଙ୍କୁ ରୂପଶ୍ଵର କଥା ଜଣାଇଛି ସେଠାର
ହୀନୀୟ ଅବବମାନ ଏହିପ୍ରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଉଅଛି
ଏଥର ଉପାୟମାନ ହୁଏଇ ଏଠାରେ ବନ୍ଦୁଷ୍ଟ-
ମେଘ କରିଅଛନ୍ତି ଓ ସେ ଉପାୟ ଉତ୍ସବନରେ
ରୂପେମାନେ ଯଥେଷ୍ଟ ସାହାଯ୍ୟ କରିଅଛି । ଏ
ପ୍ରସରରେ ଅମ୍ବେ ଦୋଲିବାକୁ କାହା କରୁ ଯେ
ବଗଲାର ନିରଧ୍ୟାୟ ବନ୍ଦେବୀରୁ ଭୂମିର ଲଭ
ପାଉଥିବା ବନ୍ଧୁଙ୍କୁ ହୀନୀୟ ପ୍ରସ୍ତୁତନର ଭାବ
ବହୁବାର ଯେଉଁ ବିଶ୍ୱର ହୋଇଅଛି ଜାହା
ଯଥାର୍ଥ ଅଚ୍ଛଇ ”

ମାହାମାନ୍ୟ ଲର୍ଜନ୍‌ସିଂହକଳର ଏହି ଉତ୍ତର-
ରୁ ସେ ଦିପ୍ରଭାର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ ଥାଓମାନେ
ବିବେଚନା କରିନ୍ତୁ । ଖାତକର ଜାହାଙ୍କ ବିଜ-
ରରେ ଯଥାର୍ଥ ହୋଇଅଛି ସ୍ଵରଗଃ ଜହାଙ୍କରେ
ଲୋକନର ଯେ ମନ୍ଦିରାଜା ହୋଇଅଛି କହୁ
ପରି ଆସ୍ତା ନାହିଁ । ଦ୍ୟୁମନ୍ ମନ୍ଦିର ସେବେ
ଏମନ୍ତ କୁର୍ବାଣରେ ସେ ପଢ଼ିଲେଣି ଭେବେ
ଜାହାଙ୍କଠାର ଭକ୍ଷଣଜରେ କି ଭିଧକାର
ହେବ ବହିଜରେ ଜଣାଯାଉଅଛି । ଜୀଥାଚ
ଏତେଣିକୁ ଅମ୍ବେମାନେ ବିର୍ଗରା ହେବୁ
ନାହିଁ ।

ଉପର ଲିଖିତ କଥାର ଜଣାଯାଏ ସେ ମାହେଳ
ମହୋଦୟ ଅଧିକା ସର୍ବଦିନ ମନେଷଗମର୍ଶରେ
ପଞ୍ଚଅଳ୍ପ ହିନ୍ଦୁ ଏଠାରେ ବିଦୁକାଳ ରହି
ଏବରୁ ବାର୍ଷିକ ବାହୁଦିନ ଅବସ୍ଥା ଏବଂ ତହୁଁ
ସମ୍ବର୍ଗରେ ଲୋକଙ୍କର ମନୋଗବ ଉତ୍ସମର୍ଯ୍ୟେ
ବୁଝିପାରିଲେ ଫୁଲାଇତି ଶା ଶାମିଲମାହାଗଣୀଙ୍କ
ଯୋଗ୍ୟାନ୍ତାରେ ସମସ୍ତ ଶ୍ରେଣୀର ଲୋକଙ୍କ
ମନୋଭବ ଓ ଲଭ୍ୟର ଦୃଷ୍ଟି ଚାରି ବାର୍ଷିକ
ଭରଦେ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ଶ୍ରୀମତୀ କି ଠେଣୁବା ସାହେବ ଡେଲାଲ
ରେବନ୍ୟ ସୁପରିଷ୍ଟିଣ୍ୟୁଶିପ୍ କ୍ଲ୍ଯାବ ସୁଧା ଓ
ବାଲେଶ୍ୱର ଲିବିଙ୍ଗରେ ଦଳେଖର ଓ
ମାନ୍ୟସ୍ତେଚର କ୍ଷମତା ପାଇ ଅଛନ୍ତି ।

ପୁରାବ ତାକୁରଥାହେବ ଯଶୋର ଜଳକ
ବଦଳି ହେବାରୁ ଭାବାଙ୍କ କର୍ମରେ, ସେ ମେର-
ତଥ ନିୟମିତ୍ତ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ।

ଶାସ୍ତ୍ର ଉନ୍ନୟନ ସାହିତ୍ୟର କୃତିର
ସବୁରେଣ୍ଟ ଜୀବ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ବନ୍ଧ ପରିବାର ଆଜିଜ ଅନ୍ତରେ
ମୋକଦମ୍ଭା ବିଚାର ନିମିତ୍ତ ଜୀବର
କ୍ଷମତା ଧାର ଅଛନ୍ତି ।

ପୁଲିସ ଉପୋର୍ଟର ପ୍ରକାଶ ଯେ କୁଠକ
ଜଳରେ ଗର ଅପ୍ରେଲ ମାସରେ ବିସ୍ତରିତ
ରେଖରେ କ ୧୫% ଏ କାଳିଆସରେ ପଢ଼ଇ
ହୋଇଅଛନ୍ତି । ଯଥା ।

କୁଟୁବ ସଦର ତିବଜନରେ	ଜୀବା-
ସାକ୍ଷୁର ସବ୍ରତବିଜନରେ	ଜୀବାଙ୍ଗ
ବୈନ୍ଦୁପତ୍ରା	”
ଜଗତୁସିଂହର	ଜୀବା
ପୁଲମ ଦିଶୁତକାବତ୍ତିକା ବାଣୀର ରହୁ ସର- କାର ପଶ୍ଚର ଅନ୍ଧବିଜୁ ପ୍ରକିଳାର ହୋଇ ନାହିଁ	ଜୀବାଙ୍ଗ
କିନ୍ତୁ ତାକାକ ଯଥେଷ୍ଟ ପ୍ରକିଳାର ? କିନ୍ତୁ ଜମାକାରେ ଅୟକଲେବ ମରିବାର କିମ୍ବ କିମ୍ବ- ମ କାରଣ ଦେଖାଯାଇ ନାହିଁ ।	ଜୀବାଙ୍ଗ

ଏତେବେଳେ ଉନ୍ନଦେବଗାନ୍ଧୀ କହିପ୍ରତି
ଦୟା ହେଲା ! ଏଷପ୍ରାହରେ ଏ ନଗରରେ
ଶୁଭ୍ର ଦର୍ଶ ହୋଇଥାଏ ଓ ତ୍ରୈ ବିଜ୍ଞାନା
ହୋଇଥାଏ ! ତେଣରେ ମୟ ଦର୍ଶା ହୋଇଥୁ-
ବାର ଶୁଣାଯାଏ । ଗତ ବୃଥବାର ଏ ନଗରରେ
୧୫ ରତ୍ନ ବୃତ୍ତି ହୋଇଥିଲା ।

ଶୁଣାଯାଏ ଯେ କାରିକମାଦ୍ୟମ୍ବନ୍ଦୀ ଓ କରିବ
ଜାଗଳ ଶିଖିବା ପାଇଁ ଶ୍ରୀବନ୍ଦି ସ୍ଵାମୀଙ୍କ କରିବା
କାରିବା ଉତ୍ତରାଜ୍ୟର ମାନ୍ୟକ ମାନ୍ୟକ ୫୫୦୦ଟା
ଦଲକୁ ବନ୍ଦିଷ୍ଠିମେଣ୍ଡୁ ଅର୍ଥରେ ସମ୍ଭାବନ୍ତୁ
ଦେବାର ଧୀରାର କରିଥିଲୁଛି । ଏହଙ୍କା ଯେତେ
ଶ୍ରୀରାଧାଦେବ ପ୍ରସ୍ତାବ କରିଥିଲୁଛି ବି ଯେ
କେବଳ କଲ୍ପନାଲିରେ କରିବ ଉତ୍ତରାଜ୍ୟ ଶିଖିବ
ସେ ମାନ୍ୟ ୫୫୦ ଟା ଲୋକଙ୍କାର ଉତ୍ତରାଜ୍ୟ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶ୍ରୀବନ୍ଦି ପାଇବ । ମହାମୂଳ ଏତେ
ହିନ୍ଦେ ଶ୍ରୀବନ୍ଦିର ମହିତ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲୁଛି
ଏହରେ ସମେତ କାହିଁ ଏତୁ ପାଇଁ ତାଙ୍କ
ପ୍ରସ୍ତାବ କରିବାକୁ ହେବ ତେଣାର ସକାମାନେ
ହେବେ ଏଥର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ ।

ଧର୍ମକାନ୍ତର ପ୍ରକାଶ ଯେ ମୂଲ-
ଜୀବରେ ଏହି ଦେଖିମେଥାର କଣେ କରିଗେ-
ଯାସୁ ଦୟାମ୍ବ ଅତୁଳତ୍ୟା ଦରଅଛୁ କବନ୍ଧିରେ
କଣାଗଲୁ ଯେ ଭାବାର ଦ୍ୱାରା ସହିତ ମନ ଜ
ମଣିବାଚ୍ଚ ସେହି ମନାଧୀତାରେ ଏହି ଦ୍ୱାରିବୁ
ବନ ।

ମାନ୍ଦୁକ୍ୟରେ ଅଳ୍ପକଳ ହେଲା ସେଉଁ ବଜାଏ
ଓ ଥୋର ହୋଇଥିଲା କହି ସନ୍ଦର୍ଭରେ ଦିଗ୍ବୟାପି
କୂଳକ ପାଠି ହୋଇ ଦେବା ସଂଗ୍ରହିତ ହେଉ-
ଅଛି । ପୋଟିବ ପାଠିଲ ମେଘ ବୈଜ୍ୟନାନ୍ଦ
ଏମନ୍ୟରେ ସାହାଯୀ ବର୍ଣ୍ଣାକେ ଧାରାଣେ

ପାଇଁଭୋଗିବ ଦିଅସିବ ଓ ଅନ୍ତର୍ଭୂତ ଦର୍ଶକ
ଜାହାଜିଯା ଗଲାଧିକୁ ସାହାୟ୍ୟ ପ୍ରକାଳ ହେବ ।
ପ୍ରଜେବ ପାଠ ପ୍ରାୟ ୧୦ ଜଳାର୍ଥ ଛକ୍କାସରେ
ହୋଇଥାଏ ।

‘। ଏହୁବେଶନ ଗେତ୍ରେର ଅବଶ୍ୟକ
ହେଲୁ ବଳବଜାରେ ତେଲ ଏବଜାନିକର
ନାମକ ଯେଉଁ ଲାଗି ସମ୍ମାଦିପଦ ପ୍ରମରିଜ
ହେଉଥିଲା , ଜାହାର ଅୟ ଅଳ୍ପ ହେବାର
ଉଠି ଯାଇଥାର ! ତେଲ ଏବଜାନିକର ପଥ
ଇଥାମଂ ବଜାଲିଙ୍କର ଯେଉଁ ବିପକ୍ଷ ହୋଇ
ଉଠିଥିଲା , ତହିଁରେ ଇହାର ବିନାଶ ହେବା
ଆମ୍ବମାନିଙ୍କର ଦୂରର ବାବଣ ହୋଇ ନ ପାରେ
ଆମ୍ବମାନିଙ୍କର ବାସନା ଏହି ଯେ ବରାଲିଙ୍କ
ପ୍ରଚାଳିତ ପଞ୍ଚାମୀ ସମ୍ମାଦିପଦ ମାଧ୍ୟମ ଏହିଥେ
ଅଳ୍ପକୁ ହାଥର ।

। ବିଜ୍ଞାପନମରେ ଏକଜଣ ସ୍ଥାନୋବକ୍ରୁ
ତାଆଶୀ ଲାଗିଥିଲା, ତାହାର ଅତୀଧିମାନେ
ଥିବା କରେ ସ୍ଥାନୁ ତାଆଶୀ ହନ୍ଦେବ କରି
ତାହାରୁ ଏହିପରିଷାର କଲେ ଯେ ଉତ୍ସର୍ଗରେ
ତାହାର ମୂର୍ଖ ହୋଇଥାଛି । ସେହି ବିଜ୍ଞାପନ
ବ୍ୟାକାରରେ ଲିପିଥିବା ଘରଜଣ ଲୋକଙ୍କ
ଦ୍ୱାରାନ୍ତର ଦଣ୍ଡ ଆଦେଶ କୋଇଥାଏଇ ।

” । ଏବବ୍ୟକ୍ତି ଲେଖିଥାଇଲୁ ଗଭ ଦେଗା—
ଜମାରା ୯ ରଖିରେ ଦିନାତପୁର ଛଳ ମଧ୍ୟରେ
ଝୁମଳ ଗଜାଗମପୁରର ଅନୁର୍ଗତ ବଲଭେତ୍ତ
ଗ୍ରାମର ବୋର୍ଡିପି ବୃଦ୍ଧପୁର ଗୋଟିଏ ହେଲିର
ତଳେଟି ହୁଆ ହୋଇଥିଲା । ତହୁଁ ମଧ୍ୟର
ଗୋଟାବର ଅବୁଳ ଶୁଭର କୁଳ୍କ ଗଲାତାଳୀ
ମସ୍ତକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶୁଭର ସଢ଼ିଗ । ଧର୍ତ୍ତି ଠିକ
ହେଲିପର ଘର୍ଗରେ ଗ୍ରାମୀ ଥା ୫ ତ ଏବ ପ୍ରସ୍ତୁ
ପାମ୍ବ ଥାଇ ସମ୍ମାନ ଥାଇ ଯୋଗକ ଶୁଭର
ହୁଳ୍କ । କଣ୍ଠ ମାହୁଁ ଏବ ଗୋଟାବ କଷ୍ଟ ଥାଇ ।
ପର୍ଯ୍ୟାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମଧ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣପାତାର ଥାଇ ।

୪ । ବରୁଦ୍ଧାର ମୁଣ୍ଡକା ୫୦୦୦୦ ଟଙ୍କା
ବ୍ୟମୂରେ ଦଳଗ୍ରହ ମହାଶ୍ରୀକର ଯେଉଁ ପ୍ରସ୍ତୁ-
ତମଥା ମୁଣ୍ଡ ଅବଧି କରୁଥିଲେ ନର୍ତ୍ତ କଢ଼ିଯା-
ଦେବ ଜାହାର ପ୍ରକଟା କର ଥିଲା ଅଛନ୍ତି ।

* । ଥାରୁ ଧାତାର ଉଷ୍ଣଥ । ଅଫ୍ରିନ୍
 (ଯର୍ଦ୍ଦ ବୃକ୍ଷର ଥାଲ ହୋଇ ନାହିଁ) ବନ୍ଦର
 ଏହି ରସ ଏବନ୍ଦମାଳ, ପାଇଜାର ଯଥ ରସ
 ଏବନ୍ଦଟାଙ୍କି, ବିଷ୍ଟାପଥ୍ୟର ଦିନ ଏବନ୍ଦଟାଙ୍କି;
 ଏହି ଲିଲିଦୂର୍ଦ୍ଦର ଲିଲିରୁଠାଙ୍କ ରସ ଏବନ୍ଦରେ
 ନଗାର ସାନାମେ ଧାନ୍ ପରିବାର କ୍ରେତି ଏବନ୍ଦ

କେବଳ ଗେହମାତ୍ରର ହୋଲ ଦେଉ ବ୍ରଜ
କରିବାର ବିଷ । ବ୍ରଜର ସମୟରେ ଛଳପାଇ
କରିବାର ବିଷେଖ । ବ୍ରଜର ଜଡ଼ାର ଅବନନ୍ଦ
କରି ଅସ୍ତ୍ର ଘରମାଣରେ ଛଳପାଇ କରିବାର
ହେବ । ପ୍ରସାଦର ଦେଇ ଉଧୁରୁ ହେଲେ
ଯେତେବେଳେ ମାଝ ଦେଖ ଥାରଣ କରିବାର
ଅବଶ୍ୟକ । ଏଥରେ ବିଶ୍ୱାସ ଧାରାର ଉପରୟ
ହୋଇଥାଏ । ଏକଥ ଉଷ୍ଣ ମେହନ ଓ ପ୍ରକୃତ୍ୟୀ
ତଳିଧନ କରିବାର ବିଷ । ଯେଉଁମାନଙ୍କର
ପ୍ରସାଦକାର ବାଟେ ପୁଜ କିର୍ତ୍ତ ହୁଏ, ସେମା-
ନଙ୍କ ପଞ୍ଚରେ ଏ ଉଷ୍ଣ କିମେଷ ଉଧିକାରୀ ।

ଅମ୍ବାଳର ଦାକଘର ମହିଳାରେ କିମ୍ବର
ଚୋଲୀ ହୋଇଥିବାର ସଂବାଦ ଆହି ଅଛି ତିଣୀ
ମଧ୍ୟ ଅନେକ ମୁଖ୍ୟ ଜ୍ଞାନୀଙ୍କ ବାହାର
କରି ନେବାଦ୍ୱାରା ଏକଷି ଗୋଲୀ ହୋଇଅଛି
ସରକାର ପକ୍ଷର ଅନୁଭବାକ ହେଉଅଛି କି
ହେବ ବୋଲିଯାଇ ନ ଆରେ ମାର ରେଳିଶ୍ଵର
ଚଠି ନିଷ୍ଠାର ଜ୍ଞାନୀ ବାହାର କରି ହେବା
ଆଖୁର୍ଯ୍ୟକ୍ଷର ଉପରୁ ଅଛି ।

ପାହୋନାୟରୁ ଅବଶ୍ୟ ହେଲୁ ଯେ
ଧିମଳରେ ସେବେବାଳ ଗ୍ରାସ୍ତକୁ ଗାର୍ହର ଜେ-
ନରିଲାଗାଦେବ ରହିବେ ତେବେବାଳ ତାହାଙ୍କ
ରକ୍ଷା ନିମିତ୍ତ ଏବଦିଲ ଉତ୍ତରେପାଦ୍ମ ସେନା
ତାହାଙ୍କ ସହି ରହିବେ ।

କଳିବରାରେ ସମ୍ପଦ ଏବନ୍ଦ୍ରବାଗ କୁରମେହନ
ହେଉଥିଲି ଯେ ଗାନ୍ଧାର ନାମ ସେଠାରେ
ତେଣୁ କୁର ବୋଲି କଷ୍ଟ ଅଛିନ୍ତି । କୁରର
ଲକ୍ଷଣ ପ୍ରାୟ ଠିକ ଅନୁଷ୍ଠାନିକର ଠେକ୍କାକୁର
ପ୍ରାୟ ଅଟ୍ଟଇ । ପୃଥିବୀ ଏହିଦି ଯେ ଠେକ୍କାକୁର
ଏଠାରେ ଶ୍ଵାସର ହାତୁବନ୍ଦାରରେ ହୁଅଇ ତେ-
ଇଁ କୁର ପ୍ରାୟ କାଳରେ ହେଉଥିଲା । ପରିମଳ
ଶାକ ଖାଇବେ ମଙ୍ଗ ଏକବ୍ରଦ୍ଧ ଦେଖାଗଲାଣି ।
ବଳିବରା ତାତୁରମାନେ ଏକବ୍ରଦ୍ଧ ହଜାରମାନ
ନାହାଇଥାଏ ଦସଥିଲାଣି ।

ମାନ୍ଦୁକର ଦୂରଳ ମନ୍ତ୍ରର ଅଧିଶ୍ରୀ ସହ-
ପରିଷି ସହକର ଚଲନ୍ତାଯାଏ ତା ଏହି ଦୂରଳ ସଜ୍ଜଣ
ଏ ଏହି ସମସ୍ତରେ କାହାକ ଯୋଗେ ମନ୍ତ୍ର-
କରେ ପ୍ରଦେଶ କୋଡ଼ି ସଥା ସମାବେଶପୂର୍ବ
ବରଣିମେଶ୍ଵରପ୍ରାସାଦରେ କମ୍ପଟିକ ହେଲେ ଓ
ପାର୍ଶ୍ଵର ଗୁରୁ ହେଲେ ।

ଏହି ଉତ୍କଳମୀର୍ତ୍ତିତା ସହର ଲାଗୁ ଦିବୀ—
ବାଜାର, କଟକପ୍ରିୟାଙ୍କୁଥାନ୍ତର ଯଥାଳସୁରେ
ମନ୍ଦିର ଓ ପ୍ରକଳ୍ପର ଦେଖୋ ।

ଅଚିରିକ୍ତ ।

ଉତ୍ତର ପାଇବା ଜା ୨୯ ରଜ ମାହେ ସନ୍ଦ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ।

ବିଜ୍ଞାପନ

ବୈଦେହୀଶ୍ଵରିକାମ କାମକ ଉପେନ୍ଦ୍ର ଉତ୍ତର
ବୃତ୍ତ ବିଜ୍ଞାପନ ପୁସ୍ତକ ଅନେଲୋକର ପ୍ରସ୍ତ୍ରୀ
ଜନ ହେବା ଅଥବା ପୁସ୍ତକ ବୃତ୍ତ ଥିବାର
ବ୍ୟଥାଧିକ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେଖି ଭାବା ମୁଣ୍ଡାଙ୍କଳ
କରିବାକୁ ସାହିତ୍ୟ କରି ନ ଥିବାର ଆମେ ଜଳ-
ନ୍ତର ଜିମ୍ବମରେ ଉତ୍ତର ପୁସ୍ତକ ଏକାହରତ
ମୃଦୁତ ବର ଦେବାକୁ ସମ୍ମତ ହୋଇଥାଏ ।
ସଥା ।

୧। ପ୍ରତିମାସରେ ଅଂଧେଜ ଗୁରୁତମୀ
ଅର୍ଥତ୍ ୨୦ ପୃଷ୍ଠା ଲେଖାଏ ଛ୍ରପା ହେବ ।

୨। ଏ ବିଜ୍ଞାପନ ଉତ୍ତର ଯେଉଁମାନେ
ପୁସ୍ତକ ନେବାକୁ ଅଗ୍ରହ କରିବେ ସେମାନେ
ଆପଣା ଇତ୍ତା ଜଣାଇଲେ ଭାବାଙ୍କ ନାମ ରେ-
କବୁଳ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣିକ ଓ ଏମନ୍ତ ଦୁଇଗତ ଲୋକ
ଆୟା ଗଲେ ବର୍ଣ୍ଣିରମ୍ଭ ହେବ ।

୩। ରେଜିଷ୍ଟ୍ରେସନ୍ କୁ ଗ୍ରାହକମାନଙ୍କଠାର
ପତ ଅଂଧେକୁ ଉତ୍ତରପତ୍ର ଅଥବା ବର୍ଷକ
ପାଇବାରେ ୨୦ ଟଙ୍କା ଦେଖି ପତକ ଓ ଅପର ବ୍ୟକ୍ତି-
ଠାର ମଂଗଦାପର ନଗବ ଟ ୦୫ ଲେଖାଏ
ଦିଅବିବ ।

୪। ଯାହାଙ୍କ କବିତା ଜାତରେ କାଗଜ
ପଠାଇବାକୁ ହେବ ସେମାନଙ୍କୁ ମୂଳ୍ୟ ଉତ୍ତର
ତାତିମାସକୁ ମାସକୁ ୨୦ ଟଙ୍କା ଅଥବା ବର୍ଷକୁ
୨୦୦ ଟଙ୍କା ଲେଖାଏ ଦେଖି ପତକ ।

୫। ପ୍ରତିମାନଙ୍କୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଟଙ୍କା
ପଠାଇବାକୁ ହେବ ନାହିଁ ଗ୍ରାହକଙ୍କର ଉତ୍ତରପତ୍ର
ସଂଖ୍ୟ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦେଲେ ପୃଥିବୀର ଉତ୍ତରପତ୍ରକୁ ଟଙ୍କା
ଜଲ୍ଦି ହେବ ।

ପ୍ରସ୍ତ୍ରୀତରେ

୧। କେନ୍ଦ୍ର ରେଜିଷ୍ଟ୍ରେସନ୍ ସୂପରିଶ୍ରେଣୀ
କୁ ଓଡ଼ିଶା ।

ଇନ୍ଦ୍ରିହାରନାମା କବେଶ

ଛରିଶେଷନ । କୁ କଟକ

ଏହାଦ୍ୱାରା ସବୁଗାନ୍ଧାରି ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଜଣା-

ଇ ବିଅୟାର ଅଛି ଯେ ଯେଉଁମାନେ ସାଥୀରଣ
ବିଥାଳୀ ଏକପାଇସଲ ନମନ୍ତେ କବୁଲିପୃତ୍ତ କରିବାକୁ
ଦେଖାଇ ସେମାନେ ମନ୍ତ୍ର ୨୭୨ ସାଲ ଜୁଲାଇ
ଗ୍ରାହନମାର ତା ୨୭ ରଜ ବିମା ଉତ୍ତରପ୍ରେସ୍ କରୁ-
ଲିପୃତ୍ତ କରେ ମହା ୨୧ କା ଓ ବୁଝା ୨୦୮
ଦିବରେ କବୁଲିପୃତ୍ତ ନିଅସିବ ଯେବେ କେଉଁ
ଏହି ବିଷ୍ଟି ଉତ୍ତର ଜୁଲାଇମାର ତା ୨୦ ରଜ ମୁ ।
ଗ୍ରାହନମାର ତା ୨୭ ରଜ ସରେ କବୁଲିପୃତ୍ତ
କରିଛି ତେବେ ଜଳକର ଦିବ ଅଥବା ଅର୍ଥାତ୍
ମାହୀ ୨୫ ବୁଝା ୨୫ ହେବ ଯେଉଁ
ମାନେ କବୁଲିପୃତ୍ତ କରିବାକୁ ଉତ୍ତର କରିବେ
ସେମାନେ ପଥମେ ନାଇରାଜବା ଉତ୍ତରପ୍ରେସ୍ ସୂପ-
ରିଶ୍ରେଣୀଗ୍ରେନ୍ଡ୍ ବିକୁରରେ ଲିପ୍ରତ ଦରଖାସ୍ତ
କରିବେ ଯେବେ ଉତ୍ତରପ୍ରେସ୍ ସୂପରିଶ୍ରେଣୀଗ୍ରେନ୍ଡ୍ ନି-
କିନ୍ତୁ ନ ଥାଇ ଦୃଗରେ ଥାରୁ ତେବେ ସେ
ଇନ୍ଦ୍ରିହାରନାମକ ନିରକ୍ଷରେ ଦରଖାସ୍ତ କର-
ିବେ ସେ ଦରଖାସ୍ତରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଉତ୍ତର ଜାମ
ଓ ଯେଉଁ ତମ ନମନ୍ତେ ପାଣି କେମେ ସେ
ଜମିର ଉତ୍ସନ୍ନ ଲେଜାବିବ ସେ ଦରଖାସ୍ତ ଲେବିତ
ଜମି ଜବାଇଗରେ ବୋରସ୍ତ ଥିଲେ ଉତ୍ତରପ୍ରେସ୍
ସୂପରିଶ୍ରେଣୀଗ୍ରେନ୍ଡ୍ ଅଥବା ଜଳାଗରଜଥାର
ଜନାଯାଇ କବୁଲିଅକ ନିଅସିବ ଉତ୍ତର କବୁଲିପୃତ୍ତ
କେବଳ ଧାନପାଇସଲ ସକାଗେ ତଳିବ ଗାନ୍ଧି-
କାଳ ପାଇସଲ ସକାଗେ ଅନ୍ୟ କବୁଲିପୃତ୍ତ ନିଅ-
ଦିବ ଜମିବାରଜଥାର ମହିଳାଓର କବୁଲି-
ପୃତ୍ତ ନିଅସିବ ନାହିଁ ଦରଖାସ୍ତରେ ଜଳ-
ହେତନ ଜମିର ଠିକ୍ ମାପ ଲେବିବାକୁ ହେବ
ପ୍ରତ୍ୟେକ ମହିଳାର ଉତ୍ସନ୍ନମାନେ ଏକଥ ହୋଇ
ଉପସିଲିଡ୍ୟାର ଏକଶତ କବୁଲିପୃତ୍ତ କରିବେ
ତାହା ପିଠିରେ ସେ ମହିଳାର ସମସ୍ତ ରହିଛି
ମାନେ ଆପଣା ଜମି ଜନନ୍ତେ ସ୍ଵରଗର କର-
ିବେ । ଜଳ । ତା ୨୭ ରଜ ମାହେ ଅପ୍ରେଲ
ମନ୍ତ୍ର ୨୭୨ ମରିଥା ।

ମୂଲ୍ୟଧ ମେଜା ।

କୁଳାଳ ପାଇଁ

ସାପୁତ୍ରିକ ସମ୍ବନ୍ଧପତ୍ରିକା

୪୭

ତା ଏ କିଣ କୁଳ ସନ୍ଦର୍ଭ ମହିଳା ମୁଁ । କେୟାନ୍ତି ବି ୨୧ନ୍ ସନ୍ଦର୍ଭରେଖାଲୁ ଶବ୍ଦବାର

} ଅଶ୍ରୁମ ବାର୍ଷିକ ନୂଳ୍ପି ୫୫
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଳ୍ପି ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୫୬
ମଧ୍ୟମଳ ପାଇଁ ଜାହମାଧଳ ୫୭

ଶ୍ରୀସୁଲ୍ମ କେନାଳରେଇନ୍ୟ ସୂର୍ଯ୍ୟଶ୍ରେଣୀ
ପଦିବାହେବଳ ଅନୁବୋଧନମେ ଅମ୍ବମା
ନେତ୍ରଶାନ୍ତିକୁ ଯେ, କଳମେରଙ୍ଗ କାର୍ଯ୍ୟ ଚଳା-
ଇବା ବିମନେ ମହମାର୍ତ୍ତିବ ଶ୍ରୀସୁଲ୍ମ ବନ୍ଦର୍ମିମେ-
ଶ୍ରୀକଠାର ଯେଉଁ ନୃତ୍ୟ ବିଧାନ ପ୍ରକାଶିତ
ହୋଇଥାର ଉତ୍ତର ଦିକ୍ଷା ଶ୍ରୀପା ହୋଇ ତାଙ୍କ
କବେଶରେ ଅଛି ଯେଉଁମାନେ ଉଚ୍ଚ ବିଧାନର
ଶ୍ରୀକଠା ହେବାକୁ ଶହବେ ଯେମାନେ ତାଙ୍କ
ନିଜପରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ ବିନାମୂଳରେ ଆଇ
ଆଇବେ ।

ହୁନ୍ଦୁପ୍ରେସ୍ଟି ଅଟର ଅକଗଳ ହେଲୁ ଯେ
ଜଳତାର କେତେବ ବିଦ୍ୟାଳୟର ଶ୍ରଦ୍ଧାନ-
ଙ୍କର ମନକରୁଣ ବିଷୟରେ ଗ୍ରାସକୁ ଲେଖାଂ-
ଜଣ୍ଠା ବବର୍ତ୍ତନରୁ ନିକଟରେ ଦରଖାସ୍ତ ଘନ୍ତବାର
ଜାତୁ କଥାର ଉପର କରି ରିପୋର୍ଟ କରିବା
ନିମିତ୍ତ ଗ୍ରାସକୁ ଲେଖାଂଜଣ୍ଠା ବୁନ୍ଦୀର ଭଳ-
ନିରାଜ ମହାନୟଙ୍କର ଏବସା କରିଅଛନ୍ତି
ଯଥା । ବୋର୍ଡ ରେବନ୍ୟୁ ମେମର ମନ
ସାହେବ ଶିକ୍ଷା ବିଭାଗର ଏକଟି ଡାଇରେକ୍ଟ-
ର ଉପ୍ରୋ ସାହେବ ଏବଂ ପଣ୍ଡିତ ଉତ୍ସରଗନ୍ତ୍ର
ବିଦ୍ୟାଶାଖର । — କେଉଁ କୁଣ୍ଡଳର ବିଶେଷ
ଜାହୁର ଜାହୁ ଦରଖାସ୍ତରେ ଚୋଇଅଛି ଜାହା
ଆମ୍ବାଜକୁ ଜଣା ପଣିହାହିଁ ମାର ଅମ୍ବେନାନେ
ମୟ ଦକ୍ଷିଣାହୁଁ ଯେ ବିଦ୍ୟାଲୟର ଶ୍ରଦ୍ଧାନେ
ଅନେକ ପ୍ରକାର କୁଣ୍ଡଳ ବିଦ୍ୟାଲୟରେ ଶିକ୍ଷା

କଳ୍ପାରୁକୁ ଅର୍ଥରୁ ଶ୍ରୀମାନଙ୍କ ଚରଣ ସଂଗୋ-
ଧନ ବିଶ୍ୱରେ ଶିକ୍ଷା ବିଷ୍ଣୁଗରୁ କୌଣସି ବିଧାନ
ହୋଇଥିବାର ଦିଜାଯାଉ ନାହିଁ । ଶ୍ରୀମାନଙ୍କୁ
ବିଦ୍ୟାରୀ ଦେବା ଅପେକ୍ଷା ସତର୍ବସ ଶିକ୍ଷା-
ଦେବା ଅଛି ଆବଶ୍ୟକ ବାଲ୍ମୀକିର ଯେବେ
ସମାଜର ଅଭ୍ୟାସ ହୋଇ ନାହିଁ ତେବେ
ବିଦ୍ୟାର ଜୀଜୋଦ୍ୟର ଭାଲକୁ ହୃଥିରକ
ପୁରୁଷର ଅଭ୍ୟାସ ଦିଗନ୍ତ ମନବୋଲି ଜଣା-
ଯାଏ ନାହିଁ ନୋହିଲେ ମନ ଜଣାଗଲେ ସୁଧା
ପରିବାଗ କରିବାକୁ ବଳ ହୃଥିର ନାହିଁ ।
ଅଭ୍ୟାସ ଅମ୍ବେମାନେ ଅନନ୍ଦର ହୋଇଥିଲୁ
ଯେ ଗବ୍ରୀମେଣ୍ଟ ଏବିଷ୍ୱରେ ଚିହ୍ନ ଉପାୟ
କରିବାର ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରୁଥିଲା ।

ଏବର୍ଷ ଅମୁଫିଲ ଯେମନ୍ତ ଜଣା ଚୋଇ
ଅଛୁ ତରୁଁ ର ପରିପୂ ଦେବା ବାହୁଣ୍ଡ ମାଧ୍ୟ
ମୋଢ଼ିବଳର ଏକ୍ ସ୍ଥାନରେ ପାତଳିଆମ
ଦେଖିବା ସ୍ଵପ୍ନବତ୍ତ ଓ ଯେଉଁ ଠାରେ ପତ୍ରକୁଞ୍ଜ-
ଭରେ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଅଛି ଜାହା ଦୂର୍ମଳ
ହେବୁର ଦୃଶ୍ୟକୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇନାହିଁ ନଗରବୁଝ
ବଥାରେ ଲୋବେ ଲକ୍ଷ୍ମୀମାନ ଦୋହି ଦୋହି-
ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଏଥରେ ଦେବଳ ବିଶ୍ଵିଅଙ୍ଗର ବିଦ୍ଯା
ଏବ ଉପାର୍କ୍ଷନ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ୟକ ସୁଜଗଂ ପ୍ରବ୍ୟ
ଯେତେ ଦୁର୍ମାଣ ହେଉ ଯାହା ଯେଉଁଠି
ମିଳଇ ଲଭିର ଅଗାରେ ଲୋବେ ଯଥା ସାଧ
ଯହରେ ଅଣନ୍ତୁ । ଏହିବେଳେ ଏହିଗରୁକୁ

ଏବର୍ଷ ବହୁ ଅମ୍ବ ଅଧିଅଛି ବିନ୍ଦୁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟବର୍ଷ
ଯେମନ୍ତୁ ଅମ୍ବ ବେପାରିମାନେ ବୋଲ୍ମ ମୃଗ୍ରେ
ସେଇ ଉଚ୍ଛିଷ୍ଟରରେ କହାଗରେ ତାବି ବିଶୁ
ଶୁଷ୍ମ ଓ ମୁଣ୍ଡରହାଳ ଗୋଡ଼ରେମାର ଅଛ
ହେଲାରେ ଗ୍ରାହକ ପାଉଥିଲେ ଏବର୍ଷ ଜାହା
ଜାହିଁ ବୁଢ଼ିଷବର୍ଷର ମୋଦା ଅଥବା ବୁଧିକୁଳ-
ନାରୀ ପ୍ରାୟ ଅମ୍ବବେପାରିମାନେ ଗୋଦାମର
ଦ୍ୱାର ଦର୍ଶାଇଲା ରତ୍ନ ରିଷ୍ଟ ପ୍ରଦର୍ଶନଦ୍ୱାର
ଗ୍ରାହକଙ୍କ ମନ ବଳାଇ ଅଛନ୍ତି ଓ କେବୁ
ଗ୍ରାହକ ମୋଦାମନ୍ତ୍ର ଗଲେ ଜାହାରୁ ଅଛ ସମା-
ଦର ଦୁଃଖ ବସାଇ ପ୍ଲାନେଟୁଜରେ ଅମ୍ବର ଦର
ଠକାରୁ ୩୫୦ ମଣ୍ଟା କହିଥାବନ୍ତି ପଢ଼େ ଉଚ୍ଚ-
ଦର ଶୁଣି ଗ୍ରାହକ ମୁଣ୍ଡ କହାଇପାଇଁ ଏବେଳା
ଦର କହିବା ପୂର୍ବେ ପଞ୍ଜାବିଜ୍ଞ ଓ ନିଶ୍ଚାଳାଧ-
ପ୍ରାଣ ଗ୍ରାହକମନ ଥଣ୍ଡାକର ରହି ମୁଣ୍ଡ କହୁ-
ଅଛନ୍ତି । ବର୍ଷକର ଫଳ ଦେଗ ନ ବଲେ
ନୁହଇ ଗ୍ରାହକମାନେ କି କରିବେ ଅଧିଶା ବଳା-
ନୁହାରେ କିମି କର୍ଷିବିବାର ସାର୍ଥକତା ଲାଗୁ
କହିଥାବନ୍ତି । କେବଳ କରିଲେବନାମେ ଏହି
ପ୍ରକାରରେ ଅମ୍ବ ପାଉଲେ ଦଶମିମାନଙ୍କର
ସାମର୍ଥ୍ୟ କାହିଁ ଯେ ଜାହା ପାଶ୍ଚକବେଳେ କାଳ କି
ନ କରୁଏ ଯେଉଁ ପ୍ରବନ୍ଧ ଏକଷମୟରେ ଗୋର
ରତ୍ନାଏ ସେହୁବ୍ୟ ପୁଣି ଏକଷମୟରେ ଏବା-
ଦୂର ମର୍ଯ୍ୟାନାରୁ ଲଭିର ।

ଏ କୁରାର ଶୌଥୁଷ୍ଟବଜାରରେ ଉଣେ
କେଉଠ ଅଛି ସେ ମାର ସ୍ଵରୂପ ବେଦାର
ବରର । ଗତପ୍ରାହରେ ସେ ଶାଖାର ସ୍ଵରୂପ
ଆମଦାନ କର ଅଧିକା ଘରରରେ କମାଦାର
ସ୍ଵରୂପ ସୁନାର ଯେମନ୍ତ ଚରପ୍ରମୋଦକର
ଜାହା ପାଠକମାନଙ୍କୁ ପରିଚୟ ଦେବାର ପ୍ରଦେଶ
କିନ୍ତୁ ନାହିଁ ପୁଣି ଯେତେବେଳେ ଜାହାଙ୍କୁ ଦସ୍ତା
କୁ ଯେ ବାଟରେ ବନ୍ତି ହେବାର ସେ ସ୍ଵରୂପାନ୍ତି
ସବୁରେ କଳ ପଣିଥିଲା ଓ ମେଥ୍ୟାର୍ ପଦାରେ
କା ଜଗରେ ରଖି ଶିଖାଇବାର ପ୍ରଦ୍ୟାକନ
ହେଲା ତେଜେବେଳେ ଜାହାର ସୁଗନ୍ଧ କେ-
ବେ ବୁନି ହୋଇଥିବ ଜାହା ଅନୁଭବନା
ବାକରେ ବନ୍ତିକ ହୋଇ ନ ଥାବେ । ପ୍ରତି
ବାସିମାନଙ୍କ ବୌଦ୍ଧଗ୍ୟବଳକୁ ଆହୁବାନି ଦର୍ଶନ
ବଜାର ହେଉଥାଏ ଯେ ବଜାର ଗଜପ୍ରାକାଳ
ରେ ଯଥୋତ୍ତମ୍ପେ ପ୍ରବଳ ଥିଲା ସୁରଗୁଣ
ସ୍ଵରୂପରୀର ମୌର୍ଯ୍ୟ ବଜାର ହେଲା
ଯଥିଲା ଯେ ସେବାଟେ ଗୁରୁବାର କଠିନ
ହେଲା ଓ ଆମ୍ବେମାନଙ୍କ ବିଶ୍ଵରୂପରେ ଥିଲେ-
ହେଁ ଲର୍ଦ୍ଦ ଦ୍ୱାରା ହୋଇ ନ ଥିଲା । ଶିଳ୍ପ
ଯେ ତେଲଗାନା ବନ୍ଦିମାନର ସେ ବାମନା
ଆର ଅନ୍ତର୍ବା ରାତ ଶାର ସରକାରକୁ ଗର୍ଜା
କଲେ କଦମ୍ବରସ୍ତଳ ଧାଣ୍ଡି ଗୋଦାମର ଅଚ
କିବିଟ । ଅନୁମାନ ହୁଅଛି ସେଠା କନ୍ଦୁବଳ-
ମାନେ ଶାଖଦିନ ଭାଣ ଗୁଣି ନ ଥିବେ । ଏକା
ବାମନାର ଭାଜ ଟେକ ନେଇଥିବ । ବୋଧ
ହୁଅଇ ସେମାନଙ୍କର ବହ ସ୍ତର୍ଯ୍ୟାଗ ହେଉନ୍ତି
ପୁଲିର ଜହାରେ ଦ୍ୱାରା ସେପଣ କଲେ ନାହିଁ ।
କୁରାର ଜହାନାର୍ଥ ଫାନରେ ସ୍ଵରୂପଗୋଦାମ
ରହିବାକୁଦେବା ଅଜବାଳ ଗୋଡ଼ଠା ଦିନରେ
ବଜ ଉପକାରବୋଲ ବି କରାଇରୁଷମାନେ
କିନ୍ତୁ କହ ନାହାନ୍ତି । ଧମ୍ମେମାନେ ଶୁଣିଥିଲୁ
ଯେ ଧାଣ୍ଡିର ହେଡକହଞ୍ଚବଳ ଏହିଷବୁର ତୁ-
ପୋର୍ କରିଥିଲେ ମାର ପୁଲିଷ୍ଟ୍ରପରଣ୍ଟ୍ରେଣ୍ଟ
କିବଳେ ଜଣା ନାହିଁ । ଗନ୍ଧ ତ ନୃମାଥକରେ
ଅକଥ ରହିଥାଏ ଓ ଗନ୍ଧମାନ ରହିଥାରେ ।
ଆମ୍ବେମାନଙ୍କ ସ୍ଵରତ ହେଉଥାଏ ଯେ କଠବର୍ଷ
ଏହ ବେଗାରୁ ପରିବାହାର ଭାତାଇନେବାର
ଆଜ୍ଞା ମାକଣ୍ଟ୍ରେଟିମାର୍ଟ ହୋଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ
ଅବ୍ୟ ସେହି ଗୋଦାମ ରହିଥାଏ ଅଥବା ଟେଲାନ୍
ତପ୍ରିର ବେଗାର ବୁଝ, ନାହାନ୍ତି । ଏହିପର ସ୍ଵରୂପ
ଆଗୋଦାର ଏବଂ ଅନ୍ତର୍ବାନ୍ଦ୍ୟ ମଇଲୁ ବିପାର
କୁରାର ଅନେକବୁଦ୍ଧରେ ଦେଖାଯାଏ କିନ୍ତୁ

ପୁରୀ କିମ୍ବା ମାତ୍ରକୁଟିଲାହାଦେବ ଏଥର କିନ୍ତୁମାତ୍ର
ଅନ୍ତର୍ଭାବ କରିଲାହାନ୍ତି ବଢ଼ ଅର୍ଧମିଶ୍ର ବିଷୟ
ଅଟେ ।

ଖୋବା ଗଣ୍ଠାରା କରେଥ
ମନୁଦିମା ।

ଏ ମକଦ୍ଦମା ଅନେକବିଧି ହେଲା ଅର୍ଥାତ୍
ଗରସନ ଜୁନମାସରେ ଯାଇପୁର ସବୁ-ଡିବିଜ୍-
ନରେ ଗୋଟିଥିଲ ଓ ସାଇରୋଟ୍ଟଫ୍ଲାଗ ଗର
ଜୀବୁଷ୍ଟ ମାସରେ ଲିଖିତ ପାଇଲା । ବିନ୍ଦୁ
ବର୍ତ୍ତମାନ ଅମ୍ବେମାନେ ଏ ବିଷୟରେ ଜ୍ଞା-
ହେଲୁ ଓ ଏପରି ଅପରି ସବୁଦ୍ଵାରା ପ୍ରଥମାର
ହାଇକୋର୍ଟଙ୍କ ମୀମାଂସା ସବୁଦ୍ଵାରା ଜ୍ଞାନା-
ଜ୍ଞାନାର ଆବଶ୍ୟକ । ସେ ମକଦ୍ଦମାର ବୃତ୍ତାନ୍ତ
ଏହି ସେ ବାବୁ ଶଖମାନଙ୍କବେଳେ ଜମିବାରୀ
ମଧ୍ୟରେ ବାବୁ ଗୋବିନ୍ଦଚନ୍ଦ୍ର ରାସ୍ତର ଗୋଟିଏ
କୁଣ୍ଡ ପଟ୍ଟନା ଥିଲା । ସେ ପଟ୍ଟନାର ରହୁଳମାନେ
ଜମିବାରୀରେ ସମସ୍ତ ବାରବାର ବିଦ୍ୟୁତ୍ତବାଗ୍
ଜମିବାରଙ୍କ ପେଣବାର ବିଦ୍ୟୁତ୍ତବାର ପ୍ରକଳ୍ପନାଥ୍ବକ
ସେମାନଙ୍କଠାର ଟ ଏ କା ଲେଖାଏ ବାମାନନ୍ଦ
ଜଲବ କଲା କିମ୍ବା ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଏକବାବୁ
ହୋଇ ଅନ୍ଧମୁଖ ହେଲେ କିମ୍ବା ସେ ମରଜାର
ଖୋବା ରତ୍ନାଶଙ୍କୁ ଜାବି ସେମାନଙ୍କ ଜ୍ଞାନାପାତ୍ର
ପ୍ରକାଶନମତେ ବାରବ କଲା ଓ ମନ୍ଦ ଜମିବାରୀ
ରେ ସେମାନଙ୍କ ଗୋବିନ୍ଦର ଗଜାୟାଜ ଲଜାଦି
କାରବାର ଛିଣ୍ଡେଥ କଲା । ଏଥରେ ସେ ରଧୁ-
ଭଜ୍ଞର ସେ ହେଲେ କଞ୍ଚା ହୋଇଥିବ ପ୍ରହକରେ
ଅଜ୍ଞାନ କବି ଯାଇପାରେ । ସେମାନେ ଏଥରେ
ପ୍ରକାଶକ ସବାମେ ପ୍ରକଳ୍ପକାରୀ ନାମରେ
ଯାଇପୁର ଦିଗ୍ବେଶୀ ମେଡିକ୍ଯୁଲର ଏକଟରେ
ଶୁଭାର କଲେ ଓ ଦିଗ୍ବେଶୀ ବାବୁ ଶୁଭାର ପ୍ରକାଶ
କରି ଜାହା ତଦିନ ବିଜ୍ଞାନାରିଶ ଯୁଦ୍ଧପ୍ରକଳ୍ପ
ଅଜ୍ଞ ହେଲେ । ଏ ମକଦ୍ଦମା ସବୁଥିବା ଏଥି
ପାଇଁ ହେବାର ପୁରୁଷ ଜଣାଇବାର ପ୍ରକାଶର
ଶ୍ରେଷ୍ଠମାନଙ୍କ ସମଜ ହେଲା ଓ ସେମାନଙ୍କର
ବାନ୍ଧବ ଅପରି ସପ୍ରମାଣ ହେବା ପ୍ରତ୍ୟେ
ଦିଗ୍ବେଶୀମେଡିକ୍ଯୁର ମକଦ୍ଦମା ଉପରେ କଲେ
ଏ ଜହାର ଏହି ହେବୁ ଦର୍ଶାଇଲେ ଯେ
ମକଦ୍ଦମା ପରି ଦିଗ୍ବେଶୀର ଜ୍ଞାନସି ଦିଗ୍ବେଶୀ
ନାହିଁ ଏହା ସତ୍ୱପ୍ରକଳ୍ପରେ ଦେଖେନା ମକଦ୍ଦମା
ଅଟେ ଦାଦମାନଙ୍କର ଆବଶ୍ୟକ ହେଲେ ଧେନେ
ଏ ଅନ୍ୟ ଖୋବା ରତ୍ନାଶଙ୍କ ଜମିବାରୀ

ଏ ଅଜ୍ଞା ବିଦ୍ୟାରେ ବାଦମାନେ କଟକର
ମେଳଶୁର ମାହେଦଙ୍କ ଲକ୍ଷ୍ମୀରେ ଅର୍ପିଲ କରି
ବାର ମାହେବ ଗନ୍ଧାରୀ କଲେ ଯେ ଏ ଫଳିତ-
ଦାତା ମୋରଦମ୍ଭା ଥିଲେ ଓ ଦଶବିହୁର
ବି ୨୦୦ ଦା ଅର୍ଥର ଅପରାଧ ସ୍ଵର୍ଗ ଉପର
ଦେଖାଇବା ଜଲେ ଅସୁଅଛି କାରଣ କମିତାରର
ସୁମାତ୍ରାର ଅଜ୍ଞା ଓ ଅନ୍ଧାରବିନ୍ଦୁରେ ବାଦ-
ମାନେ ଶ୍ରାମ୍ୟ ସେବକଙ୍କ ସେବାର ବହୁତ
ହୋଇଥାଇଲା । ସେମାନେ ଅନ୍ୟ ସେବକ
ନିୟମିତ କରିଥାରନ୍ତି କି ଜା ଏହା ରହି କିଷ୍ଟୀ
ଅପରାଧ ଜାହା ଛାତ୍ର କଲେ ମଧ୍ୟ ସହଜରେ କର
ପାରିବେ କାହିଁ ଏହେଣୀଷ୍ଟ ଶ୍ରାମ୍ୟପ୍ରଥା ଓ
ଜମିଦାରର କ୍ଷମତା ଦୂରୀରେ ବୋଧ ହୁଏ ଯେ
ବାଦମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ପୂର୍ବ ସେବକମାନେ ତ
ଜାତିବାର ସେମାନଙ୍କର ଅଗ୍ରମୟ ଲୋଗ ଓ କ୍ଷତି
ହୋଇଥାଇଲା ଓ ଏହା ଜମିଦାରର ଉପରେ
ହୋଇଥିବାରୁ ନବଦମ୍ଭା ଧା ୨୦୦ ର ରନ୍ଧର
ଅସୁଅଛି । ଅଗ୍ରବଦ ବିଶେଷିକ ଅଜ୍ଞା କହିଲ
ହୋଇ ମନ୍ଦମନ୍ଦାର ପୁନର୍ବୀର ହେବା ପ୍ରାର୍ଥନାରେ
ନଥ ହାତରୋଚର୍ଚ ଧରିଲାମେ ।
ଶ୍ରୀରମେଣ୍ଡ ମେଳଶୁରଙ୍କ ସର୍ବର ଏ ପରିବହାରୀ
ମନ୍ଦମନ୍ଦା ଥିବା କଷ୍ଟୀରେ ଆବ୍ୟ ହେଲେ ଏ
ଦଧା କଷ୍ଟୀରେ କ୍ଷତି କଲେ ଯେ ଏଥରେ
ଅପରାଧର ଭିତ୍ତିଯୋଗ ହୋଇଥିବାରୁ ଦଶ-
ବିହୁର ବି ୩୦୪ ଓ ବି ୩୧୯ ଦା ଜଲେ ଏ
ମନ୍ଦମନ୍ଦା ସୁର୍କ୍ଷା ଅସୁଅଛି ଏହି ଦିଶେଷୀ ବାରୁଦ୍ଧ
ପକ୍ଷରେ ବୋଲିଲେ ଯେ ସେ ଏପରି ସୁଲେ
ପ୍ରତିବାଦକ ହୁଏ ଦେବାର୍ତ୍ତ ଜାର ଅତିରିକ୍ତ
ଦୂଷଣୀୟ ଅଟେ କିନ୍ତୁ ପ୍ରତିବାଦ ମୁକ୍ତ ବାରୁଦ୍ଧ
ଥିବାର ଜାହା ପକ୍ଷେ ଅର କିନ୍ତୁ କରିବାର
ଆବଶ୍ୟକ କାହିଁ ସୁରଗୁ ମନ୍ଦମନ୍ଦାର ପୁନର୍ବୀର
ହୋଇ ନ ପାଇଲା ।

ପରେଟିକ୍ ପକ୍ଷରେ ହାଇକୋର୍ଡ ଯାହା
ଜତ୍ଥାଥକୁ ଗାହା ସାରାର୍ ଅଟେ କାରଣ ସେ
ଦେଶୀୟମୁଖ୍ୟକ ଭାଙ୍ଗୁ ପାନ୍ସପଥା ଓ ଜମିଦାରର
ଶମଳା କଥା ଅନୁକ ଜଣାଥିବାର ସମ୍ଭବ ।
ସେ ସେ ବିଲାସ ମେହିକୁ ନଳିକର କହିଲେ
ସେ ବାହମାନେ ଅନ୍ୟ ସେବକ କିମ୍ବାକୁ କର
ପାରନ୍ତି ଏହା ଅଛି ଆଶ୍ରମ୍ୟର ବିଷୟ ଅଚିର ।
ହାଇକୋର୍ଡ କି କବେବିନାରେ ମନ୍ଦମାର
ପୁନର୍ବୈଶ୍ୱର ହେବାର ଅଞ୍ଜାନ ଦେଲେ ଦିନ
ଦୁଃ୍ଖ ଯାଉ ନାହିଁ ଯାହା ହେଉ ଜାହର ବସ୍ତିକାର
ବିନ୍ଦି ଫଳଦାୟକ ହୋଇଥିଲୁ । ନିଜରେ

କରୁଥୁବା ପଦ୍ମନାଭ ନହାନ୍ତି କଣେ ରହୁଥିବା
ଆବା ଉତ୍ସାହ ନିଷେଧ କରିଥିଲେ । ସେ
କରୁଥିଲୁ କବିଶ୍ଵରମେଳଙ୍ଗରଙ୍କ ବିବଚନରେ ବନ୍ଧୁର
ଜୀବନ କଲ ଓ କବିଶ୍ଵରମେଳଙ୍ଗର ଦିଗ୍ବିଜ୍ୟ
କାହାଙ୍କ ପରି ନାଲମ ଉପରି କରିବାକୁ ଉଦ୍‌ଦିତ
ହେଲେ କିନ୍ତୁ ତିକ୍ତ ବିଦର୍ଶନ ଦେଖାଇବାର
ପରିମା ଚଳାଇ ଚାରିଥୁଲୁ ଉପରେ ଟ ଶହ ଛା
ଅଧିକା କରେ ।

ବାଖାରଣ ଆମୋଡ଼ ।

ଗର୍ବ ସପ୍ତାହରେ ନଗରିବିମାନେ କହି
ଅନନ୍ଦରେ ବିନ୍ଦୁଶାହାର କରିଥିଲୁଣ୍ଡି ।
କରୁଥାଏ ଯାଥାର ଧୂମ, ପ୍ରାୟ ୫ । ୧୦ ଘାରରେ
ଶମନବିମା ଅଥବା ଚନ୍ଦନଯାତ୍ରା ହେବାର
ଲୋହମାନେ ଅନନ୍ଦରେ ସହିମାଳ ବୁଲି ଗ୍ରୀଷ୍ମର
ଜୀବ ବିବାହ ଦର୍ଶନଲେ । ଗ୍ରୀଷ୍ମବାଳରେ
ଯେ ଯାଥାର କିମ୍ବନ୍ତି ଆଗ ଚମକାର ଏଥରେ
ବୌଣୀ ସନ୍ଦେହ ହାହଁ ଓ ଚନ୍ଦନ ଏବଂ ଗମ-
ନୁହମୀ ଯାଥାର ଅମ୍ବାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନେ
ଗ୍ରୀଷ୍ମବାଳରେ ଖଣ୍ଡ ଶର୍ଵଭାଲ ହେବାର ବିଧାନ
କରିବାରୁ କନ୍ଯାଥାରଙ୍କର ତତ୍ତ୍ଵ ପ୍ରମୋଦ
କରିବାର ଯେ ଅର୍ଥାତ୍ ବୌଣିଙ୍କ କରୁଥିବିବୁ
ତାହା ଗଜ ସପ୍ତାହରେ ତଳଙ୍କରମଣ୍ଡପେ ଅନୁଭୂତ
ହୋଇଥିଲା । ଏବର୍ଷର ଗ୍ରୀଷ୍ମକା ବଜ ମାଣ
ହୋଇଥିଲା ପରି ଗଜ ସପ୍ତାହରେ ଦୂରକରିଦିବ
ଏମନ୍ତ ଦେଲା ଯେ କହାବୁଦ୍ଧି ପବନର ଜାହିନ
ଯାହାର ହେଲା ନାହିଁ । ଦଳମାଳ ଖଣ୍ଡ ତରରେ
ବୌଣିପର୍ଦ୍ଦପେ ଲୋକେ ଏବେ ରହିଲେ ବିନ୍ଦୁ
କ୍ଷସରେ ଘର ଅପେକ୍ଷା ବାହାର ଗୋଟିଳ ହେଲା
ପୁରଗଂ ଏବେ ପଣିବାକୁ ଇହା ହେଲା ନାହିଁ ।
ଏମନ୍ତକାଳରେ, ଏବିଗାମ ଯାଥାର ଧୂମଧୂମ
ଜୋଳକୁ ଯେମନ୍ତ ବାହାରେ ଦୂରବାର ସୁମୋଗ
କରିଦେଲା ସେହିନ୍ତି ଜାକା ବୌତୁବରେ
ନନ୍ଦକୁ ଦୂରର ରଖିଲା ଏଣୁକର ଶହିବାଳରେ
ଖାଲ ହୁଏ, ହୋଇ ବହୁଥିଲେ ସୁଖ ଜହାନ୍ତରେ
କହି କହୁ ଜଣାଗଲା ନାହିଁ । ଏଥରେ କିନ୍ତୁ କିମ୍ବା
କାବୀ ଏମନ୍ତଗ୍ରେଣାର ଲୋକର ଦୂରେ ଗଲା?
ଅମ୍ବାମାନେ କରୁଥିବୁ ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତଗ୍ରେଣାର କା-
ବା ଭାବର ମଧ୍ୟମଗ୍ରେଣାର ଲୋକେ ଅବାରିତ
ଅପେକ୍ଷା ଦେଖି ଦୂରଥିଲେ ଓ ଉଚ୍ଚଗ୍ରେଣାର
ଛୁକକ ମଧ୍ୟର ବେଳେ' ଅପଣା ଧରିଠାକୁର
ଏବେ ନନ୍ଦକାମାରେ ଓ ଅନେକବିଶିଷ୍ଟ ଗୋ-

ପାଳକ ଠାକୁରଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ କୃଷ୍ଣଲାଲରେ
ମାତି ରହିଥିଲେ । ଅନୁମନାକର ଘେରିଲେ
ଦେବକ ନବସ୍ତ୍ରଦାୟର ସ୍ଵାନ୍ତ୍ରବନ୍ଧୀ ଅର୍ଥାତ୍
ଯେଉଁମାନେ ଛଜଗୁଣ ଶିକ୍ଷାବଳରେ ବିଶେଷ
ସର୍ବ ହୋଇଥିଲୁକୁ ଏହାଙ୍କ ପ୍ରକାଶରେ ବିଲ୍ଲ
ଅବଲମ୍ବନ ଦେଖାଯାଇ ନାହିଁ ମାତି ଏମାଜଙ୍କର
ଅବଲମ୍ବନ ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇଥିବ ବୋଲି ଜଣା-
ପଢ଼ୁନାହିଁ କାରଣ ସର୍ବଜା ଆସୁମାନଙ୍କ କିବେ-
କିନାରେ ଅଛି ଗୀତକପଦାର୍ଥ କେତେବେଳେ ଗ୍ରାମୀ
ହେଉ ଜାହା ପାରହୋଇଥାଏ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଉଚ୍ଚରେ ଅର
ଗୋଟିଏ ଚନ୍ଦ୍ରାର ବସାର ଦେଖାଯାଏ ଯେଉଁକୁ
ଗିରିଜାର ଗର୍ଭର ଓ ମନକୁ ସମାନଙ୍କ୍ଷେପ ଜନ୍ମିଗୁର
କର ଦିଅଇ । ଅମ୍ଭେ ସର୍ବ ହୋଇଥିଲୁକୁ ଛିନ୍ଦ୍ରାମାଦିବେ ଶୀଘରେ
ଦେବ ଥର୍ଯ୍ୟ କମ୍ପିର
ତେତେବେଳେ ଫ୍ଲାନେଲ, ଅଲପକା ବା କିରାନ୍ତି
ପକ୍ଷରେ ମୋଟ ନନ୍ଦବିନ୍ଦୁର କୁର୍ବାଜା ନ ପଞ୍ଚିବ
ଏମନ୍ତି ପାଖ ଦୀର୍ଘାର ଥାବୁ । ବାତକ ଦେବରେ
ଶାତ ଅସ୍ଵକ ଲାଗଇ ବୋଲି ଲୋପେ କହୁଥାନ୍ତି
ଯେଉଁମାନେ ମୋଟକୁର୍ବାର ପତଳକୁ ଓ ଚପ-
କନରେ ବହୁଜ ରହିବା ନ ଗଲେ ଦୀର୍ଘକୁ
ଦାହାରକୁ ନାହିଁ ଦିମ୍ବ ଘରେ ମନ୍ଦ ମୁକୁଳା
ଦେହରେ ରହିବୁ ନାହିଁ ବୋଥ ହୁଆଇବାକର
କାହାର ଅସ୍ଵକ ଅକ୍ଷର ଗର୍ଭର ଅବସ୍ଥା ଏହିନ୍ଦିପ
ମନର କଥାଜ ରହିବୁ ବଳିକର ଅକ୍ଷର ଗୀତରେ
କାଳିଆ ମାରଗନ ପର ବୈଣବି କଷ୍ଟପୂରେ ମନ
ପ୍ରକରୁତ ହୁଆଇ ନାହିଁ । ଅଥବା ଏମାଜଙ୍କ
ମନ ଠେକଲୁଆପଥରୁପର ଅକ୍ଷର ବିଶୁଲଗାରେ
ଦେବ ଅଛାଦିତ ହୋଇଥାଏ ବୋଲି ଦୁଇ
ପାରର ନାହିଁ ମାତି କଥାତ ଗାଇଲ ବାୟ ଓ
ଫୁଲଚନ୍ଦନ ସମୀପବଣୀ ହେଲେ ଯକ୍ଷକଷ୍ଟର
ଦୂରବାର ଦେଖାଯାଏ ଓ ଏକଥା ସେମାନଙ୍କ
ଜଣା ଥିବାର ପରେ ମନ ଦୂରଗଲାଇ ରହିର
ଏକାକେଳେବେ ବିଶ୍ଵାର ହୁଆନ୍ତି ଏଥିର୍ଥାର ସାବ-
ଧାକ ପୁଷ୍ପକ ଲୁଗାରେ ଦେହକୁ ଯଥାସାଧ
ଦୋହାଇ ରଖିବୁ । ସୁରଙ୍ଗ ଏଧର ଲୋକ
ଜୟଦିନରେ ଛାଇନ୍ତି ଘରେ ଗୋର ପାରକୁ
ଏହାଙ୍କ ଯାଧାଦିର କିଛି ପ୍ରୟୋକନ ନାହିଁ
ଏହାଙ୍କ ଏବା ଗରମ ଲୋଡ଼ା ଓ ଟଙ୍କାର
ହେତେ ଗରମ ପ୍ରାଣ ହୁଆଇ ଏମାନେ ଯାଦି
ଦେହ ଗଲେ ହୁଏଇ ଟଙ୍କାର ଗରମିଗନ ଜଣା
ହୋଇଥିବ ଏହିଥାର୍ ଏହୋଣିର ଲୋକ
ଏକା ଯାଦି ଦେଖିବା କାହିଁବ ଯାଦିର୍ଗାର
କିଛି । କେବା ଦେଖାଇ ସୁବା ଅପରିତ ହୋଇ

ଅନୁଷ୍ଠାନ ସାହୁ ରକ୍ଷାର ଚିନ୍ତାରେ ପଡ଼ଇଛି
ଆଜି ।

ଶୁଣନବମୀ ବି କନ୍ଦଳୟାଶ ଅଥକାଂତ
ପୁଲରେ ସାଥରଣ କେବାହାନ୍ତ କିମ୍ବାହ
ହୃଥର କିନ୍ତୁ ଏହିବ ବର୍ଷକୁବର୍ଷ ଏ ଯାଥା ସବୁ
ର ହୃଷ ଦେଖାଯାଏ ତହିଁ ର କାରଣ କେବଳ
ଲୋକଙ୍କର କେବା ଦେବାର ଅଛିବା ଅଛିଲା ।
ଏକପକ୍ଷରେ ଶୁଣିବାକୁ ଗଲେ ଠକା କିମ୍ବା
ଶୁଣ୍ଟା ହେଉଥିଲା ଲୋକଙ୍କର ଉଧାରିନ ଓ ଜହାନ
ପରେ । ମୁଖୀରାଳୀପି ମଧ୍ୟ ବର୍ଷାଥିଲା ଏ ଅବି-
ହୃଷରେ ପୂର୍ବତାର ଅଥବା କେବା କିଥାନ୍ତେ କା
ବର୍ଷକୁବର୍ଷ ଜଣା ହେଉଥିଲା । ଏଥର ଏହି
ମାତ୍ର ଏହି କାରଣ ଦୋଧ ହୃଥର ଯେ ବର୍ଷ-
ମାନକୁ କାନା ପ୍ରବାର ଠାକୁଷ ପତିକାରେ
ଲୋକେ ଉଚ୍ଛାପୁର୍ବ ଠକା ଦେବାକୁ ଅଛି ବର-
କୁଳନକ ଜ୍ଞାନ କରୁଥିଲାନ୍ତି । ଠାକୁଷପ୍ରେ ଜଣା
ପ୍ରତି ଅଥବା ଦେଖ ପଥୁଥିଲିବୋଲା ଲୋକେ
କେବା ଦେଉ ନାହାନ୍ତି ଏମନ୍ତ ନୁହେ ଦେବଳଙ୍କ
ଜାହାନ ରଙ୍ଗ ବିରହରେ ସରକାର କର
ନେଇଥିଲାନ୍ତି ମୋଲି ଲୋକେ କରିବୁ ତତ୍ତ୍ଵାତ୍
ମଧ୍ୟାତ୍ମନ୍ତି ଓ ଦଶଦେବା ଲୋକ ବି କେବା
ଦେବାକୁ ସୁଖପାଏ ?

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ଏ ସ୍ଥାନରେ ପୁରୁଷି ତତ୍ତ୍ଵ ଦଶମ ତେ
ବର୍ଣ୍ଣ ହେବାକୁ ନାହିଁ । ଚକ୍ରବଂଧୀନ୍ତି ଅର
ଦଶ ବାରଦିନ ବହିଲୁ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେତେକ
ଶ୍ଵାନରେ ବିଳସୁଦ୍ଧା ବୁଲି ନାହିଁ । ଏ ବି ଗମନାର
ଘାନା ଏଥର କାଗଜ ବିହି ବିଲାସାର ନାହିଁ ।

ଦୋଳଗୋବିନ୍ଦାସ କାଳ ପେଟୁରେଇ ଗାଉ
ଅଙ୍ଗକାଇ ଜୁରିଆଶା ଡିଣୁକେଇ ଯୁବା ଦୋଷରେ
ଯେ ଛୁମାସ କାଗୁଲାବର ଧିଣୁ ପାଇଥିଲ ତାହା
ଅପିଲରେ କେବଳ ଏକମାତ୍ରରେ ରହିଲା
ଅମୂଳକ କଜପାହେବକର ପ୍ରାୟ ସବୁ ଦୁଃଖାଳୀ
ଦୁଃଖାୟକ ଦେଖାଯାଏ । ଏହା ଉତ୍ତମ ଅଚ୍ଛା ।

୧ । ଏତୁକେଣନ ଗଜେଟର ଅବଶ୍ୟ ହେଲୁ
ଏଥର କିନ୍ତୁ ଗ୍ରାମରେ ଏଥି ମଧ୍ୟରେ ଏରେ
ବୃକ୍ଷ ହୋଇଥାଏ ଯେ, ପତିଆରେ ଗର୍ଭାଙ୍ଗନ
କଳ ହିତା ହୋଇଥାଏ । ଆକାଶ ଦେଖି ବୋଧ
ହେଉଥାଏ ଅହୁର କଳ ହେବ । କୃଷ୍ଣମାନେ
ଇହାନୀବେ ବିଲଗେହାନ ଗୁରୁରହେର ଅଛିନ୍ତି
ଅକ୍ଷାଂଶୁମାରରେ କଳାପାଦରେ ସମ୍ମର୍ଦ୍ଦ
ନୀତିରେ ଉଚ୍ଚବାଜ ନ ହିଲେ ମରିଲ ।

୨ । କଲିକାର ପ୍ରସିଦ୍ଧ ରୁମାନାଥ କବିଗୁଡ଼ି
ତେବୁ କୁରର ଗୋଟିଏ ଅସଥ ଅବିଶ୍ଵର କହ
ଅଛିନ୍ତି । ଯେତେବେଳେ କୁର ହେବା ଘୁମରେ
ଶବ୍ଦରେ ଅଳ୍ପ ଅଳ୍ପ ପାଞ୍ଚା ମୁଦ୍ରା ଏବଂ ମଧ୍ୟ
ବୋଧ ହୃଦ ସେହି ସମୟରେ ଜାହା ବିଦିଷାର
କଲେ ଅଛି କୁର ହୃଦାର କାହିଁ । ଅର୍ଜିକୁଠାକୀ
ପୁଣି ଗରମ କର ସେବନ କରିବାକୁ ହୃଦୀ ।
କୁର ହେଲେ ଜନଶ୍ରଦ୍ଧାଲ୍ଲପଦର କାଙ୍କୁ ଥିଲି
ଦେଲେ ଗର୍ବରର ବେଦନା ଓ କୁର କମିଯାଏ ।

୩ । ନିରାଲମ୍ବନ ଦେଶକୁ କହନ୍ତି, ନିର-
ବେଳେ ଜଣେ ଅସ୍ଥାସୀ ତିନିମାସ ଦେଲୁ
କହୁ ଯାଇ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଏଥରେ ଜାହାର
ହୋଇବି ବକ୍ଷ ହୋଇ ନାହିଁ । ସେ ପ୍ରତିଧି
କିଳାକଣ ଘରଗୁମ ଦରଇ ।

* । ଉକ୍ତମହେଠିଜାଣିଲେଖ ସମ୍ବାଦିଗାର
ନେତୀ ପଠାଇଥିବା ଯେ, ଉତ୍ତର୍ୟ ଯୋଗିଙ୍ଗା-
ଳ ଜାମକ ଘର୍ର ସାହେବ ଅଲ୍ଲମାରଙ୍ଗର
ଗୋଟିଏ ହଂସ ନଅଟିଲିମୁ ପ୍ରସବ କଲା ।
ଉମ୍ମାତିକ ଯଥାସମ୍ବରେ ଧୂତି ଗାବକ ବିହୁ-
ରଜ ହେଲେ ଦେଖା ଯାଇଥିଛି ଯେ ନଅଟି
ଧାବକ ମଧ୍ୟ ପାଞ୍ଚେଟି ମୋରଗର ଓ ଅକ-
ଶିଷ୍ଟ ହଂସର ଅଙ୍ଗ । ସେଇମାନେ ହଂସଅଣ୍ଡ
ବୋଲି ପରିବୃତ୍ତ ଦେଇ ଲୁଗର ମୁରଗିଅଣ୍ଡ
ଗାନ୍ଧି ସେମାନଙ୍କର ଅର୍ମ ରଙ୍ଗା ହେଲା ।

* । ହାଇସ୍‌ପ ଅବରୁଣ୍ଡୀ କହନ୍ତି ଯେ,
ସୁଗୃହୀଳାର ଅନୁର୍ଗତ ବେଳେ ଉପଗ୍ରହା ଦିନ-
ଶବେ ଶୁଭମାରଙ୍ଗର ଅସ୍ଵାକାରରେ ହୃଦୟ-
କାମରେ ଏକ ବନ ଅଛି । ଏଥେ ବିଜ୍ଞାରେ
ମୋଟିଏ ଉଷ୍ଣ ପ୍ରସ୍ତବର ଅଛି । ଜାହାର କଳ
ଏହିପ ଉଷ୍ଣ ଯେ ମୁଠାର ଖୁଲୁଳ ଲୁଗାରେ
ବଜେ ଧେରେ ବୁଝାର ରତ୍ନରେ ଶତମନୀଚିତ୍ତ
ମଧ୍ୟରେ ଜାହା ଦିକ୍ ଖୋଜ୍ୟାଏ । କଣେକ୍
ଆର୍ଦ୍ର୍ୟର କିଷ୍ଟ ଏହି, ବର୍ଷମୁଖରେ ତେଥେ-
ପୁଣ୍ୟମାର୍ଗ ଦି * କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେତୁର ତଳ
ଅପରାଧ ଶାତନ ହଥର ପ୍ରତିବର୍ଷ ଏହି ବନସ୍ବି-
ରେ ଏଠାରେ ଗୋଟିଏ ମେଳା ହୋଇଥାଏ
ସୁନାର୍ଥ ପ୍ରାୟ ୨୦ ହଜାର ଲୋକଙ୍କର ସମାଜ-
ମ ହୃଦୟ ବିନ୍ଦୁ ଏକବର୍ଷ ତହୁଁର କଳ
ଶାତନ ହୋଇଥାଏ ସମ୍ମାଧ୍ୟ ସାଧା ଫେର
ଯାଇଥାକୁ ! ଆପ ବିଜ୍ଞାର ଏମନ୍ତ ହେଲାକି

ମାର୍ଗବ୍ୟାକ୍ରିମାନଙ୍କ ପିଲାକୁ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀମରେ
ପ୍ରବୃତ୍ତ ବସିବାକାରୀର ହଳକରାର ଲିପିରେ
ଶବ୍ଦର ଏକ ଅସ୍ଥିରେଗନ ବସାଇଥିଲ କିମ୍ବାଚିଲେ

କେତେବେଳେ ସମ୍ମାନ୍ତ ମାର୍ତ୍ତିଯାଙ୍କ ଉପରୁତ
ଆଇ ବହୁଲେ ଯେ ସେମାନେ ଅଧିଶ୍ରୀ ପିଲାମା-
ନଙ୍କୁ ବିଦ୍ୟାଲୟକୁ ପଠାଇବାରାରଣ ସକଳୁ
ଲୋକଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦେବେ । ମାର୍ତ୍ତିଯାଙ୍କା-
ନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିଦ୍ୟା ଶିକ୍ଷାର ଚର୍ଚା ବାପୁବରେ
ଦେଖାଯାଏ ନାହିଁ ।

ଶ୍ରୀପୁର ଦିବାଷୀ ଜମିଦାର ବାବୁ ଯୋଗେ-
ତ୍ରୁତତ୍ରୁଯୋଷ ତାକୁର ସରବାଚକ ବିଜ୍ଞାନସଙ୍ଗକୁ
୫୯୦୦୦ଙ୍କ ଦାନ କରିଥିଲୁ ।

ଶୁଣାଯାଏ ଯେ ରଷିପୁ ଗବ୍ରୀମେଘ ସନ୍ତୋ
ଅଜ୍ଞ ଦେଇଥିଲୁଛି ଯେ କରଜବର୍ଷର ଯେଉଁ
ସମସ୍ତ ଦୁଃଖ ସମରଳଙ୍କ ଓ ବୋଣାଗୁ ପ୍ରଦୂହ
ରଷିପୁଙ୍କର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଦେଶକୁ ଅମେବ ଜହାର
ମୂଳ୍ୟ ଉପରେ ଗଢ଼କର ଠ ୨୫ କା ଭାବରେ
ମାୟାଲ ଆଦାଯ ହେବ । ଠଙ୍କାକରେ ଗର୍ଭାଧା
ମାୟାଲ ଅଛି ଉଚ୍ଚ ଅଟର ଏହାପ୍ରାଚୀ ବୋଧ
ଦୁଃଖ ଭାବଜବର୍ଷର ପରିଶ୍ରମକାଳ ଦୁଃଖପ୍ରଦ
ଏ ଅଜ୍ଞ ଅତିବସ୍ତୁକର ହେବ କାରଣ ମାୟାଲ
ଦେବା ଉପରେ ଲୋକେ କ୍ୟାପାର ଦୁଃଖପଠା-
ତବେ ହାହିଁ ।

ମାନ୍ୟକ ଶାଇମସ୍ତ୍ର ଅବଗତ ହେଲୁ ଯେ
ବାଜିବାର କଣରୁରେ ଥରେ ଝଡ଼ ବିବାହ
ହୋଇ ଯାଇ ତହଁର ଅଳ୍ପଦିନରେ ପୁନଃବାର
ଏବଂ ବାଲରେ ଶୁଳିଗଣ୍ଠା ପ୍ରୟେନ୍ତି ଅନବ
ରତ ମେଘ ବୃଦ୍ଧି ହେଲା । ଏଥରେ ଷେଠା-
ଲୋକଙ୍କର ଅବଶ୍ୟା ବଢ଼ ନନ୍ଦ ହୋଇଥିଲା
ଅମୂଳାନଙ୍କ ପୁଣ୍ୟ ଯେ ବେ ଶୁଳିଗନିଟ ଦେ
ପରି ବସ୍ତି ହଥନା କେତେ ସୁଜ ଲଭନ୍ତି ।

ଲୁହାରେ ଯେଉଁ ଗନ୍ଧିମେଘ ବଳେବ
ନମିଶ ଦେବ ତହଁର ବ୍ୟଥ ଦେଇଲସ ପଦ
କିର ହୋଇଥାଏ ।

ପୁରୀଧା ଛଳରେ ଗେଡ଼ିଗେଷ ଅଜନ
ପ୍ରତଳ ହେଲା କଲିଛ କାହିଁ ଯାଇ କୁନୀଟାମେ
ବାର୍ଷିକର୍ମ ହେବ।

ଲପ୍ତ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସାହେବ ବିମ୍ବେଇରେ ଥିବା
ସମୟରେ ବରସଟିଙ୍କ ବାଲିବା ବିଦ୍ୟାଳୟର
ପାଶରେ କୋଣାର୍କ ଦେଖିଲୁଛନ୍ତି।

ବିଜ୍ଞାନ

ବଳଦେବ ଜକ୍ଷନୁର୍ମଲ ରତ୍ନ ହାସ୍ୟକଣ୍ଠେ
ଲ ହାମକ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଧୂଗ୍ରଙ୍କ ଗ୍ରହ ମୁଦ୍ରକ ଦୋହା
ଏହ ଯଜ୍ଞାଳୟରେ ବନ୍ଦଦୀର୍ଘ ବହିଅଛିମୁଲ୍କ ୫/
ସକାମ ଥାଉ କି ଧୂମକ ଧୂମ ଲିଖି

ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରାଚୀମାନଙ୍କରେ ସଂପ୍ରତି ଭାବୁ
ପୁଷ୍ଟକ ମିଳିବ ନାହିଁ ।

三〇一四

ଶ୍ରୀ ଗୋକୁଳରଥ

ବେଦଶ୍ଲାଗବିଳାସ ନାମକ ଉପେକ୍ଷୁ ରଙ୍ଗଜ
ବୃତ ବିଜ୍ଞାତ ପ୍ରତିକ ଅନେକଲୋକଙ୍କର ପ୍ର-
ମୂଳଜ ଦେବା ଅଥବା ଧ୍ୟାନକ କୃତ୍ତବ୍ୟ ଥିବାର
ବ୍ୟଧାୟକ ଦୃଷ୍ଟିରେ ବେହି ଜାହା ମୁଗ୍ଧଙ୍କଙ୍କ
ବରିବାକୁ ସାହସ କରି ନ ଥିବାର ଅମ୍ଭେ ଜଳ-
ଲିପିତ ଶିଥମରେ ଉଚ୍ଚ ଧ୍ୟାନ ଶୀଘ୍ରବସ୍ତ୍ରକ
ମୁଦ୍ରିତ ବରି ଦେବାକୁ ସମ୍ମତ ହୋଇଥାଏ
ଯଥା ।

୧। ପ୍ରକିମାସରେ ଅଂଧେଜ ଗୁରୁତ୍ବି
ଅର୍ଥାତ୍ ୨୨ ପୁଣ୍ୟ ଲେଖାଏ ଛୁପା ହେବ ।

୨। ଏ ବିଜ୍ଞାପନ ଉତ୍ତାର ଯେଉଁମାନେ
ପୁସ୍ତକ ନେବାକୁ ଅଗ୍ରାହ କରିବେ ସେମାନେ
ଅପଣା ଛାତ୍ର ଜଣାଇଲେ ଜାହାଙ୍କ ନାମ ରେ-
ଜନ୍ମଶ୍ଵର ବଜ୍ରଧିକ ଓ ଏମନ୍ତ ଦୂରଗତ ଲୋକ
ପାପା ରାଜେ କର୍ମରମ୍ଭ ହେବ ।

୨ । ରକ୍ତଶୁଦ୍ଧି ଗ୍ରାହକମାନଙ୍କଠାର
ପ୍ରତି ଅଂଧେରିଲୁ ଚିରପରିଧା ଅଥବା ବର୍ଣ୍ଣକ
ଯେଉଁ ତୁ । ମେଘ ସତକ ଓ ଅଷ୍ଟର ଦ୍ୟୁମ୍ଭି
ଠାରୁ ସଂଖ୍ୟାପ୍ରତି ଜଗବ ତୁ ୦ । ଲେଖାଏ
ଶ୍ରୀମତୀ ।

୪। ଯାହାଙ୍କ ହିକ୍କାରୁ ତାହରେ ଗୀରଜ
ପଠାଇବାକୁ ହେବ ସେମାନଙ୍କୁ ମୂଳ୍ୟ ହେଉଥା
ତାହମାସୁଲ ମାସକୁ ୫୦ / ଅଥବା ବର୍ଷକୁ
୫୦ୟ ଲେଖାଏ ଦେବା ପଢ଼ି ।

* । ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ୍ ବର୍ତ୍ତମାନ ୪୩
ପଠାଇବାରୁ ହେବ ମାତ୍ର ଜାହଙ୍କର ବିଷୟରେ
ସଂଗ୍ରହ ପୂଣି ହେଲେ ପୃଥିବୀ ବିଜ୍ଞପନଦ୍ୱୀପ ୪୩
ଭଲଭ ହେବ ।

ଗୋଟିଏମନ୍ତର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
ବେଳେଶ୍ଵର

୧୦୩

ଶ୍ରୀ ଗନ୍ଧା ହିତେ କୋନ୍‌ପଞ୍ଜା ବନ୍ଦାସ୍ତା । ୫୫

ପ୍ରାଚୀକରଣ ୧୨

” ସୁହାମତକୁ ପଟ୍ଟିଲାଯିଲେ
ବଳେଶ୍ଵର ଅଶ୍ରିମ୍ ୫ ୨୫୦

ଏହି ଉତ୍ତଳପତ୍ରଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧ କରୁଥିଲା ଦିର୍ଗି...
ବକାର କଟକପିଣ୍ଡିକୁଆଶଙ୍କା ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ମହିଳା ଓ ପ୍ରମାଣିତ ହେଲା ।

ପ୍ରକାଶନ କମିଶନ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୧୨୬

દુર્ગા

କାଣ ରଖି କନ୍ଧ ସନ୍ତୋଷ ମେଲା ମୁଁ । କେଣ୍ଟେ ଦିଗ୍ବିନ୍ଦୁ ସନ୍ତୋଷପାଳ ଶକ୍ତିବାର

୨ ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୫୫

ବର୍ଷାନ୍ତେମୁଲ୍ଲ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୫୭

ମଧ୍ୟପଲ୍ ପ୍ରାଚୀତାକଳିମାପଲ୍ ଟୁ୯

ଗର୍ବ ପ୍ରତିବାନ୍ଦର ସୁମେର୍ଯ୍ୟାଧିକାରୀ ଉତ୍ତଳ-
ପ୍ରତିବାନ୍ଦର ସହାଯ ଏ ଓ ଶ୍ରୀ ସମୟରେ
ଆରମ୍ଭ ଓ ଏ ୮୦୧୦ ମିଲିଯଣରେ ମୂଳ୍ୟ ଏବଂ
ବିଜ୍ଞାନାପତ୍ରକାମରେ ଏ ୮୫ ସମୟରେ ଆରମ୍ଭ
ଓ ଏ ୧୦୧୦ ମିଲିଯଣରେ ମୋଷ୍ଟ ହେବାର
ଥିଲା । ମାତ୍ର ଦେଖିବାରେ ଜାହା ଏ ୨୫ ତାରେ
ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ଏ ୮୫ ତାରେ ମୋଷ୍ଟ ହେଲା ।
ଏହଙ୍କର ବିଜ୍ଞାନ ଜ୍ଞାନାତାନ୍ତ୍ର ଉତ୍ତଳପତ୍ରକା
ଜ୍ଞାନା ଅନେକ ଠିକଥିବାର ଦେଖାଯାଏ ।
ଉତ୍ତଳପତ୍ର ଜ୍ଞାନା ଓ ପ୍ରକୃତ ସ୍ଵର୍ଗନା ମଧ୍ୟରେ
ପ୍ରାୟ ୨୫ ମିଲିଯଣ ଅନ୍ତର ତେବେହି ଜ୍ଞାନାରେ
ଏକେଥନ୍ତର ଯଦ୍ୟପିକି ପ୍ରମାଣନ୍ତ୍ବ ନୁହଇ
କିନ୍ତୁ ବିଜ୍ଞାନାପତ୍ର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉଚ୍ଚନା ବଳେ ଉତ୍ତଳ-
କର ଜ୍ଞାନା ଅନେକ ଠିକ ଏବଂ ଅବଶ୍ୟ
କାର କରିବାକୁ ହେବ ଏ ଅଂଶରେ ଉତ୍ତଳ
ପତ୍ରକାର ପ୍ରମାଣ ଆଛି ।

କୌଣସି ଆଇଲା ।

ଗ୍ରାମ୍ୟ ଗୋକୁଳାଶ୍ରାଦ୍ଧା ଆଇନ ସଂକ୍ଷାନ୍ତ ଗୋଟିଏ
କୌତୁକଜଳକ ବୃକ୍ଷାନ୍ତ ହଳପ୍ରେସ୍ ଅଟକ୍ କାଳ
ହୋଇ ପାଠକଙ୍କ ଗୋତ୍ରରେ ଲେଖୁଥାଏଁ ।
ଉଚ୍ଛ୍ଵାସ ଆଇନ ବରତୁମ ଜିଲ୍ଲାରେ ପରିଚାର କରିବା
ସମ୍ଭାଗେ ସେଠାର ମେଳକୁଳର ସାହେବ ପ୍ରତି
ଆଦେଶ ଦେବାରୁ ଯେ ସେ ଆଇନ ବିଧିର
ଚାଲିବ ଏହା ବିଭାଗ କାରଣ ପ୍ରଥମେ ଦେବକ
ଦେବ କାର ଜ୍ଞାନରେ ଜାହା କଲାଇଲେ । କିମ୍ବା

ପଞ୍ଚାଏତ ସକଳେ ଉପସ୍ଥିତ କୋକ ନ ମିଳି-
ବାର ଶାହେବ ବାଧ୍ୟ ହୋଇ ଏପରି ବିଷ୍ଟିଛୁ
ଦୟକୁ କଲେ ଯେ ସେମାନେ ଅପଣା ନାମ
ସାକ୍ଷର କରିବାକୁ ସୁଧା ଜାରୀ ନ ଥିଲେ । ଏପରି
ଉପସ୍ଥିତ ପଞ୍ଚାଏତମାନେ ଗୌବିଅମାନଙ୍କୁ
ଗ୍ରାମଚୋକିରତ୍ୟବ ବାର୍ଷିକେ ନ ଲବାଇ
ଅପଣା ଅପଣାର କବ ଷେତ ଗୃଷ କରିବା
ବାରେ କଷ୍ଟକୁ କଲେ । ଏବିଷ୍ଟ ମେଳଖୁରଙ୍କ
କର୍ମ୍ମଗୋଚର ହେଲ ଓ ସେ ଗବର୍ନ୍ମିମେଖୁକୁ
ଏ ଆଇନ ପ୍ରକାର ବିରଦ୍ଧି ବିଶେଷଜ୍ଞପେ
ଲେଖିଲେ କିନ୍ତୁ ଲେଖିନେଥା ଖାଦ୍ୟରପାଦେବ
ବିଶ୍ଵର କଲେ ଯେ କଳମାଧାରଣକ ଶିକ୍ଷାର
ଅଭାବ ବଜାଲାରେ ସବୁ ଦୋଷର ମୂଳକାରୀ
ହୁବାର ଯେ ଅମ୍ବେ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ କରିପାଇଁ ଜାହା
ଏ ଘଟନାର ଦୂରତର ହେଉଥିଲି ଅଇବକ
ଏ ଅଭାବ ମୋକଳ ପକ୍ଷରେ ସରବାରର ଯହୁ
ହି ଉତ୍ସମୋଗ କଣ୍ଠିବ । ହେଉ, କିନ୍ତୁ ଏପରି
ଗ୍ରାମ ସବୁରେ ବି କିବେବନାରେ ଗବର୍ନ୍ମିର-
ପାଦେବ ନୂଜନ ନନ୍ଦର ଟିକିବ ଅଇନ ପ୍ରତଳ
କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତାବ କରିଥିଲୁ ଅମ୍ବେମାନେ
ଶୁଣିଥାର ନାହିଁ । ଅମ୍ବେମାନେ ସୁଜଳ କହିଥାନ୍ତି
ଯେ ଏ ଆଇନ ଦେଶରେ ଚଳିପାଇବ ନାହିଁ
ଓ ବଳପୂର୍ବକ ଭଲାଇଲେ ମୋକଳର ଅକଥ-
ନାୟ କ୍ଲେମ ଓ ଯହିଗା ହେବ ।

କଟକ ହାଇସ୍‌କୁର ବ୍ୟୟ କର୍ତ୍ତନ ।

ଉଚ୍ଚ ଶିକ୍ଷାର ବ୍ୟୟ ଲୟକ ଦରବାପୀର
ଆମ୍ବାଜଙ୍କର ଲେଖନଙ୍କ ଗବର୍ଣ୍ଣର ଗ୍ରାହକ
କାମ୍ଲିଲାହାତେବ ଯେମନ୍ତ ଦୃଢ଼କଳ ହୋଇ
ଅଛନ୍ତି ତାହା ତାହାରକୁ ଅବଦିତ ନାହିଁ ବରଂ
ମୋକମାନେ ଏ ବ୍ୟକ୍ତିମାନ ଦେଖି ଶୁଣି କାହାର
ହେଉ ଅଛନ୍ତି । ଉଥାତ ଆମ୍ବାଜେ ମନେ
ରହିଲୁ ଯେ ଲେଖନଙ୍କ ଗବର୍ଣ୍ଣର ଯେତେ
ତାହା କରନ୍ତି ତେଣା ବିଦ୍ୟାଲୟମାନଙ୍କରେ
ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବ୍ୟୟ ଡିଶା ହେବ ନାହିଁ । ବରଂ ଏଠା
ର ଶିକ୍ଷା ଅବସ୍ଥା ଅଛ ମୁଣ ଥୁବାର କିମ୍ବା
ଥିବା ବ୍ୟୟ ଏଠାରେ ହେବାପାଇଁ ଅପରି
ରୁବେ ନାହିଁ । ଆମ୍ବାଜଙ୍କର ବନ୍ଧୁ ଆଶା
ଯ ନିଜାନ୍ତ ପୁଣ୍ୟ ତାହା ଅମ୍ବାଜେ
ଇତେବେଳେ ମନ୍ଦରେ ନ ଥିଲୁ । କିନ୍ତୁ
ସି ! କି ଦୂରତା ବନ୍ଧୁ ଆମ୍ବାଜଙ୍କର ସେଇଥ
ମ ବିଶ୍ଵକାଳ ରହିଲ ନାହିଁ ଏଥମ୍ବରେ
କ୍ଷେତ୍ରରେ ବ୍ୟୟ ମାର୍ଗ ଟ ୨୫୦୦ ଟଙ୍କା
ଲାଗାଏ ତାହା ବରବାର ଚିଟା ଅବିଲାପି
ବର୍ତ୍ତମେଣ୍ଟ କୌଣସି କର୍ମଚାରୀର ଦେତନ
କା କରିବା କମ୍ବା ଧର ଉଠାଇ ଦେବାର
କା ନ ଦେଇ ସ୍କୁଲ ବମ୍ବିକୁ ଉହିର ଘର
କାର ଅଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ଯେଉଁଥେ ପାରନ୍ତି
କିମ୍ବା ଟ ୨୫୦ ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟ ତାହା କରିବେ ।

ଏହି ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ ଜାପାନୀୟ କି ଆର୍ଥିକ
ବିଭିନ୍ନ ଗଭୀର୍ତ୍ତମନେଶ୍ଵର ମାଧ୍ୟମରେ ।

ଜଣା କରିବାକୁ ହିର କଲେ ଅମୃତାନନ୍ଦ
ଜଣା କାହିଁ । ଏତେପରାହର ଗଜେଟରେ
ଦେଖିଲୁ ଯେ ବିଦ୍ୟାଳୟର ବ୍ୟୟ କର୍ତ୍ତ୍ଵ କରି
ବା କାରାର ଏକ କମିଶୀ ନିୟମକୁ ଫୋରଥିଲା ।
ସର୍ବମାନେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଯଥରେ ବାଇସ୍
ମୁଲୁ ମାନଙ୍କର ବାର୍ଷିକ ବ୍ୟୟ ଟ ୫୦୦ ଟଙ୍କା
ଲେଖାଏଁ ହିର କର ଅବରୁ । ଏଥରୁ ସେହି
ବିଜ୍ଞାପନ ସମ୍ବଲିତ ଜାରିଜାଗି ପ୍ରକାଶ ଯେ ଜଣ-
ବର୍ଷ ଉଚ୍ଚବ ହାଇସ୍କୁଲରେ ବବର୍ତ୍ତିମେଘୁ ଧନ
୧୦୪୦୦୮ ବ୍ୟୟ ହୋଇଥିଲା ସୂଚନା କେବଳ
ଟ ୧୪୦୦ ଟଙ୍କା ଜଣା କରିବାର ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା
ମାତ୍ର ତହିଁର ଦ୍ୱାରା ଜଣା କାହିଁକି ହେବ
ଜୁମା ଯାଉ ନାହିଁ । ଏତେବେଳେ ଜଣା ହେଲେ
ବାର୍ଷିକ ଚଲିବ କାହିଁ ଦୋଳ ଏଠା କମିଶୀ
ଅପରି କରିବାରଟିର କରିବାରକୁ ଓ ଅମ୍ବୁ-
ମାନେ ଜାହା ଅନ୍ତମୋଦନ କରେ । ଅମୃତାନନ୍ଦ
କିବେଳନାରେ ତେଣା ପ୍ରତି ଏହି ଅକରଣ
କରିବା କର୍ତ୍ତ୍ତିମେଘାଙ୍କର ଉଚ୍ଚବ କାରାରକ
ତେଣା ପ୍ରାୟ କ ୨୦ ବର୍ଷ ଇଣ୍ଡିଆ ଅଧୀ-
ନରେ ଅଧିକାର ମାତ୍ର ଏଠାରେ ଉପମ୍ପକୁ ପ୍ରକାଶ
କରିପାଇଲା କମିଶୀ କେବଳ କୁରାବର୍ଷ ହେଲେ
ହୃଦୟ ହୋଇଥାଏ ଓ ଶେଷରେ ପୁଣି ଏଠାରେ
ଗୋଟିଏ କଲେଜନ ହୋଇ ହେବଳ ଏକ ହା-
ଇସ୍କୁ ହୋଇଥାଏ ଯେବେ ଏବାବେଳରେ ଉପ-
ଜୀବିଷା ବବର୍ତ୍ତିମେଘୁ ରାଜା ଦେବାର ମୁକ୍ତିକ-
ାରେ ବୋଲନ୍ତ ତେବେ ଅମୃତାନନ୍ଦର କିନ୍ତୁ
କିନ୍ତୁ ବ୍ୟାଧି ନ ଥିଲା । ଏହି ସମୟରେ ଲୋକେ
ଏହି ପାର ଦ୍ୱାରା କରିଥିଲେ ଦ୍ୱାରା ନରମାନ
ବବର୍ତ୍ତିମେଘୁ ଜାହା କହି ଜାହାନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ
ଏହି କଥା ଚାଲନ୍ତି ଯେ ଅନେକ ଶୁଦ୍ଧ
କଲେଜ ଜିତାଯି ଉଦ୍‌ବନ୍ଧରେ ନ ରଖି ଗୋଟିଏ
ଲେଖାଏ ବିଦ୍ୟାଲୟର ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦିତ୍ୟରେ କିନ୍ତୁ
ବାର ଅବଶ୍ୟକ ଏହି ହେତୁ ପ୍ରେତିତେମ୍ଭି କଲେଜ
ମୁହଁ ବୁଝି କରିବାପାଇଁ ଅଛିରକୁ ଏକ ଜାର
ହୋଇଥାଏ ଏହି ମୁକ୍ତିକୁ ପାରେବାର ଜୀବନକରେ
କଲେଜର ପରି କହି ତ ପାରେବାର ଗୋଟିଏ
ଲେଖାଏ କଲେଜ ରାଜ୍ୟକାର ଉଚ୍ଚବ ହାର
ବଜନେମ ଏକ ବନ୍ଦର ପ୍ରଦେଶ ହେଲେମେ
ବଜନା ଦେବାର ତେଣା ତିକିମୁହଁ
ବିରକ୍ତ ଓ ତିକିମୁହଁର ଦେଶରେ ପୁଅ
ଦିନେଶରେ ଦେଶ ବାଲାଯେଶ୍ଵା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହେବ
ଏଠାର ବଜନକାଙ୍କୁ ଯାଇ ପଥମାନଙ୍କର ପରିବ
କମାତ ହେବଳ ନହିଁ । ଏପରି ବିଜ୍ଞାଲାଟ

ଲେବେ ବହୁକାଳେ ଗବ୍ରେମେଣ୍ଡୁଙ୍କ ବିଷୟରେ
ଉଚ୍ଚବିଶ୍ଵା ପାଇ ଅଗ୍ନାତ୍ମକାନ୍ତ ଓଡ଼ିଶାର ଜାଗେ
ପ୍ରଥମ ସଂଶୋଧ କିମ୍ବା ପାଇ ନାହିଁ ଏମନ୍ତ
ଅବସ୍ଥାରେ ଏ ସାକଷି ଉଚ୍ଚବିଶ୍ଵାର କ୍ଷେତ୍ର ଅଛି
କରିବା ଅଛିନ୍ତା, ଗର୍ଭତି ବର୍ଷ ବିଷୟରେ କୌଣସି
ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ଅଭିଏବ ଅମ୍ବେମାନେ ଆବ୍ରେମେଣ୍ଡୁଙ୍କ ଅନୁରୋଧ କରିଥାଏଁ ଯେ ଓଡ଼ିଶାକୁ
ବିଜ୍ଞାନାର ଅନୁଭାବ ସାକଷିତ ଭୁଲ ନ କରି
ଏଠାର ଶିକ୍ଷାଦାନ ସହାୟେ କିମ୍ବା ଅନ୍ତରୀ ବିଷୟ
ବରସ୍ତ ।

ଗନ୍ଧାର ଗୃହ ଓ ଓଲଭାତ ।

ଅମ୍ବେମାନେ ଫୁଲିତ ହୋଇ ଲେଖୁଥିଲୁ
ଯେ ଅଜକବାଲ ଓଡ଼ିଶାରେ ଓଲଭାତ ବେଶର
ବିସ୍ତର ପ୍ରାଦୂର୍ବାବ ହୋଇଥାଏ ମୁଗଲବନୀରେ
ପୂର୍ବାପେକ୍ଷା ସାମାଜିକରେ ଜଣା ଜଣାଯାଏ ବିନ୍ଦୁ
ଗନ୍ଧାରରେ ବିଶେଷ ଉତ୍ସାହ ହେଉଥିଲୁ
ବାଜେ ଅନ୍ତରୀଳରେ ମେଗର ପ୍ରାଚୀର୍ବାହି ବିଜ୍ଞାନ
ହେବାର ସଂବାଦ ବିଦ୍ୟାଲୟମାନ ବିଜ୍ଞାନାକ
ମନ୍ଦିର ବନ୍ଦ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାବ ହୋଇଥାଏ
ମୁଗଲବନୀରେ ଉତ୍ସାହ ଗୋବିନ୍ଦମାନେ ବାନ୍ଦକ
ବ୍ୟକ୍ତିଗତୀନ୍ତି ଉପରକ୍ଷରେ ଯାଇ ନାହାନ୍ତି । ତୁମ୍ଭା
ଗନ୍ଧ ଓ ଶ୍ରୀପତାରେ ଅହୁର ବଡ଼ ଅମ୍ବଲ
ଚିତ୍ତବାର ଶୁଣାଯାଏ । ଶ୍ରୀପତା ଗୃହ ନାହିଁ
ମନ୍ତ୍ରରେ ମାପେ ହେଲା ବନ ହୋଇ ରହିଥାଏନ୍ତି
ବିନ୍ଦୁଗ୍ରାହ ପିତୃ କାହିଁ । କିମ୍ବା ଗନ୍ଧ ମନ୍ତ୍ରମାନ
ଗୁରୁଥାଳୀ ହେଉ ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ତରୀ ଏବଂ କିମ୍ବା
ସାକରେ ରହିଥାଏନ୍ତି । ବିପରିମାରରେ ଲୋକ
ନିଷ୍ଠ ହେଉଥିଲୁ ନିର୍ମିତ କର ଅମ୍ବେମାନେ
ବହୁ କଥାହିଁ କିନ୍ତୁ ଅଭିନ୍ନ ଅନ୍ତର ନ ହେବେ
ବତ୍ତାମାନେ ଆପଣା ରକ୍ଷା ଦିନିତ୍ର ଏବେ କଟିପ
ଭିଷମ୍ମମାନ କରିଲୁ ନାହିଁ । ଓଲଭାତା ହୁଏନ୍ତି
ଅନ୍ତରରେ ଉତ୍ସାହ ଯେ ଅନୁରକ୍ଷାର ବିଭାଗ
ଉପାୟ ବିଷୟରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ଏକ
ମାନେ ଏତକ କର କିମ୍ବା ରହିଲେ ପରମେ
ଶୁଭରତୀରେ ଅପରାଧ ପ୍ରଥମ କାରା
ଆଜୁରକ୍ଷା ପ୍ରଧାରେ ଅଧିକା ସମେୟ ପଢା
ବନ୍ଦ କିମ୍ବା ଉତ୍ସାହର ଉତ୍ସାହ କରିବା ଅଛି ପ୍ରଦେଶ
କମ୍ପୁୟୁଟର ଉପାୟ କରିବା ଅଛି ପ୍ରଦେଶ
ଓଲଭାତା ମେଟିଏ ଦେବତା କି ଯୋଗିନୀ
କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଉତ୍ସାହ ନାହିଁ । ଏ କିମ୍ବା
ଦିଗନ୍ବ ଭାବିମୂଳକ ଜେମେ ବେଗ ଏବଂ
ପ୍ରବଳ ଏ ଗାନ୍ଧ ବିଷୟରେ ପାଖଜୀବ ହେବାର

ଭଗ୍ୟ କରିବାକୁ ସମୟ ମିଳଇ ଜାହାଁ ବୋଲି
ଲୋକେ ମନେକରିବା ଯେ ଏଥୁର ଭଗ୍ୟ
କିଛିତ୍ତି ଜାହାଁ । ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶ୍ରୀରାତା ଉପରେ
ଅନେକ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ମିଳଇ ଓ ବେଳେପ୍ରକାର
ଶ୍ରେଷ୍ଠଙ୍କେ ଅନେକ ବ୍ୟକ୍ତି ହେବାର ଦେଖାଯାଏ
ଶକ୍ତିମାନଙ୍କର ବର୍ତ୍ତନ୍ୟ ଥିଲା କି ଏମନ୍ତୁଷ୍ଟମୟରେ
ସ୍ଵପ୍ନଶ୍ରେଣୀ ବଜାରାଜ ସାହେବଙ୍କ ପରମାର୍ଥ
ଦେବ ଆନୁତଃ ଜଣେ ଲୋକୀଏ ଜାତ୍ରୀର ଓ
ବିପ୍ରସ୍ତୁତ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବଢ଼ିବା ଯେବାଯାଇ ଥାନ୍ତେ
ଓ ସେମାନେ ଯେବେ ମନରୁ ଏହଥା ନାହାର
ବରନ ପାରିଲେ ବଜାରାଜ ସ୍ଵପ୍ନଶ୍ରେଣୀଙ୍କ
ଜାହାଙ୍କୁ ଏହଥା ସୁରଖ ଦିଲିଦେଇ ଉଚିତ
ଭଗ୍ୟ କରିବାକୁ ଶକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ବାଧ କରିଲେ ।
ଦିନା ଶକ୍ତିପାରେ ଏହେ ଲୋକଙ୍କର ପ୍ରାଣ
ଯାଇଥିର ଓ ସେପରେ କିଛି ଭଗ୍ୟ ହେଉ
ନାହିଁ ଏହାକ ସାମାଜିକ କଥା ? ଲଂଘନକୁ
ମାହ୍ୟପ୍ରକାଶକାର ଦିଲାନ୍ତି କିମ୍ବାରା ଆୟର ।
ଶକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଏହିପ୍ରୟୁରେ ବହୁଧିନେ ଦେବା
ବଜାରାଜ ସ୍ଵପ୍ନଶ୍ରେଣୀଙ୍କ ଅନ୍ତର୍ମୟ ବର୍ତ୍ତନ୍ୟ
ମାତ୍ର ଏକଥାମାନ ଭାବେ ଭାବିବାରରେ ଅବେଳାକୁ
କି ଜାହାଁ ଓ ସେ କି ଜପାଧ୍ୟମାନ ବର୍ଧତାକୁ
ଜାତିବାର ଜିଜି ବର୍ଧତାକରି ଅବଳ, ଅଧିମର
ଅବଳ, ହେଲିବଜାନ, ବଲମ୍ପିଲ ଅତି
ଅଳ୍ପ ମୁକ୍ତରେ ଯଥେଷ୍ଟ ପରମାଣରେ ଏହି
ଜଗରରେ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଥର ଓ ଅବଶ୍ୟକ ମୁଲେ
ସହଜରେ ନାହିଁ କଲିବଜାନ ଅଧିପାରେ ଏଥରୁ
ପ୍ରବୃତ୍ତିହୃଦୟ ବିଦ୍ୱତ ଭପକାର ମନ୍ତ୍ର ହେବାର
ଦେଖାଯାଏ । ଯେବେ ସକାମାନେ ବହୁଧିନେ
ପାଇ ଏହୁବୁ ଦୂର୍ଦ୍ଵା ଅଶାର ଲୋକଙ୍କ ଫରରଣ
କରିଲେ କିମ୍ବା କ୍ରାନ୍ତି ଦେବାନ ଓ ସରବରାର
ପ୍ରକୁପିତଦ୍ୱାରା କବିତାର କରିଲେ ଜାହାଁ ହେଲେ
ଅନେକ ପାଣୀ ରକ୍ଷାପାନ୍ତି ସନ୍ଦେହ ଜାହାଁ ।
ଏହି ଭଗ୍ୟ ଧାରୀ ? ଯେ ମହାମାନେ ହେବଳ
ଅଭ୍ୟକ୍ଷାକୁ ଉତ୍ସବ ହରି ମାହାତ୍ମା ହେବୁ ଜାହାଁ
ଏତେବଜତ ଅଧି ସେମାନଙ୍କର ମନ୍ଦିଳ
ପଞ୍ଚରେ ଅନ୍ତର ବର ଜାହାଙ୍କୁ ଓ ହପଦିଜାରରେ
ଜାହାଙ୍କୁ ଜୀବୁ କରିଅଛିକୁ ଏଥିମୁଁ କଲିବଜାନ
ମଜାକପ୍ରକାର ଜାହାଙ୍କ ଦର୍ଶନ ଅଛି କି ଅଛି ?
ପ୍ରକାମାନେ ଯେମନ୍ତ ଶକ୍ତିକର
ଦାରଣ ଯେହିଜପ ଶକ୍ତିକାନ୍ତି ମନ୍ତ୍ର ସେମାନଙ୍କର
ରକ୍ଷାର ଦେଖୁ ହେବାର ଅବଶ୍ୟକ ମାତ୍ର
କେବେ କିମ୍ବା କି ପରମାଣରେ ଏ ନିମ୍ନମୁକ୍ତି
ଦୃଷ୍ଟି ରଖି କାର୍ଯ୍ୟ ଦିଲାକରି ଜାତିବାର

ଆକଣ୍ଡକ ହେଲା ନୋହିଲେ ତାହାଙ୍କ ଗୁଜପଣ
ପରି କଳକ ଅମୁଖଟି !

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ଏପଣାହରେ ଆମ୍ବର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଏପର
ଦତ୍ତିଙ୍ଗ ଯେ ଆମ୍ବୀନେ ଅଂଶକୁ ବଢ଼ି
ଆମ୍ବିଗ ତେଣି ବଣିଲୁ ।

। ସା । ଦେଖା । ମୌ । ଅଳର୍ଜିରେ ଗରଜ
ଭାଣ୍ଡାରଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କୌତୁକଜନକ ବିବାଦ
ଲାଗିଥିଲେ ଗୋତ୍ରମାତ୍ରେ ଭାଣ୍ଡାରଙ୍କ ଭାର ନ
ହେବାର ଭାଣ୍ଡାରମାତ୍ରେ ଗୋତ୍ରଙ୍କ ଭାର ବିଷ
ନାହାନ୍ତି କଥେ ଗୋତ୍ରର ଅଣୋତ ହୋଇଥିଲା
ଭାଣ୍ଡାର ସରଭାଣ୍ଡାର ଭାରୁ ଗୋତ ହୁଏ ନ
ହେବାର ସେ କ୍ଲେପ ଲାଗି ଏଠାର ଜାଗା
ମାଛଫ୍ରେଶ୍‌କ ବିଡ଼ରେ ଭାଣ୍ଡା ଜାମରେ ମୁଖର
କଲା କିନ୍ତୁ ଭାଣ୍ଡା ଫୀକଦାରୀ ଅପରିଧ ଉଦ୍‌ଘାତ
ହେବୁ ସାହେବ ଶୁଭାର ଶ୍ରଦ୍ଧା ନ ବିଲେ ।
ଯଦି ବାଣୀ ଏ ଆଜ୍ଞା ବିରଦ୍ଧିମେଳନ୍ତୁରସାହେବଙ୍କ
ନିଜପରେ ଅପ୍ରାଚି କଲା କିନ୍ତୁ ମେଳନ୍ତୁର ଅପ୍ରାଚି
ଅଗ୍ରାଦିଃ କର ପଞ୍ଚାବଜିହ୍ଵାର ଏ ବିବାଦ କରୁଣି
କରୁବା ଭାରା ଭଗ୍ୟପରିକୁ ମୁଖର ଦେଲେ ।
ହାତମଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ଯଥାର୍ ଅଚ୍ଛର ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ
ଅମୂଳନଙ୍କ କବେତଜାରେ ଗୋତ୍ରମାତ୍ରେ
ଦୋଷ ଅନ୍ତର୍ଭେଦମାନେ ବାଗରପେମା କି ପା-
ହାତର କାଢର ଠିକବା ନାହିଁ ସେମାନଙ୍କ
ପାଖାନ୍ତି ଓ ସେମାନଙ୍କ ଭାର କିଥକୁ ତେବେ
ଭାଣ୍ଡାରଙ୍କ ଭାର ମେହାରେ କି ଦୋଷ । ଅନ୍ୟ
ପ୍ରଭାମାନଙ୍କରେ ଗୋତ୍ରମାତ୍ରେ ଭାଣ୍ଡାରଙ୍କ
ଭାର କେଉଁଥାକିନ୍ତୁ ତେବେ ଦେଖା ଅଛିଲା
ଗୋତ ହାତର ବହର୍ ନ କରିବେ ?

ମହନ୍ତି ମାତ୍ରର କି ସେ ଧୂଳିଷ୍ଠିତ କେ-
ରୋଗୀ ଅମୃତ କର କିଏବେ ହୋଇ ହାଇ-
ହୋଟିପ୍ପାବ ମୁଣ୍ଡ ଧୂଳି ତାହାର କାହାର ମହନ୍ତି
ଇତ୍ତଥି କି ସେ ମେହି ମହନ୍ତିମାରେ ଦୂଷଣ୍ଡ
ଚାଲି ଥିଲ ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ଶାଇର ଅନୁଗାମୀ ହୋଇ
ଗଲ ଅପ୍ରେଲମାସରେ ଟ୍ୟୁଙ୍କ୍‌ଜ୍ଞା ଅମୃତ
କରିବାର ଜାହା ନାମରେ ଅର୍ଦ୍ଧଯୋଗ ହୋ-
ଇଥିଲି । ଏ ମୋହଦିନ କିଏଥିମେଳିଷ୍ଠରଙ୍କ
ବିଗୁରଥିନରେ ଅଛି ଓ ପଢିବାଧାରୀ ଦର୍ଶନ
ପାଇବ କିଥା ଯାଇଅଛ ।

ଗୋଟିଏବକାର ସହିଆଦୋବାନ ପ୍ରସର
ଯାହା ଅମେମାନେ ଗରୁବସ୍ତାହରେ ଲେଖିଥିଲା

ଭାବା ପୁଲିଷ ମେଜକୁରିଯାହେବଳ୍କୁ ଜଣାଇବାର
ଉଠୁ ଦୋକାନ ଛଠାଇନେବାବାରଣ ମାର୍ଗକ-
ଥର ଏ ଶଙ୍କା ପାନ୍ଧୁଆରେ ଦୋକାନ ଉପରେ
ଏତିଲାନାମା ଜାଣ୍ୟ ହୋଇଥାଏଲା । ବେଳେ ଏହି-
ଷୟରେ ମେଜକୁରିଜ କବିତରେ ଅପରି ଚର-
ାପାରୁ ଓ ଜଣେ “କୁଦୁରି” ଭାବାର ସପଞ୍ଚ
ହୋଇ ବିମେଷ ଯନ୍ତ୍ର କରିଥାଏ । ବୋଧ ହୁଏ
ସୁଥାଥ ବାବନା ହେଲୁ ତାହାର ତଣ ଲୋଡ଼ା
ହେଉ ନ ଥିବାର ସେ ଦୋକାନ ଉଖାଇବାକୁ
ଗାହେ ।

ଅମ୍ବେମାଜେ ଅଛି ପୁଣ୍ୟ ସହିତ ଲେଖି-
ଅଛୁ ଯେ କଗଳିକିଷ୍ଟପୁର ସବୁଦେବଜନରେ
ଦିଦ୍ୟୋଟୀ ନରହତ୍ୟା ଦେଇଅଛୁ । ଗୋଟିକର
ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଏହି ଯେ କଳାଇ କରି ପୁଣ୍ୟକର
ନିର୍ମିତ ଅନ୍ୟ ଭାଇକୁ ସମ୍ମନ୍ୟ ପ୍ରଧାର କଲେ ଯେ
ସେ ତରୁ ଅରଧନ ଅଧାର ପାଞ୍ଚାରେ ମଶି-
ଗଲ । ଅନୁଷ୍ଠିର ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଏହି ଯେ ଜଣେ
ଥାଇ ଅଧିକା ଭାଇକୁ ସରେ ଦେହ ନ ଥିବା
ହେଲେ ମାଧ୍ୟରେ ଆମାର ତ୍ରୟ ତ୍ରୟ ତ୍ରୟ ।

କି ହେବୁ ସେ ଏପର ଚୁକ୍ରମ ଦଳ ବିଶ୍ଵ ଜଗା
ଯାଇ ନାହିଁ ବୋଧ ହୁଏ ଭାଉଳ ଭାବାକୁ
ଜୀବବା ପଇବାରେ ହଜାଦର ଦର୍ଶକ ।

ପୁଲିସ ଏ ଦୂର ମଦଦମା ଛଦନ୍ତି କହିଅଛନ୍ତି
ତତ୍ତ୍ଵ ଏ ଫଳ କାହିଁର ସବୁଶେଷ ଲେଖନ୍ତି ।

ଅମ୍ବେମାଳେ ଅବଶତ ହୋଇଥିଲୁ ଯେ
ଏ ଛିଲର ମୋଧିଲୁ ଡାକ୍ତରରମାନଙ୍କରେ
କେତେବେଳୁ ମୋଟ ଖେଳ ହୋଇଥିଲୁ ।
ତାର ଏବିଧାଳ ଜାତି ଦେଇ ନୋଟ ବାବାର
କରନେଇ ପବିତ୍ର ତାତୀ ଯୋଡ଼ଦିର ଚିତ୍ର
ବଣ୍ଣିଜ କରିଥିଥାନ୍ତି । ମୋଧିଲୁର ଡାକ୍ତରର
ତାବଧାରିର ଏଥର ଛିଲନ୍ତ କରିଥିଲୁ ମାତ୍ର

ଭାବାକଥାରକ ଏଥୁର ବିଶେଷ ଜନନ୍ତ କର
ଏହିଧ ଚୋଟି ନିବାରଣର ତେଣୁ ବର୍ଦ୍ଧାତ୍ମକ
ଆମଦର ବିଷୟ ଅପାର ।

ଗର କନ୍ଦିବାର ଦୁଇପ୍ରହର ସମୟରେ
ବକ୍ଷସିବଜାରରେ ଅନେକ ଗୁଡ଼ିଏ ଧର୍ତ୍ତାର
ପ୍ରାୟ ୫୦୦୦ ଘର ଥାର ଦୋଇଗଲା । ଅଗ୍ର
ବିଷ୍ଟପେ ଲାଗିଲା କିଛି ଜଣା ଯାଇ ନାହିଁ ।
କିନ୍ତୁ ପଳଟନର ବିଷାକ୍ତ ଓ ପୁଲିସ ପାଞ୍ଚକାମ୍ପାନ୍ତରେ
ବୁଝନ୍ତି ର ଦୋର ଯଥୋତ୍ତର ପରିପାଳନରେ
ଅଗ୍ରିଦେବତାଙ୍କୁ ଶାନ୍ତ କଲେ । ଆମ୍ବେମାରେ
ଶୁଣେଇଁ ଯେ ଏହି ଅଗ୍ରି ଦିବାରଙ୍ଗ ଖାଇ ଏବଂ
ଦ୍ୟକ୍ଷେ ହୃଦୟ ଜଳ କେବାର ମାରପିପାଇ ଦୋ-
ଇଗଲା । ଜଳକଞ୍ଚ ବସୁର ଦୋଇଥିବାର ବୋଧ
ହୃଥର ହୃଥର ଅସ୍ଵକାରୀ ଅପଣା ଅଶୁଭରୀ
ମହେ କରି କଳଦେବାର କୁଣ୍ଡିତ ଶୋଇଥିଲା ।
କଟକରେ ବର୍ଣ୍ଣ କୁନ୍ତିତିଆ ଓ ଉତ୍ତିଷ୍ଠିତ
ପ୍ରାୟ ସବୁ ଜୀବିଷ୍ଟବ୍ୟ ନହାରୀ ଥୋଇଅଛି
ଯଥା ।

ଲକ୍ଷମୀର କା ୨୮ ଶିଖରେ କିଳାତର ଗୋ-
ପ ସୁଦୟଃକାବ ଭାରଚ ଯୋଗେ ଅସିଆଛୁ
ଗାହା ଏହି ଯେ ଲକ୍ଷଣବର୍ଷରେ ଇନ୍ଦ୍ରବନ୍ଧୁଭୂତ
ହିତ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଶାକ୍ସି ଉଣା ଦର
ଅନ୍ତବନ୍ଧୁରେ ଗାହନ ବାର୍ଷି ତେଜୁଇବା କିମ୍ବା-
ର ହାତିର ଅବକ୍ଷମନଙ୍କୁ ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ଫରେଟ-
କେବ ପ୍ରସାଦ କରିବାର ଇନ୍ଦ୍ର ପ୍ରକାଶ ଦର-
କୁଣ୍ଡ ଏ ପ୍ରସାଦର କାରଣ ଏହି ଯେ କିମ୍ବା
ର୍ଗମେତ୍ରାହେବ ହେଉଥିବ ଯେ ଶାକ୍ସି

ବୁଦ୍ଧି ହେବୁଗୁଁ ଲୋକମାନେ ସମସ୍ତେ ଆଶ୍ରମ୍ଭ
ଅଛନ୍ତି । ପ୍ରସାଦରେ ବିଭିନ୍ନ ଦେଵ ଅଥବା
ନ ଦେଉ ପାର୍ବତୀମେଘ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯେ ଏହିଷୟୁବ
ଅକୋଳନ ହେବ ଏହିକି ଆନନ୍ଦର ବଥା
ଅନ୍ତର । ଜର୍କ ହେଲୁଠାଣ୍ଡ ପଶ୍ଚାତକୁ ବିଜ୍ଞ
ଭଲ ହୋଇପାରେ

ମାନ୍ଦ୍ରାଜରେ ସେଇବିଜ ବା ବିଭାଗ ହୋଇ-
ଥିଲା ଏବନ ମାମଲାଜକାରଙ୍କର ବିଜ ମନ
ଚିନ୍ତାରେ । ଜୋଧାନ ହେଉଥିଲା ଅନେକ ଉକ୍ତାଳ
ଓ ବ୍ରୋଡଲୁ କରେଗଲୁ ଅସି ପାରିଲେ ନାହିଁ
କିନ୍ତୁ ମାତ୍ରବିର ତଳ ହଲାଏବମାହେବ ଅଗ୍ର-
ମନ କରିଥିଲେ ସୂତରଂ ଉତ୍ସାହ ମାମଲାଜକାର-
ଙ୍କୁ ଅନୁଷ୍ଠାତ ଦେଖି ସେ ଅନେବୁଦ୍ଧିଏ
ମୋକଦ୍ଦମା ଖାରକ ହିଲେ । ତେଣିନୟୁବ
ସଥାର୍ଥ ବୋକାନ୍ତି ଯେ ଏକଜ ବା ବିଭାଗ ବିମ୍-
ର୍ଜି କିଛି ମାନନ୍ତ ନାହିଁ ।

ଶିବାର୍ଘୁରର ହଳୁ ଓ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ ଜୟତ ବଳିକରିଲ ଲାଗି ରହିଥିବାର
ଡେନିଲକେଟ ଲେଣାନ୍ତି । ଅନ୍ଦକନ ଦେଲ
ସେଠି ହଳୁମାନେ ଚକ୍ର ଦୂଷ୍ଟ ବୁଝିବ ଅଥବା
ଦାଉ ପାଥିବା ଛାନ୍ତାର ହେଉ କେତେବୋଜୁ
ପୁସତି ମୁଖୀ ଗୋଟିଏ ମସିଦ୍ ଭାତରବୁ ପକା-
ଇ ଦେଲେ । ମୁସଲମାନମାନେ ତହିଁର ପ୍ରତି-
ଫଳକୁପ କେତେବୁରେ ହନ୍ଦକୁ ଧର ସୁନ୍ଦର
କର ପକାଇଲେ । ଛାନ୍ତାର ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ଏଥରେ
ବୁଝେପଣ କରିଅଇଗଲା ।

ଗନ୍ଧମାର ଜୀ ୧୭ ଶିଖରେ ସୁରତକ ଘରରେ
ବାହୁଣମାଳକବ ଏବ ମେଲା ହୋଇଥିଲା ।
ଦିକ୍ଷିତର ଅଶୀଖ ମାତ୍ରକ୍ଷେତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟାବ୍ଦେବ
ଜାହା ଦେଖିବାକୁ ଯାଉଥିଲେ । ବାହୁଣମାନେ
ବାହୁଣ କଥରେ ଛାତ୍ର ଧୋପାତ ମୁଣ୍ଡରେ
ଆପାର କଲେ ଏବ ଜାହାଙ୍କୁ ଧର କାରିବେସୁଧା
ମାରିଲେ । ବାହୁଣ ଏବଂ ଦୟାହା ହେଲା କିନ୍ତୁ
ବୁଝାଯାଇ କାହିଁ ମାତ୍ର କବିଷିଳୁବ କେତୋତାଧୀ
ପ୍ରକୃତ୍ୟକ ପକ୍ଷରେ ଏବଂ ଅନେକ ଯେ ଏହି
ଅବଶିଷ୍ଟ ଜାହା ବିଲକ୍ଷଣ କଣାଯାଉଥିଲା ଯାହା
ହେଉ ମାତ୍ରକ୍ଷେତ୍ର ଓ ଯୁଦ୍ଧର ଯୁଗପରିବର୍ତ୍ତନେ
ଏଥର ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିଅଛନ୍ତି ।

କେବୁର କେବଳ କନିଦାରେ ହେଉ-
ଅଛି ଏମନ୍ତ ନୁହର ଭାବବର୍ଣ୍ଣର ଅନ୍ତରେ
ଯାନରେ ଏକ କୃଷି ଓ ଶାକଫେମରେସନ୍ତା
ଏକିର ଅନ୍ତରେ ହେଉଥିଲା । ରଙ୍ଗନରେ
ଏମନ୍ତ କୁରିବ ପ୍ରାଦୂର୍ଣ୍ଣବ ହୋଇଥିଲା ଯେ

ବର୍ମଗୁଡ଼ିମାନେ ପୀତିତ ହେବାର ଏହା କବେ-
ଯ ବିଜ୍ଞାନ ପାଇଁ ବନ୍ଦ ହୋଇଯାଉଥିଲା ।

ବର୍ଷମେଘବଜାଳ ଶାତମାନାଲସବୁ କହୁ
ଦେବାର ବିଷମକୁ ହୁବିବ କର ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ-
ଇଣ୍ଡିଆକୁ ବିଶ୍ଵାସ ଦେବାରେ ଛାଇ ଗବର୍ଣ୍ଣ-
ମେଘ ଉପରେ ସମ୍ମଳ ହୋଇ ଥାଇଛି । ଶାତ-
ମାନାଲ ବିଷୟ ନ କର ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ ସମ୍ବନ୍ଧ
ଜମିଦାର ଦେବାକୁ ଜୀଜୀ ରଖନ୍ତି ?

ପ୍ରେରିତପଦ

ମାନ୍ୟବର ଉତ୍ସଳଗ୍ରହିକା ସଂକ୍ଷେପକ ମହାଶୟଧ
ସମୀପେଣ୍ଠୀ
ନହାଇଲୁ !

ଏହି ପାରାମର୍ଶର ଭାବକାଳରେ ନାହା
ଜାତି ଲୋକମାନେ ବାସ ବରତ୍ତି, ଏମାନଙ୍କର
କୁଳଶିଳ୍ପ ଦେଖୁ, ଜାଗିବାକୁ ଛାଇ କଲେ ସେ-
ମାନେ ଯଥାଯୋଗ୍ୟ ଜାଗନ୍ନାଥଙ୍କଠାର ପରି-
ଚିତ୍ର କେଇ ଗୋଟିଏକୁ ଅଧିକ ଅଗ୍ରତ ବ୍ୟବହାର
ତି ବାହୁଦାର କେତେବେଳେ ବିଷୟ ଆବଶ୍ୟକ ହେଲେ
ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଜାତିରକରଣ କାରଣ କ୍ରମା
ବ୍ୟବହାର କରି ।

କାରଣ୍ୟଶୀଳ

ଉପନିଷଦରେ ଜାଗର ଯାହା କିମ୍ବପଣ କରୁ
ଶେଇଅଛି ସେହି କେବୁ, ପୁଣ୍ୟମୁକ୍ତରେ
ଏହାର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ହେଉ “ବ୍ରାହ୍ମଗୋପ୍ୟ ମନ୍ଦ-
ମନ୍ଦିରିତ୍ୟବ୍ୟବଃକ୍ଷମଃ । ୧୦୧୦୧୦ ଶତାବ୍ଦୀ

କାହାର ପତ୍ରରେ ଶୁଣେ ଅଳାମୂଳା" (ବିଷ୍ଟଧୂରୁଷ
ମୁଖୀର ପ୍ରାଚୀନ, କାଳରେ ଦେଖିଯାଇଥିଲା, ଜାନୁର ବେ-
ଗୁ, ପାଦର ଶୁଣ୍ଡ) ଏହାପାଇଁ ଗରଜାର
କହୁ ହୋଇଥାଇଛି, ମାତ୍ର କରଣିଲାଇ ଦେଖି-
ଯାଇ କହୁ ହୋଇଥାଇଛି ଏଥିର ପ୍ରମାଣ ନିଜ-
ନାହିଁ, ଏମାଙ୍କୁ ଶୁଣୁବେଳ କହିଲେ ନିମ୍ନେ
ଅହ ଫର ବକାର ବରଣମାନେ ଜାଗାପ୍ରକାଶ-
ନୀୟ କହିବ ଦିଲେବର ହୋଇ କୌଣସିତର
ପ୍ରାଚୀନ ମସ୍ତକରେ ଜାଗିବାର ଜମନ ହାତରୁ
ଦରପଥା ପ୍ରାଚୀନମାନେ ମୃତ୍ୟୁରରୂପରେ ଦେଖେ
ଥାହ ଆଇବେ ? ହେ ଉତ୍ତଳଦେଶରୁଟେଣ୍ଟା
ବରଣମାନେ ଅଧିନମାନକୁ ମୁକ୍ତବ୍ୟରେ ଏହାମାତ୍ର
କିମାଳାକୁ କାହା ଜାତ ଯମୋରରେ
"କୁପିଣ୍ଣେବକ କୁଣ୍ଡ" ଏଥା ରଖିବକାଗାରାଗ
ପାଠକର ବରଣମାନକୁ ମାତ୍ର, ପ୍ରାଚୀନମାନକୁ
ପ୍ରାଚୀନକାରୀ ବିଷ୍ଟଧୂରେ ଦବିଷ୍ଟରକୁ ଫୁଲ,

ଉପରେ ହାତକାଳରେ ଏଇକିମାତ୍ର ଛାତ୍ର
ଶାନ୍ତି ରହିଲୁ “ ଥବ ଜୀବନ୍ ନାହିଁ ଯେବେ
କୁଳାଇମାନ୍ ” ।

988

ବେଦେଖାଗବିଲାବ କାମକ ଉପେକ୍ଷ ଉତ୍କଳ
କୁତ ବଜାଗ ସ୍ଵର ଅନେକମେହର ପ୍ର-
ଶ୍ରୋତର ଦେବା ଅଥବ ଧ୍ୱନିକ ବୃଦ୍ଧତ ଥିବାର
ବ୍ୟଥାଯବ ଦୃଷ୍ଟିରେ ବେହ ଜାହା ମୁଣ୍ଡାଙ୍କଳ
କରିବାକୁ ମାହିମ କରି ଜ ଥିବାର ଅମ୍ବେ ଜଳ-
ନିଶ୍ଚତ ତିଥିମରେ ଛିକୁ ସ୍ଵର ଠାକାପହଞ୍ଚ
ମୁଦ୍ରତ ବର ଦେବାକୁ ସମ୍ମତ ହୋଇଅବୁ ।
ଯଥା ।

୧। ପରିମାତ୍ରରେ ଅଂଶକ ଗୁଣଫଳ
ଅର୍ଥାତ୍ "୨ ପୁଣ୍ୟ ଲେଖିଏ ହୃଦୀ ଦେବ ।

’। ଏ ବିଜ୍ଞାପନ ଭାଗୀ ସେଇମାନେ
ସୁଧାର କେବାକୁ ଅଗ୍ରହ କରିବେ ସେମାନେ
ଆପଣା ଲକ୍ଷା ତଥାରୁଚି ଭାବାଙ୍କ ଲାଗି ରେ-
କୁଟୁମ୍ବ କରୁଥିବ ଓ ଏମନ୍ତ ମୁଦ୍ରପତି ମୋହି
ପାଦ୍ମ ଗଲେ କର୍ମଚାରୀ ହେବ ।

୨ । ରେଳୁଶୁଣାରୁ ପ୍ରାଚୀମାନଙ୍କାର
ପ୍ରତି ଅଂଧେଚିକୁ ଲିଖିଦୟା ଅଥବା ବର୍ଣ୍ଣକ
ପାଁଇ ୧ । ଦେବ ସହବ ଓ ଅଯର ବ୍ୟକ୍ତି
ଠାର ହଂଜାପାଳ ଛାନ୍ଦ ତ ୧ । ଲୋହୀର
ନିଆପିକ ।

୪ । ଯାହାଙ୍କ କିବନ୍ଦକୁ ତାକରେ ବାଗକ
ପଠାଇବାକୁ ହେବ ସେମାନଙ୍କୁ ମୁଖ୍ୟ ଛଢା
ତାବମାୟୁଳ ମାହକୁ ଝାଁଝା । / ଅଥବା ବର୍ଷକୁ
ଝାଁଝା । ୫ ଲେଖାଏ ଦେଖ ପାଇବ ।

*। ପରିବେଳେମାନଙ୍କୁ ବିଭିନ୍ନାନ ଝକା
ପଠାଇବାରୁ ହେବ ନାହିଁ ଗାହକରର ଚନ୍ଦିତ
ସଂଗୀ ପୁଣ୍ଡ ହେଲେ ପୁଅହ ବିଶ୍ଵାନନ୍ଦାର ଝକା
କଲନ ହେବ ।

ଶ୍ରୀ ଗୋପନୀୟ ବାବୁ
ମେଲିଙ୍ଗୋ

୪୦୩

ବାକୁ ମଧ୍ୟାବୃକ୍ଷ ଦୀର୍ଘ ବନସ୍ପତି ଏବଂ କାଳାବ୍ଦୀ ଏବଂ କାଳାବ୍ଦୀ
ଧାରୀ ଉଚିତରେ ହୁଲୁ ପିପଲି ଅଗ୍ରିଜି ଏବଂ କାଳାବ୍ଦୀ

ଏହି ଉତ୍ତରମଧ୍ୟକା ସହିତ ବୃଦ୍ଧକ ନାରୀ-
ବଳାରୁ ବୃଦ୍ଧକପ୍ରିୟୀ-ଶୂନ୍ୟାଶ୍ଵର ଯଜ୍ଞାଲଭଗେ
ମଧ୍ୟରେ ଓ ପ୍ରଗତିର ଛେତର ।

କାନ୍ଦିଲା ପାତା

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୪୭

四庫全書

ଅମେଷାନେ ଗତ ସ୍ଵପ୍ନରେ କିନ୍ତୁ ହାଇଁ
ମୁକୁର ବ୍ୟଥ ଲାବନ କରିଲେ ଆପଣା ମନୁଷ୍ୟ
ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲୁ । ଉଦ୍‌ଧୂରୀରେ କମିଶୀ ଗବ-
ଶୀମେଶ୍ୱରୀ ଅବେବନ ପଠାଉବେ ବି ଜାହିଁ
କହୁ ଜ ଯାଏଁ କହୁ ଗତ ଗାନ୍ଧାର ମଧ୍ୟାନ୍ତର
ଭାଲରେ ଫେରିର ଏକ ସବ ହୋଇଥିଲା
ତହିଁରେ ଚବ୍ଦିଳଧୂର ନୟ ମାରିଛି ୫୫୦ କିମ୍ବା
ଦେଖା ହୋଇଥିଲା ଏଥମରେ ତବକଣ ଶିକ-
ଶିଳ୍ପ ପଦ ଉଠିଲମ ଓ ଅବଶିଷ୍ଟ ଦେଇବ
ନୟକୁବର ଦେଇବ ଉଣା ହେଲା । କମିଶୀ
କେପାବ ଦେଖି ନୃତ୍ୟରେ ଯେ ୫ ୬୦ ଲାଙ୍କ
ଅଥବା ଉଣା ଦେଇବର ପ୍ରଦେହକ ନାହିଁ
କାରଣ ୫୦୦ଙ୍କା ଉଠଣାକୁ ଅବଶିଷ୍ଟ ୫୦ ଲା
ଙ୍କର ଦେଇବନ୍ତି ଦିଲି ପାରିବ । ଅମୁମାନକ
ଆମ ଥିଲା ଯେ ଶିକ୍ଷତ ସଂଖ୍ୟା ନିରା ମରେ
ମୁକୁର ଶ୍ରୀରାଧ ଉଣା ହେବ ମାତ୍ର ତାମ କିନ୍ତୁ
ନ ହେବାକୁ ଦୁଃଖ ଉଠଗଲା କର୍ତ୍ତମାନ ମୁକୁ
କଲୁଗରେ ଅଠ ପ୍ରେଣା ଥିବାର ଆଠବର୍ଷର
ତ୍ରୟାରେ ହେବୁ ପ୍ରଦେଶରୀ ପରିଷା ଦେଇପାର
ନାହିଁ । ପୁଣେ କର କି ଘାଟ ବର୍ଷରେ ଶିଶୁ
ମାତ୍ରେ ସୁନ୍ଦର ସୁଲକ୍ଷଣ ପରିଷା ଦେଇ
ନାହିଁ ହେଉଥିଲେ ପ୍ରଦେଶବା ପରିଷାରେ
କାହା କାହିଁ ହେବ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଶୁଣ୍ଡମାର
ନାହିଁ ଏ କଷ୍ଟରେ ମୁଲକମୁଲକ ମହେ-
ମେଗା ହେବାର ଅବଶ୍ୟକ ।

ଗୋଟିଏବେ ସ୍ତ୍ରୀଦରଙ୍ଗ ଅଜିକାଳ ସହରଙ୍ଗ
ବଢ଼ ଜମିଅଛି । ଜମିଦାର ଗୁମ୍ଫାରୀ ଶମ୍ଭୁକରଣ
ଅନିନ୍ତି ପ୍ରକଳ୍ପକର ସଂଖ୍ୟା କାହିଁ । କଲାପ
ଧର୍ମଅତ୍ତର ଜମିଦାରମାନେ ସିରପ୍ରା ଯେତି ଥି
ଦହରଙ୍ଗରେ କରେଣା କରିଥାନ୍ତିରୁ କେବଳ
କାଗଜ ପ୍ରତ୍ୱାଳ ବରବାର ଗଣଗୋଳ । ମଧ୍ୟକାଳୀନ
ଲୋକେ ଧାରମ ନହିଁ କୁଣ୍ଡ ବାରକ ପ୍ରତ୍ୱାଳ
ବରବାକୁ ଯେଷକୁ ପଞ୍ଚ ଜାହା ବାହାରକୁ ଅବି
କର ହାହିଁ ଏମାକେ ଯେ ଜମିଦାରୀ କରନେଇ
ରେ କସି କାଗଜ ସଠାଇବେ କଥାର ଅଣ
ବର୍ଷାର ନ ଧାରେ ସୁଜଣା ସହରଙ୍ଗ ଥିଲା
ଅମଳ ଓ ଜାଣିବାମେକଳ ଦୀରଙ୍ଗ ଦୌରାନ୍ତିରୁ
ଥରୁକ ଶିଖିଥାନ୍ତିରୁ ଏବଂ ଏକଥିର କରନ୍ତବ ମେ
ହୃଦି ଶିଶୁଗା ପାଇଁ ଅଥବା ବାମକରେ ବିଶ୍ଵାସ
ଦୋଷାଦୋଷ ଥିଲେ ତାହା କିମ୍ବାହ ଦରକାର
ବା ପାଇଁ ନାହିଁକଣେଷ୍ଟକୁ ସମ୍ମାନ କରିବାକୁ
ମଧ୍ୟ ଦୁଇ କର ନାହାନ୍ତି । ସରକାରାବାର୍ତ୍ତର ଗରି
ଏମନ୍ତ ଯେ ସରକାର ଯେତେ ଅନ୍ୟଥାରୀ କଥା
ବିବାରଣ କରିବାକୁ ଦେଖି କରନ୍ତି ଲୋକେ
ସରବାର ବ୍ୟୟ କହିବା ଅବଶ୍ୟ କହି ଅନ୍ୟଥା
କଥା କରିବେ । ବିଶ୍ଵାସ ହୁଏବେ ଲୋକମାନେ
ମର୍ମିତା ପଦକ୍ଷବି ବୁଥା ବ୍ୟୟ କରନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ
କାଗଜ ପ୍ରତ୍ୱାଳ ବରବା ପାଇଁ ଏକେ ବ୍ୟୟ ଓ
ହରିବଣ ହେବାକୁ ଦେଇଅଛି ତାହା ଜାରି ଦେଇ
ଦେଇବା ହେବ ଏକଥି ନାହିଁ କରିବା ଅସମ୍ଭବ

ନୁହଇ ମୋଳି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବିଗ୍ରହକର ଦିଲ୍ଲୀ
ରହନ୍ତିଏ । ବିଶ୍ୱରେ ଉଚ୍ଚ ଜନରବ ଅମ୍ବାକ
ବୋଧ ହେଉ ନାହିଁ । ଯାହା ହେଉ କାଗଜ
ପ୍ରସ୍ତୁତ ବରଦେବାନ୍ତେ ଜନିନାବଳୀର ଦେଇରେ
କାଣ୍ଡିବ ଢେଣ ଓ କ୍ଷେତ୍ର ପଢ଼ିଅଛି ହାତମାନେ
ଥରେ ଦୂରନ୍ତ ଓ ରହିଲୁ ପାଷାନ୍ତ ଝାବୁଷର
ଦୁର୍ଗମାନ ବିଦେଶୀର ଦରନ୍ତ ।

ବ୍ୟକ୍ତିପେଷମରକ୍ତମା ।

ରେହୁଷେଷ କିଷ୍ମରେ ଉଥରେ ଯାହା
ଲେଖାଗଲୁ ତାହା ଜଳପାହରେ ପ୍ରକାଶ ଦେ-
ବାର ଥିଲୁ ସ୍ଥାନାରବଳ ତାହା ହୋଇ କଥାରଙ୍ଗ
ତେବେଳେ ବଜାରରେ ଏହି କଳବଦ
ହୋଇଥିଲୁ ଯେ ସେସମହିମାର ପ୍ରଥାନ ବିଶ-
ନାକୁ ଧୂମାବ ପଛଯାଇଅଛି ଓ ପ୍ରତିବଳ
ଏହାକୁ ଆୟୁଷ ଚାରିକ୍ଷାକୁ ପରିଦର୍ଶନ କେହିଁ
ଅହିମାକ ନମିଥିଲେ ! ଗତ ଶୁକ୍ରବାର କଣେହା
ଉଦ୍‌ବାର ବିହୁର ପୁଣ୍ୟ ଏହି ସହିମାର
କଣେ ବିଶ୍ଵା ତେସ୍ତାବଳେହୁର ବାବୁ ବର-
ଦୀକୁ ମଳୁମହାର କିମେ କର ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁରେ
ବିଷ୍ଣୁ ଅଛନ୍ତି ଏହାକୁ ଜଣାଇଲୁ ଯେ ହେତୁ
ବିଶ୍ଵା ବାବୁ ଧାନକାଥମୁଖ୍ୟ ଅନେବ ଚକ୍ରା
ଇଲ୍ଲାର ନେଇ ତଣେ ଭାଇଦନବିମ ମାରଫ-
ତରେ ରହିଥିଲୁ । ତେସ୍ତାବାବୁ ତାଇଦଳ-
ଦିଷ୍ଟକୁ ଜାତିଶାତ ତାବାଳ ଜଳସକଟିବାରେ
ଜାହାଠାର ଚାରିକାହାରିଲା ଏ ସେହିକୁ ବଜାର

ସଞ୍ଜଦାକାରିଙ୍ଗ ପାନ୍ତିବାବୁ ତାହାକୁ ଦେଉଥିବାର
ସେ ବହିଲା । ମାତ୍ର ଧାନ୍ତି ଏ ଠକା ତାହାକୁ ହେ-
ଉଥିବାର ଅସୀବାର କଲା । ତେଣୁଠାବାବୁ ଯତ୍ତ
ବେଳେମୋକଙ୍କର ସାଷ ନେଇ ଟ୍ରାଯୁକୁ କଲେ-
କୃତରସାହେବଙ୍କୁ ଜାଗାଇଲେ ମାତ୍ର କରେଶୀ
ଗେଷବେଳେ ଏକଥା ଦରିପେଗ ହିଲାର ସେ-
ଦିନ ବିଛି ନ ହୋଇ ଥରିବିନ ପକାବାର
ଏବିଷ୍ଟୁର ଉଥାରଣ ସ୍ଵର୍ଗ କଲେକ୍ଟରସାହେବ
କରିବସିଲେ । ମେମେହବୁମାର ଯାବଣ୍ଟପୁ
କଷମା ଅମଲ୍ଲ ଓ ଚପରାମୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକ ଫ-
ରୁଜଦାର କଲେକ୍ଟରସାର ବେଳେକ ଅମଲଙ୍କ
ସାଷ ଗମ୍ଭୀର ହେଲା ।

ଏମାକେ ସମସ୍ତେ ଆନ୍ଦୋଳାର ପୁଷ୍ଟ ଜ୍ଞାନଥକାର
ଶୁଣିଅଛନ୍ତି ବୋଲି ବହିଲେ । ଏବଜଣ ମାତ୍ର
ଦେଖିଥିବାର ସଂକୁଳପେ ବହିଲ ଓ ଅନ୍ୟଦେଇ
ଜଣ ପ୍ରବାଚନରେ ଦେଖିଥିବାର କହିଲେ ଯେମାନଙ୍କ
ବଥାର ଜଣାଗଲ ଯେ ମିଥିଲ ଉପରେ ପୁଣି
ଦେଖିବାର ପୁଷ୍ଟ ଜ୍ଞାନରେ । ଏବଜଣ
ଅମଲ ଦାର ସମଜାଧ ବ୍ୟୁ ଦେଖିବାରକୁ
ବହାଇ ଜହାବାର ମାଲିଙ୍ଗେଟ ସାହେବ ଜାହାବାର
ଓ ହେକବାବୁକୁ ସହିତ୍ୟ କଲେ ଏବ ଯେ ଜାଏ-
ଦିନବସସାରୁଗୁଡ଼ଙ୍ଗା ଲିଥ୍ୟାଇଥିଲେ ଓ ଯାହାଠାର
ଟଙ୍କା ବାହାରକୁ ଜାହାବାର ଫରଜଦାର ସୁଧର୍ଦ୍ଦ
ବରି ଜମିନରେ ରଖିଅଛନ୍ତି । ତେଉଁ କରି-
ଦାରମାନେ ପୁଷ୍ଟ ଦେଇଅଛନ୍ତି ଜାହାଙ୍କ ଜାମ
ପ୍ରକାଶ ମାହି ଓ ସେ ଜମିଦାରମାନଙ୍କର କା-
ଗଜ ଦାରକୁ ହୋଇଥିବାର ଦରକୁ ଗଲିଯାଇ
ଅଛନ୍ତି । ନବଦିନାର ଅନୁଷ୍ଠାନକ ଲାଗିଅଛି
ଉପସ୍ଥିତ ପ୍ରମାଣ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ ବୋଧ ହୃଦୟ
ଦାନ୍ତବାବୁଙ୍କ ଫରଜଦାରକୁ ବଜ୍ର ଜାରି
ପଠିଯାଇଥାରେ ।

ଏ ସମ୍ବରେ ଅମୃତାନନ୍ଦର ଅନେକ କଥା କହିବାର ଅଛି କିନ୍ତୁ ସ୍ଵର୍ଗ ମନ୍ଦିରମାତ୍ରରେ ଥିବାର ସେ ସବୁ କହିବାର ଉଚିତ ଜ୍ଞାନ କମ୍ବଳ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ବତ ଅଶ୍ଵ-ର୍ଯ୍ୟାମ ବିଷୟ ସେ ଉତ୍ତର ପାଇବାର ପ୍ରସାରାମ୍ଭ ସବୁ ମହିମାରେ ଥିବାର ଶୁଣାଯାଏ ଓ ଲୋକମାନେ କରେଇରେ ଝଙ୍କା ଦେଇ ଥିବା ଦରେ ମୁଁ ବନ୍ଧୁ କୁଟୀର କିନ୍ତୁ ଦେବାକୁ କେହି ଆପଣି କରନ୍ତି ନାହିଁ ଓ ଏଠାରେ ହେଠାରେ ଆପଣା ଦୂର କହ କୁଳକୁ କିନ୍ତୁ ଥାବିମମାରିଲୁ ଜୁଣାଇଲେ ଯେବେଳେ ବିନ ଜାହା କରଇ

ବୁଦ୍ଧି ଜାହାଁ । ଅମଲକୁ ପୁଷ୍ଟ ଦେବର
କିଷେଥ ଅଛି ଓ ବାହିମ ଯେବେ ଶୁଣିପାଇବୁ
ଯେ ତୋଣି ଅମଲ ପୁଷ୍ଟ ନେଉଅଛି ତେବେ
ଜାହାକୁ ଉଚ୍ଚ ଦିନକୁ ମାର୍ତ୍ତ ଏସକୁ ଜାରି ଶୁଣି
ଯେବେ କ୍ଷେତ୍ରମାନେ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇବା ବିଗା
କେବଳ ଅନୁପ୍ରତି ଲୁହ ଆଗରେ ଅମଲାକା-
କଙ୍କ ଉହୋଳ ଦେବେ ତେବେ ଜଳିମେଣିଶୁ
କହିବ କ ପ୍ରଣକାର ଭରିପାଇବୁ । ଉହୋଳ
କିଷେଥିର ଆଇନ ଏମନ୍ତ ସୁନ୍ଦର ଦୋଷାକ୍ଷତ
ଯେ ଦାତା ମୁଖତା ଦିହେ ଦିଗନ୍ମ ସୁରକ୍ଷା
କିଏ ଦାହାରିଛି କାହାଁ କି ହବିବାକୁ ଦିକ ?

ପୁରୀ ଯାଦିଙ୍କ ବନ୍ଦାଘର ଅଛି

ଆମ୍ବାମାନେ ଅଦରଜ ହୋଇଥାଏଁ ଯେ
ଏ ଅଛି ଅଳ୍ପାର ଅଦୟ ହେଉଥିବା ଠକାର
ସୁଧାର ସାମ୍ବାରକା କାର୍ଯ୍ୟ ଏକପ୍ରକାର କିମାର
ହେଉଥାଏ ତେ ଉଚ୍ଚତା ଠକାର ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ
ହେଉଥିବ କାର୍ଯ୍ୟର ମଧ୍ୟ ଅନୁଷ୍ଠାନ ହେଉଥାଏ ।
ଅଦୟ ହେଉଥିବା ଠକାର ଫରମାର ପ୍ରାଣ
ବାର୍ଷିକ ଶାର ହଲାର ଠକା ହେବ ଓ ବର୍ଧିତ
କଥ୍ୟ ଗୋଟିଏ ସାମ୍ବାର ହୁଅଇ ବର୍ତ୍ତମା-
ନର ବଲେବିଟର ଗ୍ରାମକୁ ଗେତ୍ରମଧ୍ୟରେ
ଅଛି ମୁକ୍ତର ପ୍ରକାର ଦେଖିଯଥିବାଙ୍କ ମତାନ୍ତ୍ରି-
ଯାଥି ଅଥବା କାର୍ଯ୍ୟ କରି ସୁଧାର ଯେମନ୍ତ
ଅଥବା କୃଥି ବ୍ୟପ୍ତର ସମ୍ବାଦନା ଜାହାନ୍ତି ଯେମନ୍ତ
ଦେଖିଯା ଲେବକ ପ୍ରଥୀକରନ କରିବିରେ କାର୍ଯ୍ୟ
ହେବାର ଅଗରା ନାହିଁ । ହିନ୍ତୁ ଗୋଟିଏ କଷ-
ସ୍ତରେ ଏ ସମ୍ବାଦ ବଢ଼ି ମନୋଯୋଗ ହେବାର
ଦେଶା ନ ଦୀଦାର ଆମ୍ବାମାନେ ଅଦ୍ୟ ଉଚ୍ଚତା
ବବରଶ ଲେଖିଅଛି । ଯାହିଁ କ୍ଷାମ୍ବଦିଧ୍ୟାର
ବରକା ଏକ ବିମାନମାନଙ୍କର ଅନୁଷ୍ଠାନିକ
ବରକାରୀର ଏହି ଧର୍ମର ତାକୁରମାହେବକ
ମାତ୍ରିକ ୧୦ ଟଙ୍କା ଦେବକ ଦିଆଯାଏ । ଗ୍ରାମକୁ
କୁଅର୍ଟ ଗାହେବ ସୁଧାର ତାକୁର ଥୁଲେ ତେ
ଏବେବୁ ଯେମନ୍ତ ପରିଶମା ଓ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କର୍ମରେ
ଉପର ତାହା କାହାରକୁ ଅବଦଳ ନାହିଁ
ସୁଧାର ଯଥା ବହୁତମିଥେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ
ଏ ଗାହେବ ବଢ଼ିଲି ହୋଇ ଅଛନ୍ତି । ଏହାକ
ସୁଲାଭିତ୍ତିକୁ କର୍ମନିଧି ସେହିନିଧି କର୍ମ ବରତେ
ବ ନାହିଁ ବୋଲିଯାଇ ନ ପାରେ ବଲେ ମାତ୍ର
ତଥାର ସବୁ ଅକ୍ଷର ମୋତଳ ହେବ ନାହିଁ
ଉଚ୍ଚତା କାରଣ ଏହି ଯେ ବିଧାର ସବୁ ହାଲୁ
ମାନଙ୍କର ରଚନାର ଫାନ୍ଦ ତାକୁରମାହେବ

ଭାବୁ ସ୍ଵର୍ଗରେ ଯାଇ ନ ପାଇ
ଅନେକ ଦିନମୁହଁରେ ଜାହାଙ୍କ ଅଧୀନ କରିବାରକ
ଉପରେ ଲାଗଇ ଚିତ୍ର । ଏ କରିବାରମାନେ
ଅନ୍ୟ କେତେକ ହୋଗା ଓ ସାମାଜିକ ଶିଷ୍ଟଜୀ
ଲୋକୀ ଏମାନେ ହୃଦୟର ବେଳେ ହୃଦୟ ଠ-
ଉଗଲ ଧାରଣ୍ଟ ନାହିଁ ଓ ବେଳେ ଜୀବିଧାରିଲେ
ମୟ ଯକ୍ଷିହୃଦୟରେ ଦୁଃଖ ହୋଇ ପ୍ରଥମବାରର
ଚେତ୍ତୁ ଜି ବରହା ଦିଗ୍ଭୂତ ନୁହଇ । ବିଷେଷରେ
ତାକୁର ସାହେବଙ୍କ ବସ୍ତରେ କେତେବାଜା
ହାସପାତାଲ ଓ ସିକଳ ଫ୍ରେଶନର ଛର ହୁବାରୁ
ଏହାକୁ ଅବକାଶ ଅନ୍ତ ଆଏ ଓ ଯାଇମାନେ
ଅୟକାଞ୍ଚ ହାସପାତାଲକୁ ଦୀକ୍ଷାକୁ ହଜମାନ୍ୟ
ଜ୍ଞାନ କରିନ୍ତି ଓ ଘରେ ଏମାନଙ୍କର ତିରିପା
କରିବାରୀ ସମୟ ନ ଥାଏ ଅର୍ଥବ ଅମ୍ବେ-
ମାନେ ପ୍ରସାଦ କରି ଯେ ସେହି ଟ ୧୦ ଲାଖେ
ଜଣେ ହୁନ୍ତୁ ସବ୍‌ଅଣିଝୁଣ୍ଣା ସରଜନ ରିୟକ୍
କର ଅଣିଲେ ଅଜବଳ୍ଲି ଠକା ବାଜେନ୍ତି ପାଇ
ଦେଲେ ଉପରିଲାଗେ ଅସୁମାରମାକ ବେବଳ
ବୁଝିବ ଏମନ୍ତ ନୁହଇ ଅନେକ ପ୍ରତାରରେ
ଉପକାର ମୟ ହେବ । ଏକବିନ୍ତି ଉପରେ
ବୁଝି ବୋଲି ଦାର୍ଢି ରାତଳେ ପାପ ଯେମନ୍ତ
ଜହାନ୍ତରେ ମନୋକିଳକମ ବର୍ଧାରିବ ଚାର ମାତ୍ର
ଦର୍ତ୍ତ ଜାହାନ୍ତ ବର୍ଗବାନ୍ତ ପରିଲେ ତେମନ୍ତ
ହେବ ହାହୁଁ । ଏକବିନ୍ତି ବେବଳ ବସାପର
ଓ ଯାଦିକ ମାସୁରଶା ଓ ତିରସା ଦେନ୍ତ ଓ ବର
ବୁଲିବେ । ଅଧର ବାର୍ଯ୍ୟ ଦିଲ୍ଲି ହୁବ ହାହୁଁ
ଯଦି ପାନ୍ତି ହେଲେ ଭର୍ତ୍ତଶାତ୍ର ଜାହାର
ତିରସା ହେବ ଓ ଜଳରବ୍ୟମାନେ ଜଗେ
ସବ୍‌ଅଣିଝୁଣ୍ଣା ସରଜନ ପାର ଅନେକ ଅସମ୍ଭ
ଯୋଗରୁ ଉବାର ପାଇବେ । ଅମ୍ବେମାନେ
ବରସା ଦରି ଯେ କମାର ଦମିତୀ ଏବଂ ବଲେ-
ବଲେ ପାହେବ ଅମ୍ବେମାନଙ୍କ ପ୍ରସାଦକୁ ଯଥାର୍ଥ
ଉପ ବିଦେତନା କର ଯାହା ଉଚ୍ଚତ ବିବାହ
ହେବ ତଥିଲାବେ କାର୍ଯ୍ୟ ଦରିବେ ।

କଷକୁ ନର୍ମିଳସ୍ତୁଲର ପାଇଚୋଷିବ
କରନ୍ତି ।

ଚଲିଗମାସ କାଟ ରୁଷ ଧରିବାର ଦନ
ନରୀଙ୍କ ସୁଲବେ ପାରିବେବିବ ବିଭିନ୍ନ କା-
ର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ବାଦକ ହେଲା । ଏମ୍ବାନ୍ତ ବିନ୍ଦୁମାନଙ୍କ
ବିଦ୍ୟାପଶରେ ଉତ୍ସାହ ଆଜରେ ବିମ୍ବଣ ଦେଖି
ଅମେମାନେ ଅଜାନ୍ତ ହୃଦୟର ଦେଲୁ । ଏବେ
ପୁଅ ଉତ୍ତର କାର୍ଯ୍ୟ ଯେତେବେ ସମ୍ବାଦରେ ପାଇଲା

କରୁଥିଲ ହେବାର ଦେଖି ଥିଲୁ ତାହା ଗଜବର୍ଷ
ଦେଖିଲୁ ହାତ୍ । ଗଜବର୍ଷ ଯାହା ଦେଖିଥିଲୁ
ତାହା ଏବର୍ଷ ଦେଖିଲୁ ନାହିଁ କିମେଷଙ୍ଗଙ୍କ ଉପଦ୍ୱା-
ର୍ଣ୍ଣମାଳକ ସଂଗ ବର୍ଷ ଅଜନ୍ତୁ ଅଳ୍ପ ଧିଲୁ
ଛଇପୋଧୁ ହାତମଳ ମଞ୍ଚରେ ଅମୃତ ଦିନ-
ରେ ସାହେବ, ତଥାମାଟଖେତ୍ର, ଓ ମୁଲସ
ଅଶିଖୁଥି ସୁପରଣ୍ଟେଣ୍ଡେନ୍ ପ୍ରେରଣ ମାନେବ ଓ
ଦେଖିପୁ ହାତମଳ ମଞ୍ଚରେ ଦେବନ ଜମ-
ନୋହନ କାବୁ ଉପରୁତ ଥିଲେ । ଏମାହଙ୍କ
ଦ୍ୱାରାରୁ ଅନ୍ୟ ଭାବରୁ ଗର୍ବ କି ପାଞ୍ଚଜଣ
ଅବିଧିରେ । ଗଜବର୍ଷ ଗେଲେର କରେ ସ୍ଥାନର
ଅଭାବ ହେବାର ଜମିଲୁକର ସୁପରଣ୍ଟେଣ୍ଡେନ୍
ସୁରକ୍ଷାଦିଵିଭାବ ଲମ୍ବା ଛଲକୁ ସହି କରିଥିଲେ
ମାତ୍ର ଦୂରର ବିଷୟ ମେ ଏ ବର୍ଷ ଦେବନ ମାଳ
ଖାଇ ତୌଳ ଦେଖାଗଲା । ଗହରୁମେଣ୍ଟୁ ସ୍ଥାନ-
ପୁହାତମଳ ଅଧିନାରେ ପିଷାଦିବିଗ ରକ୍ଷଣକୁ
ଉପର କରିଅଛନ୍ତି, ମାତ୍ର ଦେବନାନ୍ତ ହେତେଦୂର
ତ୍ରୈ ବିଷୟରେ ଯହ କରିବେ ତାହା ଅମ୍ବେମା-
ନେ ଏଥିର ଜମିଲୁ ।

ପ୍ରଥମେ ସୁପରିଶ୍ରେଣ୍ଟଙ୍କ ନମୀଲୟୁଳର
କାର୍ବିନ ଉଦ୍‌ବିତ ବିଷୟକ ଇଂଗ୍ଲି ରିପୋର୍ଟ
ଆଠ ହେଲା । ତାହା ଡେଅରେ ଉଚିତମା
ନର ବୁଝାଇବାର ଅନାବନ୍ୟକ ହେବାର ଏବର୍ଷ
ସେପର ହେଲା ନାହିଁ । ଏଥରେ ଅମ୍ବେମାନେ
ଅଜ୍ଞନ ଆଜନିତ ହେଲୁ ବୀରିଶ ଗରବର୍ଷ
ଉଚିତମା ଶୁଣିବାରେ ଅମ୍ବେମାନେ ବୃଥା ଅ-
ନେବ ତୁମ୍ହିଁ ପାଇଥିଲୁ । ତହେପରେ ପାରିଗୋ-
ତିବ ଉଚିତମାର କାର୍ଯ୍ୟ ଅରମ୍ଭ ହେଲା । ତହୁଁ
ଉତ୍ତାରେ ବାଲବମାନଙ୍କ ଗୀତ ଓ ବକ୍ତ୍ଵା
ଆଠ ହେଲା । ଏ ଦିଷ୍ଟରେ ଫୁଲର ପକ୍ଷକ-
ମାନେ ଉଚିତ ଯହୁ ବରନ ଥିବାର ପାଠକ-
ମାନେ ଅନୁର ପଦବ ଓ ଦର୍ଶକକୁୟ
ଉଚିତ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅମ୍ବେମାନଙ୍କ ଏ ଦିଷ୍ଟରୁ
ନିମନ୍ତେ ବାଲକ ମନୋକାଳ ଦରବାରୁ ହେଲେ
ଅମ୍ବେମାନେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ମନୋକାଳ ବର୍ତ୍ତ,
ଉଚିତ ପାଠକମାନେ ସେମାନଙ୍କର ବାପର
ଯୋଗ୍ୟ ଥିଲେ । ଯାହା କେଉ ହାବିମନାନଙ୍କ
ବିଶ୍ରାମ ହେତୁର ଗୀତ୍ର ସେହିର ଅମ୍ବେମାନେ
ଉପାର ପାଇଲୁ । ପାଠକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
ପୂର୍ବ ଏବ କଣ୍ଠର ସର ବିତମନ ନ ଥିଲା ।
ଏବକମ ହୁଏଇ ବକ୍ତ୍ଵାଗ୍ରହ ଦର୍ଶକମାନଙ୍କର
ମନ ବହୁ ଅବୁଜ୍ଜ ବୋଇଥିଲା ଓ ସେପର
ଅବୁଜ୍ଜ ହେବାର ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିବ କାରିଗର

ଥିଲା । କବତ୍ରିମେଘ ସଂପୁର୍ଣ୍ଣଶିଖା ସ୍କୁଲ-
ମାଳଙ୍ଗରେ ଉଠାଇ ଦେଇଥିବାରୁ ସମସ୍ତେ
ଯେ କିନ୍ତୁ ପୁଣ୍ୟ ଅଛନ୍ତି କାହା ଏଠାରେ
ଲେଖିବା ବାଢ଼ିଲା । ଉକ୍ତ ଜୀବ କି ଯାହାଙ୍କର
ନାମ ପାରେଶ୍ୱର ଜୀବୁଚ ଏଥୁ ନିମନ୍ତେ ଅଧ-
ିଗାର ଫେରିଥିବାକି ଏକ ଗାଇ ରଚନା ଦ୍ଵା-
ରୁଲେ ଓ ସେଥିରେ କରିପାର ସାହେବଙ୍କୁ
ପ୍ରାର୍ଥନା ଦରଖାଲେ ଯେ ସେ କର୍ମକଳ୍ୟାନରେ
ସଂପୁର୍ଣ୍ଣ ଧୂନବ୍ୟାର ଘର୍ଷା ହେବା ବିଷୟରେ
କବତ୍ରିମେଘଙ୍କୁ ଲେଖିବେ । ଏ ଗାଇ ସମସ୍ତ
ଦଶକମାଳଙ୍କର ମନର ଭବ ସଙ୍ଗେ ଏଥେ
ହେବାର ସମସ୍ତଙ୍କ ତତ୍ତ୍ଵ ଆହରଣ କଲା ବିଶେ
ଷଙ୍ଗଃ ଶା ବାରୁ କଗନୋହଳ ଗ୍ରୂ ଏଥିରେ
ଏଥର ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେଲେ ଯେ ରତ୍ନିଜାନ୍ତ୍ର
୫ ୧୦ କା ଧାରିଗୋପିତ ହାଜି କଲେ ।

ତୁମ୍ଭରେ ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ବନ୍ଦିଗୁର ସାହେବ ବାଲ-
କମାଳଙ୍କୁ ଦିଲ୍ଲି ଉପଦେଶ ବାବ୍ୟ ବନ୍ଧୁଲେ
ଆଗାର ମର୍ମ ଏହି ଯେ ଗରବର୍ଷ ନରୀଙ୍କୁ ଲୁଚ
ପଠକାର୍ଯ୍ୟ ଯେଉଁ ଭାତ୍ରମଣ୍ଡପେ ପାମାଆ
ହୋଇଥାଏ ସେଥି ଲମ୍ବେ ସେ ଶିଷ୍ଟବନ୍ଦିଙ୍କ
ଉପରେ ପଦ୍ମନାଭ ଅଜ୍ଞାନୁ ବାଲବନ୍ଦିଙ୍କ ଉଚିତ
କି ବନ୍ଦିମେଘା ଯେବ ସେମାନଙ୍କୁ ପିଣ୍ଡ ଦେବା
କମନ୍ଦେ ଶିଷ୍ଟବନ୍ଦିଙ୍କ କଥାକୁ କରିଥିଲୁ
ତାଙ୍କ ଧଳ୍ୟବାଦ ଦେବେ । ବାଲବନ୍ଦିଙ୍କ ପୁଲ
ଶତାବ୍ଦୀ ଉତ୍ତାଗ ମଧ୍ୟ ଅପଣାର ବଦ୍ୟର ଛାତ୍ର
ବନ୍ଦିଙ୍କରେ ସହବାହୁ ଥିବେ ଓ ଯାହା ବସ୍ତୁବେ
ତାହା ଯେବେମାନଙ୍କ ଶିଖାଇ ବେଥର ବସ୍ତୁର
କରିବେ । ସଂହୃଦୀ ଲୋକଙ୍କ ଓ ଯେଉଁ ଗାନ୍ଧି
ମାନ ହେଲ ବେଥର ଜାତି ଏ ଚର୍ଚମା ମଧ୍ୟ
ବେଥ ମନେ ଦେବେ । ତାଙ୍କ ମନରେ ଭାଖ
ପିଣ୍ଡ କମନ୍ଦେ ସଂହୃଦୀ ଶିଷ୍ଟା ଆବଶ୍ୟକ ।
ତୁମ୍ଭରେ ପ୍ରଜାର ଦୁଃଖାନ୍ତି ବନ୍ଦିଗୁର ସାହେ-
ବକ ପ୍ରଗଂଧାବେ କହୁ ବନ୍ଧୁଲେ । ଏହିପେ
ପାରିତୋଷିତ ବତରଣ ପାର୍ଯ୍ୟ ସମାଆ ଦେବା
ତାରେ ସବୁ କହ ହେଲ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ

ଗନ୍ଧୀମେଘ ଦିନାଳ କର୍ତ୍ତମାନ ଛଲ ସୁଲ-
ପ୍ରମୁହ କରିବ ସେଇ ଅର୍ଥମାନର ବ୍ୟବହାର
କରିଥିବାକୁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସେଇ ସୁଲକ୍ଷ୍ଣ ୫୫୦୦୦
ଓ କାଲେଶ୍ୱରକୁ ୫ ୧୦୦୦ ଟଙ୍କା ବାର୍ଷିକ ଦାନ
ଦେବାର୍ଥି ହୋଇଥାଏ । ଏ ଦାନ ମାତ୍ର

ଦର୍ଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହୁଇ ରହିବ ଓ ଉଚ୍ଛବ୍ ଉତ୍ତାଗ
ଦୂତନ କିମ୍ବା ହେବ । ଯାହା ହେଉ ଦର୍ତ୍ତମାନ
ଯେ ଠଙ୍କା ଦାଳ ହେଲା ଏଥରେ କାର୍ଯ୍ୟ ଉଲି-
ବାର କଠିନ ଏକ ଏହାଗ୍ରାହ ଏମନ୍ତ ମଧ୍ୟ ଜ-
ାୟାରଥାରୁ ଯେ ହୁଏ ସଜ୍ଜା ଅନୁଷ୍ଠାନେ
ଉପରଲିଖିତ ଠଙ୍କା ଦେବାର ନିଯମ ହୋଇ
ଥିବାର ପୁଣ୍ୟ ଅପେକ୍ଷା ବାଲେଶ୍ୱରରେ ଅଛି
ତୁମ୍ଭାକୁ ।

ଜରୁବ ଓ ନକ୍ଷା ଶିଖାଇବା ପାଇଁ ମାସିକ
ଟ ୫୦ ଟଙ୍କାରୁ ଟ ୨୫ ଟଙ୍କା କେତେବେଳେ
ଛଲରେ କଣେ ଲେଖାଏ ପିନ୍ଧକ ଶିଥୁରିଜି
ହେବେ । ଓଡ଼ିଶାରେ କେବଳ କଟୁକରେ
ଏବଳଗ ପିନ୍ଧର ରହିବାର ଅନ୍ତରେ ଆପଣି ।

ପୁଲିଷ ଗ୍ରନ୍ତି ମବଦମାରେ ଯେଉଁ ସାହି-
ମାନେ ଅସନ୍ତୁ ଓ ଯେଉଁ ସାହିମାନଙ୍କ ପ୍ରତି
ସମଜ ହୁଏ ହେଲାକିନ୍ତୁ ପଥରଟି ଓ ଖୋଗୁବ
ଦେବାର ବାହୁମଣ୍ଡଳ ବିଧାନ କରିଥିବାରୁ
ବନାର ମେଜକ୍ଷୁରବାହେବ ଜାହା ପ୍ରତିପାଳନ
ବନ୍ଦରାଧାରୀ ସମସ୍ତ ଅଧୀନେସ୍ତ୍ର ମେଜକ୍ଷୁରକୁ
ଉପଦେଶ ଦେଇଥିଲୁଛି ବିନ୍ଦୁ କେବୁ ଜାହା
ପ୍ରତିପାଳନ କରିବାର ଦିଖାଯାଇ ନାହିଁ ।
ବୋଥରୁ ଏ ସାହି ଓ ମୁକ୍ତାରମାନେ ଏ ବିଷୟରୁ
ଆଜି କୁବାର କେବୁ ଖୋଲିବ ମାଗୁନାହାନ୍ତି ।
ମାର୍ବିଲେ ଅବଶ୍ୟକ ପାଇବେ ଓ ଜାହା ହେଲେ
ଏଠା କି ଏହିମେଜକ୍ଷୁରଙ୍କଠାରେ ଯେ ଅନେକ
ପୁଲେ ସାହିମାନେ ଗ୍ରାହିକାନ ପଞ୍ଚ ରହନ୍ତି
ଜାହା ଆର ହୋଇ ଥାବକ ନାହିଁ କାରିବ
ଅନ୍ୟକ ଜଣୀ ଦେବାରୁ ପଞ୍ଚବା ଦୃଷ୍ଟିରେ ତବ-
ଶୁନେତ୍ରଣ୍ଡ ସାହିଙ୍କୁ ଗୀତ ଗାସୁ ବନ୍ଦର
ଦେବେ ।

ଏବର୍ଷ ଅନେକ ବୃଦ୍ଧାତ୍ମକ ହେଉଥିଲା ।
ଗଜ ମଙ୍ଗଳବାରିଦିନ ବାଠମୋଡ ହେପାର
ସଂଘୟର ଶ୍ରାମ ପାରୁ ସମ୍ମାଧ ଉଚ୍ଚାତ୍ମକ
ଦୋଷଗଲା । ଦିନ ଦିନାଶତ ସମୟରେ କଣେ
ବ୍ୟକ୍ତିଆ ପିତା କରୁଥିଲା ଅଗ୍ନିଦେବତା କା କେ-
ଥିରେ ଲୋକର ହୋଇ କୁଷରକୁ ଉଠିଲେ ଓ
ପଦନଦେବତା ତାଙ୍କର ସହାୟ ହେବାର ସାଇ-
ଯାକ ପାଇଦେଲେ ଅନୁମାଳିକ ଗବଗୋଟୀ
ଦର ଓ ଗସନଦି ଅନେକ ଦ୍ରବ୍ୟ ନକ୍ଷ୍ତ ହେବାର
କହିଲ ହୁଏ । ଅନ୍ୟଥିନ୍ ହୃଦୟମାନଙ୍କରେ ମୟ
ଦରଘୋର ହେବାର ସବ୍ୟା ଶୁଣା ଯାଉଥିଲା ।
ନିକଟରେ ବାରୁ କରିବାଲକମାସଙ୍କର ଗୋଟିଏ

ଅଳିବୁଦ୍ଧ ଓ ବହୁମନ୍ତର ଘର ଓ ଗେଡ଼ିର
ଅମ୍ବାର ପୋଡ଼ିଆଇଥିଲା ।

ଅଛିବାର ଏତେ ନରପତିଙ୍କ ଅପରାଧ
କାହିଁବ ହେଉଥିଲା ! ଗତପ୍ରାହିଦେ ଜଗତ୍-
ସଂହୃଦୀର ଦୟାଚି ନରପତିଙ୍କ କଥା ଲେ-
ଖିଥିଲା । ଏ ସମ୍ବାଦରେ କେନ୍ଦ୍ରପାରେ
ଶୋଚିଏ ହେବାର କୁଣ୍ଡ ଦୁଃଖର ହେଲା ।
ଜହାନ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଏହି ଯେ କଣେ ଥା ବୋଲି
ଏ ଦେଖିଲା ପ୍ରସବ କର ଦିଲ ଜଳିଦଳ
ଭାତାରେ ତାକୁ ନଥ ବଲା । ପୁରୁଷ ବ୍ୟକ୍ତ
ଜଦମ୍ବ କରିଥିଲା ।

ଶାନ୍ତି ଅଞ୍ଚଳରେ ମୁନୀପାତ୍ର ଜାମକ ଛଣେ
ବନ୍ଦୁ ଲାକର ଦିଗୋଟୀ ବାବୁ ଅବଦାପ୍ରପାଦ
ଦୟାଖଳ ନାମରେ ଜୀ ୧୦ ଏ ରେବଳଙ୍କ ପ୍ରତି
ଭାବୁ ସାହୁରୁ ଲଳକର ଦେବା କାରଣ ଜାଳ
ଫୁଲମାନାମା ପ୍ରସ୍ତୁତ ବର କବାହମଳେହୃଦୟର
କାଥରାଇ । ରେବଳାରେ କଳ ନ ଦେଇଥିବାର
ଅପରି କରାରା ଭାବୁ ମଳିତ ସେମାନଙ୍କୁ
ବୁଝାଇଲୁ ଯେ ଜାଳକଳରେ ସ୍ଥାନ ଓ ହାଲ-
ଦିନ ଭସରେ ଗମନାଗମନ ଦୟାବା କାରଣ
ବର ଦେବାକୁ ହେବ । ଦୂରେବକ ରେବଳ
ଫୁଲମାନା କେଇ ଧିଗୋଟିବାରୁକୁ ଦେଇ
ଏ ବିଷୟ କଣାଇଲେ ତହଁ ସେ ମୁନୀପାତ୍ର ଓ
କବାହମଳିକ ନାମରେ ମେଳକୁରରେ ଜାରର
ଅଛ୍ୟୋଗ କଲେ ଏ ନବଦିମା କୁଣ୍ଡମେଳ-
ପରିବ ବିଷୟମୀଳରେ ଅଛି । ମଳିତ ହୁ
ସ୍ତ୍ରୀଭାବ ବରୀଥାରୁ ବିହୁ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ବିହୁ ମାନୁ ନାହିଁ
ଫୁଲମାନାରେ ଛାନ୍ତି ସ୍ତ୍ରୀଭୂପଦିଷ୍ଟ ଗୋଟିଏ
ଦେଖେ ଗାନ୍ଧି କଥା ହୋଇଥାଏଛି । ଓ ବାରଗୁପର
ମୋହୋର ହୋଇଥାଏଛି ।

ଦେଖିବାକୁ ପାରିବାକୁ ନେଇବାରେ
ଅଛି ଧରମାର୍ଥକୁ ତାତ୍ତ୍ଵିକ ଜଣେ କଣ୍ଠକୁ ରାଗ-
ତାର ପାଇଁ କାର ଉଦ୍‌ଦେଶ କେଉଁ ଜାଣ
କହି ତଙ୍କା କି ଦେବାଜ ସେ କି ଏଥାମେବସୁରକ୍ଷା
ନିକଟରେ ପୁଣୀ ଜାଣ ଶଥର ମଧ୍ୟମାଣ ହେ-
ବାଯ ଦେଇଥିଥର ଦିନ୍ଦିଥର ଆଖାଂ ଜନମାର
ଦିନ ଅର୍ପିଛୋଇଥାଇ । ଧରମାର୍ଥ କାହିଁକି
ନିରୂପାର୍ଥ ବନ ହୋଇ ଅଧରମାର୍ଥ ଧଥରେ
ମନେ ? ବାରିବାକୁ ମନ୍ଦିରମାରେ ରହି-
ଲାଇ ଏମର ହେଲେବି ?

ବିମ୍ବେରୁ କୁଳକ ଗପ୍ତିର ଆପଣା ସଙ୍ଗ
ଗପ୍ତିରଙ୍କ ଉଚ୍ଚମନ୍ୟ ଗୋଟିଏ ପିତା ଦେଇ-
ଅହିନ୍ତି । ମେ ମହିନେ କରିଅଛନ୍ତି ମେ ତ୍ରୀଶ-

କାଳରେ ଗୁରୁଥାଳ ମଧ୍ୟରେ ରହିବେ ସୁଜଳା
ପଦତତ୍ତ୍ଵ ପିଲାର ବନୋବସ୍ତୁ ଜୀବିଦେଇଅବଳା।

ପ୍ରେସର୍ ପତ୍ର ।

ପିତ୍ରକଳ ଉତ୍ସବ

ପ୍ରାସକୁ ଉତ୍ତଳ ମଧ୍ୟିକା ଗଞ୍ଜାଦଳ
ମହାମୟେଷ ।

କଂଗଳ ହିନ୍ଦୁକମ୍ପର ଗ୍ରହାଚରଣ ହାତିଲା

କୁଣ୍ଡ ସାହା ବିଷତ ସପ୍ରାବରେ ଲେଖିବା
ହୋଇଥିଲେ ତାହା ଯଥର୍ଥ ଅଟେ ଓ ସବଜାର
ଜହାନର ପ୍ରଜାଗାରର ଉଦ୍‌ଘୋଷା ହୋଇଥିବାର
ଅମ୍ବେ ଅନନ୍ତ ହେଲୁ । ଏହା କୁମର କା-
ହି କି, କୁଣ୍ଡର ମଧ୍ୟ ଶ୍ରୀମାନଙ୍କଠାରେ ଦେଖା-
ଯାଏ ଓ ଏହା ଦିଗାନ୍ତ ହୃଦୟକୁ ଥିବାର ତଥା
ସପ୍ତରେ ଅମ୍ବ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ଲେଖିଗୁ । ଶ୍ରୀ-
ମାନେ ଯେଉଁ ଏ ଜହାନ ଦୋଷରେ ଦୋଷା
କ ହୁଅଛି ଶିଶୁମାନଙ୍କର ସେପର ଯାହା
କରିବାର ଜରିବ କିନ୍ତୁ ଯେବୁଳେ ଶିଶୁମାନେ
କିମେ କୁଣ୍ଡର ବିଜିତ ଥିଲୁ ସେ ସୁଲେ
ଶିଥିମାକେ କୁଣ୍ଡରଥିବୁ ହେବାର ବାହୁ ବାହୁ ?
କାରଣ ସେମାନେ ଶିଶୁମାନଙ୍କ ପ୍ରାୟ ସବୁ
ପରମ ବିଷା କରିବୁ ଓ ଜାଙ୍କର ଅନୁଗାମୀ
ହୁଅଛି । କୁଣ୍ଡର ଅପେକ୍ଷା କୁମର ଅନ୍ୟକ
ଦୋଷପୂର୍ବ ଓ ଜହାନରେ ଅଧିର ଦୋବ ସତ୍ୟ
କିନ୍ତୁ ସବଳ ଲୋକ ଜଳିଷମାକ ପ୍ରତି ଯାତ୍ରା
ବୟସ କରିବୁ ଜାଗୃତ ଧର୍ମାଧିର୍ମ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ର-
ଖାନ୍ତି କାହିଁ ଓ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଗୋକୁଳଦା ପ୍ରତି
କରୁଥାର ହୋଇ କୁଣ୍ଡର ବିଜିତ ହେବ ସେ କୁ-
ମର ଅବଲମ୍ବନ କରିବାର ଅଧୁର୍ଵ୍ୟ ନହେ
ଯଥା କଥାରେ କହନ୍ତି “ ନାହିଁ ଜେତୁ କଣାର
ଗେର ଦେଇ ହେଉ ବନ୍ଦ ଗେଇ ”

ଶିଖମୋନଙ୍କ କୁଣ୍ଡାଳ କି ଯାହା ସେମାନଙ୍କ
ଦୟାରେ ଯାଥିବେ ଉତ୍ତିଷ୍ଠାନ ହୋଏ ଜାହା ଦେବକ
ଲେଖୁଥିବୁ । ଜାହା ଧେମାନଙ୍କ ପରିଧାରୀ ଅ-
ପର ପ୍ରାୟ ସମ୍ମତ ଶିଖବଳେ ଦେଖାଯାଏ ଯେ
ଯେ ମାନେ କୁଳା, ମୋତା, ଯାଏକାମା ଓ
ଚନ୍ଦ୍ରବଳରେ ପରିପାଳି ପାଦର ନେଇ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ସୁରକ୍ଷାର ଉତ୍ତିଷ୍ଠାନ କିମ୍ବା ଘର ଉପରେ ଦେ
ମସ୍ତକ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଅକରଣ ନ ଥାଏ
ସତରଙ୍ଗ ସେମାନେ ବାହ୍ୟରେ ଯାଇଥିବା ଦେଖିଲୁ
ପରିଥିତୁଳ ଭୁଲ କମନ୍ତୁ । ଦେବ ଅମ ବେ-
ଲିଦେ ଯେ ସାହାର ଯେପରି ସୁଧା ହେଲା
ସେ ସମ୍ମତ ସହିତ ହିଲିଲା ଆମେ କୋଣ

କଣ ? କୁହୁ କଥା ଅଛି ଯେ “ ଅପ ରତ୍ନ
ଆଜା ପର ଚିତ୍ତ ପହେଇନା ” ଅଛିଏବି
ଦେଶ ସ୍ଵାତନ୍ତ୍ର୍ୟାନୁସାରେ ପରିଧାନ ଧାରଣ କଲିବା
କାଳୁ ହେବ ଅଛି ବିଷୟ ପରି ଏ ବିଷୟରେ
ଲେଖେ ସ୍ଵପ୍ନବିଦ୍ୱାରା ହୋଇଥାଏ କିନ୍ତୁ ମନୁଷ୍ୟରୁ
ମୁଖୀତ କରି ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ଉତ୍ସବ ପ୍ରଗତିରେ
ଦୂରେ ଦୂରେ ଆମେ କାହାର କାହାର ମନୁଷ୍ୟରେ
ମନୁଷ୍ୟ ବ୍ୟବସାର ବିଦ୍ୱାନ୍ତ କାନ୍ତ କାନ୍ତକାନ୍ତ
ମାନେ କେବଳ ଏଇ ମନୁଷ୍ୟରେ ବୁଝା କେବେଳ
ମନୁଷ୍ୟରେ ଖୋପି ରଖିବୁ କାହିଁ ନଭୁବା ଅବ୍ୟ
ବିମୟରେ ଓ ଗାନ୍ଧି ମନ୍ଦରେ ଯିବା କେବେଳ
ସୁଧା ଖୋପି ଆରଣ୍ୟ କରିବୁ । ଏକା ଜାଗାକୁ
ବାହିଁବ ସମ୍ବନ୍ଧ ଅବଲିଙ୍ଗ ପ୍ରାୟ ସବୁ ଦେଖରେ
ବଜାରାକୁ ପଜା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମମମେ ଏହା ପ୍ରାୟ
ବାର ମନୁଷ୍ୟ ଅଭିଭାବ ଧାରଣ କରିବୁ ଏମନ୍ତ
କି ପରିମା ଓ ଲେଖେଇ କେବେଳମାନେ
ପାଇବ କାହେଇ ଯାଇଥିବା କେବେଳ ସୁଧା
ଖୋପି ବା ପକାନ୍ତ ପିନ୍ଧିଥାଏନ୍ତି । କିନ୍ତୁ କେବେଳ
କମ୍ବ ସଞ୍ଚିତାଧର ଲେଇ କି କବିତାକାରେ
ଅଣ୍ଟିଆହିର ପରି ଆପଣାକୁ ସହାଯୁ କିଛି ଗୁରୁ
ଯାଇ କାହିଁ । ଖୋପିଟିଏ ଦିନିଲେ କବରେ
କୌଣ୍ଡ ସରିବି ! ପିଷକୁ ଗତ ଡେଢ଼େ
“ଶିଳୋଧ” ବିଶିଷ୍ଟ ଓ ଶ୍ରୀମତୀନାନ୍ଦ ଏକପ ମୁଖୀ
ପତି ହେବାର ଦେଖାଯାଏ “ ଶିଳ୍ପ ଶିଳ୍ପ ସାର
ପତିମା ମିଳି ” । ଧୂରେ ନାହିଁ ବିଜୟ ଯାହା
ଥାର ଧାର ବିଷୟରେ ଲୋକଙ୍କର ବିମେଷ
ଦୃଷ୍ଟି ଥିଲ ବିରମାନ ଥାନେଇ ରେବ ସାଥେକାନ୍ତରେ
ଧର୍ମ କ୍ଷେତ୍ର ଯାର ପ୍ରତି କଟକୁ ଦୃଷ୍ଟି ରଖି
କାହାକୁ ଓ ହାସ୍ୟକୁ ହେଲେ ସୁନ୍ଦର ଲକ୍ଷ୍ମିର
ହେଉ କାହାକୁ । ଏହା ଅଛି ମନ ଓ ସବୁ
ପ୍ରକାଶରେ ବିନନ୍ଦ କରିବାର ଉପରି । ଇନ୍ଦ୍ରା
କୁଳ ଓ କିମ୍ବା ପାତ୍ର ମନ୍ଦିରା ।

三

ବାରୁ କାଳିପଦ ଖାନ୍‌ମଣୀ ହୃଦ ଦଲେଶ୍ୱର ।
,, ଦିଗୋଧିମୋହନକାର ବାଲେଶ୍ୱର ।, ୩୨
କାନ୍ତପଦ ରଜିଂଚନ ବୃଦ୍ଧପୁର ଅତ୍ରିମ ।

ଏହି ଭାଷାପତ୍ରିକା ସହି ଉଠଇ ଦର୍ଶନ...
କଳାର ବ୍ୟକ୍ତିଗୀର୍ଭୁକ୍ତାନ୍ତ ଯତ୍ନାକର୍ମେ
ମହିତ ଓ ପ୍ରମାଣିତ ହେଲା ।

ବ୍ୟାକିଲାଙ୍ଗା

ସାପୁତ୍ରିକା ସମ୍ବୂଦ୍ଧପତ୍ରିକା

୬୭୮

ଭାର୍ଯ୍ୟରୁ ଲିଖ ସନ୍ଦର୍ଭ ମହିତା ମୁଁ ଅଷାଇ ଦି ୧୯ ନ ସକଳ ଗ୍ରଂଥାଳ୍ୟରୁ ଦାର

} ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକ ମୁଲ୍ୟ ୪୫
} ବର୍ଷାନ୍ତେ ମୁଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷରୁ ୪୭
} ମଧ୍ୟବଳ ପାଇଁ ଜୀବମାହଳ ୪୧୯

ହତ୍ତୁଷ୍ଟି ଅଟ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘବଜାଲକ୍ଷ ଶ୍ରୀ
ପଥ ଗତପ୍ରାହରେ ମୃଦୁତ ବରଥିଲେ ।
ଜାହା ଜଳର କନିଶୁରମାନଙ୍କ ବିଦେଶୀ ପ୍ରେରଣ
ହୋଇଥିଲା । ଉକ୍ତ ପଥର ଦେଖାଯାଏ ବଜଳା-
ର ଜନିଦାରମାନଙ୍କ ଉପରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ ଅଛି
ଗୋଡ଼ିଏ ଝାକୁ ଦସ୍ତାଙ୍କର ଉଦୟମ କରିଥିଲୁକୁ
ସେ ଉଦୟମରେ ଏହି ଯେ ଯାଧି କି ମେଲା ହୋ-
ନରେ ଲୋହମାନଙ୍କ ମାତ୍ର କେବଳିରଣ୍ଣ ବିଷ-
ସୂର ଘର କନିଦାରମାନଙ୍କ ପଥବାକୁ ହେବ ।
ଲେଣ୍ଡକେଣ୍ଟ୍ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘରେନ ବୋଲନ୍ତି ଯେ
ଏ ବିଷସ୍ତରେ ଯେଉଁ ହୃଦୟମାଳ ହୋଇଥିଲା
ଜାହା ଉତ୍ତମତଃ୍ପେ ବୁଦ୍ଧିବାର ଦେଖାଯାଇ
ନାହିଁ ଅତିବ ସେ ଅଞ୍ଚଳ ଦେଇଥିଲୁକୁ ଯେ
ପ୍ରତିକଳାର ବାକିମାନେ ଓ ବମ୍ବିଶୁରମାନେ କୁ-
ହିବେ ଯେ ଯାଧାଦିମଧ୍ୟରେ ଯେବେଳେ ବ୍ୟସ
ପତ୍ର ଭାବା ଜନିଦାରମାନଙ୍କ ଦେବବାକୁ ହେବ
ଯଦ୍ୟପି ସରବାରାକର୍ମରେ କିମ୍ବାକୁ ଥବା ତାକୁର
କେବେ ଯାଧାଯାନକୁ ପ୍ରେରଣ ହେବ ତେବେ
ଭାବାର ଗୁରୁତ୍ତି ଜନିଦାରକୁ ଦେଖା ପତ୍ରକ
ଏ ସେବେ ତାକୁର ଜଣେ କିମ୍ବାକୁ କରବାକୁ
ଦେବ ରେବେ ଭାବାର ମନ୍ୟ ବ୍ୟସ ଜନିଦାର-
ତାର ଅଭାୟ ହେବ ।” ଜନିଦାରମାନେ ଏଠଙ୍କା
କାଳର ଦେବେ କି ଯାଧି ଓ ଦୋହାତଳାତାର
ଆଦୀଧୂକରିବେ ହୋଇଥାଇ ନ ଆରେ ମାତ୍ର
ହମ୍ବକ ଯେ ହାତନ୍ତି ଦେବେ ଖାହିଁ ବରଂ ଏହି
କୁଳରେ ଅମ୍ବାର ମନ୍ଦ କିଛି ଲାଗୁ ବର୍ଣ୍ଣାକୁ

ଗର୍ବସ୍ତିମେଘୁ ଗର୍ବିଥାତ୍ତୁ ଜମିଦାରଙ୍କ ଉପରେ
ବ୍ୟଧିଶର ପକ୍ଷାଦିଅଛନ୍ତି ଅଥବ ଜମିଦାରମାନେ
ପ୍ରକାଳୀନାର ଫଙ୍ଗା ନେଇଥାହୁକୋଲି କେ-
ରେ ଶିଳା ବର୍ତ୍ତିଥାନ୍ତି !

ଦେବଭାଷାର ଉତ୍ତର । ✓
ଓଡ଼ିଆର ମନ୍ତ୍ରଭାଷା ଓଡ଼ିଆ ଅପାର ଯାବନ୍ଧୁ
ସରକାରେ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟର ସମସ୍ତବାର୍ଯ୍ୟ ଏହିଜ୍ଞାଶ-
ରେ ଚଲଇ ଏକ ଗର୍ଭମେଣ୍ଟ ଦେଶୀୟ
ଭାଷାରେ ଲୋକଙ୍କ ଶିକ୍ଷିତକମ୍ବଲବା ପାଇଁ
ବିଶେଷ ବ୍ୟୟ କରିଥିବାକୁ ଓ ଭାଷ୍ୟାଳୟମା-
ନଙ୍କରେ ସବ୍ରାଷାରେ ଲୋକ ଘଠନ ହେବା
ପାଇଁ ଯତ୍ନବାନ୍ ଥରନ୍ତି । ମାତ୍ର ପୃଷ୍ଠର ବିଷୟ
ସେ ଭାଷ୍ୟାଳୟର ଭାବପାଇଁ ଖବିମମାନେ ବିତ୍ତ-
ମାତ୍ର ଏ କିଷ୍ଟ୍ୟରେ ମନୋଯୋଗ କର ନାହାନ୍ତି
ଶୁଦ୍ଧାଶ୍ଵର ଏବଂ ସହଜରେ ଧରି ଆର୍ଥ ବୁଝିବା
ପ୍ରତି କୋଣରେ ପ୍ରକାର ଦୃଷ୍ଟି କରି ବରକାଶ
କାର୍ଯ୍ୟାଳୟର ଲୋକମାନେ ସେ ଯାହା ଉଚ୍ଛା-
ନ୍ତୁସାରେ ଲୋକପତି ବରନ୍ତି । ଏଥରେ ଯେ
ଦିନ, ଦେଖିପୁଣ୍ୟା କେତେ କବିତା ଅବସ୍ଥାକୁ
ଲୁହୁଥାବୁ ବୋଲିବାର ବାହୁଦୂର । ମାତ୍ର ଅମ୍ବମା-
ନଙ୍କର ବର୍ତ୍ତମାନ ତଳ ଯାହେବ ଶ୍ରୀମତ୍ର ବ୍ରା-
ତନ ସାହେବ ଏ ଅନ୍ତରୁ ବିବାହର ପରେ
ଯନ୍ତ୍ରବାନ୍ ହେବାର ଦେଖି ଅବଧି ଅନନ୍ଦର
ହେଲୁ । ସେ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ହେତେମରିବ ଓଡ଼ିଆ
ଚେଲ୍‌ବିମାର ଧାର୍ଯ୍ୟ ବର୍ତ୍ତମାନ ନିଜିମନ ଦେଲୁ

ଅଛନ୍ତି ଯେ ଉକୁ କିମ୍ବାନ୍ଦରେ ଯେ କେହି
ଦରଖାସ୍ତ ଲେଖକ ଦରଖାସ୍ତଥି ନ ଲେଖିବ
ଜାହାନ୍ତି କଚେଣରେ ଲେଖାସତି କରିବାକୁ
ଅନୁମତି ଦେବେ ନାହିଁ । ଜାହାଙ୍ଗର ଏମନ୍ତ
ଉଜ୍ଜ୍ଵାଳ ଯେ ଏ କିମ୍ବାନ୍ଦର ପ୍ରତିପାଳିତ ହେଲା
ଉତ୍ତାର ସେ ଅଛି କେତେକ ଦିନ୍ମନ ପ୍ରକଳିତ
ବର ଶୁଣି ଲେଖିଲାର ସାର ପ୍ରତଳ କହିବୋ ॥
ଆମ୍ବନାନେ ଭରଖାକର୍ତ୍ତ ଯେ ଅନ୍ୟ ବାହିମ୍ବ
ମାନେ ଅଧିକା ॥ ମହିମାରେ ଶୁଦ୍ଧିଭାବରେ
ଲେଖାସତିର କିମ୍ବାନ ପ୍ରତଳ ପଞ୍ଚରେ ଏହିପର
ଉଦ୍‌ଦିନ କରି ଜାହା ହେଲେ ଜବାନୀମେଜ୍ଜା
ମେତେ ବ୍ୟବକର ଲେଖନ୍ତି ଶିଖାଦାନ ଦେଇ
ଅଛନ୍ତି ଜାହା ସାର୍ଥକ ହେବ । ଶ୍ରେଷ୍ଠାବ୍ଦି-
ମାନେ ଯେ ଅଧିକା ମାତୃଭାଷା ପ୍ରତି ବହୁ ମାତ୍ର
ମନୋମୋଗୀ ହେଉ ନାହାନ୍ତି କହୁ ଗୋରନ୍ତାମୂ
କିଷ୍ଟ ଅଟଇବା ଏହିରେ ଏମାନେ ସର୍ବଦେଶର
ଲୋକଙ୍କ ଠାରେ କେବଳ ବିଭାବ ଭାବନ
ହେଉଥିଲା ।

ପାତ୍ରକଣ୍ଠ ।

ଅମ୍ବେନାକେ ଗଜ ସତ୍ରାହରେ ସେତେଷେ ସମ୍ମଦ୍ଦିନ କାହାରେ କେବଳ ଥିଲୁ
ଯେ ବିଶ୍ଵବିଦ୍ୟା ଅଛନ୍ତି, ପାଇବା ବ୍ୟାକାରୀ କରିବୁ
ବିଶ୍ଵବିଦ୍ୟା ବିଶ୍ଵବିଦ୍ୟା କରିବାର କୁଷ କଷ୍ଟ ପ୍ରମାଣ ଦେବାର କଠିନ ହେଉଥିଲା । ମୋହି
କରି ମିଶ ଏହାହିଁ ବିଶ୍ଵବିଦ୍ୟା ଅଛି ଓ ତାହା

ଥିବାର ହୌରେ ମାମଲକରାର ବେଳେ ଅନ୍ତରୁ
କୁ ଦୂଷ ଦେଲେ ହେ ତାହାରକୁ କହଇ ତାହା
କାଗଜ ଦୂଷ ନେବା ବ୍ୟକ୍ତି ଉପରେ ଦେଖି
ପ୍ରମାଣ ଦେବ ପରାର କଥା ଦେବା ବ୍ୟକ୍ତି
କହିଲାଏଣି ଆପେ ଆପେ ଦେଖିମାୟ ହେବ ।
ଆଜନର ଅର୍ଥର ଏହି କଥା ଜାଗାଯାଇଥାଏ ତେ
ଅମ୍ବେମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହିମୟ ଦୃଶ୍ୟକୁ ମାତ୍ର
କର୍ତ୍ତମାନ ଏ ବିଷୟର ଅନୁସରାର କରିବାରେ
ଜଣାଯାଏ ଯେ ଉପର ଲାଭ ଅର୍ଥ ଆଜନର
ପ୍ରକୃତ ମର୍ମ ନୁହଇ ସ୍ଵଭବମୁକ୍ତ ଲେବମାନଙ୍କର
ଉଷ୍ଣପୂର୍ବକୁ ପ୍ରବାର ବିଶ୍ୱାସ ଅମ୍ବଳକ ଶକ୍ତି
ଦେଖିବା ଅଜନର ବିଦ୍ୟାନମାନଙ୍କର ସଂଘୋ
ଧନକାଳୀ କରିବୁରିମାନେ ଏହି କଥାକ ସମ୍ପର୍କ
ରେ କହିଅଛନ୍ତି ଯେ “ଯେଉଁ ସରବାଧ
ଗବର ଦୂଷ ବା ଭାବୋକ ଗରିବ କରିବ ତାହା
ପ୍ରାଚୀର ଅମ୍ବେମାନେ ଯଥେଷ୍ଟ ଦେଖ ବିଦ୍ୟାନ କରି
ଅଛି ମାତ୍ର ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଯାଇବର ଦୂଷ ଦ୍ଵାରା
ଅର ତାହା ପ୍ରାଚୀର ଦେଖିବାକାଳ କରିଥାଏ
କି ହାହିଁ ଏଥରେ ସନ୍ଦେହ ହୋଇପାରେ ।
ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଦରକାରୀ କରିବକୁ ପ୍ରାବାଶାନରେ
ବା ପ୍ରକାଶକୁ ଭାବରେ ଜଳବ କିନା ଜଗା-
ପ୍ରଭବ ଦୂଷ ଦେବାକୁ ଯାଇର ଏକ ଭାବ
ସରକାର ଗୁରୁତ୍ବକୁ ତାହା କ୍ରହଣ କରିବା
ଠାର ପ୍ରଦର୍ଶାଏ ସେହି ଲୋକ ପ୍ରବର୍ଦ୍ଧକ ବୋଲି
ଦେଖ ଥାଇବ । ମାତ୍ର ଯେଉଁ ଲୋକ ସରବାଧ
ଗୁରୁତ୍ବର ଯେ କୌଣସି ଭାବର ଜଳବଲୁ ମା-
ନ୍ଦିଗାନ୍ଧିର ଦୂଷ ଦିଅଇ ଯେ ବ୍ୟକ୍ତି ସରକାର
ଅମଳକୁ ଦୂଷ ନେବା ପ୍ରାଚୀର ପ୍ରଭତ୍ତ ବର୍ତ୍ତର
ଏମନ୍ତ ବୋଲିଯାଇ ନ ପାରେ ଅଜନର ଅୟ-
ମନଙ୍କ ବିବେଚନାରେ ଯେ ବ୍ୟକ୍ତି କୌଣସି
ଦୃଶ୍ୟ ଉଷ୍ଣପୂର୍ବ କହିବ ।”

ଅଛନ୍ତିର୍ବାକ ଅଦ୍ଵିତୀୟ ଶୁଣୁଥିଲେ କଣ-
ଯାଉଥିଲୁ ଯେ କେବଳ ଯାହିବର ଅମଲକୁ
ଯୁଧ ଦେବା ଦୋଷ ଆଚାର କୋହିଲେ ସହି-
ରେ ଦୃଷ୍ଟି ଦେବା ଯେ ଅପଗ୍ରଥ ଏମନ୍ତ କବାଚ
ନୁହଇବା ସବିଧା ଅମଲମାନେ ପ୍ରାୟ ସବୁ
ମହିଳାମାରେ ଦୂଷ କେରାଥିଲାଗୁ ଦୂଷ କଥାକୁ
ନାହିଁ ଏମନ୍ତ ଅମଲ ସଂଖ୍ୟା ଅଭିନିତ ଦୟା
କଣରେ ଉଠେ ନୁହଇବା ଏବଂ ଉଣରେ ଜଣେ
ତୁର କଣ ଥାରୁଥାରିଲା ତେବେ ଯାହା କାଗରେ
କିଛି ଯମତା କାହିଁ ଜାହାର ଅଦୃଷ୍ଟ ମନ୍ଦ
ବୋଲିଯାଏ ଓ ଅମଲମାନେ ଦେ ଗୁଡ଼ରଙ୍ଗ
ଅଶୁଦ୍ଧିତା ବୋଲନ୍ତି । ବଥରୁ ଅମଲମାନେ

ଦୂର ପ୍ରାଚୀଏରେ ସୁଷ ପାନ୍ତି ହେବୁ ଯାଇ ବି-
ଅର ଓ ବାହାରୀର ମାରିଛିଅଣ୍ଟି ମାତ୍ର ତୁଳନା
କରିବାକୁ ଲାଗେ ଯାଇ ଦେବା ଅଜନ୍ତୁ ମାରି-
କିମନ୍ତି ଅଥବା ଅଟ୍ଟଇ ବାରଣ ଦେବା ମଧ୍ୟବାକୁ
ଦେବୁ ସୁଜ ପାନ୍ତି ନାହିଁ । ଶାକସ ପରିମାନ-
ନକ୍ଷରେ ଯେବେ ଯାଇଦେବାର ଅବସ୍ଥା ଅ-
ନେଇ ସମ୍ବ କେହି ବରନ୍ତି ଭେବେ ସ୍ମୃତି-
ଗବହୁମେଣ୍ଡି ଏକପ୍ରକାର ଜହାର ପ୍ରବର୍ତ୍ତକ
ଅଟ୍ଟନ୍ତି ବାରଣ ଶାକସ ଦେବା ଲୋକଙ୍କର ଉଚ୍ଛା-
ନହଇ ସ୍ଵତରଂ ରୁକ୍ଷା ପାଇବା କାରଣ ଦୂର
ଯାଇନ୍ତି ଜ୍ଞାନ ଏଠରେ ସୁଦା ମାରିବାର
ପରିମାନ ଅପେକ୍ଷାକୁର ଅଥବା ଅଟ୍ଟଇ । ସେ
ଯାହା ହେଉ ଯେବେ ଅନନ୍ତମାନଙ୍କୁ ଅ-
ଧ୍ୟବାଂଗ ପୁକେ ଜଳନ ଅନୁଷ୍ଠାରେ ଲୋକେ
ସୁଷ ଦେବାର ପ୍ରକାଶ ଭେବେ ଦୁଷ ଦେଲେ
ଉତ୍ତାର ମଧ୍ୟ ବାହମଙ୍କ ଜାହା କଣାଇଲେ
ବୋଲି ଦୋଷ ନାହିଁ ସେଥରେ ଦେବନ
ଅନନ୍ତର ଦିନ୍ତି ହେବ ଓ ଦୁଷର ଅଭ୍ୟାସର
ଉତ୍ତା ପଢ଼ିବ । ଏ ବିଧାକୁ ଲୋକେ ଉତ୍ତମତଃ
ଦିବେଜମା କଲେଉତ୍ତାର ଯେବେ ଅମନ୍ତ ପ୍ରା-
ରନୀ ମଜେ ସୁଷ ଦେଇ ଲୋକେ ତୁଳି ହୋଇ
ରହିବେ ଭେବେ ଜାହା ସେମାନଙ୍କର ଦୋଷ
ଅଟ୍ଟଇ । ତୁଳାକୁ ଯେ ଅପଣା ଧଳ ପରିବ
ଦେବ ହାହମ ବାହମ ଦେମନ୍ତେ ଉଷ
କରିବ ।

କୁବାମାନଙ୍କର ବିଧିଗ୍ରୂ ।

ପଞ୍ଚାବର ସମୀକ୍ଷିତ କୁଳନାମରେ ଏକ
ଅଧିକରଣକୁ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି । ସେମାନେ
ଏବେଳେୟ ଗଥର କଳ ପ୍ରକୃତ ଜନଙ୍କ ଲୋକ
ପ୍ରାୟ ଅଛନ୍ତି । ହୌରପି ବିଷ୍ଟଯୁରେ ଦେମାନଙ୍କର
ବିଜ୍ଞାନା ଅସ୍ତର କେଲେ ବିଦ୍ରୋହ କର ବନ୍ଦ
କେ ଅପାର ନାହରେ ଦାଖାଇବାକୁ ସଂଗ ମନୋରମ
ଜାନ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ଅକ୍ଷୁଦତ ହେଲା ଏକା
ଶ୍ରୀ ଲୋକଙ୍କ ମହାରେ ମେତିର ଏହିପ୍ରଦ୍ଵାରା
ଗନ୍ଧୋଳ ଉତ୍ଥିତ ହେଲା ତ ତାହାକୁ ସମଜ
ବିଦ୍ୱା କାରଣ ସେଠାର ସ୍ଥାନୀୟ କର୍ମଚାରୀ
ବାଣ୍ୟାନ ସାହେବ ହେତୁ ଓ କୋପ ପ୍ରକାଶ
ଦେବ ସେମାନଙ୍କ ବିବଳରେ ଉପର୍ଯ୍ୟତ ହେଲେ
ଅବେଳେ ଲୋକମାନେ ସୁରିଷିତ ସେମାନ ସମ୍ମ
ଜରେ ଯେମନ୍ତ ସୁଧି କରିବାକୁ ଏକମ ଜାନିବା
କାହାକୁ ଅବିଦର ନାହିଁ ଓ କୁଳମାନେ
ଏପଢ଼ାର କର୍ମଚାର ଦେବ ଶାସ୍ତ୍ରାନ୍ତର

କ୍ଷେତ୍ର ପାଇଲେ ଏହି ସାମାଜିକ ଅର୍ଥାଦରେ ଅନେକଙ୍ଗରେ ଖୋବ ଥିଲାଯତରେ ବା ଅଛୁ ସମ୍ପର୍କ କଲେ । ଶ୍ରୀମତୀ କଣ୍ଠାନ ସାହେବ ଏହାଙ୍କୁ ଧରି ଶାଶ୍ଵତରେ ହାତକରେ ରଖି କିମ୍ବର ହେବାପାଇଁ ଫଳଦାରୀ ସ୍ଵପ୍ନାର୍ଥ କି ବର ଅପେ ଦଶ ବହୁଲେ ଅର୍ଥରେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଦୋହୀ ଜ୍ଞାନକରିବାରେ ବରଦା ହାତରେ ଏହାବେଳକେ କ୍ଷେତ୍ର କୁବାକୁ ଲୋପରେ ଉଚ୍ଚାର ଦିଧ କଲେ । ବକ୍ରମେଶ୍ୱରେ ଏକଥା ପ୍ରକାଶ ହେବାର ଲକ୍ଷ୍ମୀଦୀ ବକ୍ରମେଶ୍ୱର ପୂର୍ବାସର ସମସ୍ତ କଥାର ସମାଲୋଚନା ପୂର୍ବକ ଦେଖିଲେ ଯେ ଏପରି ବାର୍ଷିକ ବରଦାପାଇଁ ବୌଧିକ କାରଣ କିମ୍ବରସା ହୋଇ ପଡ଼ିଥିଲେ ଯେ ଅଛି ସାଧାନ୍ୟ ସେହି ସ୍ଵର୍ଗରେ ସେ ଅଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ କଲେ । ସେହିବୁ ସେମାନେ ବିଷାକ୍ତ ପରିମାଣରେ ଥିଲେ ଓ ବାର୍ତ୍ତାକ ସାହେବଙ୍କର ଏମନ୍ତ ଅବସ୍ଥାରେ ଭରିଛି ଥିଲା ଯେ ଜାହାଙ୍କୁ ଫରାଦମିଶ୍ର ପାଇଁ ଜାହାଙ୍କର ବିଷାକ୍ତ ପରିମାଣରେ ଏହାବେଳକେ ଅଭିଭୂତ ଓ ବିରାଜରୀର ଲାଭ ପହାଁ କରି ବୌଧିକ ପ୍ରକାଶ ଅପରି କହିବା ଏତେ ଅଳ୍ପକୁ ବାର୍ଷିକ ବିକଳେ । ଏ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଳ୍ପକୁ ଅନ୍ତରି ବିଜ୍ଞାନ ହେବାର ବାର୍ତ୍ତାକ ସାହେବଙ୍କୁ କର୍ମର୍ଥ ବାହାର ବର ଦେଇଅଛନ୍ତି ଓ ଅମ୍ବାଲର କମିଶ୍ନର ଫରସିଥ ସାହେବ କେବଳ ପହାଁ ତ ହୋଇ ଜାହାଙ୍କୁ ମୋହିଲେ ହିନ୍ଦେଶ୍ୱରେ ଅଧିକାର ହୋଇଥିବନ୍ତି ଓ ଜାହାଙ୍କୁ ବାର୍ତ୍ତାକୁରର ବିଷକ୍ତ କରି ଦିଅଯାଉଥିବା । ଏମାଜଙ୍କ ଭରିଥର ବିଷକ୍ତ ଓ ଏହି ବିଶ୍ଵାସ ସମରରେ ଯେତେ ବାର୍ତ୍ତାକ ବକ୍ରମେଶ୍ୱର କଣ୍ଠୀରେ ଲେଖିଥିବାକୁ ଏହା ଲକ୍ଷ୍ମୀଦୀ ମହିଳାରେ ପ୍ରକାଶ ହୋଇ ଥିଲେ ସେଥିରୁ ଏତେ ଭକ୍ତିକୁ ଓ ଯଥାର୍ଥ ଘାନନ ପରିଦର୍ଶ ଦରକାର ଆଜି ଯେ ଅମ୍ବାଲରେ ଭକ୍ତିର କିମ୍ବରଙ୍ଗ ପ୍ରାକୁମାରକ ନ ଜଣାଇ ତପ୍ତ ଲବ କରିଯାଇଲୁ ହାତୁ । ହାତ ରଙ୍ଗାର୍ତ୍ତିଳା ନ ଥିଲେ ସମୁଦ୍ରର ବିଶ୍ଵାସ ଉପରେ ପରିବାହି ହେବାର ଜ୍ଞାନ ମାତ୍ର ଜଣ୍ଠିର ଜ୍ଞାନ କାହାରେ ।

“ମହାମାନଙ୍କ ମର୍ତ୍ତ୍ଵର ଜେନ୍ଦ୍ରିୟ ଚର୍ମରେ
ସମ୍ପ୍ର ସିରିଲ ଓ ହେମଙ୍କ ପଥରୀୟ ଚର୍ମରେ
ମନ୍ଦିଳ ଏହିକଥା ଦୃଢ଼ିପେ ଜଗାରବାଳୁ ବାଟୁ
ଦିରକୁ ଯେ ଅଧିକର ଦିଲନ ବାଣି କଣା

ଏକ ପୁଷ୍ଟିଲୋକଙ୍କ ନୃତ୍ୟ କର୍ମର ବିରତ
ରାଶିବାଧିର ଗହଣୀମେଘ ଶାଶ୍ଵିତ ଅଦ୍ୟାଳଜ
ହୁନ୍ତରେ ଚନ୍ଦ୍ରବା ଦେଶର ପ୍ରକଳିତ ଆର-
ନାନସାର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଅସ୍ତ୍ରପଥ ଜ୍ଞାନ ବିରତ୍ତ ଓ
ଏବା ଦେହବ୍ୟକୁ ବିଶ୍ଵାସ ବିରତ୍ତ ଓ ଯେ
କୌଣସି କର୍ମଚାରୀ ଦେଶର ସମସ୍ତର ଘଟନାରେ
ଉଦ୍ଦେଶ୍ୱର ହୋଇ ଏମନ୍ତ ବିରତ୍ତ ବିରତ୍ତ ଯେ
ସମାଜ ରକ୍ଷାକାରୀ ଅଛନ୍ତ ଯଥା ସମ୍ମାନରେ
ଦିନିକ ନୂହଇ ଅଥବା ଆଜନ୍କାନ୍ତରୀ ସାଥରଣ
ଗଲିରେ ଯେ ଦିଶ୍ବବିଦ୍ୟାକ ହୁଅଇ ଭାବା ଅପରାଧ
କିବାରଣ ପକ୍ଷରେ ପ୍ରଚୁର ନୂହଇ ସେ କର୍ମପର୍ଯ୍ୟା
ଗବର୍ତ୍ତମେଘଙ୍କ ଦିବେତଜ୍ଞାରେ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଅବାଧ
ଓ ଦୟା ଅପରାଧ ଏବଂ କିମ୍ବରେ କାର୍ଯ୍ୟ
ବିରବା ଗହଣୀମେଘଙ୍କ ସମେତ ଅସ୍ତ୍ରବାର
ଗହଣ ବିରବା ଅପରାଧ । ଏମନ୍ତ ଅବସ୍ଥା ଘଟି-
ଗରେ କି ଯହିଁରେ ଗବର୍ତ୍ତମେଘ ଦେଶ
ଦିନଗତୀ ସହିତ କୌଣସି ଅପରାଧର ଦିଶ୍ବ-
ଦିଶ୍ବାନ ବିରବା ଅବଶ୍ୟକ ଜ୍ଞାନ ବିରତ୍ତ ଅଥବା
ଦେଶର କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ସରସର ବିରତ୍ତ ଓ ଦିଶ୍ବ
ଦେବାର ଜ୍ଞାନା ଦେଇପାରନ୍ତୁ । ମାତ୍ର ଯେପ-
ରିନ୍ତୁ ମେହେ ହୋଇ ନାହିଁ ସେପରାଦିକ ସମସ୍ତ
ବିରତ୍ତ ଓ ସେନାଧିକାରୀ କର୍ମଚାରୀଙ୍କର
କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଯେ ସକଳ ସମସ୍ତରେ ଥୁଳ ଦେବା
ଅପରାଧମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସାଥରଣ ଅଛନ୍ତ
ଅବସ୍ଥା ତଳାଇବେ । ଅର୍ଥାତ୍ ଉପରୁତ୍ତ କର୍ମଚାରୀ
ପରାମରଶ କରିବ ବାବନ ପଠାଇବେ ।

୧୯୬

ବୟାବସ୍ଥର ବିଗରହାର୍ଯ୍ୟ କିମାଳ ବୟବା
ବର୍ତ୍ତମେଣୁ ଇତ୍ତିପାଇବ ଦ୍ଵିତୀ ଶିଧ୍ୟ ହେଉ-
ଅଛି ଓ ଏଥପାଇଁ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଅବଲମ୍ବନ ଯେ
ବନ୍ଦସାଥାରଣରେ ଚଣାଥବା ବିଦ୍ୟମାନୁଷାରେ
ବିଗରହାର୍ଯ୍ୟ ସୁମାଧୁ ହେବ ଓ ଅପରାଧର ପର-
ମାଣ ପ୍ରତି ମନ୍ତ୍ର ଦୃଷ୍ଟି ରଖିବାକୁ ହେବ ଯେତେ-
ବେଳେ ମନ ଉତ୍ତେଜିତ ହୋଇଥାଏ ଓ ଭାବ-
କାର ଅବଳାଗ ଥାଏ ନାହିଁ ତେତେବେଳେ
ଯେଉଁ ମଣ୍ଡ ବିଧାନ ଫୁଲର ଜାହା କିମାଳ
ଯଥାର୍ଥ ଏହି ପ୍ରତିଯେତୁ ହୋଇ ନ ଥାରେ, ।
ଏମନ୍ତ ସମ୍ବନ୍ଧ ଫୁଲର ଯେ ସେପବାର ଦିଶାକୁ-
ବେଳେ ଦିରିବାର ବିଗର ଲକ୍ଷିତ ହାହୋର ବର୍ମ
ମୁଦ୍ରକମେଣର ଗ୍ରାମ ବିମା ମନ୍ତ୍ର କିମୁଗାର
ପରିବ୍ୟା ମାପ୍ୟିବିକ । ପରିବର୍କ ଅଛି ଅନେକ
ସମ୍ବନ୍ଧରେ କେବଳୁକ କାର୍ଯ୍ୟବୋଲି ପରିବର୍କ
ଫୁଲର ନାହିଁ କିମୁହରେ ଜାହା ପୁଣିଲ କାର୍ଯ୍ୟ

ଥାଏ । ସେଉଁମାନେ ଏପରିବାର ଅଜ୍ଞା ଦିଅନ୍ତିରୁ
ସେମାନେ ଅଧିକା ବଳପ୍ରତି ସଦେହ କରିଲୁ ଓ
ଗହୁ ଉପରେ ଦୟା ପ୍ରହାର କରିବାରୁ ବ୍ୟୟକ୍ତ
ଥାନି ।

କେତେବୁଦ୍ଧିର ବାତୁଳଲୋକର ଅପଶମ
ହେଉଥିବା ମହାମନ୍ୟ ସାହେବମନୋଦୟ ଛାଇ-
ଗୁରୁଙ୍କ ଗାସନ୍ଧିର ସମ୍ବନ୍ଧୀ ମର୍ମର ବଧିଶାତ
କାର୍ଯ୍ୟର ଅନୁମୋଦନରେ ବାଧ୍ୟ ହେବାରୁ ସମ୍ମର
ହୋଇ ନ ଧାରନ୍ତୁ । ଗାଁନ୍ଦ୍ରରକ୍ଷା କରିବା ଏକ
ଅପଶମ ଦିନକ କରିବାରୁ ହିଂସାବର୍ତ୍ତମାଣୀ
ପ୍ରଚୁରାନ୍ତରେ ବଳଶାଲୀ ଅଟ୍ଟନ୍ତି ସଜଗଂ ଅବଶ୍ୟକ
ଜୀବନର କଠିନ ହେବାର କୌଣସି ଆବଶ୍ୟକ
ନାହିଁ ଦୟା ଏତେବାର କଠିନତା ସହଜ କାର୍ଯ୍ୟ
କରିବା କୌଣସିବାଳରେ ବଳର ମୂଳମୋଳ
ପରିଚାର ହେବାର କାହିଁ ।

ଅମ୍ବେମାନେ ଉପସ୍ଥିତ ମହାବାକ୍ୟର ବି-
ବୋଲି ପ୍ରଗଂଧାବରିବା ଚିନ୍ତାକର କିମ୍ବୁ କିମ୍ବ-
ପାର ଜୀବିତ । ଧନ୍ୟଜୀବଙ୍କଳ ଗାସନ ! ଏମନ୍ତ
ବିଶୁଦ୍ଧରେ ସଜ୍ଜ ନ ବିଲାଇଲେ ବି ପରମେଶ୍ୱର
ଏହେ କତ୍ତା ପୃଷ୍ଠାର ତାଙ୍କୁ ଉପରେ ରଖିଲୁ ।
ଦୟା ଓ ଦିଗ୍ଭୁବ ସମ୍ପଦମାଣରେ ଅଛିବୋଲ
ଇତ୍ତମ୍ଭକୁ ପଞ୍ଜାମାନେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅନେକ
ଦେଶ ପ୍ରକାଳିତାରୁ ଫୁଲରେ କାଳଯାପନ କର-
ଅବଶ୍ରୁ ଓ ଯେବେ କି କର୍ମକୁଳିଗେତର
ଦୋଷର କୌଣସିକାଳରେ ଅଜ୍ଞାନ ନିୟମ-
ମାନ ଭଲଭିତ୍ତିର ହୃଥର ଉପସାରୁ ଗବ୍ରେମେଣ୍ଟ
କାତ ପୋଷା ନୁହନ୍ତି ବାବତ ଦେଇ ମର୍ମିଜ
ଜୁହୁରୁ ଓ ଯେତେବେଳେ ବକ୍ରମେଣ୍ଟ ସମ୍ମା-
ଦେ ଦୋଷ ପକ୍ଷ ହୃଥର ତେତେବେଳେ
ସେ କର୍ମକୁଳର ଦୂରବିଦ୍ୟାର ପରଧୀମା ରହଇ
ଥାଏ ।

ସାପୁତ୍ରିକ ସଂବାଦ ।

ମେଘ ଏହେ କିଷ୍ଟର ତେ ଅବବେଳ ବାହୁଦିନ !
ଆଠ ଦଶହିନ ପୂର୍ବେ ଯେ ବୁଝୁଣ୍ଡ ଦର୍ଶା ହୋ—
ଜୀଥିଲ୍ କେବଳ ଆଉ ବର୍ଷା ହେବାକୁ ନାହିଁ
ତେ ଉପରେ ପୁରୁଷର ବଚିଅଛି । ବୃଷକମାନେ
ମେଘକୁ ରତ୍ନପରି ଗଢ଼ କରୁଥିଲେ ବର୍ଷା
ହେଲାଗୁ କରଇର ହୋଇ ବିନନ୍ଦ ବୁଝିଥିଲେ ।
ବଦ୍ରମାନ ଶୁଭାଯାଏ ଯେ କେତେ ପ୍ରାକ୍ତରେ ଗଜା
ମଙ୍ଗାଇ ହୋଇଥାଏ । ଯେଉଁ ମାନେ ବାବୁଙ୍କ
ତଥି ଉତ୍ସାହ ଦାଉରେ ଲିଗାଇ ଅଛନ୍ତି

ଦେମାକେ ମନ୍ତ୍ର ବିଷ୍ଟ ହେଉଥିଲୁଣ୍ଡର କାରଣ
ତଳ ଅପ୍ରାପ୍ତ । ଏବା ଏଠାର ଅଳ୍ପଧୂଆ
ଶୁମଳକୁ ଯାଦି ବାଲୁ ପାଗ ପାଇଲେ ନଜେଇ
ଦେମାକଙ୍କ ଯାଦି ଏ ଅଛରେ ସବୁନା ନାହିଁ ।
ଇନ୍ଦ୍ରହେବତା ଶୁମଳକୁ ପ୍ରିୟ କି ? ହୋଇ-
ପାରେ, କାରଣ ଏଥରେ ତାଙ୍କର କଣ୍ଠାପଣ୍ଡ
ମରିବାର ଅଛି । ଅଛେବ ଯାଦିକାରିମାକେ
ଚଞ୍ଚଳ ହୋଇ ଉନ୍ନତିକୁ ଗୀର୍ମାର ଦେଉନ
ତେବେ ଯାଇଁ ବଣ୍ଣା ହେବ ।

ସମ୍ବାସ ପୁଞ୍ଜରେ	ସତ୍ୟଶା ଏକରାତ୍ରି
ପଞ୍ଚବିଗ କୋଡ଼ି ଲୋକଥକୁଣ୍ଠି । ଯଥା	
ଆମେରିକାରେ	ଟ ୨,୮୮,୦୦,୦୦୦ ଟଙ୍କା
ଉତ୍ତରାମ୍ରିତରେ	ଟ ୨୮,୨୦,୦୦,୦୦୦ ଟଙ୍କା
ଆହିଅରେ	ଟ ୨୫,୨୭,୦୦,୦୦୦ ଟଙ୍କା
ଆଫ୍ରିକାରେ	ଟ ୪୮୨,୦୦,୦୦୦ ଟଙ୍କା
ଆଫ୍ରିକାଇତି ଓପୋ-	
ଲିନୋସଥାପରେ	ଟ ୨,୦୦,୦୦୦ ଟଙ୍କା

ଏହି ମନ୍ଦିର ସବୁ ଜିନିହଳାଇ ଛାଇ
କାର ଶ୍ଵାରେ ବଥାବାର୍ତ୍ତ ବରନ୍ତି ଓ ସେ--
ମନଙ୍କର ଧର୍ମ ଏକବିଷୟ ପ୍ରକାର ।

କରିପିଂହୁରେ ଯେଉଁ ଦୟେ
ନରତଥ କଥା ଏଥିପିଲା ଲେଖା ଯାଇଥାରେ
ଜହାଁ ମଧ୍ୟର ଅନନ୍ତର ହିତରେ ଜଦନ୍ତ ସରଥାଇବା
ସେଥରେ କହିବୁ ପ୍ରଭାସ ପ୍ରମାଣ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ
ଅଜ ମୁକୁତଶ୍ଵରେ ସ୍ଥାବାର ବଲୁ ଯେ “ମୋତ
ପାଇ ଓ ଗୁଡ଼ ମୋତେ ଦେଖିଗରନ୍ତି ନାହିଁ
ଓ ସଂଦା ମୋହପରେ କଳି କରନ୍ତି । ସମ୍ମା
ଦିନ ମୁଁ ବାହକ ଗାଲରେ ହଳଖ ବାଟିବାର
ସେ ମୋତେ ଅନେକ ଗାଲି ଦେଲା, ମୁଁ ପରି
ନ ପାର ଭାବୁ ଗେହାବେଳେ ମୁଥ ପାର
ତଳେ ପକାଇଲ ଓ ଜଣାଇରେ ମନେହା ଫେନ
ଦିଲ । ରହୁରାରେ ମୁଁ ଖୋଇଥାର ଦେଲ ଓ
ମଦକୁ ଡାକିବାକଷେ ଶୀଘ୍ର ଦେଇ ମୁଁ ମୟିଶ
ପାର ଘାଇଲା” ପୁନର ଅନ୍ତରୁ କଳନ କଲେ
ଓ ଦୟୋଗୀ ମେହଙ୍ଗର ଜାହାର ପାକାଇକମେ
ଭାବୁ ଦୌର ଅଧିତ କରିଥାଇବା । ଆଜୁ ନ
ଧାର ସେ ଏହେ କର୍ମ ବଲୁ ଅଛି ଥିଲେ ଗା
ହେ କହି କି ବରନା ।

ବେଳଗସତା ଜରୁପକାରୀ ମୋହଦିମାରେ ମେଘ
କିଛିହଁ ପ୍ରମାଣ କାହିଁ କେଉଁ ପ୍ରକାଶନ ଏଥ-
ଥ୍ ମାରିଲା । ସେ କିମେ ସେ ସେ କେବେଳେ

ଜନ୍ମ କଲାର ପ୍ରାମର ସରବରିବାର ଭାବୁ
ଅନେକ ଦୁକାରିଲୁ, ତହୁଁ ସେ ଲାଗୁଣା ହୋଇ
ଆବାର ଶିଷ୍ଟାଳୁବାରେ ଧିନର ତହୁଁ ଚିତ୍ରି
ମାରିପାଇଲା । ସରବରିବାର ଏହିପରି ବିଜୁଳୀ
ମାନ୍ଦି ନାହିଁ । ଅଛିଯୁଦ୍ଧା ଫିଲୋଡ଼ା ମେଜଫୁରଙ୍କ
ବିନ୍ଦୁଖୀନରେ ଅଛି । ସତ୍ୟ ଥିଲେ ସରବରିବାର
ଦିନରୁ ମୁଲକାରଣ ଅଛି ।

ପୁଅନବି ହାତେବକ୍ଷ ଲମ୍ବକାରେ କୋଡ଼ିଏଟି
କର୍ମ ଧାଇଁ ପ୍ରାୟେ ଚାରିଗତ ଦରଖାସ୍ତ ପଦିଥିଲ
କର୍ମିତ କିନ ଉମେଶବର୍ମାନେ ଜମା ହେ-
ଇ ସାହେବଙ୍କୁ ଏଥାର ବିରକ୍ତ କଲେ ଯେ
ସେ ବାଧ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କୁ ବେଳକଣ୍ଠୀ ଥ ହେ-
ଇ ବାଧାର ବଳେ ତି କଥକୁ ଧର ଆହାର
ଧାରାଇଦେଇଲେ । ଏ ହତ୍ସବାମାନେ ଚାକର
ଆଗା ଶତ ଅନ୍ତର ଭାଗାସ୍ତ ବା ଜିବିକା ନ ବଲେ
ଏମାନଙ୍କର ଲୁଗମ ଫିଟିବ କାହାଁ ।

ଏ ନିରଗ୍ରେ କୁତ୍ରଜାଗାଇରେ ଗୋଡ଼ିଯେ
ଲାଭର ଦୋଷ ଦୋଷାଥିଣୀ ଗେର ପରମ-
ନାହାର ମେଡିଏ ଧରସ ଦେଇ ଚାଲିବେବା ସମ-
ସରେ ଜାହାର ଗୁଡ଼ର କାଳ ନଶ୍ଵାଗେ ଦିଅ-
ଯାଇଥିବା କଣାରେ ଲାବ ରହଗଲା । ଗୁଡ଼ର-
ଟି ନୃଜଳ ଥିବାରୁ ବୃକ୍ଷାମୀ ବଢ଼ିବୁଝୁଝୁ ହେଲା
ଦୋଷ ହୁଏ ସେ ଗେରଟା ଜାଇଦାହବିହ ଗେବ
ଅବା ।

ପୁଲିଶକୁ ମେଳଦୂରକ ଅଧୀନ କରିବାରେ
ଜଗତ୍ତିମେଖୁ ବିହୁର୍ବୟ ବାଜା ରହି ନାହାନ୍ତି ।
ଏ ବିଧାନ ବିଶ୍ଵାସରେ ଯେ ପୁଲିପର ଥାମଦିବ
ବିର୍ଦ୍ଦିକାପର ଅର୍ଥାତ୍ ମାସବଦାର ସାଲକମାନୀ
ଇତ୍ୟାକି ବିଷ୍ଣୁତ ଚିତ୍ରପଥ ସବୁ ମେଳଦୂରଙ୍କୁ
ଦ୍ୱାରି ପୁଲିଯ ଉତ୍ସବରେ ଛେନବଲ ସାରେ
ବକ୍ତବ୍ୟରୁ ପରାମ୍ପରା ହେବ । ତେବେ
ଡକ୍ଟରଙ୍କ ପ୍ରସରଣଶୈଖ ମହିଳାମା ଭାତାର
ଦେବାର ଯେ ଅମ୍ବେଜାନେ ପ୍ରସାର ବିଶ୍ଵାସରେ
ହେବାରେ ଅର ବିଳମ୍ବ କାହିଁ କି ?

କବେ ପଥଦେଶର ଲେଖିଥିଲୁଛନ୍ତି ଯେ
ଅମ୍ବେ ଦେଖିଥାଏନ୍ତି ଓ ସହିଥାଏନ୍ତି ଗତ
ଜାଗ ସଜ୍ଜାମାନଙ୍କର ପଦକୁ ବନ୍ଦି ଥିଲେ
ମଧ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ ପୁଣ୍ୟ ସଥାପନାର କର୍ତ୍ତାତିଥି
ବରକୁ ନାହିଁ ଦେବତାର ଲେଖନଗମକୁ ଅଧିକ
ଧାର ଜଗେ ଥାଏ ସେ ମାତ୍ର ଗାୟକୀ ଦର୍ଶକେ
ଶିକ୍ଷାଦେବୀ ଦ୍ୱାରାକୁ ଦୋଷକୁ ତାହା ଜ୍ଞାନକୁ
ଭାବୁଣ୍ଡି : ସହି ଗହାମାରେ ପୁଣ୍ୟ ବର୍ତ୍ତମାନ
ଚାତି ଝାରେଇ ବନ୍ଦିଆ ଧନ୍ୟରେ କୋଣାର୍କ

ମନ୍ଦିର କରାନ୍ତି ତେବେ ସଂସ୍କୃତରେ ବିଦ୍ୟା
ପନ୍ଥାବଳୀ କଷ୍ଟଶ ବଗୁର ଅଛନ୍ତି ? [ଅଷ୍ଟର
ଚନ୍ଦ୍ରଲେ ଗାତ ଗାଉଜାରେ ବାହର କଣ୍ଠରୁ
ଧୂଥ] ଏ କଥା କି ମହିମାନେ ଛାଣନ୍ତି ମାତ୍ର

ଆମ୍ବ ବିବେଚନାରେ ସକ୍ଷେମାଙ୍କେ ଉତ୍ତମ-
ଲପେ ଗୋଟିଏ ଏକ ବିଦ୍ୟାରେ ଧାରିଦରୀ
ହୁଅନ୍ତେ ଜାହା ହେଲେ କି ଭଲାଭଲୁଣ୍ଡ
କଳିଛି ରହନ୍ତା । ଯେତେ କହ, ଆମ୍ବ ବିଦ୍ୟା
ଗବସ୍ତୁମେଶ୍ଵା (ବୋଲି ଉପରେ ନିଜାବିଦ୍ୟାଏ)
ପରି ତାଙ୍କ ମୁହଁଙ୍କ ପଠନ ଭାବ କି ୨୦ ରଖ
ଯାଏ ନେଇ ଥାରୁ ଜାହା ହେଲେ ଆଶା ଫଳ
ଥରାଗରୁ କରିବା ହେବାର ନାହିଁ ।

ଅମେରିକାର ଗୋଟିଏ ଲୌହପ୍ରକଳ୍ପ ପ୍ରସ୍ତୁତ
କରିବାର କାରଣାନ୍ତରାଯିବାରେ ଦୋଷଶା
ଦେଇଥାଇଲୁ ଯେ ଭାରତକର୍ବର ହୃଦୟ ଦିକ୍ଷା-
ରରେ ବିନ୍ଦୁ ହେବା ପାଇଁ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର
ଠାରୁରମ୍ଭତ୍ତି ଦୋାରେ ଚାଲା ହେଲାଥାଏ
୧୦୨୦ ଡୋଲାରନାମକ ମୁଦ୍ରା ମୁଦ୍ରରେ ୧୦ ଟଙ୍କା
ଲେଖାଏ ଠାରୁର ବସ୍ତାଦିକର ଘାସାଯାଇ
ଥାଏ । ବିଲପର୍ଯ୍ୟ କାରଣରୁମାତ୍ରେ ମଧ୍ୟ କମ୍ପ୍ୟୁଟର
ରେଗ୍ଯୁଲରିଟି ହିନ୍ଦୁ ଓ ବୋଇ ଦେବାଳପ୍ରକାର
ସକାଗେ ହେତେମୁଣ୍ଡର ଠାରୁରମ୍ଭତ୍ତି ଦୋାର
ନିର୍ମଳକାର ସଠାଇଥାଇଲେ ।

ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଉଚ୍ଚନ୍ଦେଶ ହାମକ ପଦିକାରେ ଲେ-
ଗାଥୁତି କି ଜଣେ କରିଦାର ସରବାରୀ କର
ଅନ୍ତର୍ଭୂତ କରିବା କାରଣ କେତେଠା ଆମୁକୋଟି
ବାଟିପକ୍ଷାର ବନ୍ଦୀ କରିଥିଲା । ଏହା ଯେବେ
ସତ୍ୟ ହୋଇଆଏ ତତ୍ତ୍ଵେ ମାତ୍ରର ଦାୟକରେ
ଯେବେ କେତେ ସତ୍ୟପ୍ରତି ହେଉଥିଲା କିମ୍ବା
ଏହିମେଧ ଅବଳି ଲାଭ କରିପାରିଛେ ।

ଜୀବାରେ ଥୋଇ ହେଲାଏ ଗହାଦସ୍ତ
ଦରଳେ ମପରିଥିବାର କାହାର ଅଧିକାର ।

କଷାତ୍ରିଜଗରୁବନାସା ପ୍ରାୟ କଞ୍ଚାଠରୀ ଦସ୍ତଖତ
ଦର ଏକ ଅବେଦନପଥ ବିମେଲିଗବୁର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡ
ରେ ଅର୍ପଣବରୁ ଉହଁରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଅବଳି
ଯେ ମେନାକଙ୍କର ଧୂଳିଯ ସୁଷ୍ଠରଜ୍ଞେଶ୍ଵରୀ କ
ଢ୍ରୀଲ ମାର୍ଗୁନିଃଷାହେବଙ୍କ ଦ୍ୱାକାନ୍ତରତ ଦରନ
ସାର । ଏସାହେବ ପ୍ରାୟ କ୍ଷେତ୍ର ହେବ ଏହି
କର୍ମରେ ଏହାଗରୁରେ ଉହଁଅବଳି ହୋଇଛା
ହାଜି ରହିରେ କୌଣସିର ଏହି ମାଦ୍ୟ ବି
ଯାଇଅଛି । ଆର୍ଦ୍ଦାଳ ହାତମାନଙ୍କୁ ଏକ କୁ
ନରେ ରହୁଲେ ଯେ କେତେ ଜାର ଅଛି
ଗୋଟିଏ କରୁନ ଦାତାର ଅନ୍ତର୍ଗତ ଆର୍ଦ୍ଦାଳ ହାତ

ଯେବେ ରାଜତ୍ତିଥିଲୁ ଓ ଏହା ମଧ୍ୟ ବୋଲିଗାନ୍ତି
ଦେବ ଯେ ଆଶୀର୍ବାଦ ରହିଲାଗୁ ସଂଦେ
ଲେଖିବ ସବେ ମିଳି ଯାହିମକର ପ୍ରକାଶିତ୍ତର
ଦେବ ତାର ହୃଦୟ।

ଶ୍ରୀମତ୍ତମହାପାଣୀଙ୍କର ଉତ୍ସମୟର ଉଦ୍‌ଦିକଥବ
ବାନ୍ଧୁଙ୍କ ବ ସେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଲଜ୍ଜାଲଜ୍ଜର ସେ-
ନୟମୟ ଅଳ୍ପରୁ ଅଗାମାକର୍ଷ କରୁ ନର୍ମନ
ଅବସର ପ୍ରତିବନ୍ଦିତ ହେଉଥେ ଓ ତାହାଙ୍କ ବନ୍ଧୁଙ୍କ ଦ୍ଵାରା
ଅର୍ଥର ବନ୍ଦ ସବ ଗ୍ରହଣକରିବେ ବିନ୍ଦୁ ଏହୁମା-
ଝରେ ମେଣନିରିତ ମହାଯୁ ଭରିବର୍ଷକ
ଅର୍ଥ ସେହିହିଜ୍ଞଗର ତଥାରମ କର ସିନାର
ମୟୁଦନା ଅଛି ।

ବାଜାରୁଆବାଦରେ ଏମନ୍ତ ଶ୍ରୀମୁଖ ହୋଇଥିଲା
ଯେ ବଧିନରେ କି ୫୭ ଶ ଉଦ୍‌ବଗ୍ଦିକ କେବଳ
ସୂର୍ଯ୍ୟ କରଣ ସମ୍ବନ୍ଧ କି ପାଇଁ ମରିଗଲେ ତାପମାତ୍ରା
ନଯନରେ ପାରିବ ଦୟାପ୍ରତିକ ତୃତୀୟମଧ୍ୟାବ୍ୟାକ୍ଷର
ଦେଖାଯାଇଥିଲା ଅତ୍ୟନ୍ତ ହେଉଥିଲା ।

ମିଶ୍ରର କ୍ଲେଉସ ନାମରେ ଏହବେଳେ ଏମନ୍ତ
ଜାଗା ଯେବଳର ପିଥୁଅଳ୍ପ ମେ ମୁଖ୍ୟାବାରରେ
ଆସିବା କରିଥାଏବେ କେତେମଙ୍କ ଯେ ଆହୀର
ମୁଣ୍ଡଫବ ଯାଇରେ ଦୀକ୍ଷାକରଣ ନବରତ୍ନ ସମ୍ମାନ
ତମାନ୍ତ ଯେବଳ କରିବା କିମ୍ବିଲ୍ ଅମ୍ବୁଣ ହେବ
ଓ ପରେବିର ବିଦ୍ୟାକୁ ହେବାର କେତେବେଳେ

ଓ ଗୋଟିଏ ଉଦ୍‌ଦେଶ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଚାଲନ ଦେବାକୁ
ହେବ ସେତେବାଳ କବର ଦେଖାଯାଇଁ ଲୁଗିବ
ଜମ୍ପାଙ୍ଗୁରେବଳ ଅନ୍ଧକରଣ ଲୁଗିବହୁତକ ଯେଉଁ
କାହିଁରେ ଭାବାର ଶବ୍ଦ ବନ୍ଦହୋଇ କବର
କଥିବିଦିବ ଯେ ବାହୁମ ନାହିଁରେ ପଦ୍ମାସନରେ
ଏବପୁରୁଷଙ୍କ ଜମ୍ପାଙ୍ଗୁ ମୋହାର ଚାପି ଏବଂ ଏକାକିମ୍ବ
ଦିଅଥଳିର ଓ ଚହମଦିଷଥର ଓ ଲୁହା ରଙ୍ଗି-
ଦେହାକୁ ହେବ । ଏବାକୁ ଜମ୍ପାଙ୍ଗୁ ଯଥାର୍ଥ
କାଳୁ ଥିଲୁ ଯେ ପରବାଳପାଇଁ ଖୁବି ବଢା ଇଲୁ
ଯାଇବ ଅଧୋକର କରିବାକୁ ।

ଭାବୁର ମାବେହୁମାହେଦ ଏ ଯେ ପ୍ରକ୍ଷେ
ବନଗାର ତେଲଗାନାଥମାରକ ଲଜ୍ଜାମଧ୍ୟାରକ
ଥିଲେ । ଆମେ ଅବଳମ୍ବନୀ ଯଦି କାରେ କଲା
ବିଧିକୁ ଯେ ଅକାମାନତ୍ତ୍ଵାଶ ବନ୍ଦଳାସବାଦେ
ଉତ୍ତମ ସମ୍ବଲାରକ ଫାଜ ହେଉଥାରେ । ହେ
ବୋଲନ୍ତି ଯେ ଏ ନୂତନ ସ୍ମାର୍କମାରକାର
ଜାମ ମେଡ଼ିକୁ ଦେଲେ ଉତ୍ତମ ହେବ ।

ଏହି ଉତ୍କଳଅଧିକୀ ସମ୍ପଦ ଜ୍ଞାନ ଦର୍ଶଣ
ବିଜ୍ଞାନ ବିଜ୍ଞାନପରିଷଦ୍ କୁଟୀକାଳୀଙ୍କ ସହାଯ୍ୟ
ମନ୍ତ୍ରାଳୟ ଓ ବ୍ୟାକ୍ ଇତି ହେଲା ।

ପ୍ରକାଶନ କମିଶନ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

४२९

१९८५

ଭାଷଣ କିମ୍ବା ସହେଲୀ ମଧ୍ୟରେ ଆଶାଗତ ଦିନଙ୍କ ସମ୍ପଦଗ୍ରହଣକାରୀ

ଅଗ୍ରିନ୍ ବାର୍ଷିକ ମଲ୍ଲ

ବର୍ଷାନ୍ତେ ମୁଲ୍ତ ଦେଲେ କର୍ଷକ ୫୨

ମଧ୍ୟାସଲ୍ ପାଇ ଜାହମାସଲ୍ ୪୧୫୦

ଅମ୍ବୁମାନେ ଗତ ସପ୍ତାହରେ ବୃଦ୍ଧି କରେବାର ଯେମନ୍ତ ଆଶେଷ ବର୍ତ୍ତମାନେ ଏ
ସପ୍ତାହରେ ବୃଦ୍ଧି ହେବାର ଦେଖି ଯେହି ପ୍ରାୟ ବିବକ୍ତ ହେଉଥିବାକୁ । ଭେତେ ଜଳ ବୃଦ୍ଧି
ହୋଇ ନାହିଁ ବିଜାର୍ହ ପ୍ରାୟ ଜଳକିନ୍ତ ପଡ଼ିଥିଲା
ଏବଂ ହୃଦୟଦେବତାଙ୍କର ବର୍ଣ୍ଣନ ନାହିଁ ।
କୃଷ୍ଣମାତ୍ରେ ଜଳ ଅପେକ୍ଷାରେ ରହିଥିଲେ
କଞ୍ଚି ହେବାର ଯାହା କିମ୍ବା କୃଷ୍ଣଦ୍ୱାରା ଉଦ୍‌ଦିନ
ହରନ୍ତେ ଅଛନ୍ତିର କଳ ପଡ଼ିବାକୁ ହଜାର
ହୋଇ ଦେଇଥିଲା । ମେଘ କି ଛନ୍ଦରେ
ଅର୍ଥାତ୍ ଜଳ ହେଲେ କିମ୍ବା ରଧାପୁ ହୋଇ
ନ ପାରେ ଏଥିପାଇଁ ବୃଦ୍ଧିକୁ ଗାଲି ଦେଉଥ-
ିଲା । ଫଳତଃ ବୃଦ୍ଧିର ବିଶେଷ ଲେଖା
ଥିଲା ସଜ୍ଜ କିନ୍ତୁ ଗତ ବୃତ୍ତବାର ଗ୍ରେ ଓ ଗୁରୁ-
ବାର ଯେମନ୍ତ ଅହୁବ ପରମାଣରେ ବୃଦ୍ଧି
ହେଲା ତାହା ବଦାକ ପ୍ରାର୍ଥନାପୁ କି ଥିଲା ଏ
ବୃଦ୍ଧିଦ୍ୟାର ଉପକାର ନ ହୋଇ ଅନେକ
ପ୍ରକାର ଅଳକ୍ଷିତ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଗମ୍ଭୀରର ସମ୍ବୁଦ୍ଧ
ଦୟା ଏବାବେଳକେ ଶାନ୍ତବାକୁ ହୋଇ ଅଛି ଏ
ଅପର ସାନ୍ତବ କୃଷ୍ଣର ମନ୍ଦ ଅନେକ ବ୍ୟାଧାଜ
କୁନ୍ତାରଥାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ । ଏମନ୍ତ ଅବସ୍ଥା ଭାବ
କାରି ଭିତର ପରିଚେ ଦେଖି ନାହିଁ ।

କ୍ଷେତ୍ରରେ ମୁଦୁର ଓ ପ୍ରଗରିତ କ୍ଷେତ୍ରଥିବା
ବାଲେବୁର ବୋଧବାସିମା ଏକ ଜହନପାତିକା
ଏ ପୂରୁଷଦୀବ କମିଶ ବାର୍ଷିକ ୪ ୧୦୦ଙ୍କୀ ଲେ-
ଖାଏ ଗର୍ବ ନେବାକୁ ସମ୍ମତ ହୋଇଥାବୁରୁ
ଏଥରେ ଭାବୁ ସମ୍ମଦ୍ଵାରାନଙ୍କରେ ଗବର୍ଣ୍ମମେ
ଶୁଳ୍କ ପରିବର ସମସ୍ଯାଥାରଙ୍ଗେ ତାତିବା ଉପରୁକୁ
ପ୍ରକାବମାନ ମୁଦୁର ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ ଦରକାର
କାର୍ଯ୍ୟକଲ୍ୟାକୁ ଏକ ଅନ୍ତର୍ଗ୍ରହ ପଦିବା ପ୍ରେରଣ ହେବ
ଏଥେ ପ୍ରକାବର ଉଦେଶ୍ୟ ଏହି ଯେ ବଦଳ୍ପାତ୍ର-
ମେଧା ପ୍ରଚାଳକ ହିତକ୍ଷେତ୍ରରେ ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟ
ଓ ଭାଷାମୂଳକ ଅବଲମ୍ବନ କରିଥାବୁରୁ ତାହା
ପ୍ରକାମାନେ ବୁଝି କି ଧାର ସେବାକୁ କାନାପ୍ରତି-
ବାର ଅନର୍ଥର ମୂଳବାଲ ଜୀବ କରନ୍ତି । ବେ-
ଗେ ବିଷୟରେ ଗବର୍ଣ୍ମମେଘ ପକ୍ଷର ବୌଦ୍ଧି
ପ୍ରକାବ ହୋଇବି ଥିଲେହେଠି ପୁନର୍ମେବମାନେ ପ୍ର-
ଜାଇଁ ଉପ୍ର ଦେଖାଇବା କି ଆଧିକା ରୂପବରିବା
ଆଧିକା ବୃଦ୍ଧ କୌତୁକ ଦେଖିବାଥାର୍ଥି ମିଥ୍ୟା-
ମୂଳଦ କି ଯାହା ବଜାରକଳ ଜୀମରେ ଜୀବାତ
ଥୁଲି ଉଠାଇଦେଇ ସମସ୍ଯାଥାରଙ୍ଗେ ବିଦ୍ୟୁବରନ୍ତି
ଏବଂ ହେତେବେଳେ ବୌଦ୍ଧି ବିଷୟରେ
ପ୍ରକାମାନଙ୍କୁ ସହିତବେଶ ଦେବା ଗବର୍ଣ୍ମମେଘଙ୍କ
ର ପ୍ରେୟୋଜନ ହୁଅର ମାତ୍ର ସେ ଉଦେଶ୍ୟମାନ
ପାଇଲ କରିବାପାଇଁ ଗବର୍ଣ୍ମମେଘଙ୍କର ସମ୍ମା-
ନ୍ଦର ସାହାଯ୍ୟକରି ଅଛି ଜପାନ୍ ଜାହାନ୍ ।
ଯେବେ ଅନ୍ତରଧୀନରେ ସମ୍ମାନପଥ ସହବାରେ
ଏ ଉଦେଶ୍ୟ ସମ୍ଭାବ ଦେଇଥାବେ ହେବେ

କଜ ସୂର୍ଯ୍ୟବଧା ହେଲା ଏହି ଦେବୀର ଗବଟ୍ଟି—
ମେଘ ଉପରଲାଗିଛି ଠକା ଦେବାଧାରୁ ମଞ୍ଚୁଶ୍ଵର
ଶୀଘ୍ର ପଠାଇଅଛନ୍ତି । ମାତ୍ର ଏହିକି ଉତ୍ସବଦ୍ୱା-
ରେ ବିପ୍ରକାର କର୍ମ୍ମ ଚଳିବ ଆମେମାନେ
ବର୍ତ୍ତମାନ କହି ନ ପାଇଁ ଅନ୍ତକାଳରେ ଜହିର
ଫଳାଫଳ ଦେଖିବାରେ ଅସିବ ।

ବ୍ୟାକ ନ ଦେବାର ଫଳ ।

କିମ୍ବା ସପ୍ରାହରେ ଗୋଟିଏ ନୂତନ ପ୍ରକାଶ
ମନ୍ଦିରମା ଫେଣ୍ଡେଜ ଅଧିକାରେ ଫିଲ୍ମରୁ
ହୋଇଥାଏ ପାଠକମାନଙ୍କୁ ଜାଣାଇବାର ଆବ-
ଶେଷ । ଯେବେଳେ କାଳେପୁର ଛଲର ଅଧିକାରୀ
ଭର୍ତ୍ତର ବୃଦ୍ଧାନ୍ତ ଏହି ମେ ହେବୁ ଲେବ କିନ୍ତୁ
ଏହା ସବାମେ କଣେ ଲୋକ ଉପରେ ଜୀବିମ
ବରଖଲ ଓ ଦାଦା ଘୋଷକାରେ ଦୁଇଜଣ
ଶୁଭାଙ୍କ ଉପମନବିଷ୍ଣୁ ପାଇଲ କରିଥିଲା । ଶାନ୍ତି-
ମନ୍ଦିର ସମେ ଜାଣ ହେବାରେ ଶୁଭମାନେ
ଉପରୁଚି ହେଲେ ଜାହିଁ ଜହିଁ କଷାହାର
ଜାଣ ହେଲୁ ଭର୍ତ୍ତରେ ମନ୍ଦିରମାନୁଚି ନ
ହେବାରେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅର୍ଥଦିକ୍ଷ
ହେଲା । ଅର୍ଥଦିଗ୍ନ ଦେଇ ଶୁଭମାନେ
ଏରେ ବସିରହିଲେ ଜଥାତ ସାଷ୍ଟ୍ର ବେବାରୁ
ଅଧିଲେ ଜାହିଁ । ସେହମାନେ ମନ୍ଦିରମାର
ପାଥାନ ଶୁଭ ହେଉଥିବାରୁ ଜାଣାବ ସାଷ୍ଟ୍ର
ଅବକରେ ମନ୍ଦିରମା ଉପରୁଥିବ ହେଲା । ମୁଦେଇ
ଏହିପରିବାରରେ ଅଧିକା ଦିନ ଉପର ହେଲି

✓ ବାରେଶ୍ୱର କଲେହୁର କମ୍ପ୍ସ୍‌ଟାର୍
ହେଲ୍‌ପ୍ରିସ୍‌ଟାର୍ ଏବଂ ପ୍ଲାଟର୍ କମ୍ପ୍ସ୍‌ଟାର୍
ତୋଟି ଅନ୍ତରେଖାରେ ଜବାର୍‌ମେଗାବିଙ୍ଗାଳ

ବେଳୁ ଶୁଣାଙ୍କ ନାମରେ କ୍ଷତିପୂରଣ ପାଇବା
ଅଗରେ ଅର ଏକ ନମସ୍କାର ନାଲକ ଦେଲା ।
କ୍ଷତିପୂରଣର ପରିମାଣ ଥୁବୁ ମହଦେଶାର ବାଜ
ଓ ଖର୍ଚ୍ଛ ଦୁଇବାଟ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲା । ଶୁଣାମାରେ
ମୁଦ୍ରା ସ୍ଵର୍ଗ ଥିବ ଉତ୍ତର ଦେଲେ ମାର ଜୀ
ହିଁରେ କିନ୍ତୁ ଧଳ କି ହୋଇ ମହଦେଶା କେ
ମାନଙ୍କ ବିରହରେ ଛଣ୍ଡ ହେଲା । ସେମାନେ
ଉତ୍ତର ଶ୍ରୀ ବିରହରେ ଏଠାରେ ଅଛଲ କରି
ବାରୁ କଳିଶାହେବ ମୁନ୍ଦରଙ୍ଗ ଅଜ୍ଞା ହୁଇ ଗର୍ବ
ଅପିଲ ଉମନିସ କଲେ । ସେ ଅପଣା ଶୂନ୍ୟରେ
ଲେଖି ଅବତ୍ରି ଯେ ଦେବଳ ଶୁଣା ପାଷଣ ଦେ
ବାରୁ ଉପର୍ଦ୍ଧି ନ ହେଲା ଦୋଳ ଯେ କ୍ଷତି
ପୂରଣର ପାପୀ ହେବ ଏମନ୍ତ ନୃତ୍ୟ ଯେଉଁ
ଠାରେ ଏମନ୍ତ ଅନୁମାନ ହେବ ଯେ ଉତ୍ତର
ଶୁଣାମାରେ ମହଦେଶାର ପ୍ରକୃତ କଥା କାଣନ୍ତି
ଓ ଲୁହାପୂର୍ବକ ଦିପକଷସ ଅଥବା ଅପଣା
ଲାଭ ଦିମିତି ପାଇଁ ଦେବାରୁ ଅଥବା ଜୀବି
ଓ ଜୟଧ ଏବବ୍ୟକ୍ତିର ସାର୍ଥ ବାଜ ପାଇବା
ପକ୍ଷରେ ବାଧୀ ଅଥବା ସେମାହଳ ଯୋଗ୍ୟ ଯେ
କିନ୍ତୁ କରି ହେଲା ଯେବେ ଜାହା ସେମାନେ
ଫୂର୍ଣ୍ଣ ନ ବରବେ ତେବେ କିଏ ଶୁଣାଙ୍କ ପାଇବା
ଏବରୁ ଦେବ । ଏମନ୍ତ ଅବସ୍ଥାରେ ଶୁଣାଙ୍କ
ଅକର୍ଷ ମୁଦ୍ରେର ପାପ ବାରଣ ପାପର୍ମୁଦ୍ର
ଦେବାକୁ ଦେବ ।

ବିଜୁର୍ଣ୍ଣି ଅମୃତାନନ୍ଦ ବିବେଚନାରେ ମନ
ହୋଇ କାହିଁ ଗ୍ରାମ ସକଳ ଅଧୟାତ୍ମରେ ଶୁଦ୍ଧ
ମାନ୍ୟ କିମ୍ବୁ କିମ୍ବୁ କର ଜୀବିବା କଟିଛ ଏବୁବର
କୌଣସି ସମୟରେ ମନ ସିଂହାର ସମ୍ମାନନ୍ଦ ।
ଆମ୍ବେମାନେ ବିବେଚନା କରଁ ଯେ ଶୁଦ୍ଧ ସେବେ
ଲଙ୍ଘାପୁରୁଷ ଏବଂ ପରିବ ମନ କମ୍ପା ଅଧିକ
କରି ସକାଳେ ସାଧାରଣ ବିଜୁ ପଞ୍ଚରେ କାନ୍ଦାଜ
କଲ୍ପନା ଏ ଜେବେ ଜୀବାକୁ ଦକ୍ଷିଣ୍ୟାମ୍ଭନ
ଆମ୍ବେମାନେ ଦଶଦେଵାର ଅବଶ୍ୟକ ଜୀବା
ହେଲେ ଅର ଲୋକମାନେ ସର୍ବର ହୋଇ
ଦେଖେ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପ୍ରଦୃଢ଼ ହେବେ କାହିଁ ।
କିନ୍ତୁ ଅର ଗୋଟିଏ କଥା ମଧ୍ୟ ବିଗର ବିଶ୍ଵ
କାର ଅବଶ୍ୟକ । ଫଳକଦାତାର୍ଥ ଦଶ ପାଇଁ
ନେ ଏକା ଶୁଦ୍ଧ କିନ୍ତୁ ଗାସିତ କେ ଅଧିକ
ଲୋକେ ସାବଧାନ ହେବେ ଗ୍ରାମ ସହପ୍ରତ୍ୟ ଲୋ
କୁରଜ ଉହିରେ ଦଶ ଉପବାର ଦେଇ କାହିଁ
ଏହି କାହିଁର ବୋଧ କୁଅଳ ଏପବାର
ମନ୍ଦିରମା ଦେଖେନେ ଅଧିକତମାନ ଉତ୍ସର୍ଜନ
ହୋଇ ଏହିବାଳରେ ଅଧିକାର ଅର୍ଥରେ

ତେ ସବୁରୁଷ ଦ୍ୱାରା ଶରୀରର ଦେବାର
ବ୍ୟକ୍ତି ହୋଇଥିଲା ।

କାଳ ଅଧିକାରୀ

କରୁଛିସାହେବଙ୍କ ଅମଳରେ ଜଳକର
ଅଭୟାନ୍ତରଯେ ଚଳନ ପତ୍ରଥଲ୍ଲ ତାହାଙ୍କ ଏକବିନ୍ଦୁ
ସାହେବଙ୍କ ଅମଳରେ ଏକବେଳକେ କିମ୍ବନ
ହୋଇଗଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏ ସମ୍ବର୍ତ୍ତେ ଦେଖ କିମ୍ବନ
ଶୁଣାଇ କରିବାରୁ ଜାହଁ ପ୍ରଜାମାନେ କିମ୍ବନ୍ତିମ୍ବନ୍ତି
ଥିବାର ବୋଧ ହୁଏ ପୁଣି ଏମଣେ ଯେ ଜଳ
କର କିମ୍ବନାକିଲା ପ୍ରଜଳ ହୋଇଅଛି ତାହା
ଅଛି ଉତ୍ସମ ଅଠର ଓ ସେ ଧରି ଅଭୟାନ୍ତର
ହେବାକୁ ବାଟ ନାହଁ । ବିହୁ ଅପରିବରତର
ପ୍ରଜାଙ୍କର ଶୁଣାଇ ଜାହଁ ଏକଥାତେ ବହୁଲେ
ଅନ୍ୟଥାତେ ଧୀର୍ଜ ଅତ୍ତରୁ ବେଳେମେହ ଯେ
ହେବେ ପ୍ରକାରରେ ଜାଙ୍ଗାର ବରତ ହାତ
ଦେଇ ଅତ୍ତରୁ ଏହା କିମ୍ବୟ ବିଷାକ୍ତିନ
ଏ ବିଷଯେ କୁକବା ମାଧ୍ୟକେ ଅମୂଳନାମ
କିମ୍ବନ୍ତ ଦୂରାତ୍ମକ ହେଉଅଛି । ଦେମାନାମ
ଅଳ୍ପକୁ କି ପଦବଳ ତଣ୍ଡ ଦେବାପାଞ୍ଚ ଓ ଜଳ
ଦମା କି ଦେବଳ ଅଭୟାନ୍ତର ସହିବାର୍ଥୀ
ଏ ଅନ୍ୟା ଅଭୟାନ୍ତରା ବରତରେ ଶୋଭପାଦ
କିମ୍ବନ୍ତ ଯେଉଁ କୁଳାଙ୍କର ବହାନ୍ତ ଉଦେଶ୍ୟ
ଯହ ଏହି ଯେ ଦୂଃଖୀ ପ୍ରଜାମାନେ ଅଭୟାନ୍ତ
ଓ ଅପରିବରତ ରକ୍ଷା ପାଇନ୍ତ ସେହି ଶକ୍ତି
ବରତରେ ଓ ତାକର ହରମଣ୍ଡରକାରୀ ନାନା
ପ୍ରଦାର ଅପରିବରତ ହେଉଅଛି ଏହା ଅ
ଶୋରମାଧୁ ବିଷଯେ ଅଧିକ ଓ ପ୍ରଜାଙ୍କ ଦୂର୍ଗା
ଦିନା ଅନ୍ୟ ଦିନ ଦୋଲଯାଇ ନ ପାରେ
ଅନେକପ୍ରଦାର ଅଭୟାନ୍ତରେ ଦେମାନ୍ତ ପ୍ରଦାର
କାର ବେଳେନ୍ତି ଜାହଁ, ସତ୍ୟ, ଦିନ୍ତ ଦେମାନ୍ତ
ଯେପରି ଅଜ୍ଞ ବନ୍ଦବନ୍ଦମାଧୁ ଓ ସହନମାଧୁ
ଓ ପ୍ରଶନ୍ଦକାରର ଉଥାଦୁ ଯେପରି କ୍ଲେମବ
ଏଥିରେ ଦେମାନ୍ତକାର ତାତ୍ପର ଦୋଷ ଥର୍ମା
ହ ପାରେ ଯାହା କେବଳ ଦେମାନ୍ତକାର ଗୋଟିଏ
ଦୂଃଖ ଅମୂଳନେ ବର୍ତ୍ତମଣ୍ଡରୁ ଜଣାଇଅ
ତାତ୍ପର କରଇ ପଲାହାର ହରତ ।

ଭାବୁକୀର୍ତ୍ତ ଅପହରେ ତଳବର ଦର୍ଶନ
ଦ୍ୱାରୁ ହେଉ ଲାଗୁ । ଜାହା ନାଲସମେରୁ
ମରିବାକୁଣ୍ଟାଳୁ ଦର୍ଶନକୁଣ୍ଟାଳୁ ହେଉଥି
ହେଯାଇବ ଏଥର କୌଣସି ଓ ସୁଧରେ ତା
ସାଥୁକୁଣ୍ଟାଳୁ ଯେ ହେଉ ବାହାରିଥିଲା
ଗୁହାରୁ ବରମାରୁ ହାତୁ ଦୂର ଅପହରଣ

ଅପଶାର ଲୁଚ ନିବାର ଦୋଷ ହୁଏ । ଉଚ୍ଚର
ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଏହି ମୋଟବଳରେ ସେ ଗାଣ୍ଡାଜାଳ ଓ
ବର୍ଣ୍ଣାଜାଳମାନ ହୁଏ ତହୁଁର ମାର୍ଗ ସ୍ଥିର କରି
ବା ସମସ୍ତରେ ଡେବରେଇଥର ଇତ୍ତାଦି ଅଧୟେ
କର୍ମଚାରୀମାନେ ପ୍ରତାପକର କାହାର ଦାଣ୍ଡ
ଅପଶାରେ ଓ କାହାର କାତୀ କା ଉଦ୍‌ବଳ
ମଧ୍ୟରେ ଜାଲବିବାର ହିଁ ରକର ଜୋକା ଘୋ-
ଟ ଦିଅନ୍ତି । ନାଲ ଏପରି କଲେ ସେ ସମ୍ବା-
ନଙ୍କର ହେବେ କ୍ଷର ହେବ ବୋଲିବାର
ବାହୁଦୟ ସୂଚନା ଦେମାନେ ବାଜ ହୋଇ ଏହି
ବର୍ଣ୍ଣଚାରୀମାନଙ୍କ ଯଥେଷ୍ଟ ଅର୍ଥ ପ୍ରତାପ କରନ୍ତୁ
ତହୁଁ ନାଲମାର୍ଗ ବଦଳ ଯାଏ । ବେଳେ ମୁଲେ
ନାଲମାର୍ଗ ପୂର୍ବ ହିଁର ହୋଇଥିଲେବେ ଜାହା
ଅଞ୍ଜିବା ସମସ୍ତରେ ଉତ୍ତର କର୍ମଚାରୀମାନେ ଲୋ-
କଳଠାର କରଇ ଧାରିବା କାରଣ ନିର୍ବାଚିତ
ମାର୍ଗକୁ ଛାଇ କିଳମା ଫମେ ଉପସ୍ଥିତ ପ୍ରବା-
ରେ ହାଲକୁ ବିଜ୍ଞାନ ଓ ସାର୍ଥ ପିବ ହେଲାନ୍ତି
କଷ୍ଟମାର୍ଗ ପ୍ରବଳଧର୍ମ ବବରି । ଏଥରେ ସେ
କେବଳ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ମୋବେ ଡାଟାକ୍ସଟ ଦିଅନ୍ତି
ଏମନ୍ତ ନୁହେ ଭାଇଭେଟିର ଲୋକେ ମୁଖ ଏ
ଅପରିହାନ ବିଜ୍ଞାନ ନୁହନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ
କଣ୍ଠ ଦେଇ ଭୁବ କୋଇ କିଛିବା ଆକାଶ କିନ୍ତୁ
ନାମ୍ବ ଅଣି । ପ୍ରାୟ ଦେବନର୍ତ୍ତ ପ୍ରାଣେ ଜଣେ
ଉଦ୍‌ବରେଷିଥର । ପ୍ରା । ବାଲକିଥିର ଗୋଟିଏ
ମରଜା ବେଣୀଗମ୍ଭେରଙ୍କ ତ ୩୦ ଜା । ଏହି
ଉପାଧିରେ କେଇନେମ୍ବ । ଉତ୍ତର ଗ୍ରାମକୁ ଗାଣ୍ଡା
ନାଲ ଦିନାର ବାଟ ନାହିଁ ସେଠାରେ ନାଲ
ବରହାକୁ ହେଲେ ସତରାଜାଳ ଓ ଅବହନ୍ତ
ଅର୍ଥାକୁ କଳାନ୍ତାର ଆବଶ୍ୟକ କିନ୍ତୁ ଏପରି କିନ୍ତୁ
ପ୍ରମାଦ କବର୍ତ୍ତିତେଣ ଆଦେଶ ଦରହାରା ଅମ୍ବ-
ମାଜକୁ ଡଳା ମାର୍ହ; ହୁଏତ ଉଦ୍‌ବରେଷିଥର
ସାହେବ ମିଳାର ବା ଅନ୍ୟ କର୍ମରେ ସେ ଅଛି-
କିନ୍ତୁ ଯାଇ ଏହି ଉପାଧିରେ ଗ୍ରାମ ଗ୍ରାମର
ତତ୍ତ୍ଵ ଉପାର୍ଜନ କରନେଲେ କର୍ତ୍ତମାନ ମୁହଁତା
ଓ ମାଜକଜ ନଗରରେ ଅନେକ କରହାଳ
ହେଉଥିଲୁ ସେଠାରେ ଏପରି ଅମାରିତା ହେ-
ବାର ଶାଶ୍ଵାଯାଇଥାଏ । ଅମା ମୁହଁମାଜକରେ
ହେବେ ଏପରି ହୋଇଥିବ ଓ କେଉଁଥିବ କାହା
କିମ୍ବ ଗରମନ୍ଦିର ଭାବ ଧାରେ ।

ଏ ଅପହରଣ ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ତମରୂପେ କରିବା
କରିବାର ଅବଶ୍ୟକ । ସହ ମିଥିଗ ଆଖ
ଚେକେ ସତ୍ତା ପ୍ରକାରରେ ଭଲ ଓ ଭାବୀ ଲକ୍ଷ୍ୟ
ବିବାଯାଦ ସର୍ବ ଆବ ଓ ସୁନ୍ମାର ମିଳେ ରେତେ

ଦୋଷ କର୍ମଗୁଣମାନେ ବହୁତ ବଧୁ ପ୍ରାୟ
ହେବେ ଓ ଜୀବାୟ ଅପରାଧର ଅନେକ ଦିବୀ-
ରାତି ହେବ । କିନ୍ତୁ କି ପକାରିରେ ତଥିଲୁ
ହେବ ? ହାତିମଧ୍ୟାରୀ ହେଲେ ଯେପରି ଖାନୁଚାବୁ
ଦୂଷ ନେବା ମନ୍ଦମାରେ ଦାତାମାନେ ଦେବାର
ସ୍ଵାରାର ନ କଲେ ସେହୁପରି ମଧ୍ୟମଳୀ ଲୋକେ
ଉଦ୍‌ଘରେ ହାତିମଳୀ କିବିହିରେ କରୁଛ ଦେଇ-
ଥିବାର କହୁବେ ନାହିଁ । ଅଭିଏବ ପ୍ରଥମେ
ଅଛି ଗୋପନୀୟମତେ ବାନ୍ଧିଗୋର ଓ ପୁଲିଷ-
ଦ୍ୱାର ଏଥର ଅନ୍ତରନାଳ ହେଉ ତହିଁର ଫଳ
ତଣାଗଲ ଉତ୍ତାର ଦେଇ ହାତିମ ପ୍ରଭାବମତେ
ତଥିଲୁ କରୁବେ । ପୁଲିଷ ଓ ବାନ୍ଧିଗୋର
ଉଦ୍‌ଘରୁ ଜୀବାର ଜାସ୍ତିର୍ଥୀ ଏହି ଯେ
କେହି କିମ୍ବା ସଜ୍ଜାକ ବାଶାର କରିଥାରେ ଓପ-
ରଞ୍ଜରର ଉଦ୍‌ଘରେ କେହି କିମ୍ବା ଗୋଲମାଳ ନ
କରିବ । ନାଳକର୍ମଚିହ୍ନ ଉଦ୍‌ଘରୁ କରିବାର
କେବାର କିତିଥି ନୁହେ କିନ୍ତୁ ବିଶ୍ୱାସ ଓ
ପାରିବ ଲୋକ ବାହି ଏ ତଥିଲୁରେ କିମ୍ବା
କଲେ ଅବଶ୍ୟ ଜାସ୍ତି ସିଙ୍ଗି ହେବ ।

ଭବିଷ୍ୟତରେ ଏ ଅପହରଣ କିବାରଣର
ଛପାୟ ଏହି ଦଶୀତର ଯେ କାରିମାନ୍ତର
ସାହେବ ସ୍ଥିତି କିମ୍ବା ଗାନ୍ଧିର ଅଶ୍ଵିନୀ ଚଣ୍ଡିନୀ
ପୂର ମରକାଟ ବୁଲି ଅପଣା ସାକ୍ଷାତରେ ସ୍ଥିତ
ପ୍ରକାର ନାଲର ମାର୍ଗ ଅଳ୍ପଦେଇ ଖୋବା
ଗୋଟାର ଦେଲେ ଆଉ କାହାର କିମ୍ବା ବର୍ତ୍ତନ୍ତ
ଜଳିବ ନାହିଁ । ସେମାନେ ଏ କାର୍ଯ୍ୟ କବାଗେ
ହେବେ । ମଞ୍ଚବଳକୁ ଯାନ୍ତି ସରଣ କିମ୍ବା ଏବେ
ଅଧେ ଦେଖି କୋଠି ବା ତେବେ ମଧ୍ୟରେ କଷି
ରହ ଲେଖାପଢ଼ି କରନ୍ତୁ ଓ ଉତ୍ତେଷିଥରପ୍ରାଣ ସେ
ପରୁ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ଅଦେଶ ହେଉ
ଯେ ସେମାନେ ସ୍ଥିତି ଏ କର୍ମ କରିବେ ଓ
ଅପେ କରିଥିବାର ଲକ୍ଷ୍ମୀଏ ଯାନ୍ତିକଟ ବା
ରିପୋର୍ଟ ଉଠଇବା କର୍ମକରିକେ କିବଟିବୁ
ପାଇଲାଇବେ ।

ଅମୃତାନ୍ତର କଲେପୁର ଶାହେବ ଅନେକ
ଶୁଣରେ ଅଳଂକୃତ ଓ ସେଥିପାଇଁ ଜାକର
ସମସ୍ତେ ପ୍ରଥମୀ କରିଛି କିନ୍ତୁ ଦୋଷ କୁଞ୍ଚା
ମନୁଷ୍ୟ ହାହୁଁ ଦୋଲ ଜାଙ୍ଗର କୌଣସି ଶୁଣର
ଆସୁଧା ଦୋଷରେ ପରିଣତ ହୋଇଥାଏ । ସେ
ଅଛି ମହାକୃତ ଓ ଅଛି ଥାର, କବିଶ୍ଵର ଦ୍ୱାର୍ଯ୍ୟ
କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କର୍ମକୁ ହସ୍ତ ପ୍ରସାରନ୍ତି ନାହିଁ ଏହି
ଅଛି ମହାପରିବାଦ ଜାଲଗ ରିହ ଜାହାର
ତୁଟ୍ଟାନ୍ୟକାନ କରିଛି ନାହିଁ । ଏହି ହେଉଥି

ଏହେ ବିକଷଣ ହାତମ ଚନ୍ଦ୍ରରେ ଥୁଳ ଦେଇ
ମନ୍ଦପକୁଟର ଲୋକ ଅପଶା ଅତିକ୍ଷେପିତା
କରଇ ଯଦି ବନ୍ଦିରେ ସାହେବ ଏ ବିଷୟରେ
ମନୋଯୋଗୀ ହୁଅନ୍ତି ଭେବେ କହି କୋଣପା-
ରେ । ଥମେମାଜେ ଭାଙ୍ଗୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥାଏ
ଯେ ସେ ଅପହରଣ ବିଷୟ ଉଦୟ କରିଥିଲୁ
ଓ ଯେପରି ଉଦୟରେ ଭାବା ନିବାରଣ ହୁଏ
ତହିଁ ର ବିଷୟ ଉପାଦ୍ଧ ବିଧାନ କରିଲୁ ବେ
ଯଦିପି ଏଥରେ ଅନନ୍ଦୋଯୋଗୀ ନ ହେବେ
ତେବେ ଲୋକଙ୍କ ପୂଜା ସରବ ଜାହିଁ । କମି-
ଶ୍ରୀ ପାଛେବକର ଏପଥରେ ଯେପରି ଦୃଷ୍ଟି
ଧାର ଏ ସମାଜର ଭାଙ୍ଗ କର୍ଣ୍ଣିଗୋଡ଼ର ହେଲେ
ସେ କଦମ୍ବ ତୁଳ ହୋଇ ଉତ୍ସବେ ଜାହିଁ । ଶା
ଠ ଏହବି ସାହେବ ପ୍ରକାଶିତ ହାତମ ଭାଙ୍ଗ
ମଧ୍ୟ ଅନୁଗ୍ରହ କରିଥାଏ ଯେ ସେ ମଧ୍ୟବଳ-
ରେ ବୁଲିବା ସମୟରେ ଏ ବିଷୟରେ ଅନୁସନ୍ଧାନ
ରଖନ, କହି ଏଣ କୁଣ୍ଡାରେ ।

ଏତେବେଳେ କାହିଁ ବି, ଅମ୍ବେଲାନେ ଏବିଷ-
ସୂରେ ଯେତେ ସମ୍ମାଦ ଦେଇପାଇଁ ତାହା
ଜିଦନ୍ତ ପଥରେ ଅନେକ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ ଓ
ଏହିଠାରେ ଶାହମଙ୍କର ମୁହଁବୋଧ ହେବ
କିନ୍ତୁ ଜିଦନ୍ତ କଲେ ହେବ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ

ଶର ମନ୍ଦିରବାର ଘଷରେ ମହାନଙ୍କ ଓ
କାଂଯୋଡ଼ାରେ ପାତି ପଡ଼ିଲ ଓ ଗତ କାଳି
ମଧ୍ୟରେ ପୁଣ୍ଡ ହୋଇଗଲା । କିନ୍ତୁ ପାତିପଡ଼ିବା
ବଲେ, ଏହିଆଜର ଅପହରଣ ଅରମ୍ଭ ହୋଇ
ଥିଲା । ବୁଝାରଦଳ ମାହାତ୍ମାର ଦେଖେଇଛିବା
ନକ୍ଷଣ କୋବଳସାଠରେ ଚାରିପରାଶାଲେଖାରେ
ଦେଇ ପାର ହୋଇ ଥିଲେ । ସିଧାରୁରେ ମାତ୍ର
ଆଗେ ଏକ ପରିଷା କେଲାଇ ସିମାକଙ୍କ ନା-
ଅନ୍ତପରେ ଚଗାଇଲା ଓ ଏଗାରରେ ଉଚିତ-
ଦାର ଆପଣା ପଇସାଟି ବୁଝିଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନର
ଏପରି ହେଲାଣି ଯାଦି ଅମ୍ବଲବେଳକୁ କଣ ନ
ହେବ । ମେଳକୁରାଗହେବ ଏ କଷ୍ଟମୂଳେ ବିମେ-
ଷ ଦୃଷ୍ଟି ରଖନ୍ତି ।

ଗର୍ଜସପ୍ତାହରେ ପୃଥିବୀର ଲୋକସଂଖ୍ୟାର ଯେ
ଦିନରାଣ ଲେଜାମ୍‌ଯାଇଥିଲୁ ଏଥିକୁ ହୃଶୋଳ
କି ଚାରିବା ହେତେବଳ୍କୁ ପରବର୍ତ୍ତ ବିଅମ୍ବୁଧା-
ନ୍ଦ୍ରଙ୍କ ଦେଇର ଲୋକସଂଖ୍ୟା କଷେତ୍ରରେ ଲେଜା-
ଯାଇ ନାହିଁ । ସେମାନଙ୍କୁ ଜଣାଉଥିବୁ ଯେ

ଆମ୍ବନାଳକ ଦେଇ “ଆଶିଆ” ନାମକ ମହା-
ପୁଷ୍ପର ଅନୁଭୂତି ଅଟ୍ଟଇ ଓ ଜୀବିଂର ଲୋକସମ୍ମା-
ନେଗ୍ଯୁଯାଇଥିଲା ।

ଯାଇପୁରର ତେପୁଣୀ କଲେକ୍ଟର ବାବୁ
ଅମ୍ବିଜାତରଣ ଗୃହ ଛନ୍ଦ ମାସର ଅବସର
ପାଇଥିବାକୁ । ସେ ଆବନ୍ଧା ସିରମୁର ମାସ
ତା ୧ ଫିଲେଟ ଅବସର ନେବେ ଓ ଜାହାଙ୍ଗ କି-
ର୍ମରେ କେନ୍ଦ୍ରପତ୍ରର ଉତ୍ସବର ସାହେବ ନିୟନ୍ତ୍ର
ହେଲେ ।

ତେଜିନୀପୁସ୍ତ ଶବ୍ଦବରାହାଙ୍କୁ ସେ ଏହା
ବର୍ଣ୍ଣାର ଶବ୍ଦମୂଳରେ ସିମଲାପବଳ ବିଷ
ଗୋପ ହେବା ଶବ୍ଦକେହଙ୍ଗେ ଅନୁମାନ କୃତାର ।
ନିଜାତ୍ମ ପକ୍ଷରେ ସେତେ ବାଳ ଲଞ୍ଛନର୍ଥବୁକ
ହୁବେ ତେଜେକାଳ ଏହା ହେବ ନାହିଁ ।

ନାଲକିରି ପଦଗରେ ବଥର ସମ୍ବନ୍ଧ ପ୍ରସ୍ତୁତ
କରିବା ପାଇଁ କେବୁ ବ୍ୟକ୍ତି ବୋର୍ଡ ରେବନ୍‌ହୃ
ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାରେ ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥାନର କମିଶ୍ନ୍‌ରଙ୍ଗେ

ବୋଜି ଅଛି ଦେଉଥାହାରୁ ସେ ସପ୍ରକାର
ମନ୍ଦଗୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ପାଇଁ ସେ ପ୍ରତିଶୀ ଦେବେ
ଓ ଯେତେ ବଚନ କାରାଣାନାଥର ପ୍ରସ୍ତୁତ
ହୋଇ ବାହାରିବ ଜହାନ୍ଧରେ ଶାଲନିଷ୍ଠିତ
ଏକଅଣ୍ଟା ଲେଖିବ ମାସୁର ଦେବାକୁ ଦେବ ।

ପୁଣ୍ଡର ଦମେଶର ଧେଉ ଲୋକପାତ୍ର
ବୃକ୍ଷର ହୋଇଥାଏ ଉତ୍ତରେ କବିଧିଳି ସଂଖ୍ୟା
କ ୨୫୭୭୩୭ ଏ ଲେଖ ଉତ୍ତରୀ ହୋଇଥାଏ ।
ପୁଣ୍ଡର ସନ ୨୮୭୪ ମିବୋରେ ଯେଉଁ ଲୋକ-
ସଂଖ୍ୟା ହୋଇଥିଲା ଉତ୍ତରେ ୮୬୭୦୦ ଲୋକ
ସଂଖ୍ୟା ଥିବାର ତଥା ଯାଇଥିଲା । ଏଥରେ
କଣେ ସମ୍ବାଦକ ଲେଖନ୍ତି ଯେ ଗତ କେତେ-
ବର୍ଷରେ ମଜକରା ୨୪ ଲେଖିବ ମୁହଁକଟିନା
ହୋଇଥାଏ ।

ଶ୍ରୀମଦ୍ ଅବୁ ଇଣ୍ଡିଆ ଲେଖକୁ ସେ ବରାନ୍ତି
ନଗରରେ ପ୍ରାୟ ଦୂରବର୍ଷ ହେଲା ବୃକ୍ଷ ହିବାକୁ
ନାହିଁ । ଛଳର କ୍ଷେତ୍ର ଅଚିକାଶ୍ୟ ହୋଇଥାଏଇ
ଓ ସବ୍ବଦ୍ଵାରା ଚାଲାଇ ଉତ୍ତର ରହିବାର ମୋକ୍ଷ-
ମାନେ କାତର ହୋଇଥାଏଇ ।

ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ ଥାଙ୍କ କରିଅଛନ୍ତି ବି ଯେଦେବ
ଇଚ୍ଛବାର ଅଧିକା ସିକ୍ଷିପ୍ରକାର ବର୍ଷା ଟୁୠ୦୦୦
ଜାରି ହୁଏ ଶକ୍ତି ଦିଅର ଏହି ଜାହାର
ବୌଧି ଚରଣସ୍ଥୀ ହାନି ନ ଥିବାର ପ୍ରମାଣ
ଦିଇଲ ତେବେ ସେ ଉତ୍ସବମଟାକୁବର ମୁକ୍ତ
ପାଇବ ଅଧିକ ଯେବେ କେବଳ ହୃଦୟ ଲଭି
ଉପରେ ଜାହାର ମାତ୍ର ହୋଇଥାଏ ।

ପଦ୍ମମେଣ୍ଟ ଉତ୍ତିଥା ବିଧାନ ବରାଅଛନ୍ତି
ଯେ ସୁତକ ଓ ପୂର୍ବାଶୀ ପଞ୍ଜାରରେ ବ୍ୟବହାର
ହେଉଥ କେନର ଯେତେ କମି ହେବ ତାହା
ଏହା ନ ଯାଇ ସେ ସବୁ ଅଲ୍ଲନବିଦି ବୋଲି
ଚଳପ୍ରତଳ ହେବ ।

ମେଣେ ସୁରଶାର୍ଥ କରିଯାଇଛନ୍ତି ଲେଖିପାଇଁ
ଅର୍ଥାତ୍ ମୂଳମେତ୍ୟାହେବଙ୍ଗ ସହଧର୍ମଶା ଲେଖି-
ଅଛନ୍ତି ବି ଭାବାଙ୍କ ବିବେଚନାରେ ଗୋଟିଏ
ପ୍ରସ୍ତର ପ୍ରଦ୍ରବ୍ଦି କରିଗଲେ ରକ୍ଷିତ ହେବ।
କରିଯାଇବାକୁ ଅଭିଲାଷ ଜାଣିବାକୁ ଲେଖି-
ଥିବାର ସେ ଏ ପ୍ରବାର ଉତ୍ତର ଦେଇଥିଲା ।

ଅନ୍ତେମାନେ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଅନନ୍ତର ସହିତ
ଅବଶତ ହେଲୁ ଯେ ବାବୁ ବିଜ୍ଞାଧ୍ୟାଳଙ୍କ
ଦେଖ ଉତ୍ସବ କାର୍ଯ୍ୟ ଦୂଷିତରେ ଗବର୍ନ୍ମନେରୁ
ଜାହାଙ୍କୁ ଗ୍ରବବାହାତୁର ପଦ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ-
ଗି । ବାବୁ ମହାରାଜୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ମେତାକଲ
ବିଲେଜର ଗ୍ରାମକବ ଶୈଶବ ପଦରେ ନିଯୁକ୍ତ
ଅବହିତ । ଦେଶୀୟ ଲୋକ ଲିଙ୍ଗର ଏହାଙ୍କ ପର
ଗ୍ରାମପଦିନର ବିଭାଗରେ ପାଇଦର୍ଶିତା ଲାଗ କରି
ଯାଇଛାନ୍ତି । ଏହାଙ୍କ ପଦ ଚାଲିରେ ସମ୍ମେ
ଦୁଇ ହିତରେ ସମେତ ଜାହିଁ ।

ହାଇକୋର୍ଡ କରେଣୁ ଏତେବେଳ ଅନ୍ଧମୁଖ
ରେ ଥିବାର ହେଠା ଉଚିଲମାନେ ଆପଣ
ବ୍ୟକ୍ଷାମୂର୍ତ୍ତ ଧର୍ମା ରଧମ ଦେଇ ନ ଥିଲେ
କ୍ଷେତ୍ର ଗଢ଼ ବିଶେଷ କଲିବଜା ମଧ୍ୟରୁ ଅସିଲା
ସୁରକ୍ଷା ଉଚିଲମାନେ ବଳିବଜା ମଧ୍ୟରେ କଥିବା
ଯାଏ କରିବା ହେଲୁଛି ଧର୍ମା ପିପି ହେବେ ।
ହାଇକୋର୍ଡରେ ପ୍ରାୟ ୧୦୦ ଜଣ ଉଚିଲ ଅଛନ୍ତି
ସୁରକ୍ଷା କିନାରୀ ପକ୍ଷରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ କି ୧୦୦୦ଟଙ୍କା
ଏହି ସାଧରେ ଯାଇ ହେବ ।

ଶ୍ରୀମତୀ ଗବାର୍ତ୍ତିର କେନେଇଲାହେବ
ବେଦନୀଯାହେବଙ୍କ କବିତାକୟ ଦର୍ଶନ କରିବାରେ
ଆହାର ପ୍ରା ବୁଦ୍ଧି ହୋଇଅଛି । ଲେଖଣେ
ଗବାର୍ତ୍ତିରାହେବ ଏ ପରିବାଳଦୂର ସାହାଯ୍ୟ
କଣା ବର୍ଷଥିଲେ ଦର୍ତ୍ତନାନ ଏକଗତ ପଞ୍ଜୀ
ଅଧିକ ଦେଉଅଛନ୍ତି ।

ଶ୍ରୀକୃତ୍ତିମ୍ବନ ପାଦବୀ ଦଳା ସେ-
ଦେଖିଲୁ ପଦର ଭବତକଣ୍ଠୀପୁ ଗବଟିମେଳାର
ହୋମଦେଖିଲୁ ପଦରେ ଦୟକୁ ଥୋଇଥିଲୁ
ନ୍ତି । ଏ ମହାଗଢ଼କ ପଦୋଦ୍ଧରେ ଅମୁମାନ-
ରତ୍ନ ଅନେକ ଶ୍ରୀମତୀ ଥିଲା ଥିଲୁ ।

କ୍ଷେତ୍ରପାଇମନ୍ ଲେଖନ୍ ଯେ ଅମେରିକାରେ

କୁଗା ରତ୍ନା ଦେବାର ଦୋକାନମାଳ ହୋଇ
ଅଛି । ବୋଣସି ମହୁଳାର ଲୁଗା ଓ ଅଳଙ୍କା-
ଶବ୍ଦ ପ୍ରଯୋକନ କେବେ ସେ ଅଗଣୀ ଲଜ୍ଜାନ୍-
ସାରେ ମେ ସବୁ ରତ୍ନା କେଇଁ ପାରେ ରତ୍ନାର
ପରିମାଣ ଲୁଗା ଓ ଅଳଙ୍କାର ଅନୁମାରେ ନିଷ୍ଠା-
ଦ୍ୱାରା ଅଟଇ । ଯଥା । ଟ ୧୦ ଟା ମୂଲ୍ୟର
ରେସମୀ ଲୁଗା ଓ ଟ ୨୦ ଟା ମୂଲ୍ୟର ଲକ୍ଷେଦା
ଏହି ଟ ୫୦ ଟା ମୂଲ୍ୟର ଅଳଙ୍କାର ସବାରେ
ଏକବିନ୍ଦିରୁ ଟ ୧୦ ଟା ରତ୍ନା ପଢଇଇ । ଏଥର
ଅମେରିହାର ଶ୍ଵାମାନେ ଅନ୍ତରେରେ ଶାଶ୍ଵର
ଚରମ ଦେଖାଇପାରିବେ । ରତ୍ନାରେ ସବୁକଥା
ବଳିଲେ ଏବକରଣାର ପ୍ରଯୋକନ ବି ଅଛି ?
ଏହିକି ବୃଦ୍ଧ ସୁକଥା ବାର ଅବି ଉପରୁତ୍ତ
ହେଲାଣି ।

୧ । ଏତୁବେଶନ ଗରେଟର ଅକରଣ
ହେଲୁ ଯେ ବରଗାଳ ଜିମର ଅନ୍ତର୍ଗତ ଦହ-
ରିଷ୍ଟ୍ସରେ ଅନନ୍ତର୍ଦୂରରେ ଦେଉରଗାତ୍ର ଜାମକ
ସୁଧପଞ୍ଚିରେ କୌଣସ ମୁଖଲମାନ ବାରରେ
ଏକ ଅଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ ବାଂଗ କଲି ଆଛି ; ବରତୀ ପ୍ରଥମ
ପଦଃ ସ୍ଵଭାବନ୍ୟାୟାଧ୍ୟ ॥ ୨ ହାତ ଉର୍ଧ୍ବକୁ
ଉଠି ବୋାନ ଦୂରରଗରେ ବିଜନ୍ତୁ ହୋଇ
ସମାନ ଅଗାରରେ ଦୂରପଦ୍ମ ଯାଇଥିବୁ ।
ଦେଖି ଅଂଗ ଦୂରେ କିଲକଣ ହୁଲ ଓ ଅଛ-
ଧର୍ମ ।

’। ଅମୁଗ୍ନବଜାର କହନ୍ତି ସିଲେଜର ଅନୁ-
ର୍ଭର ଭବିତାକ ହାମକ ହାନରେ ଗୋଟିଏ
ଗୋଲିପଟ୍ଟନାର ଗଛ ଅଛି ତାହାର ଉଚିତା
୧୫ ପୁଣ୍ଡ ଓ ମୋଟ ୮୦ ପୁଣ୍ଡ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏଥରେ
ଦୂରହଜାର ପାଇଁ ଧରୁଅଛି ।

” । ଏବପ୍ରକାର ମୁଣ୍ଡକ ରେଇ ବାହାର
ହୋଇଥାବୁ ଏମାନେ ସୁଥଳ ଦୂଆର ଧିନ୍ଦାର
ବନ୍ଦିରେ ଗୋଟିମାନକୁ ଶାମାନ୍ତରକୁ ନେଇ
ସାଇ ହିଷ୍ପ ବରହୁ । ଏମାନେ ଅକୁର ଏହିଷ
ଏବପ୍ରକାର ଭିଷଧ କାହାର କରିଥାବୁ ଯେ
ସେହି ଭିଷଧ ଅପରୁଜ ଗୋଟି ଶୁଙ୍ଗରେ
ଦେଲେ ଭାବାର ନିଃପ୍ରକାର ହୋଇଯାଏ ।

୪ । ଜଣେ ବୌଦ୍ଧ ପୁରୋହିତ ସାଜଦନ
ମାରୁତି ଅହାର ତଥ ନାହାନ୍ତି ଏବଂ କିମ୍ବା
ଯାଇ ନାହାନ୍ତି । ଜାହାଙ୍ଗର ଗୋଟିଏ ଧର୍ମପଲନ୍ତର
ବରାବର ତଳା ଥିଲା କିନ୍ତୁ ପହିଁରେ କେବଳ
ସାହାଯ୍ୟ ଫୁଲେ ନାହିଁ । ପରିବେଷରେ ସେ
ବୌଦ୍ଧ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ସ୍ଥାନରେ ଯାଇ ପ୍ରକାଶ
କରୁଛି “ଆମେ ସାଜଦନ ମାରୁତି ଗୋଟିଏ

ମନୁକ ମଧ୍ୟରେ ବନ ରହିଥିଲୁ ବିଜ୍ଞାନ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ
ବିଦ୍ୟା ହାହିଁ ଏବଂ ଶିଥା ସିରୁ ନାହିଁ ।” ରାଜା-
ଜଗତ ଉପାସକାର ବଳ ଏବଂ ଚୌରୁକ ଦେଖିବା
କିମ୍ବା ଅନେକ ଘୋଷ ଏବଂ ସିନ୍ଧିର ହେଲେ ।
ସୁଗୋହର ସାଥେ ଧାଇୟୁନ୍ ଲମ୍ବା ଅଶାରିଯୁନ୍
ପ୍ରବର୍ତ୍ତ ପ୍ରମୃଦୁ କରି ଗୋଟିଏ ସିନ୍ଧିକ ପ୍ରତ୍ୟୁଷ କରି
ବାହା ଦୂରରେ ପଣେଲେ ପାଞ୍ଚଶିରୀ ବନ ଡର୍ବାର
ସାଇରହିଁ ରେ କୁବି ବିଦ୍ୟାଗର୍ଭ । ସୁଗୋହର
ସେହି ସିନ୍ଧିକ ମଧ୍ୟରେ ସାତଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଏବଂବବରେ ଦଶାୟମାନ ଥିଲେ ଏବେ କୁ
ଗୋତ ଏଣେ ଭେଣେ କରିବାକୁ ଜନ୍ମିତିରେ
ମୁଖ୍ୟା ନ ଥିଲେ ଲୋକମାନେ ଫିମାଗର ପଛର
ଦେଇଥିଲେ; ଏଥି ମଧ୍ୟରେ ସେ ବିଦ୍ୟାର ହୋଇ
ନ ଥିଲେ ବିଜ୍ଞାନ ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ମଧ୍ୟ କର ନ ଥିଲେ
ବେଳେଦେଲେ; ବେଳକ ପାନ କରିବା ଭିନ୍ନଭି
କଳ ଦିଅ ଯାଇଥିଲା । ସାତଦିନ ବାଦ ସେ
ବାଞ୍ଚାଧାରର ବହୁର୍ବଳ ହେଲେ ଏଥରେ ଜାହାନ
କୁବି ଗର୍ବରର ବିକଳ ବା ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ବିଦ୍ୟାଗାର
ହୋଇ କାହିଁ ଏହି ବିଦ୍ୟାଗରରେ ସମସ୍ତ ମୋହି
କିମ୍ବା ତେ ଭାବୁ ସୁଗୋହରଙ୍କ ଗ୍ରନ୍ଥ ଅନୁଲ
ବିତ୍ରିମାନ ହେଲେ ଏବଂ ସିନ୍ଧିକ କାହିଁ ଜଣ୍ଠ
କମ୍ପୁଟର ସହିତ ପରାମର୍ଶ ବୋଧେ ବହୁମୁଦ୍ରାରେ
ବନ୍ଦ ହେଲା ଏହି ସୁଯୋଗରେ ପୁଗେହର
କୁବି ବିଲକ୍ଷଣ ଝକା ଲାଗୁ ହୋଇ ମନୋରଥ
ଦିବି ହୋଇଥିଲା ।

ବିଜ୍ଞାନ

ମହାକବି ଶ୍ରୀ କନ୍ଦୁଦେବ ଗୋହାମେଳ ବିବ୍ରତ
କିଛି ହନ୍ତୁକ ଗୀତକେବଳ, ଶ୍ରୀ ସଥା କୃଷ୍ଣ
କନ୍ଦୁଦେବ ପଢାଇବା ପ୍ରକଳ୍ପ ଅନୁଗ୍ରହିତ
କେ ଧରଣୀଥରଙ୍କ ରଜତ ପଦମ ଅର୍ଥ ସହିତ
ଉତ୍ତଳାକ୍ଷରରେ ମୁଣ୍ଡକ ହୋଇ ବିଦୟାର୍ଥ ପ୍ର-
ଦ୍ୱାରା ଅର୍ଥ ମୁଣ୍ଡ ଖରୁ କେବୁ ଅରା ପ୍ରହରଣେ
ମାନେ ବିଜକ୍ରିଯୋଗମାନଙ୍କ ସହାଯଦ୍ୱରେ
ଶ୍ରୀ ବିମନକ ଦାଆନ୍ତ ବିଜ୍ଞାରେ ଉତ୍ତଳରେ
ଥାର ଘାରକେ ମୋଧୁରଲାର ଶାବକମାନଙ୍କ
ମୁଣ୍ଡକତା ପ୍ରଗ୍ରହ ଚାହମାରକ ପଦମ ।

୪୭୩

ଶ୍ରୀମତୀ ପାତେଲୀ କେଳେଖି ବନ୍ଦିପାତ୍ର ।

ଏହି ଉତ୍ତଳମାଟିକା ସହର କୁଠକ ଦର୍ଶନ
ବକାର, କଥକପିଲୁଙ୍ଗାଳିଙ୍କ ଯଥାଳପନେ
ମହିତ ଓ ପ୍ରଦୂରଜ ହେଲା ।

ବୁଦ୍ଧିମତ୍ତା ପାଇଁ

ସାପୁତ୍ରିକ ସମ୍ବ୍ରଦପତ୍ରିକା

१२९

१२०५०

୨ ଅଗ୍ରିମ କାର୍ତ୍ତିକ ମଳ୍ଲ

CH 14

ବର୍ଷାନ୍ତେ ମୁଖ୍ୟ ଦେଲେ କର୍ଣ୍ଣକ ୪୭

ମଧ୍ୟବଳୀ ପୌର୍ଣ୍ଣତାହିନୀଲୁଚ୍ଚେଷ୍ଟା

ଏବର୍ଷ ଯେଉଁ ରୟକୁ ଗ୍ରାମୀ ହୋଇଗଲା
ତହିତ ନାନା ଉପାଦାନ ମୁଖରେ ବାବୁ ବାକୁ
ଚନ୍ଦ୍ର ଗମିଛ ଉନ୍ନତିରେ ଗେଟିଏ ସାମାନ୍ୟ ଉପାଦାନ
ନୁହିଲା । ତରି କୃତ ବର୍ଷ ଜଳେ ଏହାଙ୍କ
ରେଣୁ ଅଶୀଶ୍ୟ ପ୍ରବଳ ହୋଇଥିଲା । ଓ ସେହି
ସମୟରେ ଆମ୍ବେହାନେ ଏ ଦେଶ ପ୍ରଥମଥର
ଜାତ ହୋଇଥିବାର ଦେଖି ଆମ କରିଥିଲୁ
ସମୟାନ୍ତରେ ତିକଣା ସହିବାରେ ବାବୁ ଆ-
ବେଳେ ଲୁହ କରିବେ । ତତ୍ପରାତି ଏହେବାଳ
ଏହାଙ୍କ ଦେଶ କଷ୍ଟସ୍ଥରେ କିଛି ଶଶୀ ନ ଥିବାର
ଅମୂଳକଙ୍କର ଥିଲା ଦଶଙ୍କ ହୋଇଥିବାର
ଜାନ କରିଥିଲୁ ମାତ୍ର ବାସୁଦେବରେ ଜାହା ନୁହିଲା
ଗେନ ମହାରାଜରେ ଥିଲା ବେଳେ ଜନକଥ
ଶ୍ରୀପୁଜା ଥିବାର ପ୍ରକାଶରେ କିଛି ବୈଶିଶ୍ୟ
ଦେଖାଯାଇ ନ ଥିଲା । ସ୍ଵର୍ଗର ଜେତି ପ୍ରକାଶ
ମୋଇଥିଲା । ତେବେ ଧର୍ମ ରଥା ଯେ ବର୍ଣ୍ଣ-
କାଳର ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ଏହାପରି ହେଲା ଓ ଏହିପ୍ରଥମ
ସ୍ଵର୍ଗର ଯେତ୍ରପଥ କୁଣ୍ଡି ହେଉଥାନ୍ତି ସ୍ଵର୍ଗର
ଏଥରେ ମନ୍ତ୍ରି ଗାତଳ ହୋଇ ସେବାର ପ୍ରକାଶ
ରଥା ହୋଇଗଲାଶ ଓ ଏହିଦେଶର ଗେତେକ୍ଷ
ବମ୍ବୁଦ୍ଧାନ୍ତରେ ଥାନେ ଉତ୍ସମ୍ମ ଦେଇଥିଲାନ୍ତି
ଜାହା ମମ ଅମୂଳକଙ୍କ ଫିକେତିମାରେ ଏହା-
କର ଅନ୍ତରେ ଉପକାର ବରିଥିବ ।

କୋଥ ହୁଆଇ ପାଠକମାନେ କାଳିବାବୁଙ୍କୁ
ଆସେଇ ଏକାଇ କାହାରୁ । ଏ ମହାମୟ
ଦାରେଶ୍ୱର ସ୍ଵର୍ଗର ପ୍ରତିଜ ଡେଖାଇ ଡେଖା

ଉଠାଇ ଦେଇ ବଜାଲାଙ୍ଗା କଳାଇବା ଏହି-
କର ଗେଗ ଅଟଇ । ପୂରେ ଏ କଷ୍ମୟରେ
ଗଣ୍ଡିଏ ଧୁପୁକ ଉପାଇ କେତେ ବୌଦ୍ଧକ
ଲଗାଇ ଦେଇଥିଲେ (ବାସ୍ତା ପର ବୌଦ୍ଧକ
ଆସନ୍ତର କିମ୍ବା ବଜାଯାରେ) ସଞ୍ଚି ବଜାଲା ଓ
ଆସାମୀଙ୍ଗା କଷ୍ମୟରେ ରକ୍ତ ଦେଖାଇ ଦେଖି
ଜାହାଜର ଖେଳ ପ୍ରକାଶ ପାଇବାର ଘୋମପ୍ର-
ବାଗରେ ତେଣୁଙ୍ଗା ସମ୍ରରେ ଦେତେ
ପ୍ରଳାପକାବ୍ୟଧୁରୀ ଗଣ୍ଡିଏ ଧର ମୁଦ୍ରିତ କରାଇ
ଅଛନ୍ତି । ପରୁ ଏହାଙ୍କର ଦିନ୍ବୁଦ୍ଧ ନାମ
କରନ୍ତି ।

ବୁଦ୍ଧି ଓ ବନ୍ଦମ୍ଭ

ଗତ ସଂସାହରେ ଅମ୍ବୋଦୀଙ୍କେ ହତ ବର୍ଷାର
କଥା ଲେଖି ଉଦ୍‌ଘାସ ଯେହାହି ଅନ୍ତରୁ ହେବାର
ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଜଣିର ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଲିଖିଥିଲୁ ଚାଲିବ
ସଂସାହରେ ବୃତ୍ତି ତେବେ ବଳବନ୍ଧ ନ ଥିଲା
କରି ମନ୍ତ୍ରଲବାରିତାମ୍ବ ଏହାବେଳକେ ବୃତ୍ତି
ଶୁଭିଗଲା ମାତ୍ର ବନ୍ଧାର ଉପ୍ରାତ ଅବଧିନୀତ
ଅଛି । କାଠମୋଡ଼ ଓ ମହାନଦୀ ଏମନ୍ତ
ପ୍ରକାରରୁ ବହିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କେଲା ଯେ ଗତ
ମନ୍ତ୍ରଲବାର ଦିନ କୁଳ ଉକ୍ତି ପଞ୍ଜିଆ ଓ ବହିବାର
ମନ୍ତ୍ରା ସମୟରେ ଦୋଧ ହେଲା ଯେ ସେହି ରାତ୍ରି
ନାହିଁ କିନ୍ତୁ କେହିଁ ନମର ପଥରେ କଳ
ପ୍ରବେଶିବି । ଲୋକମାନେ ଛାତ୍ର ମହିଳାଙ୍ଗାର
ଅଯୋଜନକୁ କେବଳ ଉତ୍ସାହିତ ପଳାଇ

ବାର ଉଦ୍‌ଦିନରେ ଥିଲେ ଏମନ୍ତ ସମୟରେ ନାହିଁ
ଛୁଟବାର ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ସୋମବାର ଦିନ
ଶିଖରେ ପାଣି ଛଳିବାର ଓଷ୍ଠାର ଗଲା । କେ-
ବନାନେ ମହା ବିଷଦର ଉତ୍ତର ପାଇଁ ଏହି-
ବାର ଅଜନରେ ଥିଲେ ଏଥିମଝକର ମରନ୍ତି
ବାର ପୁନଃଜାର ନିଧିବାର ଆରମ୍ଭ ହୋଇ
କୁଖବାର ଅପରାହ୍ନ ସରକ ପୂର୍ଣ୍ଣପାଦୀ ହୋଇଗଲା
ଓ ବଢ଼ି ହଙ୍ଗେ ପ୍ରବଳ ଷଷ୍ଠୀ ବଜାର ନିଶିବ୍ରାତ
ନଗର ପାନବକ ଜଳଲବଶ ଧରାରେ ଜଣ୍ଯେ
ହୋଇ ଛୁଟ ପଛବାର ଆରମ୍ଭ ହେଲା ବାରିକ-
ମାତ୍ରର ଓ କଳାର ମେଳକୁର ଅଚନ୍ଦବ ଉଥାଦ୍-
ରେ ବନ୍ଧରେ ହାତି ଓ ତଳାର ପଥର ଉତ୍ତରାଦି
ପକାଇ ରଖା କଲେ । କେଳିଜାନା ବନ୍ଧୀ
ନଗରରେ ଥିବା ସମ୍ମ ପୁଲିଷ ବର୍ମିଗ୍ରେ ଏକ
ପଲ୍ଲକର ସିଧାହ ଓ ବାରବନାରୁଣ୍ୟ ମହିଳାର
ସମ୍ମ ବର୍ମିଗ୍ରେ ଓ ବିକଳ ଦାରମନାନେ ଦ୍ୱାରା
ଦିକାରୁଦ୍ଧ ବନ ପାଇରେ ପତ୍ର ଉପରେ
ଉଥାତ ପ୍ରତିମୁଦ୍ରତରେ ଉଥୁ ଉତ୍ତରାଦି ମେ
ନଗର ଅର ରଖା ହେବ ନାହିଁ ଯାହା ହେଉ
ପରିବାର ସଙ୍ଗ୍ୟ ସମୟକୁ କର ଛୁଟବାର
ଆରମ୍ଭ ହେଲା ଓ ଗତ ବାର ସଜାଲେ ବିଷଦ
ଗାନ୍ଧିର ହୃଦୟ ଲକ୍ଷଣ ଜଣା ବିବାର ବନ୍ଧପାଇସେ
ଦାରମନ ଓ ବର୍ମିଗ୍ରେମନାନେ ଡିଟି ଅସିଲେ ।

ନୟରେ ଏତେ ଉପାୟ ହେଉ ଏମନ୍ତ
ହେଲା ମୋଟରଲାଇ କଥାଟି ସରୁଥିବ ମାତ୍ର
କି କି ଯୁଗନା ହୋଇଅଛି କିମେଷିହିପେ କଥା

ଯାଇ କାହିଁ । ନଗର ପ୍ରଦେଶ ଏମନ୍ତ ବିଦୁଷର
ହୋଇଥାଏ ଯେ ଜାଗ ସୁଦ୍ଧା ବନ । ଲୋକଙ୍କ
ଆର ଉତ୍ତର ଦେବାର କଥା କି ? ନିରାରେ
ଯେତେ ଗୋଟିମହୁଣ୍ଡା ହେଲି କୁକୁର ଗ୍ରାମ-
ପ୍ରଦେଶ ଓ ବ୍ୟାକ୍ରମ ଉତ୍ସବର ଦିନର ପଶୁ ଖପର
ନମୁଣ୍ଡ ଦର ଉଚ୍ଛବି ଛାପି ଅଦିଗ୍ନି ଡାଳୁ
ଯେଉଁମାନେ ଦେଖିଥାବାକୁ ମେହମାନେ ଜାଣି
ପାଇଥାବାକୁ ଯେ ଉଚ୍ଛବି ପଞ୍ଚକାଳ ଏହାବେ-
କବେ ଉଚ୍ଛବି ହୋଇଥାଏ ।

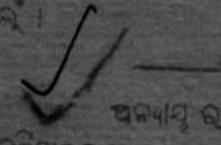
ମହିଯଶ

ବର୍ତ୍ତମାନ ପଥବର ମହିମାରେ କେବୁ
କି ଉଛେବ ଅର୍ଥର ଉପକ୍ରମ ଦେଇ ନାହାନ୍ତି
ଇହା ଅମ୍ବେମାନେ ବିଶ୍ୱାସଯୋଗ୍ୟ ପ୍ରଦେ ଜୀବ
ଦେହରଙ୍ଗୁଁ ଓ ମେଘ ବର୍ତ୍ତମାନର ହେତୁକର୍ତ୍ତବ୍ୟ
ଦେହପ ଲେଖ ଦୂରି କିନ୍ତୁ ମଧ୍ୟରେ ଅଜ୍ଞ
ଲୋକର ରଷବର ଦେବାର ପରିଷାଳ ନାହାନ୍ତି ।
ଏପରି କୋବେ ମୁକ୍ତିଆର ବଜା ଆଶାରେ
କରେଣୁ ସମ୍ମର୍ଦ୍ଦ ବାସି କିମ୍ବା ବର ନ
ଆଗ୍ରହୀ ପ୍ରତର୍କାର ଧ୍ୟାନର ବାଗଚ ପ୍ରକ୍ରିୟାର
ବାଗଚ କରିବାରେ ସୁଜା ମେମାରେ ମୁକ୍ତିଆର
ମହାମୂଳା ମୋତ୍ତାବକ୍ତି । କେବେ ସ୍ଵତର
ଶେଷ ମୁକ୍ତିଆର ଅଭିନ୍ନ ସେମାନେ ବାଗଚ
ଲୋକିଦେବାରଖର ଗୁର୍ହ ନେଇ ଭାଗଚ ବାଗଚ
ଦବାଣେ ଅମ୍ବାଳ ହାତରେ ରଷମାନ ଅଜ୍ଞ
ଲୋକରଙ୍ଗାର କେଉଁଥାବନ୍ତି । ଏ ବାର୍ତ୍ତା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା ଏ ପୃଷ୍ଠା ଏଥରେ ଲୋକମାତ୍ର ସଫରେ
କାହା । ଏଥା ଶେଷ ମୁକ୍ତିଆର କାହାକି ପ୍ରାୟ
ଦର୍ଶକ ପ୍ରକ୍ରିୟାର ମହିକମଳାର ଅମ୍ବାଳକ
କିମ୍ବା ଦିଅନ୍ତି କାଗଜ ପେଥରେ ହେଲାନେ
ସବୁ ରହିଥାଯାଥାନ୍ତି । ତଥା ମେଘ କିମ୍ବା ମୁକ୍ତିଆର
ଅଭିନ୍ନ । କେତେବେ କୁଳରେ ମେଲାନେ ଅଭି-
ନ୍ଦକ ହାତରେ ନେଇ ଅପ୍ରେ ଜାର ଯାନ୍ତି
କିମ୍ବା ଅମ୍ବାଳ ସାହା ଦିଅନ୍ତି ତହିଁର ଅପ୍ରେ
ମହିକମଳାର ଦିଅନ୍ତି କାଗଜ ପୃଷ୍ଠା ପବିତ୍ରା
ବା ବିଶ୍ୱାସ କାଗଜକା ଅଟେଇ । ଏ ମୁକ୍ତିଆର
କିମ୍ବାର ମୁକ୍ତିଆରଙ୍କ ଘେଟେ ବୁଝି
ପାଶସବୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେଲାବନ୍ତି ଓ ମେଲାନ୍ତି
କର ମହିକମଳା କର ରହିଥାନ୍ତି ।

ମୌଳିକ ଅନ୍ତର୍ଗୁଡ଼ ଦିଅଇ ଦେବାର
ମୁଣ୍ଡିଆରୁ ବପାରି ଉପର ନୁହେ ବାରାନ୍ଦି
ମୌଲିକ ଜାରୁ କରି ଦେଇ ଅପାରାର ହର୍ଷ
ଶିଖ ସଂଖେ କିମ୍ବାଟ କରେ ଅକ୍ଷେତ୍ର ମ ଦେଇ

କର ବଜାର୍ ଦ୍ୱାରା ସେ ମୌବଳର ସେପରି ହାର୍ମଙ୍କ
ଧିକ୍ ହେବ ଓ ଯେଥର ଗାହାର ଅନର୍ଥକ ବିଷୟ
କ ହେବ ସେପରି କୃତ୍ତି ରାତ୍ରିବା । ମୋଦିଗଲ
ରୋହେ ଚାଣକ୍ର କ ଜାଣକ୍ର ମୁକ୍ତିଆର କିଶୋର
ହାଥେ ଯେ ମୌବଳମା ଆମଙ୍ଗଭାବ ସୁଧରି କା
ବିଗତ ନ ଥାରେ ଅଜେବ ସ୍ତଳେ ଅକ୍ଷରର
ମୁହଁ ଫିଝାଇବାର ପରମମ ନାହିଁ । ସେ ଏହା
ନ ଜାଣେ ସେ ମୁକ୍ତିଆର ବର୍ମର ଉପଯୁକ୍ତ ନହେ
ବରଂ ମୁକ୍ତିଆରକୁ ଉଚିତ କ ସେପରି ମୌବଳ
ଆମଙ୍ଗକୁ କିଛି ଲାଗି ନ ଦିଏ ସେପରି ପରମାର୍ପିତ
ହେବ ଏହା ନ ଦିଏ କେବଳ ଟଙ୍କାରେ ସରକା
ମହାପାରେ ମୌବଳକୁ ଉଣ୍ଡାଇବାର କବାପି
ଉଚିତ ନହେ । ମୁକ୍ତିଆର ମୌବଳମାର ସବୁ
ଉପଯୋଗ କରେ ଓ ମୌବଳ ପକ୍ଷରେ ସାଧା-
ନୁହରେ ଲାଗେ । ସେଥିଥାର୍ ସେ ଅପଣାର
ସଥେଷ୍ଟ ମୂଳ ଗାହାତାମ୍ବ ଗୁଣ୍ଠାରେ ହେଲା
ଏହା ନ କର ଏପରି ପ୍ରଦର୍ଶନ ଓ ଦ୍ୱାରା
କରିବାର କିମ୍ବା କରନ୍ତୁ କରନ୍ତୁ ଅଛେ ।

କେବ ଥିବ ବୋଲିବେ ଅମରାଦାର
ମୁକ୍ତିଆରଙ୍ଗ ନାରାଦ ବିଷୟ ବୁଝିବାରୁ ପରେ
ବାକୁ ହିତ ନ ଦିଅଇଲେ ସେମାନେ ବଢ଼ି
ବିମୁଖ ହୁଅଛି ସଜ୍ଜ କିନ୍ତୁ ଯେବେବେଳେ ଯେ-
ବାର୍ଷୀ ବା ହୃଦୟ ରହୁଥିବ ହୁଏ ଭେଜେବେ-
ଲେ ଯଦି ମୁକ୍ତିଆର ସେ ସବୁ ନିବଲ ଉପରେ
ମୁଣି ରଖିବ ତେବେ ଗାରୁ ଅମରାଦାରଙ୍କୁ
ଅସବ ବିବାରୁ ନ ପାଇବ ଅସବି ଅମରାଦା-
ନେ ଯେବେ ତାମିବେ ଯେ ଅମ୍ବୁ ମୁକ୍ତିଆର
ଠିକ ମନେ ବଲେ ଓ ଅଧିଶାର ମୂଳ ବିନ
ବାହାର ଲାମରେ କାହିଁ ନ ନାହିଁ ତେବେ ସେ-
ମନେ ଭାବାପ୍ରତି ଶାନ୍ତି ବିମୁଖ ନ ହେବେ
ଦିବ୍ୟ ଆରୁ ମାତିବା ପୌଜ ଜଜାପୁତ୍ର ହେବେ
ଥରେବହ ଅମ୍ବୁମାନେ ମୁକ୍ତିଆରଙ୍କୁ ପରମର୍ଦ୍ଦ
ଦେଇଅଛୁ ଯେ ସେମାନେ ଉପସ୍ଥିତ ବୁଦ୍ଧ-
ବିହାର ପରିଚାଳନ କରିବ ତେବେ ଯାଇଁ ଆଜ୍ଞା-
ର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ବଳିବ ଓ ଉପାୟ ଅସବ ହେବ
ମୁକ୍ତିଆରଙ୍କ ମନ୍ଦରେ ହେହୁ ଭଲଲୋକ ଥିଲେ
ଦିବ୍ୟ ଅସବଦର ବନ୍ଦ ଅବରତ ଥିଲାମ ବନ୍ଦ
ଥିଲୁ ଲେଖିବା ଘାରୁ ଅମ୍ବୁମାନେ ବାପ
ହେଲୁ ।

ଅଜ୍ଞାଯାମୁ ରମ୍ଭମ

କମ୍ପିଟରମାନେ ପ୍ରକାଶତାର ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟ ଉପର
ନେବା ବସନ୍ତରେ ବାଲେଦୁର୍ବଳ ବଳେକୁର

ଦିନସ୍ତ ଘାହେବ ଯେତେ ବୃକ୍ଷଗୋଳ ଲାଗାଇ
ଅବହୁତ ଭାବା ପାଠମାନଙ୍କୁ ଅବଧିର ନାହିଁ
ସନ୍ଧିଘୁସ ଭବୁନ୍ତ ବର୍ଣ୍ଣନା ଏହି ପଦିକାରେ
ହୋଇଥାଛି । ପ୍ରଗଣ୍ଧିର ଘାହେବ ବୋଲନ୍ତ ପଦ
ତତ୍ତ୍ଵବାଚିମାନେ ଅଜ୍ଞାନଗୁର ବର ଦିନ୍ଦୁ କାହାର
ମାନ ପ୍ରହରି ଦବନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଅମ୍ବେମାନେ କିମ୍ବା
ବୋଲିଥାଏ ଯେ ପ୍ରତିମାନେ ଅପଥା ଲାଗିଥାଏ
ଦିନା ଆପରିରେ ତାହା ଦିପନ୍ତି । ହଦୁଖେନ୍ତି ଏହି
ପଦିକାର ମଧ୍ୟ ଏହି ମର ସଂତ୍ରପ୍ତ ଦେଖାଯାଏ
ଯେ ଛାନ୍ଦିପନ୍ଥମାନ ନାମକ ପ୍ରଥାନ ଉଙ୍ଗଳକା
ସଂମାଦପଦ ମନ୍ତ୍ର ଅମ୍ବେମନଙ୍କ ମଜାନୁପାରେ
ମର ପ୍ରବାନ ଦର ଅଛନ୍ତି । ସେବୋଲନ୍ତ ଯେ—

“ପ୍ରତିମାନେ ଜାଣନ୍ତି ଯେ ଯେଉଁ ମନ୍ତ୍ରକାରେ
ସେମାନେ ଗୁଣ ଦବନ୍ତି ବା ଦରିବେ ଓ ମନ୍ତ୍ର-
କା ପ୍ରତିବର୍ଷ ବିପୁମିତରପେ ମାରଣ ଦଥର
ସୁରକ୍ଷା ଦିନ୍ତୁ ମାରନକୁ ଜଳଶାର ଅଂଶ ଦୋର
ଜାହ ଦବନ୍ତି ନାହିଁ ଏଥା ଜଣା କି ଅଥବା
ଦେବାନ୍ତ ସେମାନେ ଜମି ଧରନ୍ତୁ ଅଥବା ହୃଦ୍ୟ-
ଦିପନ୍ତି ।

ବୟସପ୍ରତି ଜନିର ମୂଳ୍ୟ କେତେ ସତ୍ତା
ଜାହା ଅଛି ଲିଖୁଥିଲୁଣ୍ଡେ ମାତ୍ରର ଜଳକଗ୍ରାମ
ପ୍ରକାଶ ଦ୍ଵାରା ତ ଜନିଯାଉ ଫୋକେ ଲଜାନ୍ତି
ଅଧିକ ଜଳବ ବର୍ଷର ବେଳେ ଗାହାକୁ ସତ୍ତା
ପ୍ରସ୍ତୁ ହେବାକୁ ଦୁଆଇବା

ପ୍ରଜାମାନେ ୫୦ ଅଭିନ ପାଶରେ ନୀତି
ଅଠକୁ ସତରଂ ଅପଣା ଯୋଗଦାନୀ ସହ ବିଷୟ
କାହାର ହାତେ । ଏଥି ଯଥାର୍ଥ ଗଜଣା ହେତେ
ହେବାର ଉଚିତ ଅଧିକାରରେ ପ୍ରମାଣ କରିବା
ବେଳେ କଟିଲ ତାହା ଉପରାକ୍ଷମ କଣ ଆଜି
ଅମୃମାନଙ୍କ ଛୁଟିବାରେ ଏମଙ୍କ ମହିଳା ଅଧି-
ଅକ୍ଷ୍ୟ ଯେ ପ୍ରଜାମାନେ ହନ ୬୩୭ ମହିଦାରୁ
ଦିବଶରୁ ପ୍ରକାଶ ଗଜଣା ବୋଲି ପ୍ରମାଣ ବର୍ତ୍ତ-
ବାକୁ ଦେଖି ବରାପକ୍ରମ ଓ ଉପରାକ୍ଷମାନେ
ଯାହା ପ୍ରକାଶ ଗଜଣା ବସାଇ କଥାରୁ ତାହା
ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟ ଉପର ବୋଲି କଣିକ ହୋଇ ପାରେ
ଏହି କଥାରେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟା କରିବ ପ୍ରଜା-
ମାନେ ଯେଉଁ ଗଜଣା ପଥକୁ ତା ଦେବକାରୁ
ସମ୍ମ ହେବେ ତାହା ପ୍ରମାଣ କରିବାକୁ
ଦେଖା ବରକ୍ତ୍ତି । ଏପରାକ କଥମ ତାର
ଦେଇ କହୁଁ ପରିବର୍ତ୍ତରେ ପଞ୍ଚ କରୁଇଥୁ-
ଳର ନଦିମଙ୍କ କଟିନଦିଷ୍ଟେ ପ୍ରତଳ କରିବା
ଦିକ୍ଷା ଧରି ବ ନାହିଁ ଅମୃମାନେ ବିଷୟ
କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କରିବାକୁ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ନ କରି । ମାତ୍ର

ଗାଁରଜ ମାହେ ଛନ୍ଦ୍ର ସନ୍ ୧୯୭୧ ମେଘା

ଅମୃତମାନଙ୍କ ଦିବେତନାରେ ଏଥରେ ପରିଷ୍ଠର
ଯର ଦୟା ପ୍ରକାଶର ଲକ୍ଷଣ ଲାଗିଲ ହୁଅଛି ।
ଯତେହେତୁ କମିଶାର କୌଣସି କହୁରେ ଯତ୍ତ-
କଳେ ପ୍ରକାମାନେ ଜାହାଙ୍କୁ ଉଷାର କରିବାକୁ
କେବୁ ବରତ୍ର ଓ ସେହିଷ୍ଠ କମିଶାର ଅଧାଗ-
ରଷ୍ଟରେ ଝରଣାର କୌଣସି ଅନ୍ତର ମେଲା ଦିଅ-
ନ୍ତି ଓ ଇଚ୍ଛବ୍ୟାଗର ଓ ସର୍ବମାନରମାନେ ମାନ-
ନ ବୁଦ୍ଧି କରନ୍ତି ଦୋଳ ପ୍ରକାମାନଙ୍କୁ ଜାହାଙ୍କୁ
ପ୍ରତିରେ ସମର୍ପଣ କରିବାକୁ ସମ୍ଭାଲ ଦିଅନ୍ତି ।”

ଲଙ୍ଘମାନର ଉପରୁ ମନୁକ ପାଠକର
ଅମୂଳାଙ୍ଗର ଏହି କଥାର ହେଉ ଯେ ଯଦିସି
ତ ଉତ୍ସନ୍ଧମାନେ ବୃଦ୍ଧିକାରୀ ଚଲେବ ନ ହୋଇ
ତମିଦାର କଥା ବୃଦ୍ଧିକାରୀ ଫେରେ ଘୋଷନ କୁହନ୍ତି
ତଥାର କବେତର ଲଙ୍ଘମାନେ ବିନ୍ଦୁରୀ
ଦେଖିଲ ଯର ଉତ୍ସନ୍ଧମାନରେ ନ ଯଦ ପ୍ରକୃତି
ଶୈଳୀରେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇ ପାରନ୍ତି । ବିମ୍ବ
ପାହେନ ଯେ କିଜାନ୍ତ ଅବବେଳର ତାହା
ଅମ୍ବେମାକେ ବୋଲୁ ମାଟ୍ଟ ବରଂ ଅଛି ବିଷ-
ଧରେ ସେ ଗୋଟିଏ ପ୍ରଗଂସନୀୟ ହାନିମଳ୍କ
ମଧ୍ୟରେ ପରିଣତ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି । ଏପରି
ବିଷକ୍ତ ଯେବେ ସ୍ଵର୍ଗ ତତ୍ତ୍ଵରେ କମିଦାର ପ୍ରକା-
ଳ ପଞ୍ଚର୍ତ୍ତ ଓ ଯାହାକୁ ସେ ଅନ୍ୟାୟ ବିଷମ
ବୋଲୁ ଅଛନ୍ତି ତାହା କେତେବୁରୁ ଅନ୍ୟାୟ
ଅଲୋଚନା ନ କର ନମ୍ବକ ଉଠିଲାପ୍ରାୟ ମବନ୍ଦୀ
ପ୍ରେଷନ୍ତ ହଠାତ୍ କମିଦାର ପାରିବାର

ପ୍ରକଳ୍ପ ଦେଲେ ତେବେ ତାହାଙ୍କ ଅଚିନ୍ତ୍ୟ-
ର ପଣ୍ଡିତୀ ପ୍ରକାଶ ହେବାର ଅବଶ୍ୟ ବୋଲିବା-
କି ହେବ ।

କନ୍ଦିରଙ୍ଗାର ପ୍ରେସ୍ ।

କରୁଥିପ୍ରାତରେ ଗ୍ରାସକୁ ଉପନିଷଦ ସାହେବ-
ଙ୍କ ମହିମାର ଅମ୍ଲ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ବିଷୟ
ଲେଖା ଯାଇଥିଲା । ପାଠକମାନେ ଉଚ୍ଛବି
ଜ୍ଞାନୀୟକେ ଯେ ୧୦୫ ଶତ୍ରୁ ଜ୍ଞାନୀ ଧାର
୪୦୦୩୦୦ ଜୀବ ଉନ୍ନତିଶରୀର ଜମା ହୋଇ
ଥିଲେ ଓ କରିଲେକ ଗ୍ରାହି କିମ୍ବା ଦମ୍ପତ୍ତିରେ
ଓରିୟା ବ୍ରାହ୍ମଣଙ୍କ ଯେଉଁ ଦମା ପ୍ରାୟ ସେହି
ଦମାକୁ ଏମାକେ ନାଶିଥିଲେ । ଏକଥା ଅପାରତିତ
କରି ହୋଇବକନାକ ଅଟର ମାତ୍ର ଦିବେରନ
କରି ଦେଖିଲେ ଏଥରେ ଯେ ତତ୍ତ୍ଵାର କେତେ
ବର୍ଗବ୍ସର ପରିଚୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଥିଲା ତାହ
କିମ୍ବାକାଳ । କାପୁବରେ କଥାରବ୍ରାହ୍ମଣ କିମ୍ବା
ଦୟାକରେ କମା କେବାରେ ଯେମନ କାହାର

ପ୍ରେଣୀର ମୁଖୀରା ନାଚିଲା ଓ ଦହତୁଗାର ପକ୍ଷ-
ରୟ ପ୍ରାସ୍ତ ସ୍ଥାଥର ସେହିପରି ଉମେଦଖୋରଙ୍କ
ତରିଏରେ ମଧ୍ୟ ଲକ୍ଷିତ ହେଉଥିଲା । ଏବେ
ଉମେଦଖୋର କାହିଁ ଅସିଲେ ? ଏ ପ୍ରମୁଖ
ଜାତିର ଅମ୍ବେମାନେ ସହିତ ଦେଇ ପାଇଁ ନାହିଁ
କିନ୍ତୁ ପ୍ରଥମର ଅମ୍ବେମାନେ ଭାବର ବୃକ୍ଷି-
ଶକ୍ତ ସଙ୍ଗେ ଉମେଦଖୋରକୁ ଚାଲୁ କରିଥିଲୁ
ସେହି ହିମରେ ଅଛେଗଲା ବିଲେ ଦେଖାଯାଏ
ଯେ ବୃକ୍ଷିଶାନକର ମାନ୍ଦିବ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟ ଆପଣ
ସେମାନେ ପାଇଁ ଅନ୍ଧଧିନ ବର ଅଛନ୍ତି
ସେମାନେ ବୌଧିବିଦ୍ୟେ ହେଲେ ଅପଣାର
ମହିଳା ରକ୍ଷା କର ଦିଲାହ ହେଉଥିଲୁ ଯେ
ତମାନେ ସେ ବ୍ୟବହାରୀ ଶକ୍ତ ମୁଖୀ ହୋଇଥି
ଛନ୍ତି ଏମାନେ ଧାନ୍ୟତୁଳ୍ବା ପାଣୀଯାଦିକୁ
ବରରେ ମୁଠି କୋଇତାର ଆରମ୍ଭପଲିଲା ବିଧା
ପରିବ ଲାଭ କରିଅଛନ୍ତି । ତଥା ଉମେଦଖୋ-
ରମାନେ ସ୍ଵର୍ଗ ଦ୍ୱାରବାୟ ଶୁଣି ସରକାରରୁକରିବୁ
ଆଗ୍ରହୀ ବରାବାଟୁ ଉତ୍ତରମର୍ଯ୍ୟାଦା ଓ ଦୂରମାଗ୍ରହ
ହେଉଥିଲୁ ଅମ୍ବେମାନଙ୍କର ଏହି ବିଦ୍ୟାଯ ସ୍ଥାଇ
ପୂର୍ବେ ସରକାରୁକରିବା ଏବା କରଣମାତ୍ରେ
କରିଥିଲେ । ଅପର ଜାଗର ଜାହିଁରେ ଅଥ-
ବାର ନ ଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ଅଛି ସେ ଶାର
ନାହିଁ । ଏବେ ଯାହାକୁ ବ, ବ, ଚ, କର
ଗ୍ରାଫିକ୍ସର ଲେଖିବାକୁ ଅବିନ୍ଦି ମେହେ ଜାଣେ
କରିଲା କାହାରେ ଖୋଲି ତଥିର ମୁଣ୍ଡରେ
ଶୁଭାର ଉମେଦଖୋର ହାତରେ ବଜେଦାରେ
ବୁଲିଲା ମାନ୍ଦିବ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟ ଓ ହାତମଙ୍କୁ ବିକ୍ରି
କଲାମ । ବୃକ୍ଷିଶାନକର ଗର୍ଭର ଗର୍ଭର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ହମତେ ଦୂରାସ୍ଥର ପରିଲାଭ କିଛି । କିମ୍ବା
ଶୀଘ୍ର ଉତ୍ତରମର୍ଯ୍ୟାଦା ଉମେଦଖୋର ହେଲେ ।
ଏମନ୍ତ ଅବହାରୀ ଆଜି ସରକାରଙ୍କରିବର
ମର୍ଯ୍ୟାଦା କାହିଁ ? ମାତ୍ର ଦିଃଜରାଧିଷ୍ଟ ଯେ
ଅମ୍ବେମାନଙ୍କର ଦୀକ୍ଷାନମାନେ ବର୍ତ୍ତ ବଢ଼ୋବା
ହଜିବେଳେରେ ଏ ସବୁ କଥାକୁ ବିକର କରିଲୁ
ନାହିଁ । ଏବଂ ଛାନ୍ଦୀରେ ଯେ ଦୌରାନ୍ତି ଜା-
ତିର ଲୋବକୁ ବକର ପେବାର ସମ୍ବଲୋକ-
ଙ୍କର ଉତ୍ସାହ ଦତ୍ତ । ଜାନଦାନଲୋକମାନେ
ଏବା ଜଳର ପାଉଥିଲେ ସରପାର କରିବର
ସେହିଏ ମହିଳା ରକ୍ଷା ସ୍ଥାନକୁ ଜାହା ହେଲା
ପାଇଁ ନାହିଁ ।

କେବେ ଉତ୍ସାହପୂର୍ଣ୍ଣ ଲେଖାପଢ଼ା କିନ୍ତୁ ସାଧର
ଏମନ୍ତ ଶୁଦ୍ଧିତା ଜୀବନକ ହୋଇଥାରେ ଅମେ-
ରାନ୍ଧୀ କଷ୍ଟପୂର୍ଣ୍ଣ କର କର କା ଆମ୍ବ ହାତିଯାଇ-

କୁ ଏଥରେ ପୃଷ୍ଠାବନ୍ଦ ବର୍ତ୍ତବ ଯେବେ
ତାହା ନ ସ୍ଵାର୍ଗ ତେବେ ଗବ୍ରୀମେଣ୍ଡ ଯେ ଏବେ
ବ୍ୟଧି କରି ଲୋକଙ୍କ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଥିବା
ତତ୍ତ୍ଵାବ୍ଳାଙ୍କ କେବଳ ଉମେହଣ୍ଡୋର୍ବଳ ବର୍ତ୍ତି ହେ-
ବାର ସମ୍ମାନା ଓ ତାହା କେଲେ ବିଦ୍ୟାଶିକ୍ଷା-
ପ୍ଲାଗ ଦେଇବ ମରଳ ନ ହୋଇ ଅମରି
ହେବ । ଲୋକେ ସରକାରୀ ଗଜରକୁ ଅମର
ବିଦ୍ୟାରେ ଏଥାଂର ଗବ୍ରୀମେଣ୍ଡ ବିଦ୍ୟାଶିକ୍ଷା
ଦେଇ କାହାକୁ । ବିଦ୍ୟାପ୍ଲାଗ ଜ୍ଞାନୋପାର୍କଙ୍କ ହେବ
ଓ ତାହା ସେଲାଠାକୁ ଯେଉଁ ଲୋକ ଯେ-
ବିଦ୍ୟାପ୍ଲାଗ କରି ତାହା ଉତ୍ତମପ୍ରେ କଲାର
ପାଇବ ଯେବେ ଭେମନ୍ତ ଉପକାର ନ ହୋଇ
କେବଳ ବିଦ୍ୟାଶିକ୍ଷା ପାଇ ହେବାରୁ ଉମେହଣ୍ଡ-
ରଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧି ହେଲା ତେବେ ଗବ୍ରୀ-
ମେଣ୍ଡଙ୍କ ଉଚିତ ଯେ ତୁମ ବିଦ୍ୟାଶିକ୍ଷାରେ
ଆଜି ବ୍ୟଧି ନ କରି ତାମାପ୍ରକାର ବିଦ୍ୟାପ୍ଲାଗରେ
ଲୋକଙ୍କ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଛୁ । ଯେ ଲୋକେ ସଂଖ୍ୟାର୍ଥ
ବିଦ୍ୟାପ୍ଲାଗ ଉତ୍ତମପ୍ରେ ଶିକ୍ଷା କରି ସଂଖ୍ୟା
ପ୍ରାପ୍ତ ବିଦ୍ୟାକୁ କରିବେ ।

ଉମେଦଖେରଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବିହୁ ବନ୍ଦୁବାୟ ଥିଲୁ
ଦେମାନେ ଦେଖି ବିହୁ ଯେ ସରବାର ଉମର
ଆଗାରେ ପ୍ରଜ ପାଇଅଛି ଏହି ଶୋଭନାୟ
ଅଟଳ । ସେବେ ଏ ଆଗା ଶୁଣି ଅନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି-
ବାଦ୍ୟରେ ଲୁହିତା ନିଳାହର ଉପାୟ ଡରିବାର
ବେଳ୍ପୁ ଉଚ୍ଚବେ ଗାହାର ନିଳାନ୍ୟ ହେବ ଜୀବୀ
ବରଃ ତହିଁରେ ମନ୍ତ୍ରରୂପର ପ୍ରକାଶ ହେବ ।
ମର୍ତ୍ତିମାନ ଅବହାରେ ସାମାଜିକ ଦୋକାନର
ଅବସ୍ଥା ଉମେଦଖେରଠାର ଭଲ ଅଛି ଉମେ-
ଦଖେରମାନେ ବାହୁଁକ ଏକଧା ପ୍ରଜ ଦୃଷ୍ଟି
କରି ଜୀବାନି ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ବୁଦ୍ଧ ବର୍ଷାହେତୁ ଏମଗରେ ପାପୁମ୍ଭୁ
ଜୀବିଦିବ୍ୟ ମହାର୍ତ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ଯଥା ।

କୁଳ	୩୯୮	ମେ୦୨
ବିଅ	"	ମେ୦୫
ମୋଟତେଜ	"	ମେ୨୧
ଡାଳ	"	ମେ୮
କରେକା ଗୋରସରେଲ	"	ମେ୯୫

ପରବା ମେ ମାତ୍ର ପ୍ରାୟ ମଳକାଳୁ ହାହି ।
ବାଠରବଥା ଛପୁସ୍ତ । ଏଥରେ ମୋହର
ବଜ କଣ୍ଠ ହିତାଯାଇ । ମଧ୍ୟବଲରେ କେବେ

ଲୋକ ଦେବତାଙ୍କର ଉପକାଶ କରିଥିବେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ହି ନାହିଁ ।

ଏହିପ୍ରାହରେ ଶେଷନ ଅଦୀଳତରେ ଗୋଟିଏ
ମାତୃହରଣ କୋକଦିନର ବ୍ରତ ହୋଇଥିଲା ।
ଆସନ୍ତିର ପିତା ଆସନ୍ତିର ଦିମାତାକୁ ଜାହାନରୁ
ପରେ ରଖି ଦିଦେଶକୁ ଘରର ସକାମେ ଯାଇ-
ଥିଲା । ଆସନ୍ତି ଏଥିମଧ୍ୟରେ ଦିମାତା ଦିହିଲ
ଅଭିଭାବ ହରିମାର ଜାହାର ଗର୍ଭପତ୍ରାର ହୋଇ
ଯଥାକାଳରେ ଗୋଟିଏ ଦୁହୁତା ଜନ୍ମ ହେଲା ।
ପିତା ଏରବୁ ଅସି ମୁହଁ ଏମନ୍ତ ଦରଶ ଦେଖି
ଜାହାକୁ ବସୁଧାତ କରଦେଲା । ମାତ୍ର ସ୍ତ୍ରୀ ଏର
ବାହାର ଯିବାର ବନ୍ଧୁଦନ ଉତ୍ତାର ବୋଧିଥିଲା
ମନ ଲୋକଙ୍କ ପଞ୍ଚମର୍ଶରେ ପତ୍ର ସ୍ଥାନିତାରେ
ବନ୍ଧୁର ଶ୍ରାବନ୍ଧାଦନର ଦାଙ୍ଗ କଲା କହୁଁ ସ୍ଥାନିର
ନାଲଗ ମନେ ତାହା ପୁର ଉପରେ ଅପରିଧ
ବାହ୍ୟରୁ ହେବାର ଲଜ୍ଜାଦିନ ଜାହାକୁ ଛକ-
ବର୍ଷ ଜାଗନ୍ମାତା କରିବାର ଦ୍ଵାରା କେଇ ଅହିନ୍ତି
ଯୋର ଦରିବାଳ ଗଥାତ ପୁଣ୍ୟ ଦେବ ଏ ଭାବ
ପତ୍ର ରହ ଅହିନ୍ତି ଅର୍ଥମାର ବିଶ୍ୱର ଅହିର ।

ଲକ୍ଷ୍ମନ ନ ଗରଇ କଗଳ ପ୍ରତିର୍ଦ୍ଦିନରେ ସ୍ଵପ୍ନାର
ଜାରିଥାଏ କର୍ମଶାଲ୍କ ଏ ନ ଗରଇ କହେଇ ସୁନ୍ଦର
ଯେବେ ଏ ତମାର ଜଳମା (ମେଜଳ) ଧାଉଅରୁ
ଆମେମାନେ ବିଶ୍ଵର କରୁଥିବୁ ଯେତେବୋଲର
କଟକର ତାରକି କରିବ ପ୍ରବନ୍ଧ ହୋଇ
ଅଥାତ୍ ଯେବେ ଏଠା ସୁନ୍ଦରମାନେ ସୁନ୍ଦରୀ
ନରେ ହର୍ଷ କରିବାକୁ ପ୍ରବୃତ୍ତ ହୋଇ ଥାନ୍ତେ
ତେବେ ଅଛିବରିବ ଏମାନେ ସୁନ୍ଦରୀ ଜଳମା
ପାଇବାର ଯୋଗ୍ୟ ହୋଇ ଆନ୍ତେ ।

ଅମେରିକାରେ ଜନେ ହରିନଦେଶୀୟ ତ-
ିଲ୍ଲକ ଡିଲା ବ୍ୟକ୍ଷାୟ କରନ୍ତି । ସେ ହତ୍ଯା
ପଣ୍ଡା କର ଦେଖିଥାକୁ ଯେ ବନ୍ଦରେଗରେ
ମହିଳା ପଣ୍ଡାକରେ ଯେ ବନ୍ଦର ଚିଛ ରହିଥାଏ
କି ଯାହାକୁ ବାରେ ବରସ୍ତାରିତ କରନ୍ତି
ଯି ସବୁ ଅଳୁଆର କାର୍ଯ୍ୟ ଆଗ୍ରା ପ୍ରକାଶି-
ନକାର କରିବା ଦିଲ୍ଲିରେ ଏ କାହାନ ହେଉ-
ବେ କାହିଁ ହୋଇ କରିବାକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହ-
ଯାଏ । ଏ କିମ୍ବା ଅପରା ମନ୍ଦିରାଳଙ୍କୁ ଅ-
ଳକାର ପରି ଯହିଁରେ କାହୁଁ ପଞ୍ଚାକନର
ଭୌଧାର କଥାପାଇ ନ ଆଏ ସେଠାରେ ଅଗ୍ରେ-
ଜନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାହିଁରେ ବର୍ଷରେ ଅତି
ମହିତା କାହାନ ଦେଖରେ ରହଇ ନାହିଁ ।
କିନ୍ତୁ ଦିଲ୍ଲାରେ କେତେ କଥା କାହାଯାଉ-
ଅଛି ।

ଫଳ୍ପୀ ସୁଦରେ ଛର୍ମିନୀଯ ଘୋବମାନେ
ଯେ ସମୟ ଗୋପ କୁବିତ କର କେଉଁଥିଲେ
ଯାହା ଏକପ୍ରକାର ଉତ୍ତମ ବାର୍ଷିକରେ ଲାଗିଅଛି
ଛର୍ମିନୀଦେଶର ଅନେକ ଗିର୍ଜାରେ ଧର୍ମ କ
ଥିଲା । ସମ୍ବାଦ ଗିର୍ଜାଲେହେ ପ୍ରଧନ ବରବାର
ଯେ ଜଙ୍ଗ ବସାଚିମ୍ବିତ ତାପ ଦ୍ଵୁତ୍ତ ରାଜୀ
ଧର୍ମ ପ୍ରତ୍ୟେ ବର ଗିର୍ଜାମାନଙ୍କୁ ଦେବା ପାଇଁ
ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲା ।

ପ୍ରେସ୍‌ଟ୍ରୁନ୍‌କାର ଶତବର୍ଷର କୃଷିବିଜ୍ଞାନମାର୍ଗ
ପ୍ରକାଶ ସେ ସେଠାରେ ଘରେଇବେଳେ ଲୋକ
ବାସକର୍ତ୍ତ୍ର ବିନ୍ଦୁ ନିଷ୍ଠାପି ଛାନ୍ଦକୋଟି ଅଠ-
ଲକ୍ଷମାଣ ଧର୍ମ ଏଥିମଧ୍ୟ ଏହି ନିଷ୍ଠମାଣରେ
ଶତ୍ୟ, ଉତ୍ସକଷ୍ମୀ ମାନରେ ଯାଏଇତ୍ୟାଦି ଚାରି-
କଷି ଦୁଆର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ ପଞ୍ଜାର ଅସ୍ତିତ୍ୱର
ପାଦାଦି ଉପରୁ ଦୁଆର ।

ବିଲୁଗରେ ଲୌହମଳ୍ପ ଅରନ୍ତି ଗାଲା
ହୋଇଥି ଏମନ୍ତ କି ପୂର୍ବମଳ୍ପରେଇ ଗଜକର
ଟଙ୍ଗଠା ବିରିଥିଲା । ଧାରିଦେଶର ବେଳମେତ୍ର
ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ବହୁବ ଲୌହ ଖର୍ଚ୍ଚ ହେବାରୁ ଏମୟ
ମଳ୍ପ ନାହିଁ କାହିଁ କଥା ହୀଥାର ।

ଆମେମାନେ ଦୁଃଖରସତ୍ତବ ଆବଶ୍ୟକ ହେଲୁ
ସେ ଜ୍ଞାନପୂର୍ଣ୍ଣ ବୁଦ୍ଧିର ମାନ୍ୟକର ଦୀଗୁଳ
ଧାରେବ ଫେରୁଛିର ଦେଶ ଦକ୍ଷତାରେ ଉଚ୍ଚାଶ
କଥି ଅବସରର ମୁକ୍ତ ପାଇଲେବି । ଫେରୁଛିର
ର ଏପରି ଶୁଦ୍ଧାତ୍ମି ଅଧିକାମୟ ଦ୍ୱାରାରୁ ବିନ୍ଦୁ
ଅଳ୍ପ ପ୍ରକାଶ ଦରବାର ଉପରି ।

କେବଳ ଗନ୍ଧ ।

ନୟାବରି ବାଣୀ

ଲକ୍ଷ ଦେବାରଙ୍ଗମୋହି

ଶୁଣି ସୁବିଜ୍ଞାନରେ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ବିଚି

ପ୍ରବଳ ହେଲ କଳ ଦେଖ ଓ ଧର ୯୨ ।

ହୃଦୟ ଜଳଦଳ ଆରେ ଲହଚ୍ଛୀ

ପାବକୁମାନଙ୍କର ବୁଝିଲ ସତି ଯେ ।

ପରେ ହୋଇଲ ମୋରାହି ୫

କଳ ଧର୍ମକା ଲଜମାରେ ନ ହେଉ ଯେ ।

ହେବା ପଦିନ ଥାରେ ଦ୍ୱା କଷାତ
ଦେଖିଲା କଷାତ

ପ୍ରସତ ଶକ୍ତିରେ କି ଯତ୍ନରେ ଯେ ।
ଦୀର୍ଘ ମେଳିତି କାହାରେ କିମ୍ବା

ନାମକୁ ହେଲାର ପାଇଁ ଧର
ସତରିମାଟି ଯୀର୍ଦ୍ଦିତିରେ

୨୩୧ ପାଠ୍ୟାଳ୍ୟ ପଦ୍ଧତି ପରିଚୟ

ପଦ୍ମମାଳେ ଏହିଁ ଶତକରି ୧୨ ମେ ।

ଯେ ଦିନୁ ଅସିଥିଲୁ ଦୂର୍ମା ଦଢ଼ି ।
ସେ ଦିନୁ ଯେ ଯେବେଳେ ଅଛଇ ପତି ଯେ
ଆହି ନ ଘାରେ ଦେବୁ ସେ ଯାନ ହୁଏ ।
ଆହା କି ପୂଜନ କାଳ ପତିଲେ ମାତ୍ର ଯେ । ୧
ଏ କାଳେ ସା ହସ୍ତରେ ନାହିଁ ଦତ୍ତ ।
ସେ ମହା ବାଲିର ସରତେ ପତି ଯେ ।
ଆଦ୍ୟ ପଦାର୍ଥ ମୂଳେ ଦେଖା କରନ୍ତା ।
କି ଦୂର୍ମାଳାଳ ତାଙ୍କ କେମ୍ବ ଏ କର ଯେ । ୨
ବଦ୍ୟରହ୍ୟାୟିକର ଉପାୟ ପର ।
ଯେତୁ ଯେମାନେ ଜୀବେ ଶହ ନ ହାତ ଦେ
ଦିମେଷେ କଷ୍ଟପମ୍ବ ଏ ପକ୍ଷ ପତି ।
କୃଦିରେ ପଞ୍ଜ ପୁଣି ଦୃଶ୍ୟରେ ବଢ଼ି ଯେ । ୩
ନନ୍ଦରେ ଜ୍ଞାନୀରେ ଗୋ ଆହ ମନ୍ତ୍ର ।
ଧର୍ମଧା ନାହିଁ ତାହାର ଯାଇଛି ଦଢ଼ି ଯେ ।
କଣା ଦେଉଛି ଦେଇ ଦେଇବୁ ବଢ଼ି ।
କସାଇଁ ହମୁନରେ ପେଇଛି ଭାଇ ଯେ । ୫
ପଶୁ ପୂଜନ ସୁବି ଆହୁରେ ଧୂର ।
ଯେତୁ ଧେମାନେ ବରାହୁମି ନ ମାତ୍ର ।
ଏ ଦୃଜ ସମେ ଦୃଜ ନ ଥିଲ ପତି ।
ଦେଉ ଧର୍ମର ବୋଲେ କବକ ଲଜ ଯୋ । ୭
କିମ୍ବ
ବିବେଷନକାରୀ

୪୨୨୨ ଶ୍ରୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଚିମାତ୍ତ ଦେ ।

କବିତା

ମହାକବି ପ୍ରା ଉଦୟଦେବ ଗୋପନିଯା ବିଜ-
ରତ ସଂସ୍କୃତ ବାରଗୋପନ, ଶା ସଧା ବୃଷ-
ତଦୁଦେବ ପଥ୍ରାଦିଶ ପ୍ରକାଶ ଅଞ୍ଚଳମର୍ତ୍ତା
ଓ ଧରଣୀଧରଙ୍କ ରତ୍ନଜ ପଦକ ଅର୍ଥ ବହୁବ-
ିଲୁଳାକ୍ଷରରେ ମୂର୍ଖ ହୋଇ ବନଧୂର୍ତ୍ତ ପ୍ର-
ତ୍ରୁତ ଅଛି ମୁକ୍ତ ଲଶ୍କର ବଂଶ ଆଶା କରିବେକୁ
ମାନେ ବଚପତ୍ରିବାନ୍ଧୁବିଜଙ୍କ ଯବାଲଘୁରେ
ଶା ଦିଗବିକ ଦିଅଙ୍କ କିବଚରେ ଜାତୁକରେ
ଯାଇ ପାରବେ ମୋହବନ୍ଦର ଶ୍ରାବନମାନକୁ
ମଳକରା ହିଂଶୁମ ୫୦% ଲାଭମାପକ ପରିମା

১০৩

ବାକୁ ଗ୍ରଜିମୋହନେଷ କଟକ ବଜରୀ । ୧୯୫
" ଜୟଲକ୍ଷ୍ମୀଦାସ । । । । । ।

ଏହି ଭାବଲୟପିକା ସହର ବନ୍ଦବ ଦିଗ୍ନି-
ଚକାର ବନ୍ଦବତ୍ରିକୁଳାଳଙ୍ଗ ସମାଲୟପେ
ମଧ୍ୟରେ ଅଗ୍ରହୀତ ହେବ।

ପ୍ରକାଶନ କମିଶନ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୮୨୯

ଭାଇଙ୍କର ଦେହରୁ ସ୍ଵର୍ଗରୁ ମେଷିଥାଏନ୍ତି । ଅଖାର ଦୁଃଖ କି ସହବତରୁକୁ ଗଲିବାର

১২৮ জুন

ପରିମ ବାର୍ଷକ ମୂଲ୍ୟ ୩୫
ବର୍ଷାନ୍ତେ ମୂଲ୍ୟ ହେଲେ ବର୍ଷକୁ ୩୭
ମଧ୍ୟବଳ ପାଇଁ ଜାବମାସକୁ ୩୫୫

ବ୍ୟାକ ହାତେ ଲାଗୁ

ଗତମାସରେ ଏହି ସ୍ଥଳରେ ବିଧୁ ଜାଣିଲା
କରୁଥା ଦାରୁଶ ଯେ ପେଟୋଟି ଶିଶୁଙ୍କ ପଦ
ଉଠିଗଲା ତତ୍ତ୍ଵ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କଥା ପଥପ୍ରେରଣ
ଜଣିବପଦ ଲେଖି କମିଟିର ବାର୍ଷିକ୍ ଅଧିକାରୀ
କ୍ରୋଷ ପ୍ରାଚୀ ଦେଖିଛନ୍ତି । ପଦାଧିକିର ବାକି
କୁ ଦୂରାର ସମୁଦ୍ରାଧୂ ପ୍ରକାଶ କି କର ଜଳିଲି
ଏହି ପଦାଧିକାନ ଜାଣିବ ଉଚ୍ଛବି କରି । ଯଥା

“ କହୁନାକୁ ଜଳା ଦ୍ଵାରା ଯେ ଯେବେ
ଶୁଣୁଛ ଅଞ୍ଚଲରେ ବାଘାର ହେଉ କେବେ
ଦର୍ଶ ପଣ୍ଡିତଙ୍କ ଗୋଟିଏ ନ ମାର ମାନତି କି
କିମିତା ରଖେ ? ଅମ୍ବୁ ଶୁଣିଆକୁ ପୂର୍ବ ଏହି
କଥା କିମ୍ବା ହୋଇଥିଲୁ ଯେ ବିମୁକ୍ତେଶ୍ୱର
ପଣ୍ଡିତ ଡେଅରାଖା ଶିଷ୍ଟ ହବିଲବେ ସେ ମଧ୍ୟ
ଦେଇଅ ଥିଲେ, ଅନ୍ୟ ପଣ୍ଡିତ ମଂଦୁତ ଶିଷ୍ଟ
ଦେଇଲବେ । ତହିଁ ବି ଶୁଣୁଛ ପଶରେ ବାଘାର
ହେଲେ କେଉଁ ପଣ୍ଡିତଙ୍କର ଭାଗ ଗଲା ?
ଦର୍ଶର ଗୋଟିଏ ପାଇଥିଲେ ଦେଖା ତଳା ଲାଗି
ହୋଇଥାନ୍ତା ଭାର୍ଯ୍ୟ ମନ୍ତ୍ର ସୁରମ୍ଭୁତ୍ୟ ଗଲି
ଆନ୍ତା । ବୋଧ କୁଏ ବୋରେ ଭଲପ୍ରାର
ପରାଇଲେ । ସଭାର ଧେଇ ଆରର୍ଣ୍ଣ କଲା ତ ?”

ଅମ୍ବେମାନେ ବିବେଚନା ଦର୍ଶ ଯେ ପତ୍ର-
ପ୍ରେରଣକର ଅପଦ୍ରବ ହେବାର କାରଣ
ଅଛୁ ଯେବେ ଦେଖାଯାଏ ଶିଷ୍ଟାପ୍ରତି ଗବର୍ଣ୍ଣ-
ମେଲ୍ଲଙ୍କର ବିମୁକ୍ତ ମନୋମୋଳିତେ ଦେଉଛି ଧୂମି-
ପଣ୍ଡିତ ପତ୍ର ତାଙ୍କରେବେଳା ଅବର୍ଥ ଅପଦ୍ରବ

ବୋଲିବାକୁ ହେବ । ମାତ୍ର ବଜାଦେଶାୟ ପଣ୍ଡି-
ତଙ୍କ ରଖି ଉଚ୍ଛଳାୟ ପଣ୍ଡିତଙ୍କ ବିଦ୍ୟାୟ ଦେବା-
ରେ ଓତଥମାନେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବିଚ୍ଛର ବନ୍ଦାଅ-
ତ୍ତନ୍ତ୍ର ଯେ ହାରଷ୍ଟ ଲର ପ୍ରଥାନ ଶିଷ୍ଟକ ବଜାଲା
ଥିବାର ଏହିପରିବାର୍ଯ୍ୟ କଲେ ବିନ୍ଦୁ ଶିକ୍ଷକଙ୍କର
ମୌଖିକ କାହିଁ ଭରିଛି କହି ଏଥର କିମ୍ବା
ହୋଇଥର ଓ ସେ କମିଟିରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କଲା
ପରିବର୍ତ୍ତନ ସବୁବେଳକ ସତ୍ୟମାନେ ଥିଲେ ଓତଥ
କିମ୍ବା ବଜାଲା ଭେଦ ଏହାକର ସତ୍ୟାୟ
ନୁହିଲି ସେମାନେ ଯେମୁକେ ଉଚ୍ଛଳକାର ବ-
କୋବନ୍ତରେ ସମ୍ମତ ହେଲେ ସେ କୁଳେ ବିଭାଗ୍ୟ
ଅନ୍ତର୍ଗାୟ କାର୍ତ୍ତିକ ହୋଇଥାଇଁ ଏମନ୍ତ ବୋଲି
ଯାଇ ନ ପାରେ ।

ଯାଏଇ ଚିତ୍ରଗୀ

ଇନ୍ଦ୍ରବଜୁଳ ଗାସନମ୍ବାଳୀ ଯେମନ୍ତ ଉଚ୍ଛିତ
ଯେବେ ତତ୍ପ୍ରସାଦ କରିବାରେ ପାପ
ହେଉଥାଏନ୍ତେ ତେବେ ଦୂର ଦୂର ହେଉଳା କିନ୍ତୁ
ବହୁତଲୋକ ଉପରେ କାର୍ଯ୍ୟକର ବହୁବାଚି
ସମୟରେ ବନ୍ଦର୍ମନେଶ୍ୱର ମାନସ ସପାଳ ନ
ବୋଲୁ କେବଳ ବହୁ କବ୍ୟ ମାରୁ ହୁଅର
ରଥଯାଧି ଭାବରେ ଯାଦି ବହୁ ଅମନ୍ତି ତେ
ବେଯୋଗୁଁ ବହୁତ ଗେଗ ହୁଅର କର୍ତ୍ତର ପଣ୍ଡ
କାର ଦ୍ୱାରା କରିବାରୁ ଦ୍ୱାରା ଦେଇନ ପାରଇ
ବୋଲି ଗର୍ବମେଶ୍ୱର ଗରବର୍ଷର ରଥଯାଧି ସମୟ
ରେ ପୁରୁଷଙ୍କ ଅଚରତ୍ର ନେଟ୍ରିକ ତାତ୍କାଳିପଠାନ୍ତି

যে বেমানে ষষ্ঠক ধারণে এক প্লানের ছি
হু যাদি কি চিহ্ন করিবা করিবে এ কর্ষ মেঘ অব
জ্ঞান প্রাপ্তি করিব মেঘ দ্বা প্রাপ্তি প্রাপ্তি প্রাপ্তি
কি অস্থক হেব কৃতকৃ অস্থ বিপৰিত অস্থক
মার তলাৰ বিশ্ব পৰ্জন্ম সহেব জাহাঙ্গী
কুবী পুতুল পুতুল পুতুল পুতুল পুতুল
জ্ঞানাৰ ও একজনকু দাতব্য দাতব্য দাতব্য
চিহ্ন করিব কৃত প্রাপ্তি প্রাপ্তি প্রাপ্তি
। কি জন্মার বিবৰণ
যেমন্ত কি অপুরুষ প্রাপ্তি প্রাপ্তি প্রাপ্তি
নৰ কৰ্ম কলুন ধূলি অথবা এবে কলু-
নীহি । একর্ষ যাদি কি ষষ্ঠে জ্ঞান প্রাপ্তি প্রাপ্তি
কলু এবা বোল খাতা বান্ধু বেগুন কু জ্ঞা-
নীহি । এবা খাতা এব নৰ পৰিমাণে প্রাপ্তি
প্রতিদিন দুর একজন এব বেগুনে মুর-
কাৰ দেখায় আইথু ও ধূলি পৰিপূর্ণ
প্রকাশ পাইথু যেবে জগে জাগুৰু
চৰিবুৰু কি জাগী ও অপুরুষকু বাল-
অন্না কি পৰিলৱে জ্ঞান প্রাপ্তি প্রাপ্তি
যেবে একজনকু এব নৰ থানাপাতৰে
ৰক্ষি পঢ়ি সংবৰ সংবৰ চিহ্ন প্রাপ্তি প্রাপ্তি
দিথাপাইআন্না ভেবে অপুরুষ কেজে
প্রাণী বাক্ষা প্রাপ্তি প্রাপ্তি প্রাপ্তি প্রাপ্তি
অপুরুষ প্রকৃত কার্য্য প্রকৃত কার্য্য
পনেহ নীহি । মার বেগুন বিশ্ব বোল
নীহি । কেণে খোবে বেগুনে মুর-
কু এখে জাগুৰু মানে কু আচৰ দুন্ধাৰ

କରିଥାଇଲୁ ଏଥରେ କାହାର ଦୋଷ ଦେବାକୁ
ବେବ ନିଶ୍ଚଯ କରିଗାର ନାହିଁ ବାରଣ କର
ହାତିମାନେ ସ୍ଵାଧରି ତାତ୍ପରକର ଅର୍ଥବାର
କଥା ଜାଣିବୁ ନାହିଁ ଓ ତାତ୍ପର ସାହେବ
ସ୍ଵାଧରି କିମ୍ବା ବାକିମର ଆଦେଶକୁ ଅଧେ-
ଶା ଦୟ/ରହିଥାଇଲା ।

ବାଲେତ୍ର ସମ୍ବାଦବାହିକା ।

ଅମ୍ବେନାନେ ଅଜୟତ୍ର ଅକ୍ଷାଧିତ ହୋଇ
ଏ ସଂଦର୍ଭରେ ପ୍ରଥମ ସଙ୍ଗେ ପ୍ରାଣି କିମ୍ବା
କୃତକିତା ଶୀଘ୍ର କରିଥିଲୁ । ସଂକଷିତ
ବୋଲନ୍ତି ଯେ “ ବୋଧସଧିନା ଓ ବାଲେନ୍ତର
ସଂହାନିବାହିକା କାମରେ ମୁଖେ ଘେରୁ ସହିକା
ପ୍ରଗ୍ରହିତ ହେଉଥିଲୁ ସବ୍ୟାଥାରଣକର ସାହା-
ସା ଦିନା ଲୋପ ପାଇଥିଲୁ ମାତ୍ର ସଞ୍ଚିତବନ୍ତି-
ମେଳୁକଣାଳର ଅନୁରକ୍ଷଣ ଏହାନ୍ତରିନ ରୂପ
ଧାରଣରେ ପୁନରାବ ବାହାର ଆଛି । ଅମ୍ବେ-
ନାନେ ବରମା ରହି ଯେ ଏଥର ସହିକା
କରିବ ତିରହୁତୀ ହେବ ଏକ ଶକ୍ତିବ୍ୟ ହଜର
ଲୋକ ମଣିବ କ୍ଷତି ସହିତାକୁ କଷାହ ଦର ନ
ପାଇଲେ ବୋଲି ପ୍ରତ୍ୟେ ପରେତୁ କିନ୍ତୁ ହେଲା
ବାଲେବୁରବାହିମାନେ ତହୁଁ ପାଇ ବିଶେଷ-
କ୍ଷପ ଅନୁଭାପ ପ୍ରକାଶ କର ଭାବସ୍ୟକ୍ତି ଯ-
ତର୍କ ହେଲାନ୍ତି । ବର୍ଷରେ ଡାଙ୍କା କିଟା ଅନେକବେ
ଲୋକଙ୍କ ସମ୍ମରେ କିମ୍ବା କଥା ନୁହଇ କିମ୍ବା
ତେବେନ୍ତ ନାହିଁ ହେଲେ ହୁଆର । କାରଣ ସର-
ବାର ଯେତେ ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତି ଉତ୍ସମାନକ
ଯେବେ ପଦିହାକୁ ସାହାଯ୍ୟ ନ ଭରିବେ ତାହା
ହେଲେ ଏହାଗୁରୁ କିମ୍ବା କର ହେବ ନାହିଁ ।

ଦରଖାଣ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ପଦିକାରେ ପ୍ରସ୍ତୁ-
ବମାଳ ଲେଖିବାର ହିୟ ହେବାର ଅବଶ୍ୟକ
ହେବା ଧର୍ମରୂପ ଆନ୍ଦୋଳନ ମନେ କରିଥିଲୁ
ଯେ ଜ୍ଞାପନ ବିନ୍ଦୁ ସାହେବ ସବାହରେ ଜନ-
ନାରକ ଅନ୍ଧାୟ ଧର୍ମମ ହେବା କଷ୍ଟରେ
ଏହ ପ୍ରସାଦ ଲେଖିବେ । ବାହୁବରେ ଜାହାହୁ
କୁଆଜ ଓ ଏଥରର ପଦିକା ଦେବକ ସେହି
କଷ୍ଟରେ ଦୃଢ଼ ହୋଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଧର୍ମଯତର
ବିଷୟ ଯେ ସଙ୍ଗାତକ ନହାଗୁ ସଂଗୋପନରେ
ଧର୍ମ ସାହେବଙ୍କ ମନ୍ତ୍ର ସମର୍ଥନ କରିଅବାହୁ
ପ୍ରକାଶିତ ସାହେବ ଯେ ନନ୍ଦ ବିଶ୍ଵ ଓ ଅ-
ଶକ୍ତି ଅନୁଭାନହୀନ କମିଶାଇକୁ ମୋହା
ନେ ଜମିଦାର ଓ ପଜାହ ମାରେ ଖାତିନାମ
କାହାର ଜାଇ ଦୟାକାନ୍ଦ କାହିଁ ପରି ସମ୍ମାନକ

ହଜିମାର୍କ ଦୁଃଖ କରିଲାହାନ୍ତି । ସମ୍ବାଦକ କି ନିତା-
ନ୍ତି ବିଶ୍ୱାସ ବରକୁ ଯେ କମିଟିଆଣ୍ଡ ଶାସ ହେଲେ
ଯାହା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଭୟମ ବୋଲି ବନ୍ଦକୁ ହୋଇ
ଥିଲୁ ଜାବା ପ୍ରଜାମାନଙ୍କୁ ଦୁଃଖ ଦେଇ ପଡ଼ିବ
ନାହିଁ ? ସରକାଣ୍ଡ ଗର୍ବମାନେ କି ଏତେ ହେଲା-
ସ୍ଵର୍ଗକ ଓ ଦୟାଶାଳ ଯେ ପ୍ରଜାଙ୍କଠାର୍ତ୍ତ ହଜିମାର୍କ
ଉପରିଲୁବୁ କରିବେ ନାହିଁ ? ଜୀବମାହାଳ ଓ
କୋର୍ଟିଅବ୍ଜ୍ଞାର୍ତ୍ତ ମାହାଳ ପ୍ରତି ଦୁଃଖ କଲେ
ଉଚ୍ଚସା ହୁଅଇ ଅନେକ ତ୍ରମ ବିହାର ହୋଇ
ପାରେ । ତାହା ତୁତା ଶ୍ରାସକୁ ବିଷ ସାହେବ
ଯେବେ ଅପଣା ମହିଳାମା ଚର୍ମଲୁହଙ୍କ ଚରିତ୍ରଙ୍ଗ
ଅନୁଷ୍ଠାନକ ଦରକୁ ଗେବେ ସେ ଅବଶ୍ୟ
ଦେଖିପାଇବେ ଯେ ତାହାଙ୍କ ଅକ୍ଷରେ ଥୁଲି
ଦେଇ ବେଳେ ପ୍ରଜାଧୀତନ ବାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ
ଯାଉଥିଲା । ଦେଇ ନାକମଳ କୁଟୁମ୍ବା ଉପରେ
ବାହାର ଉଭୟ ଅଛି ?

ପରିଣେଷରେ ଅମ୍ବୋମାନେ ଦେଖୁଥିଲୁ
ଯେ କଟକର କମିଶର ଓ କଲେକ୍ଟରଙ୍କ
ଖଣ୍ଡିବ ଲେଖାବ ସହିତା ଦିଆଗଲା । ଧୂର
କଲେକ୍ଟର ବି ଫୋଷ କଲେ ଯେ ଭାବାଙ୍କ
ଖଣ୍ଡିବ ଦିଆଗଲା କାହିଁ । କଟକ କଲେକ୍ଟରଙ୍କ
ଦେବାରେ ଏମନ୍ତ ବି ଜୀବ ଆହି ବି ଯାହା
ଧୂର କଲେକ୍ଟରଙ୍କ ଦେବାରେ ହେବାର
ହମୁଦି ନହିଁ ।

ବ୍ୟାକ୍ ପରିଚୟ

ଅମ୍ବେଳାରେ ଗଜସପ୍ତାନ୍ତରେ ଥିଲି ସଂକ୍ଷେପ-
ମୟେ କେବଳ ଏ ନଗରର ଦୂରଦୃଶ୍ୟ ଦିଧା
ଲେଖିଥିଲୁ । ନଗରଟି ରାଷ୍ଟ୍ରାଭାସ ଏହାକ
ଶୋଭାଜନ୍ତର ବିଷୟ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଚ୍ଚବର୍ଷ-
ଗର୍ଭମାନେ ସମ୍ପ୍ରେସ୍‌ରେ ବେଳ୍ପୁ ପେଣ୍ଟିଙ୍‌
ବରଥକ୍ରି ଉଥାତ ପ୍ରସକ୍ତ ମାର୍କେଟିଙ୍‌ଗାହେବ
ମାଟ୍ରେ ଏବଂ ପଳଟନର ସିଗାର୍‌ଜ ପରି
ଦେହ କାର୍ବ୍‌ ବିଶ୍ଵାସାହୁ । ବିଷୟ ଅର୍ଥରେ ଯେତେ
ସମୟଠାର ଶେଷପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମାଟ୍ରେକ୍‌ର୍ସାହେବ
ନାମ କଲିରେ ପଡ଼ିରୁଛିଲେ ଜୀବନ ମୋରକୁ
ଧରୁ ସେହିଠାରେ ହେଲା ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବାହେ
ବିମାନେ ମଧ୍ୟ ଜାହାଜ ସମରେ ଥିଲେ କରି
ଦଢ଼ି ସଂଥିକାବ ଦେହ ମୋର ନାହାନ୍ତି । ନାହାନ୍ତି
ହାଜରେ ଯେତେ ମାଟ୍ରେକ୍‌ର୍ସାହେବ ସମ୍ବୁଦ୍ଧ
ଉପରେ କୁଳଥିଲେ ଜାହାଜର ଅଧିକ ସୁଲଭ
ସୁଜାନ୍ତ ଧର୍ମମାତ୍ର ଆବଶ୍ୟକ ନ ହେଲୁ କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇବାରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ଗ୍ରାସୁକୁ ମାତ୍ରପର୍ଯ୍ୟନ୍ତାହେବ କେବଳ କଟିଛନ୍ତି
ରେ ବସି ଦର୍ଶ କରିଥାଏନ୍ତି ଅନେହିସେବକର
ଏହି ବିଷୟ ଥିଲୁ କିନ୍ତୁ ଏ ବାକର ବାର୍ଯ୍ୟର
ଦେଖି ଜୀବରବାଦିମାନେ ଚଢ଼ୁଦୀଗରେ ଭାବା-
କରି ଯଥଃ ଯୋଗ୍ୟା କରିଥିବାକୁ ବାସ୍ତବରେ
ସେ ଯେମନ୍ତ କୌଣସି ଅବଲମ୍ବନ କରି ବାର୍ଯ୍ୟ
କଲେ ଭାବୀ ହୋଇଲ ଥିଲେ ଅନେକ ଉପ-
ଗ୍ରହ ଦ୍ୱାରା ଉପରେ ଆବୁଦ୍ଧ ପାଇଲା
ଯଥେଷ୍ଟ ପ୍ରଗତୀ ଅଛି । ଏମାନେ ମମ୍ମାଦ ପା-
ଇଲମାଧବେ ପ୍ରାସୁ ହୃଦୟର ଲୋକ ବିଜ୍ଞାନକୁ
ଆସି ସୃଦ୍ଧୁରେ ବୋଣି ବାକ୍ ଘେର ମାତ୍ର
ଜ୍ଞାନି ମୃଣାରେ ବହୁ ବନ୍ଦରେ ପକାଇଲେ ତେ
କେବୁ ବହିବାକୁ ନାହିଁ ଯେଉଁଠାରେ ବଜ
ଦୂରକ ଦେଖିଲେ ମାତ୍ର ପଥର ବହିଥାଏ ସେ-
ହୋନକୁ ବନଳ କଲେ ଏ ଦେଖାଯି ଫୁଲପିଅକା
ସୁଖ ମାତ୍ର ଜ୍ଞାନବାକୁ ଅଧିମାନ ଜ୍ଞାନ କରଇ
କିନ୍ତୁ ସିପାହିମାନେ ଯେ ପ୍ରକାକରାଇ ଅଧିକା
ପାଇ ପରିପରା କରିଥିବାକୁ ଯଥାର୍ଥ ଅଧିକ ବନ୍ଦର-
ଦିବାକରେ ଖୋଜିଲେ ଅଗଣ୍ୟ ମର୍ମବାଦୀର ବିଦ୍ୟା
ଅଭିମାନ କି କିମ୍ବା ଯଥାର୍ଥ କାହିଁବାକୁ ଜ୍ଞାନ
କରେ । ବନର ଲୋକମାନେ ଏ ମର୍ମ ଦଳମାନ
ବାଠ ଥର୍ବ ମୃଣରେ ହେବଳ ଅଧିକାର ପ୍ରଦିତ
ନିଷ୍ଠାରଣ ଓ ସଙ୍କଳଣାପରେ ଦେଖାଯାଇ ଜ୍ଞାନକୁ
ଚିନ୍ତିବାରେ ରହିଲେ । ବନକୁ ବିଜ୍ଞାନକେ
ପ୍ରାଣ ବନ୍ଦକ ଅଥବା ଉତ୍ତରମୁଖ ଥାପାରେ
ବନରେ ଗାର୍ଥକ ବରବାକୁ ବାହାରିଲେ ନାହିଁ
ଯେବେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅନନ୍ତାର ୧୦ । ୧୦ ଜାନ
ଲେଖାଏ ଅଧି ବନରେ ଜ୍ଞାନ କରିଥାନେ
ଭେଦେ ଯେମନ୍ତ ମେମାନର ପ୍ରକାର ବରବ
ପ୍ରବାସ ହୋଇଥାଏବା ହେବାପରି ଖାତମାନର
ପୁନର ଓ ଦକ୍ଷିଣାଧ୍ୟାଦିକ ରହାଇଥାଏବା ।

ମାନେ ଭାବ ବୁଝି ନ ଦରତି କହଁ ପଞ୍ଚରେ
ଦେଖି ରଖିବୋ ।

କୁଟକ ଜିଲ୍ଲାର ମୋହେଳର ଅଧିକା ପରିଷଦୀ
କି ଅନ୍ୟ ସ୍ଵରୂପରେ ବିହୁ ଜଣା ଯାଇ କାହିଁ
କିନ୍ତୁ ମହାକଳର ଦର୍ଶନରୁ ଓ ବାଠମୋହାତ୍ମର
ଉତ୍ସବରୁ ବନ୍ଦମାନ ନାନାଶ୍ଵାନରେ ଭାବେ
ସିହାର ଅଗ୍ରନ୍ତ ଗୋଟିମାୟ ତୁର୍ପମାଯାନ
ପ୍ରବାର ସମ୍ମାବ ରହିଥାଏ ଅସୁଅଛୁ
ନମ୍ବରକର୍ତ୍ତା ଗ୍ରାମମାନଙ୍କରେ ଦରି ଜଳ
ପ୍ରବେଶ କରିବାର ପରମାନ ଘଣ୍ଟୁ ବା ଆଖି
କର୍ମପେ ଘର ଓ ଗୋର ଅବ ଗ୍ରାମପରି
ଆପନୀ ପରମାନରେ ବନ୍ଦୁ ହୋଇଥାଏନ୍ତି
ତାଣମିଶି ଗ୍ରାମର କର୍ମପିଲାନଙ୍କ ବର ସହଜ
ଦରର ମନ୍ଦ ପ୍ରବୃତ୍ତି ଯାଉଥାଏ କର୍ମପିଲା-
ନେ ବୌଦ୍ଧପେ ଅପଣ ପ୍ରାଣ ମାନିବ ରୁଷା
ଦରଥାଇନ୍ତି । ବନ ବିଷରେ ଥୁଥିବା ଗ୍ରାମକା-
ର୍ତ୍ତି ଭଲ ହ୍ୟାନରେ ତଳ ଘର ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ନେବେ ଅନାହର ଥୁଥିବା କେବଳ ଚାହିଁ
ଗୁଡ଼ଳ ଦେବାର ପ୍ରାଣ ଥରିବ ଦରଥାଇନ୍ତି ।
କେତେ ନେବ ମର ପତଥାରୁ ତହିଁର ଫିଟ
କର୍ମୟ କଣା ପତ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଅଭିରାଳରେ
ପ୍ରକାଶ ପାଇବ କାରିବ ବ୍ୟୁତ ଦିଲେହୁରେ
ମାନେବ ଓ ସବ୍ରଦ୍ଧିକଳର ହାତମାନେ
ଅନୁମନାର କାରିବ ମୋଧୁଲିବୁ ମାରୁଥାଇନ୍ତି
ଓ କଲେପୁରୁ ପାହେବ ଅପଣା ସନରେ
ଶୁଭଲ ତତ୍ତ୍ଵାଦ ଜାହିଁ ପ୍ରଦେଶ ପ୍ରକାଶିବ ପାହା
ଯାରେ ବେଳ ଯାଉଥାଇନ୍ତି ସେ ଅବଧିକ
ପରି ବନ୍ଦୁ କା ବନ୍ଦରେ ଦରମେ ସେମାନେ
ଦେଖି ଥିଲାଗୁ ସମ୍ମ କଥା ଜଣା ଯିବି ।
ଧୟାନ ସମ୍ଭବରେ ଅନ୍ୟ କେବଳ ଏହିବ ଜଣା
ଯାଉଥାଇ ଯେ ଥାନକେବ ସବୁ ପାଇବେ କୁଣ୍ଡ
ରହିଥାଏ । ପାଇ ପାତରେ ଗରୁ ବନ୍ଦୁକ ବି
ହାତୁ ତାବା ଦେବରୁ ଗୋଟରୁ । ମାତ୍ର ନେବ
କି ମହରେ ବନ୍ଦା ନାହିଁ ସେ ଏ ବର୍ଷ କୁଣ୍ଡ
ହେବ ବନେଷ ଯେଉଁ ବନରେ ବଜା ହାତି ଥାଏ
ସେ ବିଗର ଆହ ସେ ରହୁଥିବ ସମ୍ବ ନହଇ ।
ସେଇଠାରେ କୁଣ୍ଡ ନାହିଁ ଶୋଇଥାଏ ଦେତାର
କ୍ଷତିପ୍ରଣା ହେବା ବଜ କଟିନ ଆହି
ଦିଲରେ ବାର ଚତି ଯାଉଥାଇ ଏବ ବିହନମ୍ବ
ମାହାର ଯାଇଥାଏ ଓ ନନ୍ଦ ସ୍ଵର୍ଗ ଜଳରେ
ଛାପି ଯାଇଥାଏ ଏ ଅବହାରେ ଦେଦଳ ପର
ମେହର ଯେବେ ରୂପ ବରହେ ଭେବେ ସବୁ
ଛେବ । ଯାଇଥାର ଅନ୍ତରେ ଦୁର୍ଗା ଦେ-

ଜଗତୀ ପର୍ଯ୍ୟାନ ନୀମାନ ବଢ଼ିଥିଲା ମାତ୍ର
ଅପେକ୍ଷାକୁ ନାହାର ଦୌରାନ୍ତିକ ଉଚ୍ଚ ଅଛି
ନୋହିଲେ ଥର ସବୁ ଅବସ୍ଥା ଏକପରାଇ
ଅଛିଲା କେବଳ ବିଶେଷ ଏହି ସେ ଯାଜିମ୍ବୁର
ନଗରରେ ପ୍ରବଳ ଦିଗପଦ୍ମାର କହୁତ ବର
ବାତ ଓ ବନ୍ଧାଦି ରଙ୍ଗି ପରିଅଛି ।

ବାଲେଶ୍ଵରରେ ନଳା ଶିଶୁର ନାହିଁ ସତର
ନଳା ବୁଦ୍ଧିର ଦୋଷକୁ କାହିଁ କିନ୍ତୁ ଡେଖା
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ କୋଣ୍ଡକୁଟରେ ଘଟିଥିଲା ।
ଏଣ୍ କର ହେଠାରେ ଏହି ପମ୍ପରେ ଉତ୍ସବକ
ବଜାର କେ ହୁଏ ହୋଇ ନାହାନ ଉତ୍ସବମାତ୍ର
ଘୋରାଇଲା । ଏଥର ବିଶ୍ଵାରତ ସମାଜ ଦିଲ୍ଲି ଅଗ୍ରହ
ନାହିଁ ବେଦନ ବାଲେଶ୍ଵର ଏମାନବାହିରେ
ଯାହା ଲେଖାଅଛି ପାଠକଙ୍କ ମୋତରୁଠେ
ଜାହା ଏଠାରେ ଉଦ୍‌ଦିତ କଲା ।

“ତା କୁଣ୍ଡଳ ମୋମଦାର ।

ଅଛ ଏ ସ୍ଥାନରେ ଉତ୍ସାହକ ଗୋପାଳ ।
ଜଣ ରୂପ ପିତୃଙ୍କ ଏ । ଶାତାର ଦେବକ
ଏ ୨ ଶ୍ଵା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୀରୁ ଉତ୍ସାହକ ପ୍ରକଳ୍ପ
କରିଥିଲେ ଲାସ୍ତୁକୋଣର କଦାଚିତ ଉତ୍ତରି
କରଇ ପ୍ରବାହିତ ହୋଇଥିଲା । ଏହି ଗୋପାଳ
ନରେ ଦେବେ ପ୍ରାଣ ମରୁ ପରିପର୍ବତୀ ଲାଗି
ଯାଇ କାହା ? କିନ୍ତୁ ଅଧ୍ୟକ୍ଷାଂଶ ଦର ଦୂରୀଶାର
ହୋଇଯାଇଥିଲା । ସହୃଦୀ ଅଧିକା ଏବାମରେ
କଞ୍ଚକ ବୋଲିଥାଏ ଏମନ୍ତ ଘର ପ୍ରାଚୀ ନାହିଁ
ମଧ୍ୟ ବଢ଼ି ମୋତାପର ଫିଲିଯାଇଥାଏଛି ।
କାହିଁ କିମ୍ବା ଏମନ୍ତ ବରଷର ବରଷ
ପଢ଼ିଥାଏ । ବାହିକିମ୍ବାନ ଏମନ୍ତ ବୃଦ୍ଧିତୁଳ
ହୋଇଯାଇଥାଏ ଯେ ଅକୁଳୀ ବରଷ ମଧ୍ୟ
ରେ ସେ ସବଳ ପୂର୍ବାକ୍ଷା ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ କହା
ସଦେହ । ଧେଉ ସକଳ ଗରୁ ଆଖି ସେ-
ମାନ ପ୍ରାଚୀ ଥିଲା । ଏହି ଗୋପାଳପୂର୍ବ ଦେଶର
ଆଜି ଦବ ଶତ ହୋଇଥାଏ ଜାତୀୟାର ନାହିଁ ।
ଅବଶ୍ୟା ପରିବାହେ ବିଶେଷ ସମାବିନୋଦିତ ।

କବର ଅଧିଳ ସମ୍ମୁଦ୍ର ଧାରରେ ହୁବା ଅ-
ପଞ୍ଜି କୋର ମଦୁଷୀ ହରଣ କରିଯାଇ ମର
ପଢିଥିଲୁକ ।”

ଏହି ବଜାର ବାଲେଶ୍ୱରର ଦକ୍ଷିଣ ଭବରେ
ଓ ଯାଇପୁରରେ ନୃତ୍ୟକ ଅନୁଭୂତ ଘୋର
ଗନ୍ଧ ଦର୍ଶାଇଥିବା ଓ ଉତ୍ତରକୁ ଏହା ଗମାଧାରର
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମ୍ମଗ୍ରେ ଛଣ୍ଡା ଯାଇଥିଲା ଯେ ଭଦ୍ରାଙ୍ଗ
ତୁର ଚନ୍ଦ୍ରଶିଖ ଜାହାଜ ମନ୍ଦିର ପତିଅଛି । ଏହି
ତୁରାଜାଙ୍କର ୨୫ ଲକ୍ଷ ନାବକ ମନ୍ଦିର ୧୨ ଜଣ

ପ୍ରଦୀପା କାଳ ଜନରେ ପଢ଼ିରୁ ଦୂରାଳୁ ଥିଲା
ପାଶ ମଧ୍ୟ କଲେ ଅହଷିଷ୍ଠ ଲୋକଙ୍କର ଦେଖା
ନାହିଁ ।

ବନ୍ଦକଠାର କଲାକାରୁ ଯେ କେତେଦିନ
ଆରମ୍ଭମୂଳ ଯାଇଥାରିବ ନାହିଁ ତହିଁ ର ହାତର
ଏହି ବିଗାର ଅଟଇ ରହିବାର ବାଲେଧିରର
ଜଗର ଦେବେଦିନ ଯାଏ ଆରମ୍ଭକୁ ଜୁମ୍ବକୁ
ଉଡ଼ାଇ କେଇ ପଞ୍ଚାଇ ଦେଇଥିଲା । ଏହି
ଅହୁର ଅଧିରାଜ ଧର୍ମୟ ଯେ ବାଅନନ୍ଦ ଗର୍ଭା-
ବର ସପରେ ଥିବା ବୃଦ୍ଧ ପଣ୍ଡାକୁ ଉତ୍ତାରାଧିନୀ
ତଳେ ପଢାଇ ଦେଇଥିଲା ।

ଭୁବନେ ଏ କଳାଶର ଉତ୍ସାହ ବାଲେପୁଣ୍ୟ-
ତାଙ୍କ କହି ଜଣା ନୁହଇ । ଗଣ୍ଡିଆ ମୂରାମଣ୍ଡଳ
ଦଣେ ଲେଖି ଅଛନ୍ତି ଯେ ପ୍ରେସରେ ବନ୍ଦ
ପ୍ରବଳ ବାଜାର ହେଲା ଯେ ଦେଖିଁ ପଦମାର
ଦରହେଲା । ଗନ୍ଧ ଜାମରେ ବିଶେଷରେ ଧନ୍ୟ-
ଶ୍ରୀ ଗନ୍ଧ କେବୁ ରାଷ୍ଟ୍ର ଥାର ଜାପିଁ ସମସ୍ତେ
କ୍ରିମିକୁ ଅଳଙ୍କାର କରି ଅଛନ୍ତି । ଏ ବାହିବର
ଓ ଗୋଦଗାର ପ୍ରାଚୀତି ଶ୍ରାନ୍ତପଣ୍ଡିତ ଅସଂଖ୍ୟ
ନିଷ୍ଠ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି କାରଣ ଦୂର ତୁରଣ୍ଟା
ବଜାର ପରେ ସାଲନୀଜଳ ଏମନ୍ତ ପ୍ରକର-
ନ୍ତେ ବଚିନ୍ନିଯେ ବଜାର ଦର ଦେବାବେଳକୁ
ପରିଚାରକେ ଅଗ୍ରୁଦ୍ଧି ଧାରି ଦୋଷବେଳ ।
ବନ୍ଦୁ ଏହାର ଶକ୍ତି ଯେ କେବୁ ନନ୍ଦାଧିମନ୍ତ୍ର
ପଦବାର ଶକ୍ତି ଯାର ନାହିଁ ମୋହିଲେ ତେଣ
କେବଳ କଳରେ ଭାଷଣକୁ ଓ କଗନ୍ଧାବ ସତକ
ନାନାକୁରେ ଶକ୍ତି ବିବାହ ଗମନାଧିମନ୍ତ୍ର
ରହଇ ଚୋତଥାର ।

ପୁଣ୍ୟକଳ ଧରି ଧୋଇଯା ହଲ ଗୋଲ ପ୍ରସିଦ୍ଧ
ଓ ସେଠା ନମାନାନଙ୍କ ଚତୁର୍ବୁ ଜାଠମୋଡ଼ିଛି
ଅଟର ବି ଯେଉଁନ୍ତକ ଶିଳଦିନ କାଳ କଟକ-
ସହରକୁ ବନ୍ଧମାନ କଲା ସୁରଗଂ ପୁଣ୍ୟ ଅକସ୍ମା
ଟିକ କଟକ କିଲାପାଥେ ଅର୍ଥାତ୍ ସେଠାରେ
ବନ୍ଧମାନ ଭାବୀ ଶ୍ରାନ୍ତମାନଙ୍କରେ ଜଳ ଘଟେ
ଉତ୍ତରବିଷା ବିଦ୍ୟାର ବରାଅଛି । ମନୁଷ୍ୟମାନେ
ନାନା ଉଥାଧ୍ୟ ଓ କେବଳ ପ୍ରାଣ ଧାରି ବିଦ୍ୟା
ଅଛିନ୍ତି । ଗୋଟିଗାର ପଞ୍ଚ ମାନାନଙ୍କ ନମ୍ବୁ
ହୋଇଯାଛି । ଦେବକଳ ଯୁଦ୍ଧ ସହର ଓ ଅନ୍ୟ
ଯେଉଁ ସ୍ଥାନ ନଥାର ଅଗନ୍ୟ ସେହିତାରେ ବିଦ୍ୟା
ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ କଥାର ସହରରେ ଦେବେ ଦର ଭାବୀ
ଯାଇଥାରୁ ।

ଉପର ଗଡ଼ିଙ୍ଗମାହାର ସବୁର ଅବିଷ୍ଟ
ଅବସ୍ଥା ଦେଲୁ କଣ ପଢ଼ିମାଛି । ଦୃଢ଼ି ସମ-

ସୁରେ ନିମାରେ ଅସଂଖ୍ୟ ଘର ଗୋଟିଏ ପ୍ରକଳ୍ପ
ଗ୍ରାମପଥ୍ର ଓ ବନ୍ଧନପଥ୍ର ଓ ମେଘ ମନ୍ଦୁଷ୍ଠି
ଜଣି ଅସିବାର ଦେଖି ଏଠାରେ ଲେଖି
ଏମନ୍ତ ଜନରବ ଉଠାଇଥିଲେ ଯେ ସମ୍ବଲପୁରରେ ସହିତୀ ଥୋଇ ହୋଇ ଗ୍ରାମକୁ
ଗ୍ରାମ ଏକାବେଳକେ କଷି ଯାଇଥିଲୁ ମାତ୍ର
ଏ କଥା ସର୍ଥାର୍ଥ କୁହର ଅମ୍ବେମାନେ ସେଠାରୁ
ସମ୍ବାଦ ପାଇଥାରୁ ଯେ ଦେଠାରେ ତା ॥ ଶଙ୍କା
କୁଳତାର ତା ॥ ରଖ କୁଳର ପର୍ଦନ୍ତ ଅନବ-
ରତ ବୁଝି ହୋଇଥିଲୁ ଓ ତହିଁ ସଙ୍ଗେ ॥ ଭାଷା
ନିମା ବୁଦ୍ଧି ହୋଇଥିଲୁ ଜଧାର ପଦ୍ମ ବନ୍ଦିମାନ-
କର ବର୍ତ୍ତମାନ ବଢ଼ି ଭଣା ଥିଲା ଓ ଜନ୍ମଗୁ
ବୋଣସି ଦୟାର ଜାତ ହୋଇ ନାହିଁ । ତେବେ
ଅମ୍ବେମାନେ ଯେଉଁ ସମସ୍ତ ଶୋଚନାଯୁ ବ୍ୟା-
ପାର ଦେଖିଲୁ ତାହା ସୋନଧୂରତାର କଟକ
ସାବ ହୋଇଥିଲୁ । କଟକ ଛାନବାର ଗନ୍ଧଜାତ
ମଧ୍ୟରେ ଛେଦିଲ ବାନ୍ଧିବ କଥା କଣା ପରିଥାରୁ
ସେଠାରେ ନିରାକଳ ଭାବୁଳି ଦୟାପାର୍ଶ୍ଵର ପର
ଓ ଗୋଟି ପ୍ରକଳ୍ପି ନାହିଁ କରିଥାନ୍ତି । ବାନ୍ଧିବ
ଜହାନିଦିବାରଙ୍କ ବଢ଼େଥା ସରଜା କି ମାଧ୍ୟକେ
ଭାଷା ପାଇଥାନ୍ତି । ହୋଇଲେ ଜହାନିଦିବାରଙ୍କ
ବସାର ପୁନିଷ୍ଵର୍ଗରଙ୍କ ବସାରଗମାନଙ୍କରେ
ତଥାକଳ ପଣି ଯାଇଥିଲୁ । ପ୍ରକାକ ଦେଇ ଦ୍ୱାର
ବେଳେ ରହି ଯାଇଥିଲୁ ତହିଁର ନିର୍ବୟତା
ବର୍ତ୍ତମାନ ବିହି ଜଣା ଯାଇନ ପାରେ ।

ଉପରାନ୍ତରେ ବିବରଣୀ ଥାଓନାମେ
କାହିଁବେ ଯେ ବିମଳ ବୃଦ୍ଧି ଓ ନିର୍ବାଚିତ କାହା-
କୁ ଜଳ ରହି ନାହିଁ ଓ ଯେତାରେ
କଥର ଦଳ ଅଶ୍ଵକ କ ଥିଲା ସଥା ବାଲେହୁର
ସେଠାରେ ଦେବନ ବଜାନ୍ତାରୁ ଯାହା ନଟ
ଥୋଇଥିଲା ତାହା ଦୋଷିତିପେ ତରା ନହିଁ

ଉପରେହାର ସ୍ତରରେ ଲେଖିବାର ଆବଶ୍ୟକ
ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନର ବଢ଼ି ସନ ୧୦୨୭ ବି ୧୦୨୯
ମୟିହାର ବରିତାର ଅଧିକ ଜାହାନ ମାତ୍ର ସେ
କାଳାପ୍ରେକ୍ଷା ଅନ୍ତର୍ବିକ୍ଷଣ ସହି ହେଉ ଏଥର ବାରଣ
ଛରେଣ୍ଟନ କାର୍ଯ୍ୟ କରି ଅନ୍ୟ ବିଜ୍ଞ ନୁହଇ
କିନ୍ତୁ ଉତ୍ତରଗତି କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରକାର ଯେ
ଗୋଟିଏ ଗାନ୍ଧୀ ବରିଷାଣି ତଣା ଛରିବାର ବିଅ
ହେଉ ଜାହାଜ ବିହୁ ଦେଖା ଯାଇ ଜାହାଜ ବରା
ତପୁଦିପରାତରେ ଜାଲ ଚାରଥାଙ୍କର ବିଜ୍ଞ ମଧ୍ୟ
ଏ ବଢ଼ିବେ ଘରି ଯାଇଥାଏହି । ଏମନ୍ତ ଅବ
ସ୍ତରେ ଜାହମାନ ଯେ ଏବି ସମସ୍ତରେ ବନ୍ଦି

ନୟ ହେବାର ଲୋକେ ଅନୁମାଳ କରନ୍ତି
ତମ୍ଭରେ ବିଚାର କି ଆହ ?

ଏପଦିବୀ ସାଧା ହେବା ମନ୍ଦୟରେ ବିଶ୍ୱାସର-
ତାର ସମ୍ମାଦ ପାଇଲୁ ମେ ସେଠାରେ ଭାଇଜୀ
କୁମରବ ବଜାର ବିଲୁଷ୍ଟପେ ଅନୁଭବ ଥୋଇ
ଥିଲା । ଦିନ୍ଦେଖି ଜାହାଜ ମୟୁଷତବାର ଜାହା-
ଯାଇଅଛି ତହୁଁ ମୟର ଗୋଟିଏ ଜାହାଜରେ
ଥିବା ୪୫ ଜଣ ମନୁଷ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ଦେବକ
ଜ ୧୫ ଶକ୍ତି ବିଶ୍ୱାସାହେବ ଗୋଟାଇ ଥିଲା
ଅଛି ଏମାନେ ସମ୍ମଦ୍ରରେ ସ୍ଵର ଅବି ଗୁରୁ
ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାଲ ଉପରେ ପଡ଼ି ରହୁଥିଲେ
ଆଉ ଗୋଟିଏ ଜାହାଜ ସମ୍ମଦ୍ରରେ ଝଣ ଝଣ
ହୋଇଗଲ ବିନ୍ଦୁ ନ କବିମାନେ ରକ୍ଷା ପାଇ-
ଅଛିକୁ । ଏପର ଗୋଟିଏ ଜାହାଜ ଲାଗିର
ଛାଇ ବୁଲକୁ ଚଢ଼ିଅବିଲ ମାତ୍ର ଏହାର ଅଜଳ
ଦିନ ଶତ ହୋଇ ନାହିଁ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ନର ଭବବାର ଗୁହ୍ୟ ଏ ୧୦ ମୂଳ ସମୟରେ
ବାଠିଯୋତି ନଥରେ ଖଣ୍ଡିବ ଡାକତମା ମର୍ମପ-
ତମା । କଥିତ ହୁଅଛି ଯେ ଏକାକୀବାରେ ପୁଣ୍ୟ-
ଭାବକର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସମ୍ମାନ ଦିବାପାଇଁ ପାଇବେ ଦେଉଥିଲେ
ତେବେକାରେ ବର୍ଷାସନ୍ଧା ପାଞ୍ଚଜଣି ଥିଲେ କଥା ମର୍ମ-
ରେ ନୌକା ହେବା ସମୟରେ ଭାଗ ଗୋଟିରେ
ଦ୍ୱାରି ଯାଇ ଜାରିଲୁଙ୍କା ଥକୁଲାବି କେଉଁ ପରିଲୁଙ୍କ
ନାହିଁ ଓ ଡାକବାଲୀ ଡାକଥଳି ସହି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଅସିଲେ ଅଭି ପୂର୍ବକଶକ୍ତିଲୋକେ ନୌକା ଯେବେ
ଯାଇ କଲିବୁ ଗୋଟାଇ ଅଣିଲେ ମାତ୍ର ତଣେ
ପର୍ଯ୍ୟା ପାଇରେ ଦର ହେବାର ଶଶୀଯାବୁ ।

ଶ୍ରୀଯତ୍ର ଦିଷ୍ଟୋଠା କଲେଜର ବାହୁ ଛଗ
ମୋବଳ ଗୃହ ନବ ବୃତ୍ତିର ଆବଶ୍ୟକ ଟେଲୋକଣ
ଅବସ୍ଥା ଅନୁଷ୍ଠାନ କାର୍ଯ୍ୟ ନବାଳଗ୍ରା କାମେ
ମୋପଦିଲ ଗଢ଼କୁ ଯାଇଅଛନ୍ତି । ଦିଷ୍ଟୋଠକ
ଓ କଣନ୍ଦା ମାନଙ୍କରେ ମଧ୍ୟ ଉମ୍ବର ଉପରେ ।

ଗତ ସନ୍ଧାନ ଅମେରିକା ଏବଂ ଫରାହରେ ଜୀବନ
ପ୍ରକଳ୍ପର ମାହାର୍ଦ୍ଦ ଦୃଷ୍ଟିକୁ ଲାଗୁ ହୋଇ ନାହିଁ
ବରଂ ଦେଇଲେବ ଯୁଦ୍ଧର ମୁଣ୍ଡ ଥରୁଗଲ ତାହା
ଅଛି । ଏହାକୁ ବିଅ ଓ ସାତପ୍ରକଳ୍ପକ ଓ ଜୀବନ
ସେ ଗା ଦୋଷରେ ବିଅ ମିଳିବାର ଚିଠି

ଜିଲ୍ଲାବିଧୟର ସେଉଁ ଦିଶାକୁ କବି
ହତ୍ୟା ମନ୍ଦମାର ବଥ ଏଥିପୁଣେ ଲେଖା
ଗାଇଥିଲୁ ସେବା କେତେବାର ଦିଗନ୍ବରେ କାହା

ପାଇଲ । ଅନ୍ତରୁ ମୋତଦିଆରେ ଅନ୍ତରୁ
ଯାବାହିକନ ଧୀଘାନ୍ତର ଦଣ୍ଡ ହେଲ ଓ ଗୁର
ହିତା ପ୍ରତିଦିଆରେ ପ୍ରତିବାହିମାର ପ୍ରତିର
ପ୍ରମାଣ ଅନ୍ତରୁ ମର ହେଲେ ।

ପୁଲସ ମହିଳାର ୨ୟ ବିରାଜ ମହିମବ
କିମ୍ବା ଯଦିଶ୍ଵର ତଙ୍କା ଅଗ୍ରମାତ୍ର ବରବା
ଅସ୍ଥିରେ କି ଯହିଁ ର ବିବରଣ ପୂର୍ବେ ଲେଖା
ହୋଇଥାଏ ଦଶମିଥର ୨୦,୩୦ ଲକ୍ଷାହ
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଅଗ୍ରମାତ୍ର ଦୌର ଅର୍ପିତ
ହୋଇଥାଏ ।

ଓଡ଼ିଆ ନାନାହୁକରେ ଲେଖିବାରେ
ପ୍ରାଚୀଦ ହେବାରୁ ଗଦ୍ଯମେଘୁବିଜ୍ଞାନ ଗଜେ-
ତରେ ଘୋଷଣା ଦେଇଅଛନ୍ତି ଯେ ପୁନଃ
କର୍ମଶାସନେ ଏବିଷ୍ଟ ସାଧିମାନଙ୍କ ଉତ୍ତାନ
ପତର ବରଦେବେ ଯେ ସୁଖକୁ ଥିଲେ କେମନ୍ତ-
ଗରେ ପଢ଼ିବେ କାହାଁ ।

ଗରୁମାସ ତାଁତଥରେ ଲକ୍ଷ୍ମୀନଗରତାରେ
ଗୋଡ଼ିଏ ଦୟା ବଜାର ହୋଇଥିଲା । ଗଣ୍ଠିଆରୁକେ
ଅର୍ଥାତ୍ ପୁରୁଷଜୀବ ବଳରେ ବୁଝାଇ କାହାଁ ଉଚ୍ଛବ
ପିଲାଇପରେ ପଢ଼ିବାର ଘରମାନ ପୋଡ଼ିବାର
ଅରମ୍ଭ ହେଲା ବରୁଦ୍ଧିଗର ଘର ଯୋଗି କିମ୍ବା
କାଂକଣିକାରେ ଅକାଶ ଅଳ୍ପମୟ ହୋଇଗଲା ଓ
ପଲ୍ଲେଖନହାଉଥିଲା ବହୁ ବର୍ଷାମାନ ସୁଜ୍ବା
ପୋଡ଼ିବାର ଅରମ୍ଭ ହେବାର ବନ୍ଦତରୁଯାଏ
କିମ୍ବା ଉଚ୍ଛବି । ଦେବବଳରେ ବଜାର ପରେ
ବସୁ ଦେବାର ଏ ଉତ୍ତାଥର ବନ୍ଦତ ଦୃଷ୍ଟିମାନ
ହେଲା ।

ପର୍ବିନର ଏବଂ ହଙ୍ଗମିଷନେ ଲେଖାଥିବା
ଯେ ହାତମମାନେ କହିଲି ହେବା ସମୟରେ
ଆପଣା ଅନୁଭ୍ରାନୀ ଅମଳମାନଙ୍କୁ ସବରେ
ଦେବ ଯାନ୍ତି । ଓ କୌଣସି ପୁରୁଷା କର୍ମଚାରୀଙ୍କ
ମାତ୍ରାକୁ ଅଥବା ଅନ୍ୟପ୍ରକାଶ ଫୋର କହିଲା
ଦ୍ୱାରା । ଜାହାନ୍ତି ଆପଣା ଯାଗରେ ଉଣ୍ଡକୁ ।
ଏଥରେ ଅନେକ ଅଜ୍ଞାନତି ଅଛିଲା ।

১০৩

ବାର ଅନୁଭବ କର ପାଇଁ

ବିଜ୍ଞାନ ଏତମ୍

ବାବୁ ପଦ୍ମମାନଙ୍କ ହେ ବାଲେଶ୍ୱର । ୫୨

କବିତାର ଯୋଗ କଟକ

ଏହି ଉତ୍ତରକାଣ୍ଡରେ ସହିତ କିମ୍ବକ ଦର୍ପା-
ବଜାର, ବନ୍ଦପୁରିଶ୍ରୀକୁମାରାଚାରୀ ଯଜ୍ଞଲଘୁମ୍ବା
ମହିମା ଏ ଗୁରୁତବ ହେଲା ।

ପ୍ରକାଶନ ପରିଷଦ୍

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୬୨୯

ତା'ରଙ୍ଗ କଲୁଇ ସୁନ୍ଦରୀ ମରିଥାମ୍ବୁ । ଗ୍ରାମର ଦ୍ୱାରା ସନ୍ଦର୍ଭପାଇଁ ଏହିବାର

૪૧૮

ଅଗ୍ରିମ କାର୍ଷିକ ମୁଦ୍ରଣ । ୩୫

ବର୍ଷାନ୍ୟମଳ୍ଲ ଦେଖେ ବର୍ଷକୁ ୫୭

ମଧ୍ୟପଲ୍ ପୌର ଜାବମାସିଲ୍ ପ୍ରେସ୍

ଯାମେମାନେ ଅଜଳ୍ପୁ ଅକୁଳର ସହିତ
ଅବଶେଷ ହେଲୁ ଯେ ପୁଣିଶେଷମର ଦୟାକୁ
କିମ୍ବାଳପୂର ଉଚ୍ଛିତଶାଖକ କମିଶ ଆହଁର ପ୍ର-
ଆଜାନିଶେଷକ ପଣ୍ଡିତ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାୟ ଦୂରବର୍ଷର
ମୁଦ୍ରାନେଇ ବେଦାଧିଗ୍ରହ ବିଶେଷ ବାରଜବର୍ଷର
ପ୍ରଧାନ ମୁଖୀମାନ ଦ୍ରୁମଙ୍ଗ ଓ ପ୍ରଥାକ ସାଥୀର ଓ
ବରତ ହିନ୍ଦୁମହାକାଳ ଠାରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିପା ପାଇ
ବାହାର ଅଛିନ୍ତା ପୁଣିଶେଷମ ଜୀବତବର୍ଷର
ଗୋଟିଏ ପ୍ରଧାନ ଜୀବନାନ ଅଟଳ ଓ ବୃକ୍ଷମା-
ନେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ବନ୍ଧୁରଙ୍ଗା ଏଠାରେ ସରା-
ର୍ଯ୍ୟରେ ବ୍ୟଥୁ ହେବା ପାଇନ୍ତି ! ପଣ୍ଡିତ
କର ଜଙ୍ଗ ଯେ ଉତ୍ତର ପ୍ରାମଣଗ୍ରହ ଯେବେ ବିଜ
ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣକରିଯାଇଥୁ ଓ ସୁପ୍ରକାଳୟ କାରଣ ପ୍ରାପ୍ତି
କ୍ରଥର ଲେବେ ପାଞ୍ଚଙ୍କ ବ୍ୟଥୁ ପାର୍ଥର ଏକ
ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରାପ୍ତର ହିମେଷ ଚର୍ଚା ଏବଂ ମେଦିବାଯା
ବାହୁଦିକର ଯଥାର୍ଥ ଉନ୍ନତ ହେବ । ପଣ୍ଡିତଙ୍କର
ଏତେ ଗେଣ୍ଟା ପାଇ ପ୍ରଶଂସନାଥୀ ଏବଂ ଏହା-
ଥାର୍ଥ ହେ ଉତ୍ତର ଜଣେ ପ୍ରଧାନବନ୍ଦୁ ବୋଲି
ପରିଚିତ ହେଉଥାଏନ୍ତି । ହିନ୍ଦୁମାଧ୍ୟରେ ଯେ
ଏଥରେ ପ୍ରାପ୍ତର କରିବେ ସନ୍ଦେହ କାହିଁ
କରିଗେଣରେ ଯେସୁଲେ କମର କଲେହିତର
ଓ ତେଜଶାର କମିଶୁର ହେବାଧନର ଯଥାର୍ଥ
ଅକ୍ଷାଧିକାରୀ କରିବାରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇଥାଏନ୍ତି
ଯେସୁଲେ ଏଥରେ ପ୍ରାପ୍ତର କରିବା ପାଇ
ପାଞ୍ଚଙ୍କର ମୌର୍ଯ୍ୟ ଅପରି ହୋଇ ନ ଥାଏ ।
କରିଥିଲୁ ମୁକ୍ତ ଦୟାକୁ ଅଟଳ ଅକ୍ଷାଧିକ

ଯେଉଁମାନେ ହୃଦୟକୁଳାଶାର ଉନ୍ନତି ଦିନିଗତ
ଦାଳକରବେ ସେମାନେ ହରିଧରର ବନ୍ଦକ
ବୋଲିରୁବେ ସରିଥ ଜାହିଁ । ଅମ୍ବେମାନେ
ଏହି ଅଶାବର୍ଗ ସେ ଧର୍ମିଜ ମହାରାଷ୍ଟ୍ର ଏଥରେ
ଅଶାନୁଷ୍ଠାପନ ପଢ଼ିଲ ହେଉନ୍ତି ତାହା ହେଲେ ସେ
ଗୋଟିଏ କାହିଁ ଉଚ୍ଚିଥିବେ ।

ମୁଦ୍ରଣ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଟିଜ ଘାଁଜୋଟିକା

ତୁହି ହୋଇ ନ ରହନ୍ତି ତ ଉଚ୍ଚ ଜ୍ଞାନ
ସ୍ଵପନ୍ଧୀ ବିଷୟରେ ବିଶେଷ ଅଜ ପ୍ରବର୍ଦ୍ଦ
କରନ୍ତି ଆହା ନ ହେଲେ ମେଳାନାଳ ମହା-
ଗଭିର ପ୍ରତି ଝାର ଅଥବା ଯେତେପରି
ବିନନ୍ଦନ ହୋଇଗଲା ଏଠକା ମଧ୍ୟ ସେଇପରି
ହେବାବେ ଆଶ୍ରମ୍ୟ କିଛି ନାହିଁ । କିମ୍ବେ
ଜନ୍ମକୁ ଡେଖିବା ସୁମଧୁର ପାତ୍ର ହେବାରୀରକ ଆ-
ବେମାକେ ଯେ ବିଷୟରେ ଥୁମେ ବହୁତଥର
ପ୍ରକ୍ରିଯାକାଳ ଲେଖାଇଥିରୁ ଓ ପ୍ରକାଶରେ ଦେଖା
ଯାଏ ଯେ ସେବରୁ ପରି କେବୁ ଆସୁ କରନ୍ତି
ହାତି ତଥାତ ବର୍ତ୍ତମାନ ମଧ୍ୟ ସଂକ୍ଷେପରେ
ଲେଖାଇଥିରୁ ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ ତେଥେ କଷାରେ
ଯେତେ ମୁଦ୍ରକ ମୁଦ୍ରିତ ହୋଇଥିଲା ସେ ସବୁ
ଏହିବି କଷା ପ୍ରତ୍ୟେକର ଉପଯୋଗୀଙ୍କା ପରି
ବିନ୍ଦୁ ହେଉ ଯେହିଁ ପ୍ରକାରର ବିଦ୍ୟାଲୟରୁ
ଯେହିଁ ଶ୍ରୋତେ ଯାହା ପରିବାର, ଆହା କିରି
ହେଉ ଓ ଯାହା ଅଛି ଓ ଯାହା ପରିମାଳର
ଏହି ପୁରୁଷଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଯେବେଳେ ପ୍ରକ୍ରିଯା
ଯେପରିବାର କିମ୍ବନରେ ଯାଇଥିବ କରିବାକୁ ହେବ
ତହିଁର କିମ୍ବନ ଅଛି ପ୍ରମାଣିତିପରି ତଥାତ
ଓ ରମାରର ଅନ୍ତରିମ ପାତ୍ରମାଳ ଏବି ମୁଦ୍ରିତ
ଥାଏ ହୁଏ ଦିଅଯାଇ ତାହା ହେଲେ ଅବଶ୍ୟ
ଡେଇମାରେ ଯେତେବୁର ଉଲ୍ଲଙ୍ଘ ହସ୍ତର ପ୍ରାପ୍ତିର
ମୂଳକ ଆହା ଶୋଭାରିବ ଓ କେବୁ ତହୁବି
ଲୋକ ମୁଦ୍ରୋଗ କୁଟି ଅଧିକ ଅଳିକୁ ସାଥର
କରିବାକୁ ସମର୍ଥ ହେବ ନାହିଁ ।

ପ୍ରକାଶସ୍ତଳ ବଲେହୁର
ଗଲିଭାଗ ଗା ୩ ରୁଜର ବାଲେଖୁର ସମ୍ମା-
ଦ୍ସବୁଦ୍ଧାବ ସକର୍ଷ୍ୟ ଦ୍ସମରେ ଜଳ ଲିପୁତ
କିଞ୍ଚିତ୍ତି ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା !

ବିଜ୍ଞାପନ

ଭବନ୍ଧୁରେ କଣାମୟୀ ଯେ, ଅଥ ଦିଲ୍ ସହାରୁ
ଯେଉଁ, ମାତ୍ରାର ମାତ୍ରକରୁ ପ୍ରଜାମାନଙ୍କର
ମୟୁରୁ ଯେ ବେଳେକ ପ୍ରକା ଅବୁଧିକ, ମାତ୍ରା
ଏକ କୋରହା ଉଚ୍ଚାର ହେବା ବିଷ୍ଟଧୂରେ
କରିଦାରମାନଙ୍କ ହାମରେ ନାଶ କରିଥିଲେ
କରିଦାରମାନଙ୍କ ବିଷ୍ଟଧୂରୁ ସେମାନଙ୍କଠାର
ନିଷ୍ଠେତୁ ଅବୁଧି ଉଚ୍ଚାର କରିବାର
ଅବୁଧିର ବର ଏକ କାହିଁ ଦେଖା ଗଲାର
ରଧା ବଜର ସତର ଅଧିକା କରିବାରୁ ସମ୍ମର୍ଦ୍ଦୀୟ
ବୌଦ୍ଧି ବଜର ଧଳ ବା ଧଧାଦ ଅଟବା
ଶୁଦ୍ଧରଣୀର ମାତ୍ର ଉଚ୍ଚାର କରିଥିବା ପାଇ
ଅଥବା ଅନ୍ୟ ବୌଦ୍ଧି ପ୍ରକାର ଅମ୍ବଳକ
କାଳରେ କିନ୍ତୁ ପ୍ରକାଶକଷ ମଧ୍ୟର ମାତ୍ରାର
ନାମରେ ଦେଖେନ ଆହାରକରେ କାଳେ
ବିଦିତର ଅବୁଧି କରିଥିବାରୁ; କେବୁଛ ଦେଖେନ
ଅଧିନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଦିବେଶକା ପରିବେ ଅମ୍ବର
ବୌଦ୍ଧି ଶମଳା କି ହବାର ଅମ୍ବଗୁରୁ କିନ୍ତୁ
ଆହାରକରେ ପ୍ରକାର ରୂପା ଯାଇରେ ବୌଦ୍ଧି
ପ୍ରକାଶର ହୋଇ ପାଇବ ନାହିଁ । ଅଛିଏବା
ଏହା ସମସ୍ତାବାଦିକୁ କଣାର ଦିଅସାକାରକୁ
ଯେ ସେଉଁ ପ୍ରକାଶକେ କରିଦାରକଥାର
ଏଥର ଅକ୍ଷୟୋଗରୁ ହୋଇଥିବେ ବେମାନେ
କରୁଣ ସମ୍ବେଦ ସମ୍ମାନ କରୁଣରେ କଣାକୁଳେ
ଯାହା ବିହୁର ଜାହା ଦର୍ଶନ ।

ପ୍ରକାଶନ ୧୯୫୮

ବାଲେପୁରୁଷଙ୍କର କଳେକ୍ଟର ।
ଏ ଉତ୍ସମନ୍ତର ଅର୍ଥ ଅନୁମାନେ ଦ୍ୱାରା
ଶୁଣିବା ହିତ ହେବାର ଆଗ୍ରହ ଜାହାନ । ଶାସ୍ତ୍ର
କମ୍ପ୍ସନାହେବ ଯେ କହିଲୁ ତୁମରେ ପଢ଼ିଅଛୁଟା
କହୁରେ କିମ୍ବା ଥନେହ ଫାହି । ତମିଥାର
ମାତ୍ରେ ବଳେକୁଠରଙ୍କର ସମ୍ମେ ଅଧୀନ
କରେବାରେ ବଳେକୁଠର କାଳର ପ୍ରଧାନ ମାତ୍ର
ହୁଏ ଅଟକୁ ପଚାର । ରେବନ୍ଦୁ କମ୍ପ୍ସନ୍ ଅନୁଭବ
ଦ୍ୱାରା ମୋବଦମାରେ ତମିଥାରମାତ୍ରେ ପ୍ରକାଶ
ଉପରେ କଥୁମର କରିବାର ସମ୍ଭାବନା ହାତୁ
ନୋହିଲେ ତହାର ଅଶବେ ମୋବଦମାରୁ ହେବ
ଯେ କମ୍ପ୍ସନାରଙ୍କ ବନ୍ଦରେ ଜାହାଙ୍କର ଏମନ୍ତ
କଷ୍ଟମାର ଜାର ହୋଇଥିଲୁ ଯେ ଯେ କାହାକଥି

ପ୍ରସଂ ପ୍ରମାଦର ଅମ୍ବାକୁରହାମା କେନାକୁ
ଅପଣାର ବର୍ତ୍ତମ୍ୟ କର୍ମ ବିବେଳଜୀବ କର ଆଜ୍ଞାକୁ
ଦିନ୍ତ ଦୃଶ୍ୟ କଷ୍ଟସ୍ଥ ଯେ ଗନ୍ଧିମେଳା ଜାମାରୁ
ଆମାଙ୍କରରେ ବିନ୍ଦୁ କ୍ଷମତା ଦେଇ କାହାକୁ ।
କାହା ହେଲେ କମିଶାକ୍ଷମାହେ ଦୋଷବି ମୋହ-
ଦମାରେ ଯଥ ପାନ୍ତେ କାହିଁ ଅଥବା ଉତ୍ସ
ସାହେବଙ୍କ ବିବେଳଜୀବରେ ଆମାଙ୍କରରେ ପ୍ରକା-
ରଶା ଓ ଯଥାର୍ଥ ବିନ୍ଦୁ ଦୂରର କାହିଁ କାହାଙ୍କ
ଜାହା ହେଉଥିଲେ ଏହାଙ୍କର ହେଉ ଶୀଘ୍ରର
ଦୟବା କି ଅବଶ୍ୟକ ହୁଅନ୍ତା ? ଯାହା ହେଉ
ଅମ୍ବାକୁର ବିବେଳଜୀବେ ଯେଉଁ କଲେକ୍ଟର
ଅଧିକର୍ତ୍ତା ମେବଳ ମଧ୍ୟ ଏକଶ୍ରେଣୀର
ଏକାଦୁଇ ସପଞ୍ଚ ଓ ଅପର ଗୋଟିଏ ବିଷୟ
ହୋଇ ଅଧିକା କ୍ଷମତାର ଅଛିଲୁ କର୍ମ୍ୟ
ଦୟବାରୁ କାହାକୁ ସେ ଶୁଦ୍ଧରେ
ରଖିବାର ଉଚିତ ଅପର କି କୀ ଗନ୍ଧିମେଳାଙ୍କ
ଥିବୁ ଏଥର ବିନ୍ଦୁ ଦୟବାର ଅବଶ୍ୟକ ।
କୁହଙ୍କାର ପ୍ରତି କାହାମରତାର ବିବାଚ କର-
ନେଇ କମ୍ପି ଥିଲା କଷ୍ଟ କାହାର ପାରେ
ଯେ ଅଛି ଶାକଧାତ ହୋଇ କାହିଁଲେ ମଧ୍ୟ
ପାଠ କରିବ ଯିବାର ଅମଜା ଅଛି ।

ଓঁধামাতুর হজযাত্র

ବିଜ୍ଞାନୀର ଲେଖଣିତିକୁ ବିବର୍ଣ୍ଣ ମାନନ୍ତି
ବର ବାମ୍ପିଲ ସାହେବ ଉତ୍ସାହାପ୍ରତି ବିହୃଦ୍‌
ସୁନ୍ଦର ଲିଙ୍ଗର ଜଳ ଶ୍ରେଷ୍ଠାବିମାନଙ୍କୁ ବର-
ବାଧ ଉଚିତର ଦେଖାର ମହିମା ବୟବବିର
ହିନ୍ଦୁପେଟ୍ ଅଥବା ସମ୍ମାନକ ନତ୍ର ବିରତ୍ତ ହୋଇ
ଅବହିଁ ଦେ ହୋଇଛି ସେ ବିଜ୍ଞାନୀରଙ୍କେ
ବିଦ୍ୟା ପୁଣିରେ ଅନୁଭବ ଉପର ହେବାର
ବେଳାକେ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଜଳ ବିଜ୍ଞାନେ ସରବର
ଦର୍ଶ ଯାଇବା ଶୁଭା ଦେଖାର ଶ୍ରେଷ୍ଠା ଓ ଆମା
ମରେ ବର୍ଷା ପାରାଦିରୁଣ୍ଡି । ମାତ୍ର ଦର୍ଶନାକର
ବିଶ୍ୱାସରେ ଜାହାଙ୍କୁ ଅପରା ବଜା ମଧ୍ୟରେ
ଦତ ରଖି ଦେଖାଇ, କେବୁ ଓ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକରାଜନାମ
ଅପରା ବୀମା ମଧ୍ୟରେ ବର୍ଷ ଦେଖାନ୍ତି ମହିମା
ବିଭିନ୍ନକୁଣ୍ଡି ଖେଳାହଳଠାରେ ଜାହାଗ ପ୍ରାଣ
ଆର କି ଜୀବାଜ ରହିରୁ କିନ୍ତୁ ବସର ନାହିଁ
ଯାହାକିମନ୍ଦିର ମଧ୍ୟରେ ଏମ୍ବିଧ ନିମ୍ନମଧ୍ୟାଗ୍ରହରର
ଜାଗ ଦେଇବା କି ଯାହା ଅବଧ ଜଳା କି ଧାର
ଦିନର ହେବା ପ୍ରକୃତରେ କବଳା ଓ ଦେଖ
କିମ୍ବା ଏମ ସମ୍ମ କିମ୍ବା ହୋଇଥିଲା

ଅନେକ ମୂର୍ଖାନ୍ତର ଦେଶମାଏ ମାତ୍ର କଥାଗା
କେବୁରେ ସେପରି ହାତୁଁ ଅବେଳା ଜୀବନକାଳୀ
ମନ୍ଦିରାଳ୍ଲକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା ଯେ ଏ ହୃଦୟରେ ଏହି
କର ଦେବେ । ଅର୍ଥାତ୍ ଉତ୍ତରାର ସବୁ କଥା-
ହାର ନାହିଁବା କଥାରେ ତରକାର ଆଖି
ଦେବେ ।

କାଳ କାରବ ଥିଲେ କତ୍ତ ଅର୍ଦ୍ଧର୍ଷର ବିଷୟ
ଆଠିର । ମୋଖ ହିନ୍ଦୁ ଅଜ ଏଣିକି ସମ୍ମାଳ
ପାଇଲେ ନାହିଁ । ଡେଣ୍ଟାଟ ପ୍ରତି ଏହାକର
ଯେତେ ସ୍ଵେଚ୍ଛା ଜାତି ଅମ୍ବେମାନେ ପୃଷ୍ଠା
ଜାଗିଅର୍ଥ । ଏହି ସଂକାଦକ ପଶ୍ଚ ବାଲେମୁର
ଛମୀଶରଙ୍କର ଅନ୍ୟଥି ଉତ୍ସମ୍ବନ୍ଧର ସର୍ବର୍ଦ୍ଧରେ
କଢ଼ୁଥିଲେ ଯେ କନ୍ଦାଳ ଛମୀଶର କେହି ଏପର
ଉତ୍ସମ ବିଦ୍ୟା ନାହିଁ । ପଢ଼ୁଥୁ ଦିଲା ଦିନ୍ୟାଜାନ
ବାହାରିଲା ଓ ଜାହାନ ଦିଲା ଦେବୁରେ
ହୋଇଥିବ ।

ବ୍ୟାକି ଓ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ।

ଜୀବକୁ କଲେକ୍ଟରଙ୍ଗାଥେବ କିମ୍ବା ଜାହାଙ୍କ
ଦେଷ୍ଟଠା ନଷ୍ଟବଳର ଫେରୁ ନ ଅବିବାଦ ଦେ-
ଇବ ପ୍ରବୃତ୍ତ ଅବସ୍ଥା ଡଳାଯାଇ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ
ଶୁଣାୟାଏ ସେ ବିଲେକ୍ଟରଙ୍ଗାଥେବ ଯେତେ
କରଇ ଯେତେଯାଇଥିଲେ ଜାହାସବୁ ଧେରଥାଏ-
ଅଛି । ଏଥିରୁ ଡଳାଯାଏ ସେ ପ୍ରଥମେ ସେ-
ତେ କିମ୍ବା ଥିଲୁ କେବେ କୁହର ଓ ଦେବଳ
ଗୋଚରମାତ୍ର ଓ ଶୁନ୍ଦରେ ବର ଜୀବିବା
କୁହର ଅର କିମ୍ବା ଅଥବା କଣ ହେଉ ପାଇଁ ।
ଏଥର ହେବେ ଏଥିମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ପାଇ
କଳ ହୋଇଥାରେ ହେବେ ଅପାଞ୍ଜଙ୍ଗ ଖୋଲ
କୋମର ଲେବଯାନେ ବନ୍ଦରେ କର୍ମକଳ କାଳ
ଆଗ୍ରହେ ଓ କଥାହୁବ ନେବଳ ନାମ ଦିବିନ
ହେବ । ଯାତ୍ରଧରର ବ୍ୟାବ ଅବୀର୍ତ୍ତ ଯେ
ଯୋରେ ଦୂର ନିଷ୍ଠ ହୋଇଛାହିଁ ଦେବଳ
କରନାପ୍ରତିହିନ୍ଦ ଜଳମାଳରେ ବିଶ୍ଵ କିମ୍ବା ଅଛି ।
ଯାଲେଧୁର ଓ ସବରଥାକାର ଅନ୍ଧାଳୀନ ବୁଲ-
ରେ ଉତ୍ସମ କୁଣ୍ଡ ହୋଇଅଛି ଅଛି ଏକ ଫିଲ
ନୋଟଗାନ ପରିବ ବୁଲୁଷ ବ ବର୍ତ୍ତୁଳାଂଗର
ଅନ୍ଧକ ଦେବ କାହିଁ ବନ୍ଦନ ଅନୁମାଳ ହୁଅଇ ।

ପୁଣ୍ୟର ଖୋଲ କଟକତାର ବନକରେ ଥିବା
ଛ କଣ୍ଠାର ଅମ୍ବେଜାରେ ସମ୍ମାଦ ଧାଇଥିରୁ
ଯେ ବନ୍ଦମାର ଭାଙ୍ଗରେ କଟକିଳ ପୁଣ୍ୟର ସବ-
ଲକ୍ଷ୍ମେଶ୍ୱର ବାରୁ ପାଣନାଥଦିତ୍ ଦାମୋଡ଼-
ରଧୀର ତାରେ ଥିଲେ ରୁଦ୍ଧ ଅଥସରକ ପୁଣ୍ୟ
ରତ ଶୁଣି ତପ୍ତାର ରତି ତଥିନ୍ଦ୍ରିୟେ ଯେ ମହିଳ
ଖରଦୁବୋଇ ପାଣି ସ୍ଵରିଜରି ଓ ଦେବାଥିତ୍ରକୁ
ଆଏ ଦେବାରେ ଗଲାଅଛି ଜହାଁ ସେ ଜଳାଶ୍ୱର
ଲକ୍ଷ୍ମୀର ନିଶାର ଲୁହରକୁ ସଙ୍ଗେ ହେଲ ଆମ
କିନରିକୁ ଯାଇ ଯେବେଳ ତାପିଳ କଲେ ଓ

କେବେଳ ଲୋକ ସବେ ସେବ କଞ୍ଚକିଳା
ଅଥି ଅନ୍ତରୀମ ବଲେ ସେ ପୂର୍ବଧାରୀଙ୍କ ଗ୍ରାମ-
ମାନଦ୍ଵାରେ ଧାରୀ ପଣ୍ଡିଯାରଥିବୁ । ଏହାର ସମୟ
ଛେବନ୍ଦ ଗର୍ଭ ପାଇଁଶ୍ରୀ ଲୁମଳୀ ଦ୍ୱାରା ଦେଇ
ସେ ଗ୍ରାମମାନଦ୍ଵାରେ ପଦ୍ମଶିଖ ଦେଖିଲେ ଯେ
ଘରସବୁରେ ଅଶ୍ଵାର ପ୍ରତିଯାବ ପାରି ହେଲାଏଇ
ତେ କେହିଁ ପରି ଲୁହିମାର ଅରମ୍ଭ ହେଲାଏଇ
ଲେବନାଜେ କବଳ ପିତାରେ ଦେହ ମର କିମ୍ବା
କିଶୋରମାନକୁ ଦେହ କନରେ ମେହି ମୋରାରେ
କର ମୁଣ୍ଡରେ କରାଇ ହଜାର ହଜାର କରିବାକୁ
ଗୋଦାର ସମ୍ବର କରିବା ଯିଟାଇ ଦିଅପାଇ-
ଦ୍ୱାରା ସେପରି କରିବେ ରାଷ୍ଟ୍ରଅନ୍ତର୍ଭାବୀ ଓ ଦିବ
ଦେଇ ଅମେ ଅର୍ପି ହୋଇ ବାହାର ଯାଇଅଛି
ଦିନରେହାନ୍ତର୍ଭାବରେ ହୋଇବା ଫେରି ସମସ୍ତେ
ଜିବତାଦର୍ଶକ ହେଲେ କିନ୍ତୁ ସେ ସମସ୍ତର୍ଭେ ହମ-
ର ହେଇ ଥିଲୁ ତିରଖେବରେ ସମସ୍ତର୍ଭେ ଏହି
ମହାଦେବଙ୍କ ମନରିବେ ପରାମାରିଲେ ତେବେହୁ-
କିମ୍ବା ଗୋର ଗାର ଯେତେ ନିକିମ୍ବ ଧରିନେ-
ରଖିଲେ । ପ୍ରଭତ ହୃଦୟରେ ଏ ଲେବନାଜନ୍ମ
ହଜାର ଉପରକୁ ଯେତିମାର ହାତର ବନାନକୁ
ଗୋଦାର ହେଲେ ପଞ୍ଚାହ ରିପୋର୍ଟ କର ମାଟ୍ଟ-
ଦ୍ୱାରା ଅଣ୍ଟରେ ହରମାରମ ମୋରକା ଦିଅ-
ଇଲେ । ଏମୁଣ୍ଡେ ଏ କର୍ମଧାରୀ କିମ୍ବର ମନୁଷ୍ୟ
ଏକ ପ୍ରାୟ ୨୦୦ ମୋର ବାହୁଦୟ କରିଅ-
ଛି ସେବେ ଥୁଲିପଣ୍ଡା ଫଳମୂଳ ହୋଇଥାଏ
ଯେବେ କଣେଶୁଣି ବହୁମାର ପଠିବ ଥିଲା ।
ଏପରି ପ୍ରାଣହାତାବାରୁ ଅର ଅନେକ ମନୁଷ୍ୟ
ଓ ଗୋଦାରୁ ଏହୁପରି ଧାର କରିଅନ୍ତର୍ଭାବୀ ଧିଲି-
ଏର ଅନ୍ତରୀମ ଶାରର କର୍ମଧାରୀଙ୍କ ବସନ୍ତ
ବିବ କେତେ କର୍ମ କରିଅନ୍ତର୍ଭାବୀ କାରିମାରୁ ଆମା
ରାଣୁ ମାତ୍ର ପ୍ରାଣନାଥମାରୁ ଯୋରକୁଣ୍ଡି ଓ କରୁ-
ଦିବ ଜଳମୟ ଏବଂ ଅନ୍ତରୀମରେ ଯେବେଷ
ଯାହା ଓ ବିଦେବତା ପ୍ରକାମପୂରୁଷ କାର୍ଯ୍ୟ
କର ଅନ୍ତର୍ଭାବୀ ଜହାନ୍ତର ପାରିଗୋ-
ହିତ ଶାବୁ ଏହାଙ୍କ ଦେବାର ଉପର ଏହାର
ପରିମାୟ ବାହୀକୁ ପ୍ରତିକରି ମାରିଦ୍ଵାରା
ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ ଅନ୍ତର୍ଭାବ ବାହୀ
ହେଲେ ସେତାର ଉପର ଉପର ଉପର ହେବ ।

ମୋଦା ଓ ବନ୍ଧୁଦାତା ।

କଜ ଉଦ୍‌ବାର ଏହ ନଗରରେ ଗୋଟିଏ
ଶୁଣ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଗଲୁ ସୁଧି ତମହାରର
ବ୍ୟୟ ଏହ ଯେ ଏହା ଦୈନ ଘଟନାରୁ
ନ ହୋଇମାନକ ବୁଦ୍ଧି ପ୍ରମାଦରଙ୍ଗାର ତାଙ୍କ
ହୋଇଥିଲା । କହୁଁର ବୃଦ୍ଧାରୁ ଏହ ଯେ କଣ୍ଠ-
ଶିଥାନେ ମୋଖ୍ୟ ନାମରେ ବିମ୍ବିତ
ବେଳେ ବିଲାପରେ ବିରଜାୟ ଦେଇଥିବାର ଓ
ବିମ୍ବିତ ତାହାରୁ ମାନ୍ଦ୍ରେଷ୍ଟ୍ରେଟ ବିଦ୍ୟାରୁ ଥାଏ
ଥିବାର ଅମେରିକାନେ ଗଜ ଧ୍ୟାନରେ ଲେ-
ଖିଥିରୁ ମାନ୍ଦ୍ରେଷ୍ଟ୍ରେଟ ଶାହେବ ମୋଖ୍ୟଲକୁ
ଯାଇଥିବାର ତାଙ୍କ ଦରଖାସ୍ତ କବିତା ମାନ୍ଦ୍ରେଷ୍ଟ୍ରେଟ
ରବିତତ ଶାହେବଙ୍କ ଜୀବରେ ଅଭିନନ୍ଦ ଓ ଯେ
ତାହା ଧୂର୍ଥରୁ ଉଚନ୍ତ ଶୀଘ୍ର ପଠାଇଲେ ।
ଧୂର୍ଥ ଉଦ୍‌ବାର ଦିନ ପ୍ରାତିହାରରେ ସମ୍ମର
ମୋଖ୍ୟାନାନ୍ତୁ ବଦରଥାନାକୁ ତାହ ହେଉ
ଦୋଷବିନ୍ଦ୍ୟେ ଏହ ବିଧୂମ ମୋଖ୍ୟାନାନ୍ତୁ ବୁ-
ହାଇ ହେଲେ ଯେ କାହାକୁ ସି ୧୯ ଜାନ୍ମ
ସି ୧୯ ର ପର୍ଵାନ୍ତ ଗର୍ଭଳ ସରି କି ମୋହ
ବିବେଚନାରେ ବିନ୍ଦୁ କରିବେ । ମୋଖ୍ୟାନାନ୍ତେ
ହୁକୁମ ଥାଇ ମେଯାତା ପରକୁ ଫେରିଥିବି
ଦୋଷବିନ୍ଦ୍ୟ ପଦାର ହେଉ ବିନ୍ଦୁ ମୋହ
କରିଲେ । କରିଥିଲୁଅମାବେ କିନ୍ତୁ ବରଦାରୁ ଅ-
ବିଦ୍ୟା ତାହାକୁ କହିଲେ ଯେ ସେମାନେ ସର-
ବାରୀ ଚରମରେ ଅବଶ୍ୟ ଗର୍ଭଳ କିନ୍ତୁ କ-
ରିବେ ମାତ୍ର ତାହାକୁ ଦୋଷବିନ୍ଦ୍ୟ ମାର ହାତୁ
ମୋଖ୍ୟଲକୁ ମାର ଅବଶ୍ୟରେ କିନ୍ତୁ କରି ବିନ୍ଦୁ
କରିବେ । ଧରେ ଯେ କିନ୍ତୁ ଗର୍ଭଳ ଥିଲ ତାହା
ମଧ୍ୟ ଲାଗୁଇ ଦିଲେ । ଏଥର ଜାତର କଣ୍ଠ-
ଶିଥାନ ପାଇଲେ ଓ କେବେ ଯେବେ କରି-
ବାବରେ ଜାଖ ମୋରିଲେ । କାବିମାନେ କି-
ରାମ କରିବେଲେ ଧରେ କିନ୍ତୁ ନୁ ରହିଲେ ମହେ
ବିଲେ ଯେ ପ୍ରଜାକର କିନ୍ତୁ ଉତ୍ସବାର ନହେ ।
ପ୍ରାୟ ହୁଲିଦିନ ଏଥର ଅବସ୍ଥା ରହିଲେ ଓ କା-
ଗନ୍ଧରୁ କେହିଁ ମୋହ ଦୋଷାକୁ ଜୋଳିଥିଲେ
ଯେ ତାହାକୁ ଦୋଷାକୁରେ ଓଡ଼ିପୁ କୁହାର
କିନ୍ତୁ ପ୍ରାୟ ଯାଦା ଲାଗିଥିଲା ।

ଅମ୍ବେଲାଙ୍କ ଏତୁଥ ଅବସ୍ଥା ହେଉଥି ଏହି
ଶ୍ରୀଅକ୍ଷୁ ସେ ଗଜ ଦରିଷ୍ଟରେ ପ୍ଲାନ୍‌ପ୍ଲାନ୍ ହାତି-
ମନୋଦେ କି ଯଥେଷ୍ଟ ଶିଖି ପାଇଁ ଲାହାରୀ
ସେ ଫୁନଟାର ଦହାର ଭାଇ ଉପରେ କିମ୍ବାକେ-